

pe care au rostit-o¹⁵⁴⁴ sub puterea Duhului Sfânt. Cuvintele și faptele ucenicilor reprezentau cuvintele și faptele Învățătorului lor, așa încât toți cei ce îi auzeau, spuneau: „au învățat de la Isus, aceștia vorbesc așa cum vorbea El”. „Apostolii mărturiseau cu multă putere despre învierea Domnului Isus. Și un mare har era peste toți”.

Mai marii dintre preoți și conducătorii au socotit că este de competența lor să decidă ce să facă și ce să vorbească apostolii. Predicându-L pe Isus pretutindeni, bărbații asupra cărora lucra Duhul Sfânt au făcut multe lucruri pe care mai înainte nu le aprobaseră. A apărut atunci pericolul ca ideile și învățăturile rabinilor să fie făcute subiect de dispută. Apostolii produceau peste tot o agitație extraordinară. Oamenii își aduceau pe străzi bolnavii și pe cei stăpâniți de duhuri necurate, mulțimile se îngrămădeau în jurul lor, și cei care erau vindecați izburneau în strigăte de laudă la adresa lui Dumnezeu și preamăreau numele lui Isus, Acela pe care Iudeii Îl condamnaseră, Îl batjocoriseră, Îl scuipaseră, Îl încoronaseră cu spini, și L-au dat să fie biciuit și răstignit. Acest Isus era proslăvit mai presus de preoți și conducători. Apostolii declarau că El înviase dintre cei morți. Conducătorii Iudei au decis că lucrarea aceasta trebuie să înceteze și va fi făcută să înceteze, întrucât îi dovedea vinovați de sângele lui Isus. Ei au văzut că cei convertiți la credință se înmulțesc la număr. „Numărul celor ce credeau în Domnul, bărbați și femei, se mărea tot mai mult”.

„Însă marele preot și toți cei ce erau împreună cu el, adică partida Saducheilor, s-au sculat plini de pizmă”. Susținerea¹⁵⁴⁵ apostolilor că L-au văzut pe Isus după învierea Sa, și că El s-a înălțat la cer, răsturna fundamentul principal al doctrinei Saducheilor. Așa ceva nu trebuia să fie permis. Preoții și conducătorii erau plini de indignare și au pus mâinile pe apostoli și i-au aruncat în temnița de obște. Ucenicii nu au fost nici intimidăți nici doborâți. Le-au fost aduse în minte cuvintele lui Isus rostite în ultima Sa lecție. „Cine are poruncile Mele și le păzește, acela Mă iubește; și cine Mă iubește va fi iubit de Tatăl Meu, Eu Îl voi iubi și Mă voi arăta lui”. „Când va veni Mângâietorul, pe care-L voi trimite de la Tatăl, adică Duhul adevărului, care porcede de la Tatăl, El va mărturisi despre Mine. Și voi, de asemenea, veți mărturisi, pentru că ați fost cu Mine de la început. V-am spus aceste lucruri, pentru ca ele să nu fie pentru voi un prilej de cădere. Au să vă dea afară din sinagogi: ba încă, va veni vremea când, oricine vă va ucide, să creadă că aduce o slujbă lui Dumnezeu. Și se vor purta astfel cu voi, pentru că n-au cunoscut nici pe Tatăl, nici pe Mine. V-am spus aceste lucruri, pentru ca, atunci când le va veni ceasul să se împlinescă, să vă aduceți aminte că vi le-am spus.”

„Dar un înger al Domnului a deschis ușile temniței, noaptea, i-a scos afară, și le-a zis: „Duceți-vă, stați în Templu, și vestiți norodului toate cuvintele vieții acesteia.”. Observăm aici că nu trebuie să se asculte întotdeauna de bărbații cu autoritate, chiar¹⁵⁴⁶ dacă ei susțin că sunt învățători ai doctrinelor biblice. Mulți sunt în zilele noastre cei care se simt indignați și insultați dacă vreo voce se ridică prezentând idei diferite de ideile lor în legătură cu anumite subiecte ale credinței religioase. Nu au susținut ei atâta vreme ideile lor ca adevăr? În același fel au raționat preoții și rabinii în zilele apostolice. Ce vor să spună oamenii aceștia neînvățați, dintre care unii sunt numai niște pescari, care prezintă idei contrare doctrinelor cu care învață pe popor conducătorii și preoții cei învățați? Nu au niciun drept să se amestece în principiile fundamentale ale credinței noastre. Dar vedem că Dumnezeu cerului împuternicește uneori bărbați să predice ceea ce este privit a fi contrar doctrinelor oficial stabilite. Din cauza faptului că aceia care au fost cândva depozitarii adevărului ajung să fie necredincioși încrederii sacre ce le-a fost acordată, Domnul alege pe alții, care primesc razele strălucitoare ale Soarelui neprihănirii, și apără adevărurile care nu sunt în armonie cu ideile conducătorilor religioși. Ca urmare, conducătorii aceștia, în orbirea minții lor, dau frâu liber la ceea ce se presupune că este indignare sfântă împotriva celor ce dau la o parte poveștile plăcute. Ei se poartă ca niște oameni care și-au pierdut rațiunea. Nu se gândesc că este posibil ca ei înșiși să nu înțeleagă corect cuvântul. Ei nu vor să-și deschidă ochii ca să discearnă faptul că ei înșiși au interpretat și au aplicat greșit Scripturile, și au construit teorii false, numindu-le „doctrinile fundamentale ale credinței”.

Dar Duhul Sfânt, din timp în timp, va descoperi adevărul prin agenții¹⁵⁴⁷ săi aleși; și niciun om, nici măcar un preot sau conducător, nu are dreptul să spună „nu face publicitate

opiniilor tale, pentru că eu nu le cred”. Acest „Eu” teribil poate încerca să arunce la pământ învățătura Duhului Sfânt. Oamenii pot încerca pentru un timp să-l stingă sau să-l înăbușe; dar aceasta nu va face din minciună adevăr și nici din adevăr minciună. Mințile inventive ale oamenilor au avansat opinii speculative în tot felul de subiecte, iar când Duhul Sfânt lasă ca lumina să lumineze în mințile omenești, nu respectă felul în care omul a aplicat cuvântul. Dumnezeu a impresionat pe servitorii Săi să rostească adevărul fără să țină cont de ceea ce oamenii au socotit că este adevăr.

Chiar adventiștii de ziua a șaptea sunt în pericol să-și închidă ochii în fața adevărului așa cum este în Isus, din cauza faptului că acesta contrazice ceva ce ei au socotit că este adevăr, dar despre care Duhul Sfânt spune că nu este adevăr. Fie ca toți să fie foarte modești, și să caute în modul cel mai serios să dea eu-l la o parte în această chestiune, și să înalțe pe Isus. În majoritatea controverselor religioase, fundamentul problemei este acela că eu-l se luptă pentru supremație. În legătură cu ce? În legătură cu subiecte care nu sunt puncte vitale deloc, dar care sunt privite în felul acesta pentru că oamenii le-au acordat importanță. Vezi Matei 12:31-37; Marcu 14:56; Luca 5:21; Matei 9:3.

Dar să urmărim mai departe istoria oamenilor pe care preoții și conducătorii Iudei i-au socotit atât de periculoși, deoarece ei introduceau învățături noi și ciudate în aproape orice subiect teologic. Porunca rostită de Duhul Sfânt, „Duceți-vă, stați în Templu, și vestiți norodului toate¹⁵⁴⁸ cuvintele vieții acesteia” a fost ascultată de apostoli. Ei „au intrat dis de dimineață în Templu, și au început să învețe pe norod. Marele preot și cei ce erau cu el, au venit pe neașteptate, au adunat Soborul și pe toată bătrânimea fiilor lui Israel, și au trimis la temniță să aducă pe apostoli. Aprozii, la venirea lor, nu i-au găsit în temniță. S-au întors și au spus astfel: „Temnița am găsit-o încuiată cu toată grija, și pe păzitori stând în picioare la uși; dar, când am deschis, n-am găsit pe nimeni înăuntru.” Când au auzit aceste vorbe, căpitanul Templului și preoții cei mai de seamă au rămas înmărmuriți, și nu știau ce să creadă despre apostoli și despre urmările acestei întâmplări. Cineva a venit și le-a spus: „Iată că oamenii pe care i-ați băgat în temniță, stau în Templu, și învață pe norod.” Atunci căpitanul Templului a plecat cu aprozii, și i-au adus; dar nu cu sila, căci se temeau să nu fie uciși cu pietre de norod.” Dacă preoții și conducătorii ar fi îndrăznit să acționeze după sentimentele pe care le aveau față de apostoli, istoria ar fi fost diferită; căci îngerul lui Dumnezeu veghea cu acea ocazie, pentru a proslăvi numele Lui dacă s-ar fi purtat cu violență față de slujitorii Lui.

„După ce i-au adus, i-au pus înaintea Soborului. Și marele preot i-a întrebat astfel: „Nu v-am poruncit noi cu tot dinadinsul să nu învățați pe norod în Numele acesta? Și voi iată că ați umplut Ierusalimul cu învățătura voastră, și căutați să aruncați asupra noastră sângele aceluia om.” Vezi Matei 23:34,35. Atunci „Petru și apostolii ceilalți, drept răspuns, i-au zis: „Trebuie să ascultăm mai mult de Dumnezeu decât de oameni! Dumnezeul părinților¹⁵⁴⁹ noștri a înviat pe Isus pe care voi L-ați omorât, atârându-L pe lemn. Pe acest Isus, Dumnezeu L-a înălțat cu puterea Lui, și L-a făcut Domn și mântuitor, ca să dea lui Israel pocăința și iertarea păcatelor. Noi suntem martori ai acestor lucruri, ca și Duhul Sfânt pe care L-a dat Dumnezeu celor ce ascultă de El.” Când au auzit ei aceste vorbe, îi tăia la inimă și s-au sfătuit să-i omoare. Atunci Duhul Sfânt a mișcat pe un Fariseu numit Gamaliel, un învățător al Legii, prețuit de tot norodul. Sfatul pe care l-a dat el a fost: „Nu mai necăjiți pe oamenii aceștia, și lăsați-i în pace! Dacă încercarea sau lucrarea aceasta este de la oameni, se va nimici; dar dacă este de la Dumnezeu, n-o veți putea nimici. Să nu vă pomeniți că luptați împotriva lui Dumnezeu.” Ei au ascultat de el.”

Cu toate acestea, atributele lui Satana controlau în așa măsură mințile lor încât, deși au fost făcute minuni extraordinare odată cu vindecarea bolnavilor și eliberarea din închisoare a slujitorilor lui Dumnezeu, preoții și conducătorii erau atât de plini de prejudecată și ură încât cu greu și le-au putut stăpâni. „Și, după ce au chemat pe apostoli, au pus să-i bată cu nuiiele, i-au oprit să vorbească în Numele lui Isus, și le-au dat drumul. Ei au plecat dinaintea Soborului, și s-au bucurat că au fost învredniciți să fie batjocoriți, pentru Numele Lui. Și în fiecare zi, în Templu și acasă, nu încetau să învețe pe oameni, și să vestească Evanghelia lui Isus Hristos.”

Putem observa ce dovadă a fost dată preoților și conducătorilor, și cât de ferm au rezistat ei în fața Duhului lui Dumnezeu. Aceia ce pretind că au înțelepciune¹⁵⁵⁰ și pietate mai presus de alții, pot face cea mai teribilă și fatală (pentru ei) greșală, dacă îngăduie ca mințile lor să fie modelate de o altă putere, și dacă merg pe o cale de împotrivire față de Duhul Sfânt. Domnul Isus, reprezentat de Duhul Sfânt, se afla în fața adunării, dar ei nu L-au văzut. Pentru o clipă ei au simțit convingerea dată de Duhul, că Isus era Fiul lui Dumnezeu, dar și-au înăbușit conștiințele și au ajuns mai orbi și mai împietriți decât înainte. Chiar și după ce au răstignit pe Mântuitorul, Dumnezeu în mila Lui, a trimis mai multe dovezi prin lucrările pe care le-a făcut prin apostoli. Le-a adresat încă o chemare la pocăință tocmai prin învinuirea teribilă rostită împotriva lor de către apostoli, aceea că ei omorâseră pe Domnul vieții.

Nu doar păcatul de a fi dat la moarte pe Fiul lui Dumnezeu a fost acela care i-a împiedicat să ajungă la mântuire, ci persistența lor în respingerea luminii și a convingerii dată de Duhul Sfânt. Duhul care lucrează în copiii neascultării lucra în ei, conducându-i să abuzeze bărbații prin care Dumnezeu le transmitea mărturia. Forma malignă a rebeliunii a reapărut și s-a intensificat odată cu fiecare act de împotrivire față de slujitorii lui Dumnezeu și de solia pe care le-o încredințase acestora să o rostească.

Fiecare act de împotrivire face să fie tot mai greu să cedezi. Întrucât erau conducătorii poporului, preoții și conducătorii simțeau că le revine lor obligația de a apăra calea pe care porniseră. Trebuiau să dovedească faptul că ei aveau dreptate. Întrucât se așezaseră în opoziție față de Hristos, fiecare act de împotrivire devenea încă un motiv pentru a persista pe aceeași¹⁵⁵¹ cale. Evenimentele din trecut ale opoziției lor erau ca niște comori prețioase ce trebuiau să fie păzite cu gelozie. Iar ura și răutatea care inspirau aceste acte se concentrau împotriva apostolilor. Duhul lui Dumnezeu și-a descoperit prezența Sa celor care, fără să țină seama de teama de oameni sau de aprecierea din partea acestora, declarau adevărul ce le fusese încredințat. Fiindu-le dovedit cu puterea Duhului Sfânt, Iudeii și-au văzut vina de a fi refuzat dovada trimisă lor de Dumnezeu; dar nu au vrut să cedeze în rezistența lor nenorocită. Îndărătnicia lor a ajuns să fie tot mai hotărâtă, și a adus ruina asupra sufletelor lor. Cauza nu a fost aceea că ei nu au putut să cedeze, ci aceea că deși au putut, nu au vrut să cedeze. Nu a fost destul că erau vinovați și meritau mânia, ci mai mult, s-au înarmat cu atributele lui Satana și, în mod conștient au continuat să se împotrivescă lui Dumnezeu. Fiecare zi continuată în refuzul de a se pocăi, le reîmprospăta puterea rebeliunii. Se pregăteau să culeagă ceea ce au semănat. Mânia lui Dumnezeu nu este pronunțată împotriva oamenilor doar din cauza păcatelor pe care le-au comis, ci pentru faptul că ei continuă să rămână în starea de împotrivire, și, cu toate că au lumină și cunoștință, repetă păcatele lor din trecut. Dacă s-ar supune, ar fi iertați; dar ei sunt hotărâți să nu cedeze. Ei sfidează pe Dumnezeu prin îndărătnicia lor. Aceste suflete s-au dat pe ei înșiși lui Satana, și el îi stăpânește după voia lui.

Cum s-a întâmplat cu locuitorii răzvrățiți ai lumii antediluviene? După ce au respins solia lui Noe, s-au abandonat păcatului cu mai mare fervoare decât oricând, și au dublat enormitatea practicilor¹⁵⁵² lor stricate. Aceia care refuză să se reformeze prin acceptarea lui Hristos, nu găsesc nimic de reformat în păcat; mințile lor sunt pornite să continue în spiritul lor de revoltă, și nu sunt, și nu vor fi niciodată, forțate să se supună. Judecata pe care Dumnezeu a adus-o asupra lumii antediluviene, a declarat că aceasta nu mai putea fi vindecată. Distrugerea Sodomei a dovedit faptul că locuitorii celei mai frumoase țări din lume nu mai puteau fi corecți în păcatul lor. Focul și pucioasa căzute din cer a distrus totul, cu excepția lui Lot, a soției și a celor două fiice ale sale. Soția, pentru că a privit înapoi, nesocotind porunca lui Dumnezeu, a devenit un stâlp de sare.

Cât de multă răbdare a avut Dumnezeu cu națiunea iudaică, în timp ce ei murmurau, erau răzvrățiți și călcau Sabatul precum și orice precept al Legii. În mod repetat El a spus despre ei că sunt mai răi decât păgânii. Fiecare generație a întrecut în vinovăție generația precedentă. Domnul a permis ca ei să fie duși în robie, dar după eliberarea lor, cerințele Lui au fost uitate. Tot ceea ce El a încredințat acestui popor pentru a fi păstrat sacru, a fost pervertit sau înlocuit cu invențiile oamenilor răzvrățiți. Hristos le-a spus, „Oare nu v-a dat Moise Legea? Totuși nimeni din voi nu

ține Legea”. Și aceștia erau aceia care se făceau judecători și critici ai celor pe care Duhul Sfânt îi îndemna să spună poporului cuvântul lui Dumnezeu. Vezi Ioan 7:19-23, 27, 28; Luca 11:37-52.

Citiți oamenilor aceste versete. Citiți cu atenție, în mod solemn, și Duhul Sfânt va fi alături de voi pentru a impresiona mințile în timp ce le citiți. Dar să nu le citiți fără a prinde adevăratul sens al cuvântului în inima¹⁵⁵³ voastră. Dacă Dumnezeu a vorbit vreodată prin mine, versetele acestea înseamnă foarte mult pentru cei care le aud.

Oamenii mărginiți ar trebui să fie atenți să nu caute să-i controleze pe semenii lor, luând astfel locul rânduit Duhului Sfânt. Nimeni să nu aibă impresia că este prerogativa lor aceea de a da lumii ceea ce presupun ei că este adevăr, și să refuze să fie rostit altceva contrar cu ideile lor. Aceasta nu este lucrarea lor. Multe lucruri se vor vedea clar că sunt adevăr, lucruri care nu vor părea acceptabile celor ce cred că modul lor de a interpreta Scriptura este întotdeauna corect. Multe schimbări decisive vor trebui să fie făcute în ce privește ideile pe care unii le-au acceptat ca fiind fără cusur. Bărbații aceștia dau dovadă că pot să greșească în foarte multe feluri: ei acționează pe baza unor principii pe care cuvântul lui Dumnezeu le condamnă. Ceea ce mă face să simt până în adâncul ființei mele, și mă face să știu că lucrările lor nu sunt lucrările lui Dumnezeu, este faptul că ei presupun că au autoritatea de a stăpâni peste semenii lor. Domnul nu le-a dat lor mai mult drept să stăpânească peste alții, decât a dat altora să stăpânească peste ei. Aceia care își asumă controlul asupra semenilor lor, iau în mâinile lor mărginite o lucrare ce îi revine numai lui Dumnezeu.

Ca bărbații să mențină viu spiritul care s-a dezlănțuit la Minneapolis, este o ofensă adusă lui Dumnezeu. Tot cerul este indignat de spiritul care de ani de zile se dă pe față în casa noastră de editură de la Battle Creek. Se practică o nedreptate pe care Dumnezeu nu o va tolera. El îi va cerceta pentru aceste lucruri. S-a auzit o voce arătând greșelile, și pledând în numele Domnului pentru o schimbare decisivă. Dar cine a urmat instrucțiunea dată? Cine¹⁵⁵⁴ și-a umilit inima ca să îndepărteze de la el orice urmă din spiritul lor nenorocit și asupritor? Am fost foarte împovărată pentru a prezenta aceste lucruri în fața poporului așa cum sunt. Știu că ei le vor înțelege. Știu că cei ce vor citi aceste lucruri vor fi convinși.

Biserica lui Hristos, cu slăbiciuni și defecte, așa cum se poate vedea, este singurul obiect de pe pământ asupra căruia El își revarsă într-un sens deosebit iubirea și atenția. Biserica este scena harului Său, în care El se desfată experimentând lucrarea îndurării asupra inimilor omenești. Duhul Sfânt este reprezentantul Său, și lucrează pentru a efectua transformări atât de minunate încât îngerii le privesc cu uimire și bucurie. Cerul este plin de bucurie când membrii familiei omenești sunt văzuți a fi plini de compasiune unii față de alții, iubindu-se unii pe alții așa cum i-a iubit Hristos. Biserica este fortăreața lui Dumnezeu, cetatea Lui de scăpare, pe care El o susține în mijlocul unei lumi revoltate. Orice trădare față de îndatoririle ei sacre, este trădare față de Cel ce a cumpărat-o cu sângele prețios al singurului Său Fiu, născut din El.

Hristos vorbește despre biserica peste care prezidează Satana, ca fiind sinagoga Satanei. Membrii ei sunt copiii neascultării. Aceștia sunt cei cărora le place să păcătuiască și aleg să păcătuiască, lucrând tot timpul ca să distrugă legea lui Dumnezeu, care este sfântă, dreaptă și bună. Lucrarea Satanei este aceea de a amesteca răul cu binele, și de a face confuză distincția dintre bine și rău. Hristos vrea să aibă o biserică ce lucrează pentru a separa răul de bine, ai cărei membrii nu vor tolera în mod conștient înfăptuirea răului¹⁵⁵⁵, ci o vor expulza din inimile și viețile lor. Cât de atenți ar trebui să fim când rostim judecăți asupra lucrării altora, cât de atenți ca să nu ne facem vinovați de atribuirea manifestării Duhului Sfânt, agenților răului.

O-81-1896

CĂTRE O.A. OLSEN

Sunnyside, Cooranbong, N.S.W., 31 mai, 1896

Iubitul meu frate,

Am primit scrisoarea ta din 24 aprilie, și tocmai am citit-o. Îmi pare foarte rău pentru tine, fratele meu. Nu prea știi ce ar trebui să-ți trimit. Am comunicații care au fost scrise de un an și de doi ani, dar m-am gândit că pentru binele tău ele trebuiau să fie reținute până când cineva poate să stea alături de tine, cineva care poate distinge clar principiile Biblie de principiile invențiilor omenești, cineva care, cu discernământ ascuțit poate separa închipuirile omenești, pervertite în mod straniu, care au lucrat de ani de zile, de lucrurile de origine divină.

Îmi pare rău că nu ai luat în seamă avertismentele și instrucțiunile care ți-au fost date, ca și cum nu ar fi avut suficientă valoare încât să fie luate în seamă, și pentru că le-ai nesocotit în fața oamenilor cărora nu le pasă de ele, le-ai făcut să pară ceva obișnuit, ce nu merită să aibă vreo greutate în practica ta. Practica ta a fost contrară acestor avertismente, și aceasta le-a slăbit în ochii oamenilor care aveau nevoie de corectare, oameni care în viața lor practică s-au separat de Dumnezeu, și au manifestat un egoism și o răutate care ar fi trebuit să-i despartă de lucrare de mult timp.

Frate Olsen, ai pierdut mult din experiența care ar fi trebuit să fie adusă¹⁵⁵⁷ în caracterul tău, prin faptul că nu ai reușit să stai ferm și credincios pentru ce e drept, înfruntând toate consecințele. Dacă ai fi făcut aceasta, ai fi putut să dai o impresie foarte diferită decât cea pe care o dai acum. Lucrarea lui Hristos e lucrarea ta. El nu a venit numai ca să mângâie, ci și ca să refacă și să mustre. Luca 4: 16-27.

Domnul intenționează ca o lucrare mare să fie făcută de instituțiile care au fost înființate sub îndrumarea Lui; El este dezonorat când principiile omenești care nu găsesc aprobare în cuvântul lui Dumnezeu, sunt permise ca să domine, când eu-l și mândria opiniei fac presiuni asupra frontului, făcând loc dușmanului să intre. În felul acesta dușmanul încearcă să împiedice lucrarea, dar Dumnezeu își cheamă poporul să coopereze cu El. „Așa vorbește Domnul: „Păziți ce este drept, și faceți ce este bine; căci mântuirea Mea este aproape să vină, și neprihănirea Mea este aproape să se arate. Ferice de omul care face lucrul acesta, și de fiul omului care rămâne statornic în el, păzind Sabatul, ca să nu-l pângărească, și stăpânindu-și mâna, ca să nu facă nici un rău! Străinul care se alipește de Domnul, să nu zică: „Domnul mă va despărți de poporul Său!” Și famenul să nu zică: „Iată, eu sunt un copac uscat!” Căci așa vorbește Domnul: „Famenilor, care vor păzi Sabatele Mele, care vor alege ce-Mi este plăcut, și vor stăruie în legământul Meu, le voi da în Casa Mea și înăuntrul zidurilor Mele un loc și un nume mai bune decât fii și fiice; le voi da un nume veșnic, care nu se va stinge. Și pe străinii, care se vor lipi de Domnul ca să-I slujească, și să iubească Numele Domnului, ca să fie slujitorii Lui, și¹⁵⁵⁸ pe toți cei ce vor păzi Sabatul, ca să nu-l pângărească, și vor stăruie în legământul Meu, îi voi aduce la muntele Meu cel Sfânt, și-i voi umplea de veselie în Casa Mea de rugăciune. Arderile lor de tot și jertfele lor vor fi primite pe altarul Meu, căci Casa Mea se va numi o casă de rugăciune pentru toate popoarele.” Așa vorbește Domnul Dumnezeu, care strânge pe cei risipiți ai lui Israel: „Voi mai strânge și alte popoare la cei strânși acum din el.” Isaia 56:1-8

Pentru ca lucrarea Domnului să poată să înainteze, instituțiile noastre au nevoie de administratori corecți, prevăzători, cu mintea limpede. Dar unii dintre cei aflați în poziții de încredere au fost încurajați pe o cale greșită, prin faptul că li s-a permis să ia decizii, să susțină metode, să ducă la îndeplinire planuri care nu vin de la Domnul. Inamicului i s-a dat ocazia să aibă control asupra oamenilor, și să administreze lucrarea despre care Dumnezeu a arătat că trebuie să fie păstrată curată și sacră, pentru ca toți aceia care își afirmă credința în adevăr să poată privi spre ea cu reverență.. Dacă bărbații însărcinați cu responsabilități neglijează să prețuiască ceea ce este sacru, și folosesc foc obișnuit în slujirea lui Dumnezeu, Dumnezeu va disprețui jertfa pe care ei i-o aduc. Aceasta s-a întâmplat și încă se mai întâmplă.

De ani de zile printre noi a încolțit o măsură de fariseism care i-a despărțit pe unii de standardul Bibliei. Dacă ideile preconceptuate ale celor ce acționează mișcați de acest spirit sunt contrazise, ei iau imediat o atitudine combativă, de controversă, așa cum cineva își îmbracă armura când se pregătește de bătălie. Se manifestă multă mândrie și aroganță, precum și un spirit care dorește să conducă, însă se dă pe față prea puțin din spiritul care¹⁵⁵⁹ conduce omul să stea la picioarele lui Isus și să învețe de la El. Invențiile și planurile omenești pun în umbră lucrurile sacre și exclud instrucțiunea divină. Oamenii iau locul lui Dumnezeu prin faptul că încearcă să-și asume autoritatea peste semenii lor. Dar ei stăpânesc sub vestigiul autorității lui Dumnezeu, singura care poate face din conducerea lor un element sănătos; și alții ajung să fie stricați datorită acestei influențe rele. Dacă principiile adevărului ar fi întronate în inimile acestor oameni, pasiunile și afecțiunile omenești ar fi călăuzite și controlate de spiritul lui Hristos. Atmosfera care înconjoară sufletul nu ar fi vătămătoare și otrăvitoare; pentru că eu-l ar fi ascuns în Isus.

Aceia care doresc să stăpânească peste semenii lor, să citească declarația lui Dumnezeu legată de acest subiect. El spune, „Nu judecați, ca să nu fiți judecați. Căci cu ce judecată judecați, veți fi judecați; și cu ce măsură măsurați, vi se va măsura. De ce vezi tu paiul din ochiul fratelui tău, și nu te uiți cu băgare de seamă la bârna din ochiul tău? Sau, cum poți zice fratelui tău: „Lasă-mă să scot paiul din ochiul tău” și, când colo, tu ai o bârnă într-al tău?... Fățarnicule, scoate întâi bârna din ochiul tău, și atunci vei vedea deslușit să scoți paiul din ochiul fratelui tău.” Matei 7:1-5

„De aceea, Împărăția cerurilor se aseamănă cu un împărat, care a vrut să se socotească cu robii săi. A început să facă socoteala, și i-au adus pe unul, care îi datora zece mii de galbeni. Fiindcă el n-avea cu ce plăti, stăpânul lui a poruncit să-l vândă pe el, pe nevasta lui, pe copiii lui, și tot ce avea, și să se plătească datoria. Robul¹⁵⁶⁰ s-a aruncat la pământ, i s-a închinat și a zis: „Doamne, mai îngăduiește-mă, și-ți voi plăti tot.” Stăpânul robului acela, făcându-i-se milă de el, i-a dat drumul, și i-a iertat datoria. Robul acela, când a ieșit afară, a întâlnit pe unul din tovarășii lui de slujbă, care-i era dator o sută de lei. A pus mâna pe el, și-l strângea de gât, zicând: „Plătește-mi ce-mi ești dator.” Tovarășul lui s-a aruncat la pământ, îl ruga, și zicea: „Mai îngăduiește-mă, și-ți voi plăti.” Dar el n-a vrut, ci s-a dus și l-a aruncat în temniță, până va plăti datoria. Când au văzut tovarășii lui cele întâmplate, s-au întristat foarte mult, și s-au dus de au spus stăpânului lor toate cele petrecute. Atunci stăpânul a chemat la el pe robul acesta, și i-a zis: „Rob viclean! Eu ți-am iertat toată datoria, fiindcă m-ai rugat. Oare nu se cădea să ai și tu milă de tovarășul tău, cum am avut eu milă de tine?” Și stăpânul s-a mâniat și l-a dat pe mâna chinuitorilor, până va plăti tot ce datora. Tot așa vă va face și Tatăl Meu cel ceresc, dacă fiecare din voi nu iartă din toată inima pe fratele său.” Matei 18:23-35.

Cu o ocazie, ucenicul Ioan a venit la Isus, zicând, „Învățătorule, noi am văzut pe un om scoțând draci în Numele Tău; și l-am oprit, pentru că nu venea după noi.” „Nu-l opriți” a răspuns Isus „căci nu este nimeni, care să facă minuni în Numele Meu, și să Mă poată grăi de rău îndată după aceea. Cine nu este împotriva noastră, este pentru noi.” Marcu 9:38-40.

Spiritul care a fost manifestat față de alții de către unii dintre cei din poziții de încredere¹⁵⁶¹ în instituțiile noastre, nu se armonizează cu cuvintele acestea. Spiritul greșit pe care l-au manifestat aceștia a fost prins și de alții și, dacă ar fi existat zel și înțelepciune pentru corectarea capilor instituțiilor noastre, nu ar fi fost întorși așa de mulți din drum. „Păziți-vă de aluatul Fariseilor”, a spus Hristos, păziți-vă de influența pe care aceștia o exercită.

Viața de umilință a lui Hristos ar trebui să fie o lecție pentru toți cei care doresc să se înalțe mai presus de tovarășii lor. Cu toate că El nu a avut nicio pată de păcat pe caracterul Lui, a coborât până acolo încât să lege natura noastră umană căzută cu divinitatea Lui. Luând în felul acesta omenescul, El a onorat omenirea. Luând natura noastră căzută, El a arătat ce poate aceasta să devină dacă acceptă proviziile ample pe care El le-a făcut pentru ea, și dacă devine părtașă a naturii divine. 2Petru 1:4.

În umilință Hristos Și-a început lucrarea măreață de a ridica rasa căzută din degradarea produsă de păcat, refăcând-o prin puterea Lui divină pe care a unit-o cu umanitatea. Ocolind marile orașe și locurile renumite pentru învățătura și presupusa înțelepciune, El și-a stabilit

locuința în satul umil și obscur, Nazaret. Partea cea mai mare a vieții Lui a fost petrecută în acest loc, despre care se credea că nici un lucru bun nu poate să iasă de acolo. Pe calea celor săraci, neglijati, suferinzi și întristați pe care a trebuit să pășească, El a umblat în timp ce a fost pe pământ, luând asupra Lui toate suferințele pe care cei chinuți trebuie să le poarte. Căminul Lui a fost printre cei săraci. Familia Lui nu s-a distins prin învățătură, bogății sau poziție. Timp de mulți ani a lucrat în meseria Lui ca tâmplar.

Iudeii¹⁵⁶² se lăudau plini de mândrie că Hristosul trebuia să vină ca un împărat care să-și învingă dușmanii și să-i calce pe păgâni în picioare, în mânia Lui. Dar viața umilă și supusă pe care a dus-o, care ar fi trebuit să-l așeze cu sfințenie în inimile poporului Său și să le dea încredere în misiunea Lui, i-a ofensat și i-a dezamăgit pe Iudei, și cunoaștem cu toții tratamentul pe care l-a primit din partea lor. Dacă îngerii lui Dumnezeu nu ar fi fost în jurul Lui pentru a-L proteja, oamenii pe care venise să-i salveze L-ar fi ucis.

Dumnezeu nu a înălțat omul, slujind mândriei acestuia. El S-a umilit pe Sine Însuși, S-a făcut ascultător până la moarte, și încă moarte de cruce; și, dacă mândria omenească nu este umilită și supusă, dacă inima încăpățanată nu este sensibilizată de Spiritul lui Hristos, nu este posibil ca El să imprime asupra noastră asemănarea Lui divină. El, umilul Nazarinean, ar fi putut revărsa disprețul asupra mândriei lumii, întrucât a fost conducător în curțile cerești. Dar a venit în lumea noastră în umilință, pentru a arăta că nu bogăția, sau poziția, sau autoritatea, sau titlurile onorabile sunt cele pe care universul cerului le apreciază și le onorează, ci aceia care vor să-l urmeze pe Hristos, conferind onoare oricărei poziții de răspundere în virtutea caracterului lor, prin puterea harului Său.

Nicio ființă umană nu este ferită de pericolul înălțării de sine în mândrie. ”Căci așa vorbește Cel Prea Înalt, a cărui locuință este veșnică și al cărui nume este sfânt. „Eu locuiesc în locuri înalte și în sfințenie; dar sunt cu omul zdrobit și smerit, ca să înviez duhurile¹⁵⁶³ smerite, și să îmbărbătez inimile zdrobite”. Isaia 57:15.

Adunări pentru consfătuire

Scene care sunt o rușine pentru creștini mi-au fost prezentate așa cum s-au desfășurat în adunările pentru consfătuire ce s-au ținut după adunarea de la Minneapolis. Tonul ridicat al disputei, spiritul aprins, cuvintele tăioase, se potriveau mai mult cu o întrunire politică decât cu un loc în care creștinii sunt adunați pentru rugăciune și sfătuire. Astfel de adunări ar trebui să fie întrerupte, întrucât sunt o insultă pentru cer. Domnul nu a fost tratat cu reverență, ca un oaspete onorat, de către cei adunați pentru sfătuire, așadar cum puteau aștepta ca lumina divină să strălucească peste ei? Cum puteau să simtă că prezența Lui Isus dădea contur și formă planurilor lor? Locul în care se ținea adunarea nu a fost considerat sacru, ci a fost privit ca un loc pentru afaceri obișnuite. Atunci, cum ar fi putut cei adunați să primească vreo inspirație care să-i conducă să întroneze adevărul în inimile lor, să rostească cuvinte cu spiritul sensibil și iubitor al Învățătorului?

În adunările voastre pentru sfătuire și în ședințele voastre de comitet, se iau decizii și se fac planuri care, puse în practică, lasă impresii puternice asupra lucrării; așa că nu trebuie să se vadă nicio urmă de spirit aspru. Cuvinte strigate, nerăbdătoare, niciodată nu ar trebui să fie auzite. Aduceți-vă aminte că în toate adunările voastre pentru consfătuire este de față un veghetor divin. Nu îngăduiți să fie rostit niciun cuvânt care exprimă vanitatea, întrucât voi luați hotărâri pentru Dumnezeu, iar El vă spune, „Opriți-vă, și să știți că Eu sunt Dumnezeu” Ps. 46:10.

Dacă¹⁵⁶⁴ adunările voastre pentru consfătuire și ședințele de comitet nu sunt sub directa supraveghere a Duhului lui Dumnezeu, concluziile voastre vor fi pământești, și nu sunt mai vrednice de a fi luate în considerare decât sunt exprimările oricărui om. Hristos spune, „Despărțiți de Mine, nu puteți face nimic”. Ioan 15:15. Dacă El nu este onorat în adunările voastre ca Marele Sfetnic, atunci planurile voastre nu vin dintr-o sursă mai înaltă decât mintea omenească.

Frate Olsen, tu vorbești despre întoarcerea mea în America. Timp de trei ani am stat ca martor pentru adevăr, în Battle Creek. Aceia care au refuzat atunci să primească mărturia care mi-a fost dată de Dumnezeu pentru ei, și au respins dovada care însoțea mărturiile, nu vor avea niciun beneficiu dacă m-aș întoarce.

Îți spun; dacă m-aș întoarce la Battle Creek și mi-aș rosti mărturia în fața celor ce nu iubesc adevărul, din inimile necredincioase ar ieși cuvintele întotdeauna gata să fie rostite, „I-a spus cineva”. Chiar și acum necredința se exprimă prin cuvintele, „Cine i-a scris aceste lucruri sorei White?”. Dar eu nu știu pe nimeni care să le cunoască așa cum sunt, și nimeni nu ar putea scrie ceva despre care nici nu bănuiește că există. Cineva mi-a spus, – Acela care nu prezintă lucrurile în mod fals, nu judecă greșit, nici nu exagerează în vreun caz. Pe când eram la Minneapolis, El mi-a poruncit să-L urmez din încăpere în încăpere, ca să pot auzi ce se rostea în dormitoare. Inamicul are lucrurile în mare măsură după placul lui. Nu am auzit niciun cuvânt de rugăciune, dar am auzit numele meu menționat cu defăimare și critică.

Niciodată¹⁵⁶⁵, cred, nu voi fi chemată să stau sub îndrumarea Duhului Sfânt așa cum am stat la Minneapolis. Prezența lui Isus a fost cu mine. Toți cei prezenți la adunare au avut ocazia să treacă de partea adevărului prin primirea Duhului Sfânt, care a fost trimis de Dumnezeu cu atâta belșug de iubire și îndurare. Dar în încăperile ocupate de unii din poporul nostru s-a auzit ridiculizare, critică, ironie și râsete. Manifestările Duhului Sfânt au fost atribuite fanatismului. Cine a cercetat Scripturile, așa cum au făcut sufletele nobile din Berea, ca să vadă dacă lucrurile pe care le-au auzit sunt așa? Cine s-a rugat pentru îndrumare divină? Scenele care au avut loc la întrunirea aceea au făcut ca Dumnezeului cerului să-i fie rușine să-i numească frații Săi pe aceia care au luat parte la ea. Toate acestea au fost observate de Veghetorul ceresc, și sunt scrise în cartea lui Dumnezeu de aducere aminte.

Domnul va șterge fărădelegea celor care, de atunci încolo s-au pocăit cu o pocăință sinceră, dar de fiecare dată când același spirit se trezește în suflet, acesta subscrie la faptele făcute cu ocazia aceea, și cei care le fac sunt răspunzători în fața lui Dumnezeu, și vor trebui să dea socoteală pentru ele înaintea tronului Său de judecată. Spiritul care a pus în mișcare pe cei ce au respins pe Hristos, coace în inimile lor și, dacă ei ar fi trăit în zilele lui Hristos, s-ar fi purtat cu El în același fel în care s-au purtat iudeii necredincioși și netemători de Dumnezeu.

Slujitorii lui Dumnezeu nu au de rost în acest timp o mărturie blândă, fie că oamenii vor să asculte sau nu vor. Cine respinge lumina și dovada pe care Dumnezeu o revarsă cu generozitate peste noi, respinge pe Hristos¹⁵⁶⁶; și pentru el nu mai este alt Mântuitor.

Lucrarea la Battle Creek

Duhul Domnului a prezentat în linii generale starea de lucruri de la editura Review and Herald. Vorbind prin Isaia, Dumnezeu spune: „Nu vreau să cert în veci, nici să țin o mânie necurmată, când înaintea Mea cad în leșin duhurile, și sufletele pe care le-am făcut. Din pricina păcatului lăcomiei lui, M-am mâniat și l-am lovit, M-am ascuns, în supărarea Mea, și cel răzvrătit a urmat și mai mult pe căile inimii lui.” Isaia 57:16-17

Exact acest lucru s-a petrecut la Casa de editură din Battle Creek. Lăcomia a fost țesută în aproape fiecare tranzacție a acestei instituții, și a fost practică de persoanele ca indivizi. Influența acestui fapt s-a răspândit ca lepra, până când a mânjit și a stricat instituția ca întreg. Întrucât casa de editură a ajuns coruptă, Asociația Conferinței Generale a luat poziție, și a propus să ia copilul bolnav din mâinile acesteia și să-l îngrijească. Dar este o cursă pentru Asociația Conferinței Generale să ia lucrarea de publicare pe umerii ei. A face așa, nu conferă lucrării vreo sfințenie deosebită, ci pune asupra A.C.G. o povară care o va doborî, o va îmbolnăvi și îi va slăbi eficiența.

În facerea acestui pas se produce o schimbare a responsabilității, dar principiile greșite rămân neschimbate. Același lucru ce s-a făcut până acum, se va face mai departe sub veșmântul Asociației Conferinței Generale. Caracterul¹⁵⁶⁷ sacru al acestei asociații se va pierde repede. Ce va mai fi respectat apoi ca sfânt, curat și neatins de mânjitură? Va mai exista o voce pe care

poporul lui Dumnezeu să o poată privi ca pe ceva demn de a fi respectat? Cu siguranță nu mai este nimic care să poarte acreditarea divină. Lucrurile sacre sunt amestecate și întrețesute cu afaceri pământești ce nu au nicio legătură cu Dumnezeu.

În mare măsură Asociația Conferinței Generale și-a pierdut caracterul ei sacru din cauza faptului că unii dintre cei aflați în legătură cu ea nu și-au schimbat sentimentele în niciun aspect după conferința ce s-a ținut la Minneapolis. Unii dintre cei aflați în poziții de răspundere „urmează și mai mult” pe căile inimii lor. Unii, care au venit din Africa de Sud și din alte locuri ca să primească o educație care să-i califice pentru lucrare, au fost îmbibați de acest spirit și l-au dus cu ei acasă, iar lucrarea lor nu a produs roadele cele bune. Părerile oamenilor, care au fost primite de aceștia, stau lipite de ei ca lepra; și se pune foarte serios întrebarea dacă sufletele care au fost îmbibate cu lepra spirituală de la Battle Creek vor fi vreodată capabile să distingă principiile cerului de metodele și planurile oamenilor. Influențele și impresiile primite la Battle Creek au contribuit mult la întârzierea lucrării din Africa de Sud.

Așa cum stau lucrurile acum la Battle Creek, lucrarea lui Dumnezeu nu poate fi dusă mai departe pe o bază corectă. Cât timp vor dura aceste lucruri? Când vor fi limpezite și ascuțite percepțiile oamenilor, prin slujirea¹⁵⁶⁸ făcută de Duhul Sfânt? Unii de acolo nu văd efectele dăunătoare ale planurilor care de ani de zile au lucrat pe ascuns. Unii dintre conducători, în timpul de față, umblă în lumina pe care au primit-o și fac tot ce pot mai bine, dar tovarășii lor de lucru fac ca lucrurile să fie atât de apăsătoare pentru aceștia încât aceștia nu pot face decât prea puțin. Înrobirea sufletelor oamenilor de către colegii lor de lucru adâncește întunericul care deja îi înfășoară. Cine se poate simți acum sigur că este în siguranță dacă respectă vocea Asociației Conferinței Generale? Dacă poporul din bisericile noastre ar înțelege conducerea bărbaților care umblă în lumina scânteilor focului aprins de ei, ar respecta deciziile acestora? Vă spun că nu, nici pentru o clipă. Mi-a fost arătat că poporul în general nu știe că inima lucrării la Battle Creek este bolnavă și coruptă. Mulți din popor sunt într-o stare letargică, nepăsătoare, apatică, și consimt la planuri pe care nu le înțeleg. Unde este glasul, de unde va veni glasul de care poporul să poată asculta, și să știe că vine de la păstorul cel adevărat? Sunt chemată de Dumnezeu să vă pun în față aceste lucruri, lucruri reale, în conformitate cu practica din ultimii câțiva ani.

„I-am văzut căile, și totuși îl voi tămădui; îl voi călăuzi, și-l voi mângâia, pe el și pe cei ce plâng împreună cu el. Voi pune lauda pe buze: „Pace, pace celui de departe și celui de aproape! zice Domnul - Da Eu îl voi tămădui! Dar cei răi sunt¹⁵⁶⁹ ca marea înfuriată, care nu se poate liniști, și ale cărei ape aruncă afară noroi și mîl.” „Cei răi n-au pace” zice Dumnezeul meu.” „Ascultați lucrul acesta, casa lui Iacov, voi, care purtați numele lui Israel, și care ați ieșit din apele lui Iuda; voi, care ați jurat pe Numele Domnului, și care chemați pe Dumnezeul lui Israel, dar nu în adevăr, nici cu neprihănire!” „Nici nu le-ai auzit, nici nu le-ai știut, și nici nu-ți era deschisă odinioară urechea la ele: căci știam că ai să fii necredincios, și că din naștere ai fost numit răzvrătit.” Isaia 48:1,8. „Acum, dacă veți asculta glasul Meu și dacă veți păzi legământul Meu, veți fi ai Mei dintre toate popoarele, căci tot pământul este al Meu; Îmi veți fi o împărăție de preoți și un neam Sfânt.” Exod 19:5-6.

Vorbesc în după-amiaza aceasta la ora trei, și trebuie să merg la moară, pe terenul școlii, acolo unde se va ține adunarea noastră. Aș fi vrut să avem un loc de închinare. Pe durata Institutului a fost ridicat un cort pe care l-am ținut cât de mult a fost posibil, dar din cauza vremii umede a fost desfăcut.

Consolidarea lucrării de publicare

Domnul mi-a prezentat lucruri care m-au făcut să tremur pentru instituțiile din Battle Creek. El mi-a arătat aceste lucruri și, voi fi oare consecventă dacă nu voi căuta să reprim spiritul din Battle Creek care se întinde să ajungă la mai multă putere, în timp ce de ani de zile nu au fost suficienți bărbați calificați pentru a prezida, cu credincioșie¹⁵⁷⁰ creștină, peste sarcina pe care deja o au.

Planul pentru consolidare este în detrimentul cauzei adevărului prezent. Battle Creek are toată puterea pe care trebuie să o aibă. Unii din locul acesta au înaintat planuri egoiste, și, dacă vreuna dintre ramurile lucrării a promis un oarecare succes, nu au exercitat spiritul de a o lăsa să meargă mai departe singură, ci au făcut efortul de a atașa acel interes marelui întreg. Ei s-au luptat să cuprindă deja prea mult, și încă sunt însetați să adune mai mult. Când vor putea dovedi că au făcut aceste planuri sub călăuzirea Duhului Sfânt, atunci încrederea în ei poate fi restatornicită.

Acum douăzeci de ani, am fost surprinsă de avertizările și îndemnurile la precauție ce mi-au fost date în legătură cu casa de editură de pe coasta Pacificului – cum că trebuie să rămână pentru totdeauna independentă de toate celelalte instituții; că nu trebuie să fie sub controlul niciunei alte instituții, ci trebuie să facă lucrarea Domnului sub călăuzirea și protecția Lui. Domnul spune „Voi toți sunteți frați”, și Pacific Press nu trebuie să fie invidiată și privită cu gelozie și suspiciune de casa de editură mai puternică de la Battle Creek. Ea trebuie să-și păstreze individualitatea și să fie păzită cu strictețe de orice corupție. Ea nu trebuie să fie înglobată în nicio altă instituție. Mâna puterii și controlului de la Battle Creek nu trebuie să se întindă peste continent ca să o administreze.

Ceva mai târziu, chiar înainte de moartea soțului meu, mințile unora s-au agitat ca să pună aceste instituții sub o singură putere¹⁵⁷¹ de conducere. Din nou, Duhul Sfânt mi-a adus în minte ceea ce mi-a spus Domnul. I-am spus soțului meu să spună ca răspuns la această propunere, că Domnul nu a plănuit o astfel de acțiune. Cel care cunoaște sfârșitul de la început, înțelege aceste lucruri mai bine decât omul supus greșelii.

La o altă dată și mai târzie, mi-a fost prezentată situația casei de editură din Oakland. Mi s-a arătat că această instituție trebuie să facă o lucrare ce are să fie spre slava lui Dumnezeu dacă lucrătorii vor avea mereu în vedere onoarea Lui; dar s-a făcut o greșală prin faptul că a fost adoptat un fel de lucrare ce are tendința de a corupe instituția. Mi-a fost arătat de asemenea că ea trebuie să-și păstreze independența, lucrând pentru realizarea planului lui Dumnezeu fără a fi controlată de altcineva în afară de Dumnezeu.

Domnul mi-a prezentat faptul că ramuri ale acestei lucrări vor fi înființate și în alte locuri și vor fi supervizate de Pacific Press, dar dacă această acțiune se va dovedi un succes, se va trezi gelozia, bănuiala rea și lăcomia. Se vor face eforturi pentru a schimba ordinea lucrurilor și pentru a cuprinde lucrarea împreună cu celelalte interese la Battle Creek. Unii bărbați sunt foarte zeloși pentru a schimba ordinea lucrurilor, dar Domnul interzice o astfel de consolidare. Fiecărei ramuri trebuie să i se permită să trăiască și să își facă propria lucrare.

Pot apărea greșeli în fiecare instituție, dar dacă administratorii vor învăța lecția pe care fiecare trebuie să o învețe – aceea de a acționa cu precauție, - aceste erori nu vor fi repetate¹⁵⁷², și Dumnezeu va prezida peste lucrare. Fiecare lucrător din instituțiile noastre are nevoie să facă din cuvântul lui Dumnezeu regula lui de acțiune. Atunci binecuvântarea lui Dumnezeu va rămâne peste el. El nu se poate dispensa de adevărul lui Dumnezeu ca și călăuză și îndrumător al său, și să fie în siguranță. Dacă omul poate respira o singură dată fără să fie dependent de Dumnezeu, atunci poate lăsa deoparte cuvântul cel curat și sfânt al lui Dumnezeu ca și carte a lui călăuzitoare. Adevărul trebuie să aibă controlul asupra conștiinței și înțelegerii în toată lucrarea ce se face. Duhul Sfânt trebuie să prezideze peste gând, cuvânt și faptă. El trebuie să conducă în toate acțiunile spirituale și temporale.

Este bine plăcut lui Dumnezeu ca noi să avem laudă și rugăciune, precum și servicii religioase, dar religia Bibliei trebuie să fie prezentă în tot ceea ce facem, și să dea sfințenie fiecărei îndatoriri zilnice. Voia Domnului trebuie să fie voia omului în orice lucru. Sfântul lui Israel a dat reguli de călăuzire pentru toți, și aceste reguli de călăuzire trebuie să fie urmate cu strictețe; căci ele constituie standardul caracterului. Nimeni nu se poate abate de la cele dintâi principii ale neprihănirii, fără să păcătuiască. Dar religia noastră este interpretată greșit și disprețuită de credincioși deoarece atât de mulți dintre cei ce afirmă că susțin adevărul, nu practică principiile acestuia în purtarea față de semenii lor.

Fraților mei din Battle Creek vreau să le spun: cu niciun chip, nu vă consolidați. A face așa, nu înseamnă nimic mai puțin decât a pune asupra instituțiilor din Battle Creek administrarea întregii lucrări, de departe și de aproape. Lucrarea lui Dumnezeu nu poate fi dusă înainte cu succes de oameni care, prin împotrivirea¹⁵⁷³ lor față de lumină, s-au pus în poziția în care nimic nu-i va influența pentru a se pocăi sau pentru a-și schimba cursul acțiunii. Există bărbați în legătură cu lucrarea din Battle Creek, ale căror inimi nu sunt sfințite și nu sunt sub controlul lui Dumnezeu.

Dacă cei aflați în legătură cu lucrarea lui Dumnezeu nu vor să asculte glasul Lui și să facă voia Lui, vor fi separați cu totul de lucrare. Dumnezeu nu are nevoie de influența unor astfel de oameni. Vorbesc limpede, căci a sosit timpul ca lucrurilor să li se spună pe adevăratul lor nume. Aceia care iubesc și se tem de Dumnezeu cu toată inima, sunt singurii oameni în care Dumnezeu se poate încrede. Dar aceia care și-au despărțit sufletele de Dumnezeu, să fie despărțiți și ei înșiși de lucrarea lui Dumnezeu, care este atât de solemnă și importantă.

Semnat) Ellen G. White

S-96-1896

CĂTRE U. SMITH

„Sunnyside”, Cooranbong, N.S.W., 6 iunie, 1896

Iubite frate,

Paginile anexate aici prezintă câteva puncte care au fost dezvăluite sorei White noaptea trecută, și pe care ea a dorit să ți le trimită. Ea suferă de câteva zile datorită urmărilor răcelii și lucrului peste măsură, și astăzi nu este capabilă să scrie sau să citească. Lucrurile sunt scrise așa cum mi le-a prezentat ea. Am trimis cu poșta S.F câteva copii ale unor articole și scrisori pe care sora White dorește să le citești. Dar pentru că nu suntem siguri că te afli în Battle Creek, ele au fost adresate fratelui Tenney, cu îndrumarea ca el să le citească și să ți le trimită.

A ta în lucrare, M. Davis

„Legea¹⁵⁷⁵ ne-a fost un îndrumător spre Hristos, ca să fim socotiți neprihăniți prin credință”. În versetul acesta, prin apostolul, Duhul Sfânt vorbește îndeosebi despre legea morală. Legea ne descoperă păcatul, ne face să simțim nevoia noastră după Hristos, și să fugim la El pentru a găsi iertare și pace în urma pocăinței față de Dumnezeu și a credinței în Domnul nostru Isus Hristos.

O lipsă de dispoziție de a renunța la părerile preconcepute și de a accepta acest adevăr, stă în mare măsură la temelia opoziției manifestate la Minneapolis împotriva soliei Domnului transmisă prin frații Jones și Waggoner. Prin exercitarea acelei opoziții, Satana a reușit să îndepărteze în mare măsură de la poporul nostru, puterea specială a Duhului Sfânt pe care Dumnezeu a tânjit să le-o împărtășească. Inamicul i-a împiedicat să obțină eficiența care ar fi putut fi a lor, în vestirea adevărului către lume așa cum l-au vestit apostolii după ziua Cincizecimii. Lumina care trebuie să lumineze tot pământul cu slava ei a fost întâmpinată cu împotrivire și, prin acțiunea propriilor noștri frați, a fost în mare măsură ținută departe de lume.

Legea celor zece porunci nu trebuie să fie privită așa de mult pe latura interdicției, cât pe latura îndurării. Interdicțiile din partea ei sunt garanția sigură a fericirii pe care o găsim în ascultare. Dacă este primită în Hristos, ea lucrează în noi puritatea caracterului care ne va aduce bucurie de-a lungul¹⁵⁷⁶ veacurilor veșniciei. Pentru cel ascultător, ea este un zid de protecție. Noi vedem în ea bunătatea lui Dumnezeu care, prin faptul că descoperă oamenilor principiile imutabile ale neprihănirii, caută să-i protejeze de relele care rezultă din călcarea Legii.

Noi nu trebuie să-l privim pe Dumnezeu ca și cum ar aștepta să pedepsească păcătosul pentru păcatul lui. Păcătosul este cel care își atrage pedeapsa peste el. Propriile lui acțiuni dau

drumul unui șir de circumstanțe care duc la un rezultat sigur. Fiecare act de călcare a Legii reacționează asupra păcătosului, produce în el o schimbare a caracterului, și îl face să-i fie mai ușor să calce Legea din nou. Prin faptul că aleg păcatul, oamenii se despart de Dumnezeu, se rup de canalul prin care vine binecuvântarea, iar rezultatul sigur este ruina și moartea.

Legea este exprimarea modului de a gândi al lui Dumnezeu; atunci când o primim în Hristos, ea devine modul nostru de a gândi; ea ne ridică deasupra puterii dorințelor și tendințelor naturale, deasupra ispitelor care conduc la păcat. „Multă pace au cei ce iubesc Legea Ta, și nu li se întâmplă nicio nenorocire” – nimic nu-i face să se împiedice.

Nu există pace acolo unde nu este neprihănire; cei răi sunt în război cu Dumnezeu. Dar cine primește neprihănirea Legii în Hristos, este în armonie cu cerul. „Bunătatea și credințioșia se întâlnesc, dreptatea și pacea se sărută.”

Semnat) Ellen G. White

B-4-1896

CĂTRE BĂRBAȚII CARE OCUPĂ POZIȚII CU RĂSPUNDERE ÎN LUCRARE

„Sunnyside”, Cooranbong, 1 iulie, 1896

Iubiți frați,

Nu am mai putut să dorm după ora doisprezece, pentru că în timpul nopții trecute mi-au fost puse în față lucruri care mi-au fost prezentate din când în când după Conferința de la Minneapolis. Unele dintre lucrurile care mi-au fost arătate atunci nu le-am putut înțelege pe deplin, dar am văzut că se puneau la cale și se propuneau metode care introduceau principii corupte. Unele aspecte mi-au fost prezentate de mai multe ori, ca să le pot înțelege.

Lumina pe care Dumnezeu a binevoit să mi-o dea asupra aspectelor legate de lucrarea Lui, nu pot să nu o înțeleg cu atâta claritate; căci lucrurile ce mi-au fost arătate au devenit realitate. Nu am prezentat o viziune falsă în fața bărbaților din Battle Creek atunci când le-am spus că unii țin în mână responsabilități pentru care nu sunt pregătiți să le îndeplinească. Dacă bărbați ca A.R. Henry și Harmon Lindsay refuză să fie prelucrați de Duhul Sfânt și totuși consimt să accepte responsabilități importante, Satana le ia mintea în stăpânire, și face planuri și proiecte pentru ei. Când bărbații aceștia au intrat în lucrarea aceasta, nu au văzut dinainte care vor fi rezultatele, însă pas cu pas au fost prinși în strategiile agenților satanici, care au cunoscut de la început rezultatul. Dacă¹⁵⁷⁸ ei ar fi păstrat relația cu caracterul divin, nu ar fi făcut ceea ce au făcut, dar pe când erau la Minneapolis ambii și-au închis ochii în fața luminii și și-au zăvorât inimile înaintea lucrurilor evidente, pentru ca Duhul Sfânt să nu poată intra, iar umblarea lor a dat mărturie în ce privește rezultatul.

Atunci când fratele Olsen s-a legat împreună cu acești oameni, și-a stricat vederea spirituală, și a început să vadă lucrurile într-o lumină ciudată. El cunoștea faptul că ei se împotriveau Duhului lui Dumnezeu, dar a crezut că dacă se unește cu ei ar putea să-i convertească. Rezultatul a fost contrar celui așteptat, căci în mare măsură ei l-au convertit pe el. Discernământul lui clar între bine și rău, a fost vătămat.

De la începutul lucrării lui ca președinte al Conferinței Generale, strategia fratelui Olsen a fost o greșală. În loc să țină sus ceea ce știa că este conform legii lui Dumnezeu, în loc să stea ferm ca un păzitor credincios al îndatoririlor sfinte care ar fi păstrat curată marea inimă a lucrării, chiar cu aparența unor cheltuieli sau pierderi financiare, el a încercat să ia poziție de ambele părți. El nu a fost cu totul în armonie cu bărbații la care m-am referit, dar a fost destul cât Satana să pună stăpânire pe el. Pe nesimțite el a fost prins în cursă, iar principiile lui de integritate și puritate au fost corupte. Dumnezeu a fost dezonorat, iar Duhul Său a fost întristat.

Hristos¹⁵⁷⁹ i-a învățat pe ucenicii Săi că măsura în care atenția divină este revărsată peste vreuna dintre lucrările lui Dumnezeu, este proporțională cu rangul pe care obiectul îl ocupă pe scala creațiunii. Chiar și vrăbiuța cenușie, în aparență cea mai neînsemnată dintre păsări, este vegheată de Providență. Niciuna nu cade pe pământ fără să fie băgată în seamă de Tatăl nostru ceresc. Florile de pe câmp, iarba care îmbracă pământul cu verdeață, - toate au parte de atenția și grija Tatălui nostru ceresc. „Uitați-vă la păsările cerului:”, a spus Hristos, „ele nici nu seamănă, nici nu seceră, și nici nu strâng nimic în grânare; și totuși Tatăl vostru cel ceresc le hrănește. Oare nu sunteți voi cu mult mai de preț decât ele? Și apoi, cine dintre voi, chiar îngrijorându-se, poate să adauge măcar un cot la înălțimea lui? Și de ce vă îngrijorați de îmbrăcăminte? Uitați-vă cu băgare de seamă cum cresc crinii de pe câmp: ei nici nu torc, nici nu țes; totuși vă spun că nici chiar Solomon, în toată slava lui, nu s-a îmbrăcat ca unul din ei.” Dacă marele Maestru Artist are atâta grijă de crinii de pe câmp, făcându-i atât de frumoși încât întrec pe departe slava lui Solomon, cel mai măreț rege ce a ținut vreodată sceptrul, dacă iarba de pe câmp este făcută ca un covor frumos ce acoperă pământul, ne putem forma vreo idee despre atenția pe care Dumnezeu și-o îndreaptă asupra omului, pe care l-a creat după chipul Său?

Dumnezeu a dat omului intelect ca să poată pricepe mai mult decât pricep aceste frumoase obiecte ale naturii. El conduce omul într-un departament mai înalt al adevărului, călăuzind mintea lui mai sus¹⁵⁸⁰ și tot mai sus, deschizând în fața sa mintea divină. Fiecăruia îi este acordată o pagină în cartea Providenței lui Dumnezeu, cartea vieții. Pagina aceea conține fiecare detaliu al istoriei sale; până și firele de păr din cap îi sunt numărate. Copiii lui Dumnezeu nu lipsesc niciodată din gândul Lui.

Cu toate că păcatul a existat de veacuri, încercând să contracareze torentul îndurător al iubirii care curge de la Dumnezeu către neamul omenesc, totuși iubirea și grija pe care Dumnezeu o acordă ființelor pe care le-a creat după chipul Lui, nu au încetat să crească în bogăție și abundență. „Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu ca oricine crede în El să nu piară ci să aibă viața veșnică”. El a încununat bunăvoința Lui cu darul inestimabil al lui Isus. Prin această jertfă, a fost revărsat peste lumea noastră un șuvoi vindecător de viață și har ceresc. Acesta a fost darul lui Dumnezeu pentru om – un dar care depășește orice imaginație. Prin faptul că a dat pe Fiul Său, Dumnezeu a făcut imposibil ca omul să spună că El ar fi putut da mai mult; mintea omului este solicitată la maximum în efortul de a înțelege această iubire minunată.

Revărsând astfel toate comorile cerului în lumea aceasta, prin faptul că ne-a dat în Isus tot cerul, Dumnezeu a cumpărat afecțiunea și capacitatea umană. Dacă cedăm Lui mințile noastre, ele vor fi curățate de tot egoismul și lăcomia, și vor fi umplute cu iubirea lipsită de egoism. Dumnezeu¹⁵⁸¹ îndrumă fiecare minte care este captivată de iubirea Lui, și îi descoperă taina evlaviei.

Când păcatul a pătruns în lume, a degradat oamenii în așa fel încât toate închipuirile gândurilor din inimile lor au ajuns să fie îndreptate numai spre rău. Timp de secole, Dumnezeu a privit cu răbdare și îndelungă răbdare asupra încumetării îngrozitoare din lumea antediluviană, și asupra legii Lui deteriorate pe care o rasă degenerată o călca în picioare. Apoi a ieșit din ascunzișul Lui și a pedepsit locuitorii pământului pentru nelegiuirea lor, măturându-i cu apele potopului.

Dar nu la mult timp după ce pământul a fost repopulat, oamenii au reluat ostilitățile față de Dumnezeu și față de cer. Vrăjmășia lor au transmis-o posterității, ca și cum arta și mecanismul de a conduce oamenii pe o cale greșită și de a-i provoca să continue un război nenatural, ar fi fost o moștenire sacră.

Hristos a venit să spună lumii noastre că a adus oamenilor darul vieții veșnice. „Tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Său, le-a dat putere ca să devină fii ai lui Dumnezeu”. Dar atât de constant a urât Satana faptul ca Legea lui Dumnezeu să fie nutrită în inimă, și a răspândit ura aceasta pe o scară atât de mare în întreaga omenire, încât în timpul primei veniri a lui Hristos orice agent uman care dovedea prietenie față de Dumnezeu și stătea în apărarea Legii, era socotit ca un trădător față de cauza comună. Lipsa de pietate era exercitată cu vigilență de dușmanii lui Dumnezeu, iar cei care se depărtau de rău ajungeau de pradă, și erau

tratați ca inamici. Principiile nedreptății și fraudei¹⁵⁸² erau pe larg răspândite, și era pusă la lucru o putere autoritară în încercarea de a strânge forțele răului într-o confederație. Confederația aceasta demnă de dispreț, se lăuda chiar și în fața cerului cu puterea pe care o deținea.

Domnul vieții și al slavei vine a doua oară, nu în vederea păcatului ci în vederea mântuirii; tabloul de mai sus îl prezintă ca să vă gândiți la el, căci mi-a fost prezentat ca o reprezentare a stării de lucruri ce există acum la Battle Creek. Aș putea dezvolta subiectul, întrucât este profund, vast și înalt; dar vouă trebuie să vă fie prezentate alte lucruri.

Bărbații care au fost conectați cu marile interese ale acestui pământ, au mârjnit și au degradat lucrarea lui Dumnezeu. Mijloacele rânduite de El să fie folosite pentru înaintarea cauzei Sale, au fost folosite pentru înaintarea unor strategii nelegitime, ce sunt în opoziție directă față de lucrarea despre care Dumnezeu a specificat că este a Sa. Dumnezeu a fost părăsit de bărbații care au rostit decizii în legătură cu lucrarea Sa, decizii care au făcut lucrarea să fie o încurcătură. Bărbații aceștia au părut hotărâți să pună șablonul și semnătura înțelepciunii lor omenești asupra lucrării lui Dumnezeu. Ei au refuzat să fie prelucrați de Duhul Sfânt, și au introdus în lucrare propria lor înțelepciune și judecată. Rezultatul acestui fapt s-a văzut în diferite moduri. Caracterul sacru al cauzei lui Dumnezeu nu mai este perceput la centrul lucrării. Glasul de la Battle Creek, care a fost privit ca o autoritate pentru a ne spune cum să fie făcută lucrarea, nu mai este glasul lui Dumnezeu; însă, al cui glas este? De unde vine¹⁵⁸³, și în ce stă puterea lui vitală? Starea aceasta de lucruri este menținută de bărbați care de mult timp ar fi trebuit scoși din lucrare. Bărbații aceștia nu au scrupule în a cita cuvântul lui Dumnezeu ca autoritate a lor, dar dumnezeul care îi conduce este un dumnezeu fals.

Bărbați despre care am vrut să credem că își vor păstra integritatea în ciuda tuturor relelor, s-au dovedit incapabili să suporte testul încercării. Fratele H.W. Kellogg nu a rezistat în fața reprezentărilor făcute de A.R. Henry și alții. După afirmațiile pe care le făceau, acești bărbați lucrau pentru interesele casei de editură și, deși fratele Henry Kellogg a declarat la început că nu va adopta anumite hotărâri și nu va acționa după anumite metode despre care știe că nu sunt cinstite în afaceri și că nu țin de calea Domnului, în cele din urmă a acceptat propunerile, ceea ce a însemnat a face act după act într-o tâlhărie complicată – tâlhărie ce a fost îmbrăcată în hainele îngerilor. Spun complicată, pentru că totul a părut să aibă legătură cu alte ramuri sau cu alte interese. Este ceva ce nu pot să definesc. Dar călăuza mea m-a avertizat să nu accept în niciun caz propunerile care vin de la consiliul de directori al casei de editură din Battle Creek; căci ele sunt tâlhării, jaf asupra celor ce depind de talentele și capacitățile ce le-au fost date de Dumnezeu; sunt jaf în stânga și în dreapta, ba chiar mai mult decât oamenii care le susțin, pot să-și dea seama.

Am fost făcută să aud conversații care nu trebuie să mai rămână secrete. Fratele Kellogg trebuia să fi rămas ferm lângă¹⁵⁸⁴ principiu, fără să își aplece urechea spre reprezentări măgulitoare, căci el are o experiență mult mai îndelungată decât mulți alții. Dar el a permis metode pe care nu ar fi trebuit să le aprobe niciodată. Dacă ar fi rămas neclintit în iubire și teamă față de Dumnezeu, dacă ar fi rezistat încercării, îngerii sfinți i-ar fi uns ochii cu alifia cerească; ar fi văzut lăcomia, egoismul și opresiunea care jefuiau pe slujitorii lui Dumnezeu de drepturile lor; ar fi înțeles că bărbații care i-au propus aceste măsuri erau motivați de impulsuri și ticluiri nesfinte, că aceștia erau niște oameni care nu făceau planuri împreună cu Dumnezeu.

Este imposibil de desemnat măsura în care falsul a luat locul adevărului, sau cât de amăgitoare principii au fost urmate în ce privește afacerile. Tatăl minciunii a lucrat prin oameni și a pus stăpânire pe ramură după ramură, lucrând pe ascuns pentru a obține stăpânire peste tot și pentru a conduce lucrarea după principii care nu pot fi urmate decât cu prețul pierderii integrității. Satana și-a întins plasa pentru a încâlci sufletele în ea, așa încât învățătura religioasă să nu ajungă la oameni în felul lui Dumnezeu, ci prin mijlocirea unor bărbați care aplică greșit, controlează, aruncă la pământ sau înalță, după cum li se pare lor că este mai bine. Înșelăciunea aceasta l-a prins și pe fratele Henry Kellogg, și aprobarea din partea lui a dat putere falsității; atunci, bărbații care aveau puterea în mâinile lor au putut spune, „s-a făcut”.

Ei au avut un succes similar atunci când a venit rândul nepotului meu, Frank Belden, să fie ispitit. Când a fost angajat la editură, nu era pregătit¹⁵⁸⁵ pentru ispitele care aveau să-l

înconjoare, iar el, de asemenea, a jertfit principiile corecte. În felul acesta stricăciunea a pornit să lucreze. Alții, pe care nu îi voi numi, când au fost aduși în legătură cu influența stricăcioasă, și-au aplecat urechea spre reprezentări care nu își aveau fundamentul în adevăr, ci erau invenții ale minților omenești. Toți cei care au adoptat aceste hotărâri s-au unit ca să ajungă la anumite ținte. Ei au îndepărtat cuvântul lui Dumnezeu din ședințele lor de consfătuire, și au consimțit să fie conduși de influențe umane în sfera lor înaltă de acțiune. În felul acesta sufletele au fost sacrificate pe altarul mamonei.

Bărbații care au dat naștere acestor invenții înșelătoare, le-au hrănit și le-au prețuit până când au crezut despre ele că sunt adevăr, și au pus la o parte cele mai simple, cele mai clare și cele mai imperative declarații din cuvântul lui Dumnezeu.

Din nou și din nou am fost făcută de călăuza mea să ascult cuvinte și afirmații categorice, care nu erau adevărate, dar care erau rostite cu multă râvnă pentru a captiva mințile oamenilor în ce privește autorii și cărțile lor, și în ce privește banii și cum trebuie aceștia să fie folosiți. Acesta părea să fie un subiect după care A.R. Henry era înnebunit, dar entuziasmul lui venea din inspirația lui Satana, așa că sub influența ispititorului, depravarea morală s-a întins până acolo că există pericolul să corupă orice principiu drept din viața fratelui Henry.

Harmon Linsay nu este mai curat în integritatea lui decât A.R. Henry. Am văzut diferite persoane, întrevederi, apoi i-am văzut pe aceștia năuciți, zăpăciți, acceptând teorii legate de felul în care trebuie să fie tratați semenii¹⁵⁸⁶ lor, în contrast clar cu sfatul lui Dumnezeu.

Aceia care s-au dus la Battle Creek în scopul de a participa la Conferința Generală, s-au stricat sub influența aceasta rea. Mintea lui Philip Wessels a fost atinsă și coruptă de reprezentările falsă ce i s-au făcut când a fost acolo. El a reținut argumentele unora dintre bărbații aflați în poziții de răspundere, iar rezultatul se vede în faptul că s-a despărțit de Dumnezeu și de lucrarea Lui. Bărbații de la care se aștepta să fie vrednici de încredere, și-au trădat încrederea și au corupt în așa măsură principiile lui încât el nu mai poate vedea nimic clar. I-am atras atenția asupra acestui pericol, dar el nu vrut să primească niciun mesaj din partea mea. Faptul că sora White primește bani pentru dreptul de autor a fost piatra de poticnire pe care bărbații au pus-o în fața lui la Battle Creek.

Eu spun ceea ce am văzut, lucruri despre care știu că sunt adevărate. Spiritul speculativ a câștigat supremație în casa de editură de la Battle Creek, și opresiunea se vede în mod clar. Trebuie să vorbesc limpede, căci o putere din adânc, puterea care lucrează în copiii neascultării, lucrează în bărbații care acționează în opoziție față de călăuzirea Duhului Sfânt. Unii dintre cei aflați în poziții de răspundere s-au angajat în speculații, în scopul de a ridica clădiri mari, care să dea impresia de mare prosperitate. Cei care au plănuit aceasta, au prezentat ca motiv al lor faptul că aceasta va da caracter lucrării, dar adevăratul motiv este mândria, egoismul, avariția și lăcomia. Clădirile acestea mari nu vor fi ridicate¹⁵⁸⁷ prin tăgăduire de sine și nici prin jertfire de sine din partea bărbaților cărora Dumnezeu le-a încredințat lucrarea Lui. Unii caută să ridice clădiri mari pentru a da impresia că acolo este binecuvântarea lui Dumnezeu, în timp ce în inimile lor pun la cale orice plan posibil pentru a lua de la frații lor ceea ce ar trebui să fie al acestora. Ei nu au muștrări de conștiință când este vorba să primească tot ceea ce pot strânge; întrucât Satana le dă impresia că prin felul crud în care se poartă în cele financiare, aduc un serviciu lui Dumnezeu. Clădirile mari nu pot să dea un caracter creștin lucrării, oricât ar fi ele de impunătoare. Principiile corecte menținute, un caracter drept manifestat de cei aflați în slujba lui Dumnezeu, împotrivirea hotărâtă în fața răului – acestea vor face mai mult pentru a-L onora pe Dumnezeu decât cele mai frumoase clădiri.

„Așa vorbește Domnul: „Înțeleptul să nu se laude cu înțelepciunea lui, cel tare să nu se laude cu tăria lui, bogatul să nu se laude cu bogăția lui. Ci cel ce se laudă să se laude că are pricepere și că Mă cunoaște, că știe că Eu Sunt Domnul, care fac milă, judecată și dreptate pe pământ! Căci în acestea găsesc plăcere Eu, zice Domnul.”

Bărbații aceștia nu au corupt mințile doar în Battle Creek, ci au dus cu ei principiile lor necreștinești oriunde s-au dus. Fratele Olsen a făcut din ei toiagul lui de onoare și, pentru că l-au însoțit în călătoriile lui, au mânjit și au corupt mințile oamenilor. Președintele Conferinței nu are

dreptul de a împovăra conferința cu o mulțime de griji care vor pune în pericol adevărul lui Dumnezeu în propria lui inimă, și în inimile altora. El nu trebuie să-și cheltuiască timpul¹⁵⁸⁸ încercând să-i ajute pe bărbații care au inventat planuri și metode necinstite, și cel care face așa nu ar trebui să fie plătit cu cel mai mare salariu ce a fost plătit cuiva de la editură. Președintele Conferinței ar trebui să afle dacă tranzacțiile financiare sunt realizate cu cea mai strictă integritate. El ar trebui să știe dacă acestea sunt prezidate de oameni care au mâinile curate, nepătate. Indignarea lui ar trebui să se ridice împotriva celei mai mici apropieri de ceea ce este o acțiune egoistă. Să fie aprobată și practică vreo faptă greșită, și o a doua și a treia va urma pe aceeași cale a înșelăciunii frauduloase.

„Ascultați, deci, ce zice Domnul „Scoală-te, judecă-te înaintea munților, și dealurile să-ți audă glasul!...” „Cu ce voi întâmpina pe Domnul, și cu ce mă voi pleca înaintea Dumnezeului Celui Prea Înalt? Îl voi întâmpina oare cu arderi de tot, cu viței de un an? Dar primește Domnul oare mii de berbeci sau zeci de mii de râuri de untdelemn? Să dau eu pentru fărădelegile mele pe întâiul meu născut, rodul trupului meu pentru păcatul sufletului meu?” - „Ți s-a arătat, omule, ce este bine, și ce alta cere Domnul de la tine, decât să faci dreptate, să iubești mila, și să umbli smerit cu Dumnezeul tău?” Glasul Domnului strigă cetății, și omul înțelept se teme de Numele Tău. Ascultați pedeapsa și pe Cel ce o trimite! Mai sunt în casa celui rău comori nelegiuite, și blestemata efa mică? Pot socoti Eu curat pe cel ce are o cumpănă nedreaptă și greutate strâmbe în sac? Pentru că bogății lui sunt plini de silnicie¹⁵⁸⁹, locuitorii lui spun minciuni, și limba lor este numai înșelătorie în gura lor”, Mica 6:1-12.

Versetele acestea se pot aplica celor care, fără să fie dispuși ca cineva de lângă ei să aibă vreo șansă, au născocit și au plănuit să facă comerț cu semenii lor.

Mi s-a arătat că unii au lucrat cu fratele Smith în mod necinstit, pentru a-l conduce să ceară cât mai puțini bani pentru dreptul de autor asupra cărților sale. Fratele Smith s-a înșelat în dreptul acestor oameni; el a crezut că ei încearcă cu adevărat să facă să avanseze cauza lui Dumnezeu, așa că ei au obținut ceea ce au dorit. Apoi au venit la mine și la alții, spunându-ne că fratele Smith a primit doar atât pentru cărțile lui, și au îndemnat ca colportorii să ducă acele cărți care se vând mai repede.

Dar, noaptea după ce s-a lansat această cerere, mi s-a prezentat deschis în față felul în care stau lucrurile. Am văzut că ei l-au vizitat pe fratele Smith și au obținut consimțământul lui față de drepturi mici de autor, cu scopul de a-mi prezenta mie și altora acest fapt ca fiind ceea ce ar trebui să facem. Acesta a fost un mod de a stabili drepturile de autor prin fraudă. Mi-a fost arătat spiritul care i-a împins la acțiune pe acești oameni.

În zilele lui Neemia „Din partea oamenilor din popor și din partea nevestelor lor s-au ridicat mari plângeri împotriva fraților lor Iudei. Unii ziceau: „Noi, fiii noștri și fetele noastre, suntem mulți; să ni se dea grâu ca să mâncăm și să trăim.” Alții ziceau: „Punem zălog ogoarele, viile și casele noastre, ca să avem grâu în timpul foametei.” Alții ziceau: „Am împrumutat argint punând zălog ogoarele și viile noastre pentru birul împăratului. Și totuși carnea noastră este ca și carnea¹⁵⁹⁰ fraților noștri, copiii noștri sunt ca și copiii lor; și iată, supunem la robie pe fiii noștri și pe fetele noastre, și multe din fetele noastre au și fost supuse la robie; suntem fără putere, căci ogoarele și viile noastre sunt ale altora.” Scrie Neemia, „M-am supărat foarte tare când le-am auzit plângerile și cuvintele acestea.”

Am auzit din partea multora strigătul față de nedreptate și, pentru că știam ceva despre lucrarea lăuntrică a acestor chestiuni, m-am umplut de indignare. De ani de zile oamenii lucrează contrar cuvântului lui Dumnezeu, ignorând dreptatea și judecata. Să fim oare constrânși să procedăm așa cum a procedat Neemia? Citim despre el că, „Am hotărât să mustru pe cei mari și pe dregători, și le-am zis: „Ce! voi împrumutați cu camătă fraților voștri?” Și am strâns în jurul meu o mare mulțime”. „Apoi am zis: „Ce faceți voi nu este bine. N-ar trebui să umblați în frica Dumnezeului nostru, ca să nu fiți de ocară neamurilor vrăjmașe nouă? Și eu, și frații mei și slujitorii mei, le-am împrumutat argint și grâu. Să le lăsăm, deci, datoria aceasta!” „Înainte de mine, cei dintâi dregători împovărau poporul, și luau de la el pâine și vin, în afară de cei patruzeci de sicli din argint; ... Eu n-am făcut așa, din frică de Dumnezeu.”

Ce-ar fi să ne oprim? Ce-ar fi să prezentăm poporului starea de lucruri? Planurile cele mai inconsistente au fost născocite de bărbați ale căror minți nu au fost mișcate de Duhul Sfânt. Bărbații aceștia s-au luptat să-i aducă pe semenii lor sub jurisdicția lor, dar noi nu putem sprijini acțiunile¹⁵⁹¹ lor; căci Dumnezeu nu privește la cei care practică opresiunea, care acuză omul pentru un cuvânt, și care înalță și coboară după plăcerea lor, plasându-i pe oameni în poziții în care să-și poată atinge țintele lor nedrepte.

Oricine a avut curajul moral de a spune acestor lucruri pe nume, și care a refuzat să fie atras în plasa întinsă pentru cei naivi, care nu au vrut să fie jefuiți fără să protesteze, nu au fost priviți cu ochi favorabili de cei cu care erau în dezacord. Membri ai comitetelor și consiliilor care nu au vrut să susțină pretenția și comportarea fățarnică, dar care au luat poziție fermă pentru dreptate, nu au fost invitați să fie prezenți la acele întruniri în care s-au discutat aceste planuri.

O mare criză vine peste noi. Dacă oamenii continuă să se supună oamenilor, așa cum au făcut în ultimii cincisprezece ani, își vor pierde sufletele, iar exemplul lor va face și pe alții să răătăcească. Soldații lui Dumnezeu trebuie să se îmbrace cu toată armura lui Dumnezeu. Nouă nu ni se cere să ne îmbrăcăm cu o armură omenească, ci să ne încingem cu tăria lui Dumnezeu. Dacă avem tot timpul în vedere slava lui Dumnezeu, ochii noștri vor fi unși cu alifia cerească, vom fi în stare să privim lucrurile în profunzime și să vedem de departe ceea ce ține de lume. Pe măsură ce discernem lipsa de onestitate, șiretenia, slujirea egoistă, prefăcătoria și lauda de sine, lipsa unei purtări cinstită în relațiile obișnuite ale vieții, precum și lăcomia apucătoare, ce țin de lume, putem lua poziție, prin învățătură și exemplu pentru a reprezenta pe Hristos și a converti lumea prin principiile noastre sănătoase, prin integritatea fermă, prin oroarea față de orice prefăcătorie, și prin îndrăzneala sfântă în a recunoaște pe Hristos.

Nu lăsați¹⁵⁹² lumea să vă convertească pe voi. Țineți cu tărie mărturisirea credinței voastre, menținând cu fermitate principiile voastre religioase, însă nu cu încăpățănare. Religia voastră nu poate fi lăsată în paza vreunui alt om. Onorați crucea lui Hristos, și crucea vă va onora pe voi. Fiecare om să stea în Dumnezeu, fără să fie cumpărat sau vândut, ci ca să dea pe față forța morală a creștinului. Nu slujiți niciunui om de teamă de lucrurile dezagreabile pe care omul acela le poate face. Voi nu puteți fi creștini dacă depindeți de conștiința unui alt om. Hristos a murit ca să dea oamenilor independență personală, libertate pentru a-și exercita capacitatea dată lor de Dumnezeu. Slujitorii Lui nu trebuie să fie restrânși în lucrarea lor de niciun om sau comitet de oameni, în afara cazului în care există dovada evidentă a faptului că acel om sau comitet sunt supuși lucrării Duhului Sfânt.

Tot ceea ce posedăm ne este dat de Dumnezeu. Tot ce avem aparține Lui, iar noi nu trebuie să ședem la picioarele niciunui om pentru a da ascultare ordinelor acestuia, întrucât Dumnezeu ne-a făcut agenți morali liberi. El ne cere să ne păstrăm independența morală, și să nu fim legați în sclavie de niciun om. Conștiințele noastre nu trebuie să fie controlate de nicio putere de pe pământ. Duhul Sfânt va lucra asupra minților, dacă dăm ascultare șoaptelor sale abia auzite. Este glasul Apărătorului vostru din curțile cerești.

Negustoria se folosește în instituțiile noastre. De ce susțin frații mei, și apără răul? De ce au permis ca judecata lor să fie controlată de aceia care nu se tem de Dumnezeu, și nu le pasă de oameni? De ce, principiile lor în ce privește dreptatea și judecata sunt guvernate și călăuzite de altă minte în materie de conștiință? Poate că se gândesc că altul are o minte și o judecată mai bună; dar nu trebuie să înlocuiască judecata lor cu aceea a altui om. Așezați-vă voința și mintea în poziția în care Duhul Sfânt¹⁵⁹³ poate să o atingă, întrucât Duhul Sfânt nu va lucra asupra minții și conștiinței altui om ca să atingă mintea și conștiința voastră. Dar aceia despre care s-a crezut că au principii religioase curate, s-au dovedit prea dispuși să renunțe la religia lor proprie, pentru aceea a altui om.

Slujitorii lui Dumnezeu trebuie să opună rezistență oricărei devieri de la principiile drepte. Neemia a luat poziție cu hotărâre față de cea dintâi încălcare a drepturilor omului. El a avut de stat față în față cu frații lui puși ca dregători, însă s-a separat de ei și a muștrat planurile lor de a obține control absolut. El i-a muștrat, condamnând cu asprime căile lor contrare standardului

biblic de neprihănire. Când a fost îndemnat să se unească cu ei în umblarea lor nedreaptă, a rostit o mărturie hotărâtă, „Eu n-am făcut așa, din frică de Dumnezeu”.

Semnat) Ellen G. White

O-78-1896

CĂTRE O.A. OLSEN

„Sunnyside”, Cooranbong, 6 iulie, 1896

Iubitul meu frate,

Mi s-a descoperit faptul că Domnul supune la încercare și testează pe toți aceia care au luat asupra lor numele lui Hristos, și în mod special pe aceia care sunt administratori în vreunul dintre departamentele cauzei Sale. Legătura cu lucrarea specială a lui Dumnezeu pentru timpul de față atrage după sine multă responsabilitate și, cu cât este mai înaltă poziția de încredere, cu atât este mai mare responsabilitatea care îi este atașată. Cât de umil și sincer trebuie să fie acela care ocupă o astfel de poziție! Cât de temător și lipsit de încredere în sine însuși; cât de atent ca să dea toată lauda și recunoștința lui Dumnezeu!

Există un Veghetor alături de toți aceia care ocupă poziții de răspundere, gata să mustre și să convingă în ce privește acțiunile rele, sau să răspundă rugăciunilor înălțate pentru ajutor. El veghează ca să vadă dacă bărbații care au privilegiul purtării responsabilităților vor privi la Dumnezeu pentru a primi înțelepciune, și folosesc orice ocazie pentru a desăvârși caracterul după asemănarea divină. Dacă ei se abat de la corectitudinea neprefăcută, Dumnezeu își întoarce fața de la ei; dacă ei nu se luptă cu seriozitate să înțeleagă voia lui Dumnezeu în ceea ce-i privește, El nu poate să-i binecuvânteze, să-i susțină sau să-i facă să prospere.

Aceia¹⁵⁹⁵ pe care Dumnezeu i-a pus în poziții de responsabilitate nu ar trebui niciodată să se înalțe pe ei înșiși, sau să atragă atenția oamenilor spre lucrarea lor. Ei trebuie să dea lui Dumnezeu toată slava. Aceștia nu trebuie să caute puterea, ca să poată stăpâni peste moștenirea Domnului; deoarece numai aceia care sunt conduși de Satana fac așa.

Prea adesea în instituțiile noastre se vede guvernarea unui sistem care duce la ruină. Spiritul acesta este nutrit și dat pe față de către unii dintre cei aflați în poziții de răspundere, și din cauza aceasta Dumnezeu nu poate face lucrarea pe care dorește să o facă prin ei. Prin acțiunile lor, aceia care dau pe față spiritul acesta, lasă să se vadă cum s-ar purta ei în cer dacă li s-ar încredința anumite responsabilități.

Aceia care privesc la sufletele omenești în lumina crucii de pe Calvar, nu trebuie să greșească în ce privește valoarea pe care o dau acestora. Motivul pentru care Dumnezeu a permis ca unii din familia omenească să fie atât de bogați, iar alții atât de săraci, va rămâne o taină pentru oameni până în veșnicie, în afară de cazul în care intră în relații drepte cu Dumnezeu, și duc la îndeplinire planurile Lui, în loc să acționeze după ideile lor egoiste care le spun că dacă un om este bogat trebuie să fie respectat mai mult decât vecinul sărac al acestuia. Dumnezeu lasă soarele să lumineze și peste cei drești, și peste cei nedrești, iar soarele îl reprezintă pe Hristos, Soarele Neprihănirii, care strălucește ca lumină a lumii, oferind binecuvântările și îndurările Lui, văzute și nevăzute, peste bogat ca și peste sărac. Principiul acesta trebuie să ne călăuzească în comportarea față de semenii noștri. Domnul este învățătorul sentimentelor morale cele mai înalte, al principiilor cele mai nobile, și niciun om nu se poate abate de la acestea, și să rămână¹⁵⁹⁶ fără vină. Este cea mai mare insultă adusă bunătății lui Dumnezeu aceea de a ne îndoi de faptul că El vrea ca noi să împărtășim și altora binecuvântările, spirituale și vremelnice, pe care El ni le-a dat fără plată.

O religie curată, o viață sfântă și corectă, este ceea ce face ca omul să fie un creștin. Dar de când s-a stricat în ceruri, calea Satanei a fost una de continuă înșelare și răutate; și există așa ziși creștini care învață metodele și practicile acestuia. În timp ce pretind că slujesc cauzei lui Dumnezeu, îi lipsesc pe semenii lor de drepturile lor și își slujesc lor înșiși.

Fiecare ființă omenească a fost cumpărată cu un preț și, ca moștenire a Domnului, are anumite drepturi de care nimeni nu trebuie să-l priveze. Domnul nu va accepta slujirea din partea acelor care se poartă cu două fețe. Cel mai mic avantaj câștigat în felul acesta va dezonoara pe Dumnezeu și adevărul. Aceia care posedă religia Bibliei vor înfăptui dreptatea, vor iubi mila și vor umbla smeriți cu Dumnezeul lor. Acestea sunt căile trasate de Dumnezeul dreptății în ce privește aceste lucruri.

Vreau să îndemn din nou să fie cultivată credința vie în Dumnezeu. Există unii care, deși cred că îi slujesc lui Dumnezeu, ajung să se încingă strâns cu infidelitatea. Acestea căile strâmbe li se par drepte; ei trăiesc într-o continuă violare a adevărului lui Dumnezeu; principii corupte sunt întretesute în practica vieții lor, și peste tot pe unde umblă, seamănă semințe ale răului. În loc să conducă pe alții la Hristos, influența lor îi face pe alții să pună la îndoială și să ridice întrebări. Ei clatină mințile de la adevăr prin introducerea de teorii speculative, care îndepărtează de adevăr¹⁵⁹⁷. Ei forjează cătușele îndoielii și necredinței, a căutării de greșeli și a spiritului de acuzare, iar sufletele se poticnesc în ei spre pierzarea lor. Sângele sufletelor va fi asupra celor care, în timp ce mărturisesc că sunt în slujba lui Dumnezeu, fac lucrarea inamicului.

Știind aceste lucruri, ce fel de persoane ar trebui să fim? Să înălțăm înțelepciunea omenească, și să îndreptăm atenția spre oamenii mărginiți, schimbători, supuși greșelii, ca fiind cei de care se poate depinde în timp de strâmtorare; sau vom exemplifica credința noastră prin încrederea pe care o avem în puterea lui Dumnezeu, dând în vileag mreaja teoriilor, religiilor și filozofiilor false pe care le-a răspândit Satana ca să prindă sufletele credule. Dacă tratăm în felul acesta cuvântul lui Dumnezeu, vom fi lumini în lume; căci, dacă cuvântul lui Dumnezeu este experimentat, dovedim tuturor celor ce vin în sfera noastră de influență faptul că avem reverență și respect față de Dumnezeu, și că lucrăm sub administrația Lui. Printr-o umblare circumspectă, în umilință, prin iubire, răbdare și îndelungă răbdare, prin amabilitate, Dumnezeu se așteaptă ca slujitorii Lui să-L manifeste în fața lumii.

Dumnezeu cere acelor cărora le-a încredințat îndatoriri sacre, să se ridice la înălțimea deplină a responsabilităților pe care le au. Omul este supus aici testului și încercării, iar aceia cărora le sunt date poziții de încredere trebuie să decidă dacă vor înălța eu-l, sau pe Făcătorul lor. Dacă își vor folosi puterea pentru a oprima pe semenii lor, sau pentru a înălța și glorifica pe Dumnezeu.

Cu cât responsabilitățile lor sunt mai mari, cu atât mai mult îi vor face pe oameni să dea socoteală. Cel care vrea să fie un slujitor credincios, trebuie să-și ofere slujirea întreagă și de bună voie Celui mai mare învățător pe care l-a cunoscut lumea vreodată. Ideile și principiile¹⁵⁹⁸ lui trebuie să fie păstrate curate prin puterea lui Dumnezeu. În fiecare zi el trebuie să învețe să fie vrednic de încrederea care a fost pusă asupra lui. Minte trebuie să-i fie trezită la viața de puterea divină. Caracterul lui nu trebuie să fie contaminat prin influența rudelor, prietenilor sau vecinilor lui. Din timp în timp el trebuie să se retragă de la viața activă pentru a comunica cu Dumnezeu, pentru a auzi glasul Lui care îi spune, „Tăceți, și să știți că Eu sunt Dumnezeu”.

După cum ciorchinii bogați de struguri cresc pe vița cea vie, în același fel roadele Duhului vor fi purtate de omul care iubește pe Dumnezeu și păzește calea Domnului. Hristos este Cel care îl ține. Hristos a trăit iubirea lui Dumnezeu în natura umană, și va face la fel dacă, prin credință, omul se prinde de Cel puternic pentru a avea putere. Dacă își dă seama că nu poate face nimic fără să-L aibă pe Hristos alături, Dumnezeu îi va da înțelepciune. Însă el trebuie să hrănească iubirea lui Hristos în inima sa și să experimenteze lecțiile Lui, căci, nu trebuie oare să-L iubească pe Hristos așa cum Hristos l-a iubit pe Tatăl? Nu trebuie să demonstreze tuturor celor cu care vine în contact că are prezența vie a lui Isus Hristos, mai mult ca oricând? Din cauza responsabilităților sporite, el trebuie să aibă o cunoștință sporită a lui Dumnezeu, și trebuie se dea pe față acea credință vie care lucrează prin dragoste și curăță sufletul.

Dar, în mod frecvent, când sunt puși în poziții de încredere, oamenii greșesc pentru că nu își mai iau timp să se roage; ei gândesc că nu au timp să-și instruiască fiecare facultate pentru a răspunde convingerilor Duhului Sfânt. Dar dacă bărbații aceștia ar șede la picioarele lui Isus cel blând și smerit, și-ar duce¹⁵⁹⁹ la îndeplinire responsabilitățile sacre fiind încrezători, nu în ei

înșiși, ci în Dumnezeu lor. Atunci ar înapoia lui Dumnezeu jertfa unei vieți nobile, tăgăduitoare de sine, purtătoare a crucii. Isus ar fi întronat în inimile lor, dându-le puterea fizică, mentală și morală de a-L face cunoscut.

Dumnezeu dorește foarte mult să lucreze prin aceia cărora le-a dat capacitatea pentru a face lucruri mari. El dorește mult să vadă că aceia care ocupă poziții cu răspundere, Îl reprezintă în fața lumii. Dorința Lui este ca Hristos să fie recunoscut drept Cel mai mare Învățător pe care L-a cunoscut lumea vreodată, și ca El să lumineze prin mințile lor ca lumina lumii. „Tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în numele Lui, le-a dat puterea să fie copii ai lui Dumnezeu”. Dar, ca să se poată realiza acest lucru, Dumnezeu cere ca fiecare capacitate intelectuală și fizică să fie oferită Lui ca o jertfă consacrată.

Dar unii bărbați, de îndată ce sunt puși în poziții sacre de încredere, se văd pe ei înșiși ca fiind cineva, iar gândul acesta, dacă este întreținut, pune capăt dorinței de a primi iluminarea divină, care este singura ce poate face pe cineva un om mare. Cei care primesc aceste vederi, înăbușe orice șansă adevăratei măreții în ei, deoarece nu ajung să fie luminați de Soarele Neprihănirii.

Însă oamenii nu pot stinge lumina vieții, chiar dacă își închid ochii strâns, ca să nu o poată vedea. Soarele Neprihănirii nu luminează mai puțin din cauză că bietele suflete omenești în nebunia lor se înconjoară cu un întuneric creat de ei înșiși.

Oamenii care își închid ochii în fața luminii divine, în mod deplorabil, nu cunosc nici Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu. Lucrarea Duhului Sfânt nu le este plăcută, așa că ei atribuie fanatismului manifestările Lui. Ei se răzvrătesc împotriva luminii, și fac tot ce pot ca să o aducă la tăcere, numind întunericul lumină, iar lumina întuneric. Ei se plâng că învățăturile lui Hristos ar cauza o excitare și un fanatism nepotrivit, care jefuiește de îndatoririle adecvate ale vieții pe cei care le primesc.

Aceia care întrețin această credință, nu se cunosc pe ei înșiși. Ei întrețin o iubire față de întuneric și, atât timp cât sufletele acestea lipsite de Hristos sunt menținute în poziții de răspundere, cauza lui Dumnezeu este pusă în pericol. Ei sunt în primejdie să se prindă atât de ferm de conducătorul întunecat al oricărei rebeliuni, încât nu vor mai vedea niciodată lumina; și cu cât sunt mai mult timp menținuți în poziția lor, cu atât mai fără speranță este șansa lor de a-L primi pe Hristos, sau să-L cunoască pe adevăratul Dumnezeu. Cât de nesigur fac ei tot ce este spiritual și progresist în adevăr. Sub influența conducătorului lor, ei ajung din ce în ce mai hotărâți să lucreze împotriva lui Hristos. Dar Soarele Neprihănirii luminează în mod calm, străbătând prin rapoartele fie bune fie rele, prin întuneric, prin tot antagonismul agențiilor lui Satana, cercetând răul, reprimând păcatul și revigorând spiritul celor umili și smeriți. „Doamne, unde să ne ducem? La Tine sunt cuvintele¹⁶⁰⁰ vieții veșnice”.

Dovada adevăratei valori și vredniciei în bărbații aflați în poziții de răspundere, este faptul că au o experiență creștină zilnică în lucrurile lui Dumnezeu. Ei aud muzică în cuvintele rostite de Hristos, „Când va veni Mângâietorul, pe care-L voi trimite de la Tatăl, adică Duhul adevărului, care porcede de la Tatăl, El va mărturisi despre Mine. Și voi, de asemenea, veți mărturisi, pentru că ați fost cu Mine de la început.”. Dacă oamenii ar primi slujirea Duhului Său Sfânt, - cel mai bogat dar pe care Dumnezeu ar putea să-l ofere – atunci ei ar împărtăși binecuvântare tuturor celor cu care sunt puși în legătură.

Dar Dumnezeu nu se poate descoperi pe Sine prin unii care au răspunderi în încredințare. El nu poate să-i facă pe aceștia canale prin care să poată curge harul și compasiunea Lui; deoarece ei insultă bunătatea Lui prin faptul că demonstrează un spirit de dominație față de aceia pe care îi socotesc greșiți și că au nevoie de muștrare, eclipsând iubirea și îndurarea lui Isus cu pasiunile lor nesfințite. Ei permit dușmanului oricărui bine să domnească în inimile lor, iar viețile lor descoperă atributele acestuia. Ei pretind că acela care îi îndrumă este cuvântul lui Dumnezeu, dar acțiunile lor spun, „Nu vrem căile Tale, ci căile noastre”.

Prin cuvintele, faptele și spiritul lor, aceia care urmează un astfel de curs fac să fie înregistrat în cărțile din ceruri un raport cu care nu ar vrea să fie confrunțați; căci Dumnezeu nu-i prețuiește așa cum se prețuiesc ei. Ei abuzează de ocaziile lor de testare și, din nefericire,

neglijază înaltul privilegiu ce le este oferit. Cu toate că nu găesc în cuvântul lui Dumnezeu nimic care să le susțină acțiunile, sau să le sprijine opiniile, totuși ei persistă pe căile lor. În ziua aceea, când judecata va trece peste toți, va fi rostită în dreptul lor sentința, „ai fost cântărit în cumpăna sanctuarului, și ai fost găsit prea ușor”.

Dumnezeu poate să dea în grija oamenilor bani și proprietăți, dar ei nu trebuie să se înalte pe sine din acest motiv. Tot ceea ce au le este dat doar în păstrare, le este împrumutat de Dumnezeu în scopul de a-și putea dezvolta un caracter ca al Lui. Ei sunt într-un proces de testare. Dumnezeu așteaptă să vadă dacă se vor dovedi vrednici de bogățiile veșnice. În cazul în care folosesc bunurile Stăpânului lor ca să se așeze mai presus de semenii lor, se dovedesc nevrednici de un loc în împărăția lui Dumnezeu. În ziua cea mare a socotelilor, vor auzi cuvintele, „Deci, dacă n-ați fost credincioși în bogățiile nedrepte, cine vă va încredința adevăratele bogății? Și dacă n-ați fost credincioși în lucrul altuia, cine vă va da ce este al vostru?”

Însă, dacă aceia pe care Domnul i-a făcut administratori, privesc bunurile lor ca fiind darurile Lui, și caută să manifeste compasiune, simpatie și iubire față de semenii lor, sunt în armonie cu caracterul lui Dumnezeu, Cel care a dat pe singurul Lui Fiu să moară pentru salvarea lor. Dacă ei prețuiesc sufletele omenesci pe măsura prețului plătit pentru răscumpărarea lor, ei nu vor lăsa să lucreze impulsurile lor naturale, ci vor manifesta atributele minții și voinței lui Dumnezeu, și vor fi canale prin¹⁶⁰¹ care sentimentele generoase, iubitoare ale lui Dumnezeu pot curge către omenire.

Domnul îngăduie ca nenorociri să vină peste oameni, sărăcia să-i apese, situații potrivnice să-i pună la încercare, ca să-i testeze în felul acesta pe aceia pe care i-a așezat în împrejurări mai favorabile; iar dacă aceia căroră l-a încredințat bunurile Lui sunt credincioși, îi declară vrednici să umble împreună cu El îmbrăcați în alb, să fie împărați și preoți pentru Dumnezeu. „Cine este credincios în cele mai mici lucruri, este credincios și în cele mari; și cine este nedrept în cele mai mici lucruri, este nedrept și în cele mari.”

„Lepădați, deci, orice răutate, orice vicleșug, orice fel de prefăcătorie, de pizmă și de clevetire; și, ca niște prunci născuți de curând, să doriți laptele duhovnicesc și curat, pentru ca prin el să creșteți spre mântuire, dacă ați gustat într-adevăr că bun este Domnul. Apropiati-vă de El, piatra vie, lepădată de oameni, dar aleasă și scumpă înaintea lui Dumnezeu. Și voi, ca niște pietre vii, sunteți zidiți ca să fiți o casă duhovnicească, o preoție Sfântă, și să aduceți jertfe duhovnicești, plăcute lui Dumnezeu, prin Isus Hristos. Căci este scris în Scriptură: „Iată că pun în Sion o piatră din capul unghiului, aleasă, scumpă; și cine se încrede în El, nu va fi dat de rușine.” Cinstea aceasta este, deci, pentru voi care ați crezut! Dar pentru cei necredincioși „piatra pe care au lepădat-o zidarii, a ajuns să fie pusă în capul unghiului”; și „o piatră de poticnire, și o stâncă de cădere”. Ei se lovesc de ea, pentru că n-au crezut Cuvântul, și la aceasta sunt rânduiți. Voi însă sunteți o seminție aleasă, o preoție împărătească, un neam sfânt, un popor pe care Dumnezeu Și l-a câștigat ca să fie al Lui, ca să vestiți puterile minunate ale Celui ce v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată”.

Sunt primite jertfele duhovnicești făcute înaintea lui Dumnezeu, dacă oamenii ce sunt puși în poziții de mare răspundere se înalță pe ei înșiși și Îl dezonorează pe Dumnezeu? Așa s-a făcut, iar Dumnezeu privește cu neplăcere spre umblarea lor. În loc să crească în Hristos, capul lor cel viu, manifestând atributele Lui în fața lumii, ei au crescut înspre pământ. Eu-l a fost privit ca având o mare importanță, iar preocuparea față de sine s-a atașat singură lucrării lor. Nu s-a văzut devoțiune față de Dumnezeu, nu s-a dezvoltat viața spirituală în Isus Hristos.

Dumnezeu nu poate să dea înțelepciunea Lui oamenilor care privesc poziția lor ca și cum ar fi o scuză suficientă pentru îndepărtarea de principiile Bibliei spre judecata lor mărginită, ca și cum o poziție deținută în lucrarea lui Dumnezeu le-ar da libertatea de a pronunța și puterea de a adopta rezoluții, de a elabora planuri și metode ce nu sunt în acord cu voia lui Dumnezeu. Unii ca aceștia au nevoie să învețe faptul că o poziție înaltă nu are nicio putere de a sfinți inima. Dumnezeu le permite să dețină aceste poziții ca să dovedească dacă vor da pe față caracterul lui Dumnezeu, sau caracterul omenescului slab și mărginit, care nu s-a pus niciodată pe deplin sub disciplina lui Dumnezeu. Pozițiile nu au nicio putere pentru a dezvolta caracterul vreunui om.

Rămâne la alegerea omului să dovedească dacă lucrează el însuși, ceea ce înseamnă că Satana lucrează asupra lui, sau dacă se lasă sub lucrarea Duhului Sfânt.

„Cinstea¹⁶⁰² aceasta este, deci, pentru voi care ați crezut! Dar pentru cei necredincioși „piatra pe care au lepădat-o zidarii, a ajuns să fie pusă în capul unghiului.” Am făcut noi din Hristos, neprihănirea noastră? A fost El pus ca o piatră de aducere aminte, onorată, în capul unghiului? Au fost prețuite lecțiile Lui de umilință, și s-a acționat conform lor? Lecțiile Lui despre îndurare, dreptate și iubire a lui Dumnezeu, au fost exemplificate în viețile noastre?

Oh, câtă slăbiciune manifestă oamenii când sunt despărțiți de izvorul înțelepciunii și puterii! Nu au fost oamenii înălțați? Nu au fost sentimentele și trăsăturile imperfecte de caracter susținute ca și cum ar fi de mare valoare, în timp ce Hristos și neprihănirea Lui au fost excluși? Nu au ținut oamenii egoismul în tot ceea ce au atins, dându-l pe față în mod persistent și hotărât în lucrarea lor? Nu au tratat ei cu dispreț solia lui Dumnezeu? Nu au folosit mijloace care nu erau ale lor, ca și cum ar avea dreptul să facă ce le place cu ele? Iar când aceste mijloace au fost folosite pentru a deschide câmpuri noi, nu s-au purtat ei de parcă acestea ar fi venit din propriul lor capital, ca și cum ar avea mari merite pentru că le donează? Baniile oferite ca dar de bună voie lui Dumnezeu, nu au fost folosiți pentru a îngrămădi clădiri mari la Battle Creek, ca să dea caracter lucrării, așa s-a zis, când în realitate oferă ocazia oamenilor de a-și etala geniul și tactul pe care îl dovedesc în administrarea nevoilor acestor clădiri imense?

„Voi însă sunteți o seminție aleasă, o preoție împărătească, un neam sfânt, un popor pe care Dumnezeu Și l-a câștigat ca să fie al Lui, ca să vestiți puterile minunate ale Celui ce v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată; pe voi, care odinioară nu erați un popor, dar acum sunteți poporul lui Dumnezeu; pe voi, care nu căpătaserăți îndurare, dar acum ați căpătat îndurare. Prea iubiților, vă sfătuiesc ca pe niște străini și călători, să vă feriți de poftele firii pământești care se războiesc cu sufletul. Să aveți o purtare bună în mijlocul Neamurilor, pentru ca în ceea ce vă vorbesc de rău ca pe niște făcători de rele, prin faptele voastre bune pe care le văd, să slăvească pe Dumnezeu în ziua cercetării.”

Cum privesc oamenii lucrarea Domnului, dacă se simt liberi să fie neascultători, nemulțumitori, nesfinți, cu spirit de condamnare și aspri, făcându-le plăcere să-și slujească lor înșiși, nu Domnului. Aceia care dețin îndatoriri sacre își decid propriul destin prin spiritul și caracterul pe care îl dau pe față, și, au încetat ei oare să se gândească cum vor fi văzute faptele lor la judecată? Dacă adevărul important pentru acest timp ar fi păstrat ca un principiu în sufletele celor ce slujesc în lucrarea Domnului, cu cât zel s-ar lupta aceștia să ajungă la desăvârșirea de caracter, ca să poată înconjura sufletele aceluia cu care vin în contact cu o atmosferă sfântă, dătătoare de viață, care să învioreze inimile celor umili și smeriți. Este o lege a lui Dumnezeu aceea că oricine crede adevărul așa cum este în Isus, îl face cunoscut. Ideile și convingerile minții individului caută¹⁶⁰³ să fie exprimate. Oricine nutrește necredința și spiritul de critică, oricine se simte capabil să judece lucrarea Duhului Sfânt, răspândește spiritul de care este însuflețit. Este în natura necredinței și împotrivirii față de harul lui Dumnezeu, a infidelității, să se facă simțite și auzite. Minte pusă în mișcare de aceste principii se luptă întotdeauna ca să-și facă loc și să câștige aderenți. Toți aceia care umblă alături de marele apostat, vor fi cuprinși de spiritul Lui și vor căuta să împărtășească cu alții gândurile lor și rezultatul la care au dus cercetările lor, precum și sentimentele care i-au împins la acțiune; căci nu este un lucru ușor să reprimăm principiile pe baza cărora acționăm.

Unii, despre care se presupune că sunt devotați lui Dumnezeu cu trup și suflet, nu sunt loiali în acțiunile lor față de El și față de lucrarea Lui. Alții și-au pus încrederea în ei, dar înșelăciunea îi acoperă ca și cu o haină. Mințile lor sunt stăpânite de o energie neobosită, care nu poate fi reprimată, și de râvnă pentru a dezvălui sentimentele în care ei îndrăznesc să se aventureze. În felul acesta semințele sunt semănate peste tot. Printr-un sentiment exprimat pe jumătate, mai întâi ei aruncă îndoiala și necredința în dreptul adevărului. Mulți nu sunt în armonie cu Mărturiile, deoarece bărbații aflați în poziții de răspundere nu sunt în armonie cu ele; pentru că Mărturiile nu coincid cu opiniile lor, ci mustră orice urmă de egoism.

Tot ceea ce a fost planificat în legătură cu centralizarea, dovedește faptul că oamenii caută să prindă sceptrul puterii, și să dețină controlul asupra minților umane. Dar Dumnezeu nu lucrează împreună cu ei în născocirile lor, iar glasul pe care îl fac ei să se audă în domeniul cauzei lui Dumnezeu, nu este glasul lui Dumnezeu. Ei s-au dovedit cu totul nevrednici de funcția de administratori înțelepți; căci puterea lor este folosită pentru a deposeda pe oameni de drepturile lor, ca să aibă ei înșiși beneficii. S-au făcut acte de aparentă dărnicie, dar Dumnezeu cunoaște motivele care i-au guvernat, așa că nu va accepta jertfele lor până când nu se pocăiesc și devin împlinatori conștiințioși ai cuvântului Său.

Este mare nevoie de unitate în lucrarea și în cauza lui Dumnezeu, dar de multă vreme sunt la lucru influențe care caută să creeze dezbinare, iar bărbaților care simt că au puterea în mâini, nu le pasă. Ei spun în ei înșiși, „Când centralizarea aceasta va fi realizată, le vom arăta cine este stăpânul. Vom pune atunci lucrurile în ordine.” Dar ei nu au lucrarea aceasta de făcut.

Ca persoane și ca membri ai bisericii lui Dumnezeu, e nevoie să realizăm lucrarea specială care ne-a fost încredințată. Pavel îi scrie lui Timotei, „Fii cu luare aminte asupra ta însuși și asupra învățaturii pe care o dai altora: stăruiește în aceste lucruri, căci dacă vei face așa, te vei mântui pe tine însuși și pe cei ce te ascultă.” În fața noastră stă o lucrare foarte importantă. „Da, mie,” spune Pavel, „care sunt cel mai neînsemnat dintre toți sfinții, mi-a fost dat harul acesta să vestesc Neamurilor bogățiile nepătrunse ale lui Hristos, și să pun în lumină înaintea tuturor care este isprăvnicia acestei taine, ascunse din veacuri în Dumnezeu, care a făcut toate lucrurile; pentru ca domniile și stăpânirile din locurile cerești să cunoască azi, prin Biserică, înțelepciunea nespus de felurită a lui Dumnezeu, după planul veșnic pe care l-a făcut în Hristos Isus, Domnul nostru.”

„Acum¹⁶⁰⁴, fiul omului, te-am pus străjer peste casa lui Israel. Tu trebuie să ascuți Cuvântul care iese din gura Mea, și să-i înștiințezi din partea Mea. Când zic celui rău: „Răule, vei muri negreșit!” și tu nu-i spui, ca să-l întorci de la calea lui cea rea, răul acela va muri în nelegiuirea lui, dar sângele lui îl voi cere din mâna ta. Dar dacă vei înștiința pe cel rău, ca să se întoarcă de la calea lui, și el nu se va întoarce, va muri în nelegiuirea lui, dar tu îți vei mântui sufletul.” „Când zic celui neprihănit că va trăi negreșit, dacă se încrede în neprihănirea lui și săvârșește nelegiuirea, atunci toată neprihănirea lui se va uita, și el va muri din pricina nelegiuirii pe care a săvârșit-o.” „Dimpotrivă când zic celui rău: „Vei muri!” - dacă se întoarce de la păcatul lui și face ce este bine și plăcut, dacă dă înapoi zălogul, întoarce ce a răpit, urmează învățăturile care dau viața, și nu săvârșește nici o nelegiuire, va trăi negreșit, și nu va muri. Toate păcatele pe care le-a săvârșit se vor uita; a făcut ce este bine și plăcut, și va trăi negreșit!” Copiii poporului tău zic: „Calea Domnului nu este dreaptă!” Totuși, mai degrabă calea lor nu este dreaptă! Dacă cel neprihănit se abate de la neprihănirea lui și săvârșește nelegiuirea, trebuie să moară din pricina aceasta. Dar dacă cel rău se întoarce de la răutatea lui și face ce este bine și plăcut, va trăi tocmai din pricina aceasta! Fiindcă ziceți: „Calea Domnului nu este dreaptă!” vă voi judeca pe fiecare după umbletele lui, casa lui Israel!”

Salvarea sufletelor omenești este un interes infinit superior oricărei alte lucrări din lumea noastră. Oricine este adus sub influența adevărului, și prin credință este făcut părtaș al iubirii lui Hristos, prin chiar acest fapt este rânduit de Dumnezeu să-i salveze pe alții. Acesta are o misiune în lume. Este chemat să fie împreună lucrător cu Hristos, să facă cunoscut adevărul așa cum este în Isus, iar când bărbații, din orice ramură a lucrării, caută să aducă sub controlul lor mințile și talentele agenților omenești ce aparțin Domnului, își asumă asupra semenilor lor o jurisdicție pe care nu o pot menține fără săvârșirea nedreptății și a nelegiuirii. Domnul nu a pus pe niciun om ca să judece ceea ce scriu sau vorbesc lucrătorii lui Dumnezeu.

Există bărbați a căror viață și caracter dovedesc faptul că sunt profeți falși și sunt înșelători. Pe aceștia nu trebuie să-i ascultăm sau să-i tolerăm. Însă aceia pe care îi folosește Dumnezeu se află sub controlul Lui, și El nu a dat oamenilor cu judecata omenească, mărginită, să critice și să condamne, să rostească judecata asupra lucrării lor și să o respingă, din cauza faptului că nu toate ideile acestora coincid cu ceea ce presupun ei că este adevăr.

Oamenii pot să ajungă exact ca Fariseii – foarte vigilenți ca să condamne pe Cel mai mare învățător pe care l-a cunoscut lumea vreodată. Hristos a dat dovezi clare ale faptului că a fost trimis de Dumnezeu, totuși, conducătorii iudei au luat asupra lor lucrarea pe care dușmanul îi îndemna să o facă, și L-au învinuit pe Cel ce a făcut Sabatul, pe Domnul Sabatului, că ar fi un călcător al Sabatului. O, câtă nebunie din partea oamenilor! Câtă slăbiciune!

În zilele noastre sunt unii care fac exact același lucru. În consiliile pe care le țin, pronunță judecata asupra lucrării lui Dumnezeu; căci au ajuns versați în a face ceea ce Domnul nu le-a cerut¹⁶⁰⁵ niciodată să facă. Mai bine și-ar umili inimile înaintea lui Dumnezeu, mai bine și-ar lua mâinile de pe chivotul lui Dumnezeu, ca să nu vină peste ei mânia lui Dumnezeu. Dacă Dumnezeu a vorbit vreodată prin mine, vă mărturisesc faptul că ei s-au angajat în lucrarea de a critica și a pronunța judecăți nesănătoase, ceea ce știu că nu este drept. Ei sunt doar niște oameni mărginiți, și pentru că ei înșiși sunt în confuzie, presupun despre alți oameni că greșesc.

Însă acela ce se încumetă să-i judece pe alții, ar trebui să adopte o viziune mai largă și să spună, „să zicem că declarațiile altora nu se armonizează cu ideile noastre; din cauza aceasta să le denunțăm ca erezie? Oare noi, care suntem doar niște oameni neinspirati, să ne luăm responsabilitatea de a așeza standardele noastre și de a stabili ce nu trebuie să fie spus și acceptat?”

Dacă aceștia continuă să se țină de opiniile lor, vor vedea că Dumnezeu nu susține acțiunea lor. Au luat ei poziția că tot ceea ce vine de la ei este infailibil, că nu este nicio umbră de eroare sau greșală în ceea ce vine de la ei? Nu pot alți oameni, care dovedesc la fel de mult că sunt conduși și învățați de Dumnezeu, să se lege de vreo expresie din lucrarea lor, cu care nu sunt de acord în toate amănuntele, și să le ceară să o elimine?

Nu a fost suficientă experiența noastră trecută în ce privește aceste lucruri? Vom învăța vreodată lecțiile pe care Dumnezeu le-a rânduit să le învățăm? Vom înțelege vreodată că nu ne sunt date în stăpânire conștiințele oamenilor? Dacă ați numit comitete ca să facă lucrarea ce se face de ani de zile la Battle Creek, desființați-le. Și aduceți-vă aminte că Dumnezeu, infinitul Dumnezeu, nu a pus oameni în vreo poziție ca aceea pe care au luat-o la Minneapolis, și de atunci încoace.

Mă doare profund faptul că oamenii vor să fie conștiință pentru semenii lor. Dați-vă la o parte din drum, și lăsați ca Dumnezeu să lucreze cu instrumentele Lui. Unii fac o lucrare pentru care Dumnezeu le va cere socoteală. El îi va întreba, „cine a cerut aceste lucruri din mâinile voastre?”

Nu am libertatea de a pune scrierile mele în mâinile bărbaților care simt că lucrarea lor este de a face pe detectivii față de frații lor. Frații mei, din poziții de încredere, nu vă vedeți propriile voastre defecte, ca să vă îmbrăcați cu toată armura neprihănirii? Până când veți continua să nu fiți veghetori și critici asupra propriilor voastre spirite, temperamente și cuvinte, așa cum sunteți asupra celor ale altora, pentru ca Dumnezeu să nu fie dezonorat și cauza Lui reprezentată greșit? Discernământul vostru se va limpezi, dacă faceți aceasta. Adevărul, cuvântul cel viu, va fi ca un foc aprins în măruntaiele voastre, ce va străluci cu o claritate inconfundabilă, reprezentând pe Hristos în fața lumii. „Să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune, și să slăvească pe Tatăl vostru, care este în ceruri.”

Niciunul dintre cei ce fac pe detectivii nu observă tendința poziției pe care au luat-o în străduința lor de a ajunge o putere de control? Unde este vederea lor spirituală limpede? De ce pot ei să vadă paiul din ochiul unui frate, în timp ce nu pot să vadă bârna din propriul lor ochi? Dacă este vreun templu pe pământ care să aibă nevoie de curățire, instituțiile din Battle Creek au nevoie chiar acum. Nu vreți să-L căutați pe Domnul¹⁶⁰⁶ cu mai multă umilință, ca să puteți rosti în Battle Creek, cu cuvinte clare, solia către Laodicea? Unde sunt străjerii lui Dumnezeu care văd pericolul și rostesc avertizarea? Să fiți siguri că sunt solii care trebuie să iasă de pe buze omenești sub inspirația Duhului Sfânt. „Strigă în gura mare, nu te opri! Înălță-ți glasul ca o trâmbiță, și vestește poporului Meu nelegiuirile lui, casei lui Iacov păcatele ei! În toate zilele Mă întrebă, și vor să afle căile Mele, ca un neam, care ar fi înfăptuit neprihănirea, și n-ar fi părăsit legea Dumnezeului său.”

Noi suntem soldații lui Hristos. El este Căpetenia mântuirii noastre, iar noi ne aflăm sub comanda și stăpânirea Lui. „Trebuie să purtăm armura Lui, marșul nostru să fie numai sub stindardul Lui. Nu trebuie să-i supunem pe frații noștri soldați, ci pe dușmanii noștri, ca să clădim împărăția lui Hristos. Să fim împreună lucrători cu Dumnezeu. Noi trebuie să păstrăm întreaga armură a lui Dumnezeu, și să lucrăm conștienți că suntem văzuți de tot universul cerului. Fiecare om să-și facă datoria care îi este rânduită lui de Dumnezeu!

T-100-1896

CĂTRE O.A. TAIT

„Sunnyside”, Cooranbong, 27 aug., 1896

Iubite frate,

Nu ți-am scris mult pentru că am știut că ceea ce ți-aș fi scris nu ar fi făcut decât să-ți sporească povara și să-ți intensifice sentimentele dureroase pe care trebuie că le ai, în timp ce nu este nicio speranță că ai putea schimba în vreun fel situația.

Îmi pare foarte rău pentru fratele Olsen. I-am scris mult în legătură cu situația. El mi-a scris înapoi, mulțumindu-mi pentru scrisorile trimise la timp, dar nu a acționat după lumina dată. Cazul lui este un caz misterios. În timp ce a călătorit din loc în loc, și-a luat ca însoțitori bărbați ale căror spirit și influență nu ar trebui aprobate, iar oamenii care își pun încrederea în ei vor fi conduși pe o cale rea. Dar, fără să țină seama de lumina care i-a fost pusă în față de ani de zile în legătură cu această problemă, se aventurează să meargă mai departe, exact contra luminii pe care i-a dat-o Domnul. Toate acestea aduc confuzie peste discernământul lui spiritual și îl fac să fie un străjer necredincios, în ce privește interesul general, integritatea și înaintarea sănătoasă a lucrării. El merge pe o cale dăunătoare discernământului său spiritual, și conduce alte minți să vadă lucrurile într-o lumină pervertită. El a dat dovezi de netăgăduit despre faptul că nu pune preț pe mărturiile pe care Domnul a văzut¹⁶⁰⁸ de bine să le dea poporului Său, ca fiind mărturii vrednice de respect, cu suficientă greutate pentru a-i influența comportarea.

Mă doare acest lucru într-un mod pe care nu-l pot descrie. Fără îndoială, fratele Olsen a făcut ca Aaron, în ce privește pe acești oameni ce s-au opus lucrării lui Dumnezeu tot timpul de la Minneapolis încoace. Ei nu s-au pocăit de păcatul lor de a se fi împotrivit luminii și dovezilor. Cu mult timp înainte am scris lui A.R. Henry, dar nu mi-a venit de la el niciun cuvânt de răspuns. De curând am scris lui Harmon Lindsay și soției lui, însă presupun că nu va acorda suficientă atenție acestui fapt încât să răspundă.

După lumina pe care Dumnezeu a binevoit să mi-o dea, până când câmpul intern nu va avea bătăile inimii mai sănătoase, cu cât mai puține călătorii lungi va face fratele Olsen împreună cu ajutoarele lui alese, A.R. Henry și Harmon Lindsay, cu atât va fi mai bine pentru cauza lui Dumnezeu. Câmpurile îndepărtate vor fi foarte bine fără aceste vizite. Boala de la inima lucrării otrăvește sângele, și în felul acesta boala este transmisă trupurilor pe care le vizitează ei. Totuși, fără să țină seama de starea de lucruri bolnăvicioasă de acasă, unii au simțit o mare povară ca să strângă sub aripile lor părintești toate corpurile de credincioși. Dar dacă instituțiile pe care le-a adus Dumnezeu la existență ar avea discernământ spiritual, nu ar face concesii acestor propuneri părintești. Nu este după rânduiala lui Dumnezeu ca o mână de oameni să administreze marile interese din întregul câmp.

Mulți dintre bărbații care au acționat ca sfetnici în adunări¹⁶⁰⁹ și ședințe de comitet, trebuie să fie îndepărtați. Alți bărbați ar trebui să le ia locul, căci glasul lor nu este glasul lui Dumnezeu. Planurile și strategiile lor nu sunt după rânduiala lui Dumnezeu. Bărbații aceștia au fost ținuți la casa de editură ca directori ai comitetelor, până când sub conducerea și datorită opiniilor lor, focul obișnuit este folosit în locul focului sacru pe care îl aprinde numai Dumnezeu. Bărbații aceștia nu mai poartă numele de Israel, ci sunt uzurpatori.. Au lucrat așa de mult ei înșiși, în loc să fie ei lucrați de Duhul Sfânt, încât nu știu ce spirit îi împinge la acțiune.

Ar fi fost mai bine pentru Colegiul din Battle Creek dacă ar fi fost doar pe jumătate cât este, iar cealaltă jumătate să fi fost amplasată departe de Battle Creek.

Orbirea spirituală în care se află mințile omenești pare să se adâncească. Sunt bărbați neconvertiți printre cei care au în mâini lucrurile spirituale. Toți aceștia ar trebui înlocuiți cu bărbați care nu au doar o cunoștință despre adevăr, ci și trăiesc adevărul și au suficient respect pentru Biblie încât să asculte de un „Așa zice Domnul”. Mulți dintre bărbații care pentru un timp îndelungat au fost în legătură cu casa de editură și cu alte ramuri importante ale lucrării, sunt cu adevărat necunoscători în ce privește influența deciziilor pe care le iau. Dacă ar avea idee despre importanța acestor decizii, dacă ar înțelege însemnătatea lor în ce privește lucrarea, ar fi mult mai modești când ar înainta idei și când ar susține cu glas tare propunerile pe care le fac alții.

Este nevoie de pioșenie. Mai puțină încredere de sine, și mult mai multă umilință trebuie să se vadă. Lucrarea lui Dumnezeu a ajuns să fie privită ca un lucru obișnuit¹⁶¹⁰. Ar fi fost mult mai bine să fi schimbat bărbații din conducere și din comitete decât să-i fi păstrat timp de ani de zile, până când au ajuns să creadă că propunerile lor trebuie să fie adoptate fără discuție, și până când în general nicio voce nu s-a mai ridicat în opoziție. La ședințele de consfătuire iau parte bărbați care nu au discernământul pe care ar trebui să-l aibă. Înțelegerea lor este îngustă și egocentristă. Este nevoie de o schimbare. Nu va fi înțelept să se realizeze nici jumătate sau un sfert din proiectele care s-au pus la cale.

Fie ca toți aceia care iau parte la adunări pentru sfătuire sau la adunări de comitet, să scrie în inima lor cuvintele, „lucrez pentru acum și pentru veșnicie. Trebuie să dau socoteală lui Dumnezeu pentru toate motivele care mă împing la acțiune.” Acesta să fie un motto pentru fiecare. Rugăciunea psalmistului să se înalțe către Dumnezeu, „Pune o strajă, Dumnezeule, înaintea gurii mele, păzește ușa buzelor mele. Nu-mi lăsa mâna să se abată spre nici un rău, ca să nu fac fapte rele împreună cu cei ce lucrează nelegiuirea, și nu mă lăsa să mănânc din mâncărurile lor alese.”

Am fost condusă să văd că se pune prea multă încredere în bărbații din Battle Creek aflați în poziții de încredere. Cei ce locuiesc în ținuturi îndepărtate nu vor să facă ceea ce judecata lor le spune că este drept, dacă nu cer mai întâi permisiunea de la Battle Creek. Înainte să facă vreun pas, ei așteaptă să vină de acolo un da sau un nu.

Starea aceasta de lucruri a fost produsă de înțelepciunea mărginită a omului. Dumnezeu nu inspiră nicio dependență de felul acesta, de câteva minți mărginite. Dumnezeu trebuie să fie întrebat; Dumnezeu trebuie să fie căutat cu rugăciune în umilință, de bărbații care trăiesc în Australia, în Africa, în orice țară îndepărtată. Cine este singurul care poate da minte și judecată¹⁶¹¹ bărbaților din Battle Creek? Dacă ei au judecată de valoare, judecata aceasta se găsește în Dumnezeu. Este El mai aproape cu ceva de bărbații din Battle Creek decât de lucrătorii care muncesc în slujba Sa în ținuturi îndepărtate? Trebuie ca Domnul să meargă la Battle Creek și să spună celor de acolo ce trebuie să facă bărbații care lucrează în țări îndepărtate?

Aceia care lucrează în zone aflate departe de Battle Creek fac o greșală prin faptul că depind de câteva minți din acel loc. Bărbații aceștia nu cunosc situația în care este cauza și lucrarea în diferite localități. Fie ca aceia care sunt pe teren în acele țări să-și aducă aminte că Dumnezeu le-a dat creier și inteligență ca să-și folosească talentele. Dacă ei greșesc în anumite lucruri în timp ce lucrează în districtul lor, nu trebuie să fie condamnați. Aceia care vor să-i condamne poate că au făcut greșeli mai mari. Fie ca bărbații aceștia să-și pună încrederea în Dumnezeu, să ceară înțelepciune de la Acela care a promis să o dea tuturor celor ce o cer, fără mustrare. Dumnezeu este un Dumnezeu aproape, nu departe. „Veniți la Mine”, zice Hristos, „toți cei trudiți și împovărați, și vă voi da odihnă. Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima, și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre”. O, cât de diferit față de aceste cuvinte au simțit și au acționat bărbații din Battle Creek atunci când au fost consultați. Ei nu au dat pe față blândețea și smerenia inimii manifestată de marele Învățător și Mântuitor al oamenilor, ci în locul acesteia au dat pe față o superioritate egoistă, un spirit poruncitor. Prin aceasta ei dovedesc că Isus nu este în inimile lor. Mulțumim Domnului că nu toți

au acest spirit, dar conferințele se umple repede de sentimentul acesta de superioritate, plin de îndreptățire de sine¹⁶¹².

Aceia aflați în diferite țări, să umble prin credință. Ei să se întrebe, „slujesc eu bărbaților din Battle Creek, sau slujesc Domnului?” Aceștia trebuie să simtă că au de dat socoteală în mod individual lui Dumnezeu, nu oamenilor care dau dovadă de faptul că ei înșiși au nevoie să ceară înțelepciune de la Dumnezeu. Dacă slujitorii aleși ai Domnului Îl caută pentru a primi înțelepciune, El va răspunde rugăciunilor acestora. Cei din țări îndepărtate care sunt pe teren, să se consulte împreună, să se roage împreună, să deschidă cuvântul lui Dumnezeu pentru a găsi sfat. Acolo unde doi sau trei au același gând, cuvântul declară că orice ar cere în numele lui Isus, le va fi dat. „Cereți și vi se va da, căutați și veți găsi, bateți și vi se va deschide”. Aplecați-vă până la pământ înaintea lui Dumnezeu. Apropiati-vă cu teamă sfântă de tronul harului. Prezentați înaintea Lui cuvântul lui Dumnezeu care nu este Da și Nu, ci este Da și Amin în Hristos Isus.

„Dacă vreunuia dintre voi îi lipsește înțelepciunea, s-o ceară de la Dumnezeu, care dă tuturor cu mână largă și fără mustrare, și ea îi va fi dată. Dar s-o ceară cu credință, fără să se îndoiască deloc: pentru că cine se îndoiește, seamănă cu valul mării, tulburat și împins de vânt încoace și încolo. Un astfel de om să nu se aștepte să primească ceva de la Domnul, căci este un om nehotărât și nestatornic în toate căile sale.” „Nu vă înșelați prea iubiții mei frați: orice ni se dă bun și orice dar desăvârșit este de sus, pogorându-se de la Tatăl luminilor, în care nu este nici schimbare, nici umbră de mutare.” „Blândețea voastră să fie cunoscută de toți oamenii. Domnul este aproape. Nu vă îngrijați de nimic; ci în orice lucru, aduceți¹⁶¹³ cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri. Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile și gândurile în Hristos Isus.”

Fraților, să ne educăm în așa fel încât să depindem de oameni, în loc să facem din Dumnezeu încrederea și dependența noastră pentru orice situație de urgență? Orice lucrare se încearcă în legătură cu cauza și lucrarea lui Dumnezeu, ne aflăm sub obligație creștină față de Dumnezeu. El trebuie să fie consultat. O mână de oameni, oricare ar fi poziția lor, orice funcție ar deține, nu trebuie să fie minte și judecată pentru lucrarea vastă din marea vie, care este lumea.

Lăsați-i pe cei aflați în orice țară îndepărtată să lucreze fără egoism, în temere de Dumnezeu și iubire față de El, pentru înaintarea lucrării. Ca misionari pentru Dumnezeu, ei pot face mult pentru Stăpânul lor, dacă sunt în legătură cu El. Ei trebuie să se apropie de Dumnezeu cu deplina asigurare a credinței, înălțând mâini sfinte, fără mânie sau îndoială. Dumnezeu le va face de cunoscut plăcerea Lui; însă aceia care nu lucrează cu ochii ațintiți numai la slava lui Dumnezeu, care nu fac din El dependența și încrederea lor, care se sprijină mai degrabă pe înțelepciunea omenească, vor face gafe. Cea mai bogată experiență se câștigă făcând lucrarea lui Dumnezeu. În aceasta puteți dobândi înțelepciune și puteți vedea că făgăduințele lui Dumnezeu sunt garantate.

Este o greșală a încuraja ca acele Conferințe ce sunt separate, să prezinte totul înaintea minților mărginite ale celor din Battle Creek, întrebând pe aceștia ce să facă. Oamenii nu-și vor dezvolta niciodată înțelepciunea în administrare, nici în materii financiare, nici în cele spirituale, dacă se învață să depindă de creierul altor oameni care să gândească și să facă planuri în locul lor. Dacă vor face¹⁶¹⁴ greșeli, Domnul va permite ca aceste greșeli să fie schimbate în biruințe, dacă vor învăța să tragă foloase din aceste lucruri. Oare vor oamenii să rămână pentru totdeauna umbrele minților altora? Dumnezeu nu a exclus pe nimeni de la făgăduința Sa, „Dacă îi lipsește cuiva înțelepciunea, să o ceară de la Dumnezeu”.

O, cât de puțin cunosc oamenii, chiar și președinții conferințelor, despre puterea și ajutorul nespus de mare pe care îl dă Dumnezeu cercetătorului umil și serios, care își pune încrederea în Dumnezeu și nu își pune ca sfetnici niște oameni în locul în care numai Dumnezeu trebuie să stea. Mii și mii de îngeri, și de zece ori zece mii de îngeri slujesc celor ce vor fi moștenitori ai mântuirii. Dumnezeu așteaptă să vină în ajutorul tuturor celor ce privesc la El. Dar, ce părere pot avea îngerii, care așteaptă să împlinescă voia și porunca lui Dumnezeu, ca să vină în ajutorul lucrării Lui din orice loc, când văd că fețele care ar trebui să fie ridicate spre Dumnezeu, și că vocile care ar trebui să fie auzite în rugăciuni și cereri împreună cu mulțumiri

adresate lui Dumnezeu, se întorc de la Dumnezeu și își trimit cererile la Battle Creek, cerând sfat de la oamenii supuși greșelii? Nu se va face nicio schimbare în aceste lucruri? Este mare nevoie de o schimbare decisivă. Slujitorii Domnului sunt răspunzători în fața Lui. Niciun om nu trebuie să fie conștiință pentru ei. Domnul vrea ca acei oameni care știu cum să facă lucrarea lui Dumnezeu, să lucreze în via Sa.

Dacă președintele Conferinței Generale este supra împovărat de muncă, să lase dintre tineri sau dintre cei mai vârstnici, cu experiență, să stea în preajma celui trudit și să ridice poverile, să-l susțină cu cuvinte de încurajare, punându-se în locul lui și împlinind lucrarea pe care¹⁶¹⁵ acesta o are de făcut, sub care poate să cadă deoarece este disproporționată față de tăria lui.

În timp de presiune, există forțe spirituale care trebuie să fie solicitate pentru a împărtăși poverile; dar, mai mult, câmpul trebuie să fie împărțit pe porțiuni între bărbații care vor sta ca purtători de poveri. Trebuie să existe forțe numeroase pe care să se poată pune bază, dar acestea nu trebuie să fie menținute în aceeași poziție de răspundere an după an. Câmpul este destul de larg pentru acestea. Ne-am învățat să trimitem orice cerere la Battle Creek, până când lucrarea cea sacră a trecut prin așa de multe elemente umane încât a fost contaminată. Influența murdară a naturii umane nesfințite a pătruns în ea, așa încât nimic nu mai este sigur, sacru și sfânt. Dar este de puțin folos să fie adresate apeluri bărbaților care și-au menținut poziția superioară până când în mintea lor sacral s-a amestecat cu cele firești.

Abia am atins trei dintre lucrurile importante. Urmează mai mult.

Ellen G. White

(M.H., 30 aug., 88)

P-88-1896

CĂTRE W.W. PRESCOTT ȘI SOȚIA

„Sunnyside”, Cooranbong, 1 sept., 1896

Iubite frate și soră Prescott,

Azi am fost informată că ziarul spune că vaporul cu destinația Africa pleacă mâine. Vă voi trimite câteva plicuri, dar îmi pare rău că nu am aflat mai repede că vaporul pleacă mâine.

Am primit două scrisori de la voi, și două de la fratele Haskell. Înainte să le primim, începusem să vă scriu o scrisoare, prin care îmi exprimam surprinderea pentru faptul că nu am auzit nimic de la voi. M-am gândit că dacă tu ești așa de ocupat încât nu poți scrie, ar putea sora Prescott să comunice cu noi.

Ieri am trimis un pachet mare cu poșta pentru America. Nu cred că este înțelept să vă scriu astăzi, și vă răspund întrebărilor trimițând copii ale scrisorilor pe care le-am scris în legătură cu subiectul pe care îl menționați – problema inconsecvenței faptului de a aștepta sfat de la Battle Creek, lăsându-i pe ei să decidă în probleme referitoare la părți îndepărtate ale lumii.

Problema legată de centralizarea întregii puteri într-un singur trup la Battle Creek, a devenit serioasă. După lumina care mi-a fost dată, văd că administrația aceasta se ocupă deja de prea multe lucruri, și încearcă să ducă poveri și interese pentru a căror purtare sau conducere cu succes, nu are putere și înțelepciune din cer. Domnul este tot așa de dornic să dea înțelepciune și abilitate bărbaților din câmpuri îndepărtate, la fel cum este dornic să dea înțelepciune¹⁶¹⁷ și abilitate bărbaților din Battle Creek.

Există probleme generale, în legătură cu care este necesar să fie consultați experții financiari din Battle Creek, dar nu trebuie să se depindă de o mână de oameni din acel loc ca să se adopte hotărâri în legătură cu problemele locale. Ei nu sunt pe teren, și nu pot să înțeleagă situația. Domnul este dornic să conducă lucrătorii și misionarii din țările îndepărtate. El este gata să-i călăuzească, având supraveghere peste lucrarea lor.

Dacă, după ce au fost testați, oamenii se dovedesc incompetenți, să fie eliberați din funcție și alții să fie aleși în locul lor, nu doar lucrători, ci bărbați care pot da un sfat, și care pot elabora planuri și metode folositoare pentru înaintarea lucrării lui Dumnezeu. Conferințele aflate la distanță să nu fie constrânse să depindă de Battle Creek pentru a fi administrate. În orice țară să fie numiți oameni ca ajutoare pentru președinții diferitelor conferințe. Vestirea soliei să fie încredințată bărbaților dispuși să o facă, bărbați care, în temere de Domnul, vor sluji în lucrarea Lui. Dacă acești oameni vor face tot ce le stă în putere, după capacitatea pe care o au, lucrând cu iubire profundă și serioasă pentru sufletele pentru care a murit Hristos, Dumnezeu le va ajuta.

Să fie numite consilii separate pentru administrare. Aceste consilii să exercite supervizare asupra lucrării în locurile în care se înființează sanatorii și școli, și unde sunt localizate interese importante. Aceia care sunt acceptați ca membri ai acestor consilii, ca bărbați capabili de a avea o parte activă în instituțiile reprezentative pentru¹⁶¹⁸ înaintarea lucrării și cauzei lui Dumnezeu, să aibă permisiunea de a lucra. Nu este după rânduiala lui Dumnezeu ca oamenii, despre care se presupune că sunt oameni cu minte și cu judecată, să lase la o parte privilegiul de a acționa personal, pentru a depinde de deciziile consiliului din Battle Creek. Dacă Domnul a amplasat sanctuarul Lui la Battle Creek, și nu în alt loc, atunci este drept și rațional ca toate problemele să fie trimise în acel loc pentru aprobare. Dar noi știm că El prezidează peste fiecare parte din via Lui morală. Fiecărui om i-a dat o lucrare după capacitățile pe care le are, și lucrarea aceasta trebuie să fie făcută.

Pentru ca lucrarea Domnului să fie făcută, consiliile din diferite localități trebuie să decidă în lucrurile importante, fără să aștepte deciziile consiliului din Battle Creek. Bărbații din Battle Creek nu sunt mai inspirați ca să dea sfaturi fără greș decât sunt bărbații din alte locuri, cărora Domnul le-a încredințat lucrarea din localitățile în care se află.

Oamenii să caute înțelepciunea la Dumnezeu. El să fie întrebat și de El să se depindă. Nu trebuie să se depindă de oamenii mărginiți, pentru a decide ce să fie făcut și ce să nu fie făcut în câmpurile aflate la mare distanță. Cu toții să-și aducă aminte că dacă Domnul are o lucrare specială în orice vecinătate, tot cerul este interesat de lucrarea aceasta.

Aceia cărora le este încredințat privilegiul de a fi împreună lucrători cu Dumnezeu, trebuie să accepte invitația lui Hristos, „Veniți la Mine, voi toți cei trudiți și împovărați, și vă voi da odihnă. Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine; căci Eu sunt blând și smerit cu inima, și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre. Jugul Meu este bun, și sarcina Mea este ușoară¹⁶¹⁹.” De ce, atunci, ne punem poverile pe tovarășii noștri, cerându-le să le poarte ei pentru noi? Dacă Domnul ne-a pus în poziții de responsabilitate, de ce, în loc să cerem de la El înțelepciune, ne adresăm tovarășilor noștri? Luând jugul împreună cu Hristos, ne legăm împreună cu Cel ce este puternic în sfătuire, cu Acela ce nu greșește niciodată.

Când puterea este exercitată de oameni, peste oameni, ei trebuie să dovedească faptul că puterea și înțelepciunea lor vine din Izvorul oricărei puteri și înțelepciuni. Dacă oamenii își folosesc puterea ca să facă lucruri ciudate, și se unesc cu oameni a căror influență nu este creștinească, este periculos să ai încredere în ei. „Învățați de la Mine”, spune Hristos, „căci Eu sunt blând și smerit cu inima”.

Spiritul acesta mulțumit de sine, poruncitor, care dorește să domnească peste alții, este un element pe care oamenii l-au primit din Adânc. „După roadele lor îi veți cunoaște”.

Biserica lui Hristos trebuie să depindă de izvorul oricărei puteri pentru a avea eficiență. Hristos este totul în toți. Marele păcat care pătrunde printre adventiștii de ziua a șaptea este păcatul înălțării omului, și așezării lui în locul în care trebuie să stea Dumnezeu.. Acest lucru s-a demonstrat la Minneapolis. Sunt puțini cei cărora le va place să se întâlnească cu înregistrarea lucrurilor ce s-au petrecut la acea conferință. Cât de lungă și grea a fost bătălia, înainte ca oamenii să poată fi conduși să vadă că sunt numai oameni, oameni mărginiți, supuși greșelii, și că Dumnezeu a fost dezonorat prin faptul că oamenii și-au făcut din braț de carne tăria lor.

Când Satana a înțeles că bărbații chiar din inima lucrării refuză¹⁶²⁰ să admită adevărul pentru acest timp, a lucrat asupra acestor oameni, conducându-i să introducă principii, metode și

planuri care au îmbrăcat puterea aceasta în acțiune, cu haine ale întunericului și nesiguranței. Conștiința violată ajunge să fie un tiran peste alte conștiințe.

Nu este drept ca mințile să fie îndrumate să aștepte de la Battle Creek sfat pentru orice lucru. În fiecare loc există interese speciale care trebuie să fie administrate după circumstanțele în care se află. Uneori este necesar să se acționeze imediat. Dar dacă oamenii sunt educați să creadă că nimic nu poate fi făcut de adunările locale pentru sfătuire, decât dacă problema este prezentată la Battle Creek, conferințele sunt slabe, dependente, și dezechilibrate.

Dumnezeu este conducătorul poporului Său, și El îi va învăța pe cei care îi dau Lui mințile lor, cum să-și folosească creierul. Pe măsură ce își folosesc capacitatea executivă, vor crește în eficiență. Moștenirea Domnului este formată din vase mari și mici, dar fiecare are lucrarea lui individuală. Nu trebuie să se depindă de mintea unui om, sau de mințile a doi sau trei oameni, ca și cum ar fi cu certitudine sigure pentru toți de urmat. Cu toții să privească la Dumnezeu, să se încreadă în El, și să creadă pe deplin în puterea Lui. Luați jugul împreună cu Hristos, nu împreună cu oamenii; căci oamenii nu au putere să vă ferească de cădere.

Vreau să spun ceva în legătură cu lucrarea de aici. Suflete vin la adevăr. În Sabatul trecut au fost la adunare mai multe suflete care au participat la studii biblice ținute în diferite locuri. Doi tineri cu numele Simons, au luat poziție pentru adevăr. Și alții sunt interesați. Dar nu trebuie să mai scriu acum. Este aproape ora șapte, și Maggie trebuie să copieze scrisoarea în seara aceasta, să fie gata pentru poșta de mâine dimineată.

Salut cu iubire familia voastră și pe nepoțica voastră,
Ellen G. White

O-127-1896

CĂTRE O.A. OLSEN
„Sunnyside”, Cooranbong, 1 dec., 1896

Iubite frate Olsen,

Este privilegiul tău să te apropii de Dumnezeu și să-ți pui toată încrederea în El. El înțelege totul despre greșelile trecutului, și te va ajuta. Dar, oriunde ai fi, niciodată, niciodată nu mai păși pe același teren. Ai făcut o lucrare tristă, dar nu o repeta. Fii hotărât, fii ferm. Dacă ai o percepție clară asupra lucrării pe care Domnul o vrea să fie făcută, nu urma o cale împărțită sau neutră, ci fă lucrarea aceea în sensul cel mai deplin, fără să ții cont de consecințe imaginare.

Hristos îți spune, „Ia jugul Meu asupra ta și învață de la Mine; căci Eu sunt blând și smerit cu inima, și vei găsi odihnă pentru sufletul tău. Jugul Meu este bun și sarcina Mea este ușoară”. Cuvintele acestea înseamnă mult mai mult decât presupun unii. Dacă te-ai fi așezat sub jugul lui Hristos, nu ai fi fost în poziția în care ești de ani de zile. Graba ta de a asculta și accepta propunerile oamenilor nesfințiți, de a lua jugul împreună cu ei, a dat pe față o mare lipsă de percepție morală. Chiar primul pas făcut spre retragerea gâtului tău din jugul lui Hristos s-a văzut în poziția ta împărțită.

Când povara apăsa atât de greu asupra mea în Battle Creek¹⁶²², pot spune cu adevărat că nu a fost niciunul care să înțeleagă postura în care am fost pusă. Poporul lui Dumnezeu trebuie să stea umăr lângă umăr, inimile lor să fie una, scopurile lor să fie una, să se unească pentru a urma lumina pe care Dumnezeu a dat-o în mod lămurit. Dar s-a făcut atâta gălceavă în legătură cu aceste lucruri. Am avut de purtat poverile pe care alții ar fi trebuit să le ridice împreună cu mine, și aceasta aproape că m-a costat viața. Rezultatul care a urmat a fost un șir de circumstanțe, pe care le-am înțeles în ani de zile. Și aceasta cu un cost teribil pentru mine, din punct de vedere financiar și din alte privințe.

Cred că încă nu mi s-a descoperit toată mașinația care m-a făcut să ajung aici, în Australia. Poate că tu nu vei înțelege niciodată pe deplin aceste lucruri. Nu a fost mâna Domnului în plecarea noastră din America. El nu a descoperit că era voia Lui ca eu să plec din Battle Creek.

Domnul nu a plănuit aceasta, dar v-a lăsat pe voi toți să acționați după închipuirile voastre. Domnul voia ca W.C. White, mama lui și ajutoarele ei să rămână în America. Era nevoie de noi la inima lucrării, și, dacă percepția ta spirituală ar fi discernut adevărata situație, nu ai fi consimțit niciodată în fața mutărilor ce s-au făcut. Însă Domnul citește inima tuturor. S-a dorit așa de mult ca noi să plecăm, încât Domnul a permis ca aceasta să se întâmple. Aceia ce s-au obosit de mărturiile date, au fost lăsați fără persoane care să le dea. Despărțirea noastră de Battle Creek s-a produs pentru a lăsa oamenii să meargă după voia lor, pe calea lor, despre care au crezut că este mai bună decât calea Domnului.

Rezultatul este în fața ta. Dacă ai fi luat o poziție dreaptă, mutarea nu s-ar fi făcut atunci. Domnul ar fi lucrat¹⁶²³ pentru Australia prin alte mijloace, iar în Battle Creek, marea inimă a lucrării, ar fi fost menținută o influență puternică. Acolo ar fi trebuit să stăm umăr lângă umăr, dând naștere unei atmosfere sănătoase care avea să fie simțită în toate conferințele noastre. Nu Domnul este cel care a planificat aceste lucruri. Nu pot să văd nicio rază de lumină în plecarea noastră din America. Dar când Domnul mi-a prezentat lucrurile așa cum sunt în realitate, nu mi-am deschis buzele în fața nimănui, deoarece am știut că nimeni nu va discerne lucrurile în toată însemnătatea lor. Când am plecat, mulți s-au simțit ușurați, tu nu așa de mult, iar Domnul a privit cu neplăcere; căci El ne-a pus să stăm la cârma mașinării aflată în mișcare, de la Battle Creek.

Acesta este motivul pentru care ți-am scris. Fratele Olsen nu are percepția, curajul, forța, de a purta responsabilități; nici nu a existat vreun alt bărbat pregătit să facă lucrarea pe care Domnul a plănuit să fie făcută. Ți-am scris, frate Olsen, ca să-ți spun că era în planul Domnului ca noi să stăm alături de tine, ca să te sfătuim, să te îndrumăm, să acționăm împreună cu tine. Dacă măcar atunci, ai fi deosebit lucrurile și ai fi spus, „trebuie să vă am aici, sau altfel eu nu îndrăznesc să stau în această poziție”, am fi răspuns chemării. Dacă ai fi spus, „nu pot purta singur aceste responsabilități”, am fi răspuns și ne-am fi întors. Dar Domnul a văzut aspectele lăuntrice ale lucrurilor, și a permis ca tu să-ți dai seama că propria ta tărie nu este suficientă. Tu nu ai înțeles. Ai fost dornic să ai experiența puternică și cunoștința care nu vine din vreo altă sursă umană afară de tine, și astfel ai arătat despre căile Domnului că erau calculate greșit și supraapreciate.

Aceasta¹⁶²⁴ ține acum de trecut. Dar îți scriu ca explicație pe lângă scrisoarea ce ți-am scris-o pe când eram la Granville, în 1894. Responsabilități mari de felul acesta necesită sfat continuu de la Dumnezeu, ca să poată fi îndeplinite corect. Însă sfatul acesta nu a fost considerat o necesitate. Ca poporul din Battle Creek să simtă că ne pot lăsa să plecăm, atunci când am plecat, acesta a fost rezultatul plănuirii omului, nu a Domnului. Rezultatul tuturor lucrurilor este dovedit, și tabloul lor este în fața voastră. Suntem aici. Problemele de la Battle Creek mi-au fost puse în față aici, la așa mare distanță, și povara pe care am purtat-o a fost foarte grea de purtat.

Nu bănuiesc că voi mai vizita vreodată America. În Noiembrie care vine voi avea șaptezeci de ani. Domnul a intenționat să fim alături de casele de editură, ca să putem avea acces ușor la aceste instituții, ca să ne putem sfătui împreună. Din cauza mișcărilor care s-au făcut, multe publicații care ar fi trebuit scoase, au fost întârziate. Marele volum de scrieri care a fost necesar pentru a comunica cu America, a împiedicat lucrarea aceasta. Nu mă gândesc să vizitez Africa. Doresc liniște. Și totuși sunt aici în Australia, cu câștiguri minime, și cu fiecare nerv și mușchi încordat pentru a întări lucrarea aici.

Care va fi destinul nostru viitor, niciun om nu poate ști. O putere care lucrează din adânc, ia mințile în stăpânire. Cei care ne asaltează nu sunt puțini, ci sunt legiune. Nu este un lucru ușor acum să fi statornic și de neclintit, și cei care de acum înainte au o experiență ieftină¹⁶²⁵ și nesigură au șanse foarte mici să țină strâns credința și să reziste până la sfârșit. Doar aceia care rămân în Hristos vor fi dovediți drepti și credincioși. Există doar Unul singur a cărui putere ne poate face statornici și neclintiți până la sfârșit.

Formalitatea, ipocrizia și egoismul se întretes împreună cu interesele cele sacre și sfinte, împreună cu datoriile legate de diferitele ramuri ale lucrării. Există așa de frecvente manifestări ale spiritului carnal, lumesc, egoist, necredincios, atâta greutate în a obține stăpânirea deplină asupra păcatului care lesne împresoară, încât duhul meu geme înăuntrul meu, așa de împovărat.

Falsa pocăință produce doar o reformare exterioară. Adevărata pocăință produce o schimbare a inimii, o întoarcere cu totul de la orice păcat, care este atât de obositor pentru Dumnezeu. Nu putem face niciun pas pe calea progresului spiritual fără rezerve proaspete din izvorul oricărui har, al oricărei puteri și al eficienței, și totuși, cât de puțin sunt apreciate ocaziile și privilegiile pe care le avem! Cât de adesea este dezonorat Domnul prin metode și planuri egoiste. Mulți, foarte mulți Îl provoacă să-Și retragă influența.

Pocăința falsă pentru o umblare greșită este o temelie care nu rezistă în fața puterii de convingere sau a fricii. Adevărata pocăință față de Dumnezeu dă pe față o minte umilită, care este plină de îndrăzneală sfântă și de curaj pentru a susține ceea ce este drept. Aceștia vor asculta, ca să audă glasul lui Dumnezeu. Vor da ascultare solicitărilor și avertismentelor pe care le primesc. Sunt mulți cei care se pare că încep să se pocăiască și să apere adevărul și sfințenia, însă eșuează. De ce? Pentru că le place mai mult lauda care vine de la oameni, decât aprobarea lui Dumnezeu. Ei întorc spatelul luminii și fac exact contrarul, presupunând că ticlurile¹⁶²⁶ lor omenești sunt înțelepciune. A avea o gelozie sfântă este esențial pentru noi toți. Dacă cuvântul lui Dumnezeu ar fi mâncat ca o hrană pentru suflet, dacă ar fi tratat cu considerație și respect, nu ar fi nevoie de mărturiile cele multe și repetate care sunt transmise. Declarațiile simple ale Scripturii ar fi primite și s-ar acționa conform lor.

Cât de teribil este să tratezi pe Domnul cu prefăcătorie și neglijență, să iei în batjocură cu mândrie sfatul Lui, din cauză că înțelepciunea omului pare mult mai superioară! Întocmai așa cum sângele trebuie să fie în venele trupului și să circule acolo cu puterea lui dătătoare de viață, în același fel Hristos trebuie să rămână în inimă. Atunci sufletele vor fi înrădăcinate și întemeiate în adevăr. Adevărul, cu toată puterea lui sfințitoare trebuie să rămână în inimă prin credință. Atunci el devine proprietatea noastră, și Hristos, Mântuitorul nostru personal. Iertarea tuturor greșelilor noastre va fi o experiență vie pentru noi.

Noi trebuie să avem o învățătură mai bună și mai profundă decât cea pe care ne-o poate da omul. Trebuie să existe în sufletele noastre convingerea profundă a faptului că formele și ceremoniile nu sunt nimic fără Hristos. El este Alfa și Omega. Adevărul este singura armură completă pentru acoperirea oricărui suflet. Convingerile noastre au nevoie zilnică să fie revigorate prin rugăciune sinceră și cu umilință, și prin citirea cuvântului. În timp ce fiecare avem o individualitate, în timp ce fiecare trebuie să ne susținem ferm convingerile, trebuie să le susținem pentru că este adevărul lui Dumnezeu, și să o facem în puterea pe care o împărtășește Dumnezeu. Dacă nu facem așa, ele vor fi răsucite în fața înțelegerii noastre. Avem nevoie să fim de sine stătători; este datoria tuturor să țină cont de sine; dar trebuie să ne amintim că suntem proprietatea lui Dumnezeu, că suntem cumpărați cu un preț, trup, suflet și duh. Trebuie să păzim mașinăria cea vie, să o păstrăm în cea mai bună stare, ca să Îl putem slăvi¹⁶²⁷ pe Dumnezeu. Mașinăria aceasta trebuie să fie unsă zilnic cu harul Său, să pornească la atingerea Lui, fără zgomote de fricțiune. A ne încrede în noi înșine, să ajungem să ne lăudăm ca și cum ne-am fi creat și răscumpărat singuri, înseamnă a dezonora pe Dumnezeu. Înțelepciunea omenească, despărțită de Dumnezeu, se va dovedi nebunie, și va duce la confuzie și nedumerire. E nevoie să fim îmbrăcați cu toată armura lui Dumnezeu. Influența sfântă a protecției iubitoare din partea Mântuitorului este apărarea noastră sigură. Numai Unul este cel care se poate dovedi o pază sigură față de invențiile lui Satana. Adevărul, așa cum este în Isus, plantat în inimă este hrănit de uleiul sfânt reprezentat în Zaharia 4:12-14.

Cu toții trebuie să lucreze armonios pentru a înainta răspândirea adevărului. Dacă aceia care sunt angajați într-o anumită lucrare încep să ridice bariere pentru a pune restricții celor angajați în aceeași lucrare, în aceeași parte din via Domnului, dovedesc prin aceasta faptul că inamicul și-a băgat mâna în conducere. De ani de zile, acea ramură a lucrării care se ocupă de publicații și misiune, a fost prezentată ca fiind condusă, în anumite privințe, ca o cale ce duce la ruină, ce duce mai degrabă la întârzierea lucrării decât la înaintarea ei. Formele și metodele acestea au consumat timp și bani, și au tras înapoi lucrarea ce ar fi trebuit să avanseze prin lucrarea de publicații și misiune.

Ellen G. White

B-5-1896

CĂTRE CEI AFLAȚI ÎN POZIȚII DE RĂSPUNDERE LA BATTLE CREEK

Iubiți frați,

Vă spun în numele lui Isus că aceia care învață pe alții în modul cel mai eficient, care fac planuri și le execută spre slava lui Dumnezeu, sunt cei care așteaptă umili pe Dumnezeu, care așteaptă și veghează cu înfometare pentru a primi călăuzirea și harul Său. Domnul a garantat prin cuvântul Lui că celui ce însetează îi va da să bea din apa vieții fără plată. Aceasta va fi în el un izvor de apă, care va țâșni spre viața veșnică. El promite să sature cele mai profunde și mai urgente nevoi ale copiilor Săi.

Rugăciunea lui Pavel pentru frații lui a fost ca aceștia să poată fi plini de toată plinătatea lui Dumnezeu. Aceia care sunt plini în felul acesta nu ne vor dezamăgi niciodată, și nu vor întrista Duhul lui Dumnezeu. Ei caută mai mult să fie bogați în credință și bogați în experiență, decât să posede cele mai bogate comori pe care le poate oferi pământul, deoarece Îl au pe Hristos în suflet ca izvor al vieții. Și care este rezultatul? Ei dau pe față faptul că au un izvor lăuntric al evlaviei, dovedind faptul că au gândurile lui Hristos și că trăiesc și respiră într-o atmosferă curată, sănătoasă.

Frații mei, cum v-ați putut gândi că Domnul va conduce pe poporul Lui să-și pună încrederea în bărbații care oferă sfaturi la Battle Creek? Va conduce Domnul pe aceia care vă sfătuiesc, să-și întindă brațul puterii ca să adune mai multe și tot mai multe responsabilități, împovărând Conferința Generală¹⁶²⁹ cu noua ordine a lucrurilor, și cu metode noi? Oare să-i conducă El ca să-și asume responsabilitatea de a cuprinde în brațe totul? Gândiți-vă la starea spirituală a celor ce sunt dornici să accepte poziția de administratori ai banilor, și administratori ai conștiințelor altor oameni. Dacă ați avea vreun simț corect despre ceea ce implică aceste lucruri, nu v-ați aventura în această direcție, chiar dacă ați avea în măsură dublă talantul pe care îl aveți acum. Pur și simplu, voi nu știți ce faceți. În scopul de a administra responsabilitățile legate de lucrarea esențială a Conferinței, este nevoie de o conducere formată din bărbați care înțeleg dreptatea și echitatea. Aceștia trebuie să fie capabili să înțeleagă starea în care este lucrarea acolo unde se află ei, acolo unde așa de mulți oameni sunt adunați laolaltă.

Nici a douăzecia parte din lucrarea misionară internă ce trebuia făcută pentru a pune lucrurile în ordine în marea instituție de afaceri a casei de editură, nu a fost făcută la Battle Creek. Este nevoie de o reformă foarte profundă la inima lucrării, și totuși acolo este așa o orbire, ca oamenii să permită ca lucrurile să curgă în voia lor, așa cum s-a întâmplat. Unde sunt oamenii care au teama de Dumnezeu în fața ochilor, care iubesc pe Dumnezeu, care își iubesc semenii, care simt o grijă duioasă pentru tinerii care pot fi de folos în lucrare? Unde este omul care poate acționa ca președinte al Conferinței Generale în starea ei prezentă de încurcătură, confuzie și infirmitate? Orice om, chiar dacă face tot ce poate mai bine, va fi criticat acum și privit cu suspiciune, pentru că poporul a fost educat să privească la Battle Creek ca și cum acolo ar fi puterea lui Dumnezeu, sanctuarul în care locuiește prezența lui Dumnezeu.

O, dacă¹⁶³⁰ oamenii ar învăța să se gândească și să acționeze cu precauție atunci când trebuie să fie purtate responsabilități sacre. Dacă poporul ar cunoaște adevărata stare a lucrurilor dinăuntru administrației de la Battle Creek, și mașinațiile din ultimii câțiva ani, mulți s-ar trage înapoi cu durere și oroare. Mă tem că credința lor ar fi așa de zdruncinată încât nu ar mai avea niciodată credință. De ce nu se gândesc oamenii? De ce nu sunt înceți în a face mișcări atunci când este vorba să adopte metode noi, și să strângă responsabilitate sporită sub administrația bărbaților care nu ezită să-și asume răspunderea asupra conștiinței altor oameni și asupra isprăvniciei altor oameni?

La inima lucrării sunt oameni care nu-și înțeleg responsabilitățile. Ei nu-și dau seama cât de mulți sunt în poziții de încredere, care nu au o cunoștință corectă despre Dumnezeu, care nu știu în mod corect ce este viața veșnică. Ei nu știu ce înseamnă să sfințească pe Domnul Dumnezeu în inimile lor. Nu știu ce înseamnă să facă din Dumnezeu teamă și cutremur pentru ei. Dacă ar ști aceste lucruri, ar fi acum oameni umili, temători de Dumnezeu, de Dumnezeul cel viu.

Însă, ca Iehu, ei s-au năpustit cu furie înainte, ca să-și asume poveri pe care nu le pot purta. Pentru că oamenii cunosc așa de puțin despre adevărata evlavie, pentru că au așa de puțină experiență reală în zidirea, puțin câte puțin, a lucrării și cauzei lui Dumnezeu, de aceea umblă așa de mult cu pași mari, fără ca Dumnezeu să-i conducă pe cale.

Vă îndemn fierbinte să căutați pe Dumnezeu, fiind eliberați de eu-l vostru. Atunci veți fi într-o poziție favorabilă pentru a fi învățați. Sfințiți pe Domnul în inimile voastre. El este mai presus de toți și înălțat, iar mantia slavei Sale umple templul. El¹⁶³¹ este prea înțelept ca să greșească sau să fie înșelat, prea drept pentru a părtini vreo opinie omenească, prea puternic pentru a i se rezista, prea măreț și cutremurător în maiestatea Sa pentru a fi contemplat. Citiți descrierea făcută de Isaia despre ceea ce a văzut, și pe măsură ce citiți, aplecați-vă în praf și țărână înaintea Lui. Închinați-vă cu reverență Domnului oștirilor.

Umilirea de sine este foarte potrivită pentru cei ce se ocupă cu lucrurile sacre la Battle Creek. Eu-l trebuie să fie umilit, nu doar din când în când, ci în continuu. Dumnezeu v-a poruncit să puneți foc sacru în cădelnițele voastre, însă voi ați folosit deja prea mult focul obișnuit. Sunt unii bărbați care, dacă Dumnezeu îngăduie, își vor asuma controlul absolut asupra minții și conștiinței semenilor lor, cu toate că ei nu știu din experiență ce înseamnă stăpânirea de sine. Domnul să vă ierte nelegiuirea, și, dacă Domnul în marea Lui îndurare își întoarce fața spre voi, apreciați iubirea Lui așa cum nu ați mai făcut-o niciodată. În măsura în care voi, care sunteți păzitori ai credinței și încrederii, aveți vederi corecte despre Dumnezeu, despre slava și sfințenia Lui, teama voastră de a nu-l ofensa va crește. Acest fapt este foarte esențial ca să puteți fi în poziția în care Dumnezeu să vă poată impresiona mintea, oferindu-vă înțelegeri despre El Însuși.

Uneori situația mi se pare fără speranță, întrucât călcați exact pe urmele națiunii Iudaice. Voi repetați istoria lor. Întreg universul ceresc este surprins să vadă care este starea spirituală a lucrurilor la Battle Creek. Din când în când există un sentiment mângâietor, plăcut, însă aceasta nu este mișcarea profundă produsă de Duhul lui Dumnezeu. Tot cerul vede că dacă voi ați avea din experiență o cunoaștere mai corectă a adevărului, nu¹⁶³² v-ați asuma niciodată jurisdicția și comanda peste semenii voștri, așa cum ați făcut. Nu v-ați gândi niciodată că voi puteți lua controlul asupra marilor interese peste tot în câmp, fie aproape, fie departe. O astfel de ignoranță grosolană în ce privește administrarea lucrării lui Dumnezeu a intervenit doar din cauza îndepărtării de El.

Voi nu ați dat inteligențelor cerești nicio șansă să coopereze cu voi; pentru că vă credeți prea înțelepți în judecată și în luarea deciziilor. Iubirea supremă pentru sine este o putere care vă subjugă. Voi nu știți din practică, ce înseamnă adevărata dragoste pentru aproapele. Însă Hristos spune, „Cine păzește toată Legea și greșește într-o singură poruncă, se face vinovat de toate”. După cum știți din fărădelegea lui Adam, nu mărimea actului face ca acesta să fie un păcat, ci faptul că sunteți în divergență într-un detaliu cât de mic față de voința exprimată a lui Dumnezeu. Acest fapt dovedește că păcatul stăpânește în inima voastră. Voi încă aveți comuniune cu vrăjmașul, și nutriți atributele lui. Inima este împărțită. În mod virtual a avut loc o respingere a Duhului Sfânt al lui Dumnezeu, și o răzvrătire față de Legea Sa.

Dacă s-ar fi permis oamenilor să-și împlinească voia și calea în legătură cu semenii lor, frații lor în credință, am fi avut o reprezentare despre ceea ce ar fi fost dacă mâna lui Dumnezeu nu ar fi acoperit pe poporul Său. Astfel de poziții nu am mai văzut să fie asumate de adventiști de ziua a șaptea. Am fost făcută să apreciez valoarea sufletului omenească, și am dobândit o slabă idee despre cât de mult valorează un suflet pentru Dumnezeu. Apoi mi-a fost arătat cât de puțin apreciază omul sufletele pentru care a murit Hristos¹⁶³³. Un spirit care a ruinat credința și a corupt principiile multora, a dobândit o putere de control la sediul instituției de publicații din Battle Creek, și în mare măsură a cuprins toată conducerea. Respectul puțin pe care unii dintre cei implicați l-au arătat față de mine, a făcut mult rău. Spiritul acesta a fost exercitat față de bărbați care sunt mult mai dreپți decât cei ce sunt în poziții de încredere. Din nou și din nou sufletul meu a fost cuprins de o agonie ce nu se poate descrie, din cauza acestor lucruri, care mi-au fost arătate în desfășurarea lor. Voi v-ați îndepărtat mult de cale. Din cauza practicilor necinstite, simțul

vostru de dreptate s-a pervertit. Iubirea față de sine este cea care predomină, iar iubirea față de Hristos aproape s-a stins.

Nicio acțiune nu este înfăptuită față de semenii voștri, care să nu-l privească pe Dumnezeu. El este păzitorul etern, universal, al dreptății. Voi nu puteți fugi de prezența Lui, chiar dacă ați vrea. El va lua poziție împotriva tuturor celor care vor comite un singur act de răutate față de semenii lor, mici sau mari, bogați sau săraci. Mâna Lui este întinsă ca o pavăză peste drepturile fratelui în fața fratelui. Niciun om nu poate răni sau zdrobi sufletul sau drepturile fratelui său, fără să lovească împotriva mâinii justiției care ține sabia.

Dacă oamenii ar fi liberi să se îndepărteze de cerințele Domnului și dacă ar putea să înalțe standarde ale datoriei pentru ei înșiși, ar exista o varietate de standarde stabilite, pentru a se potrivi diferitelor minți. Oamenii s-ar simți competenți să ia guvernarea din mâinile lui Dumnezeu, și să acționeze ei înșiși ca dumnezei. Legea eu-lui ar fi înălțată. Voința oamenilor ar fi supremă, iar voința cea înaltă și sfântă a lui Dumnezeu, intenția Lui de iubire față¹⁶³⁴ de moștenirea Sa, ar fi dezonorată și nesocotită. Când oamenii se simt liberi să-și aleagă propria cale, se află în controversă cu Dumnezeu. Nu este loc pentru zei în cer sus. Dumnezeu este singurul Dumnezeu adevărat. El cuprinde tot cerul. Aceia care se supun acum voinței Lui, vor vedea fața Lui; iar numele Lui va fi pe fruntea tuturor celor ce sunt curați și sfinți.

Toți cei care lucrează în țara noastră ar trebui să aibă îmbinate atributele Martei și ale Mariei. Eu-l și egoismul trebuie să fie pierdute din vedere. Dumnezeu caută femei serioase ca lucrători, înțelepte, cu inima caldă, sensibile și credincioase principiului. El caută femei perseverente, care se vor gândi foarte puțin la sine și la conveniențele personale, care își vor desprinde mințile de la sine și le vor concentra asupra lui Hristos, rostind cuvintele adevărului. Rugându-se împreună cu persoanele la care pot avea acces, muncind pentru convertirea sufletelor. Sufletele încropite, îngăduitoare față de sine, concentrate pe sine, lacome, se vor dovedi a fi cele mai mari pietre de poticnire pentru lucrarea lui Dumnezeu. Acestea trebuie să se găsească în fiecare întreprindere pe care a instituit-o Dumnezeu.

Aceia care lucrează pentru Dumnezeu își vor da seama că unii oameni sunt inaccesibili. Aceștia par să fie ofențați de faptul că le invadează terenul privat al credinței și devoțiunii lor, motiv pentru care nu privesc cu bunăvoință pe cei ce sunt împreună lucrători cu Dumnezeu. Lucrătorii aceștia trebuie să-și întoarcă privirile de la ei către Isus, acordând multă atenție îndrumărilor aflate în lucrarea Lui. Hristos, nădejdea slavei, trebuie să ia chip în ei. Sufletul trebuie să fie dezbrăcat de orice mulțumire de sine. Întoarceți-vă privirea de la sine, către Hristos. Faceți eforturile cele¹⁶³⁵ mai serioase ca să imitați modelul vostru, Isus Hristos. Agenții omenești care lucrează împreună cu Dumnezeu vor avea Spiritul rugăciunii. Ei vor face tot ce este posibil ca sfințenia și neprihănirea Fiului lui Dumnezeu să fie transcrise în inimile lor și să fie exprimate în viețile lor. Nu se va vedea fariseismul rigid, ci răbdarea, îndurarea, iubirea, umilința și pacea se vor da pe față în viețile lor.

Ce scuză avem, surorile mele, pentru că nu ne devotăm tot timpul posibil cercetării Scripturii, pentru a face din mintea noastră un depozit de lucruri prețioase, pe care să le putem prezenta celor ce sunt interesați de adevăr. Vor surorile noastre să se ridice în fața situației de urgență? Vor ele să lucreze pentru Stăpânul lor? Ele trebuie să aibă Spiritul lui Hristos, în aceeași măsură în care poartă numele Lui. Ele trebuie să umble întocmai așa cum a umblat El, curățindu-și sufletele de orice mânjește, după cum Hristos Însuși este curat. Când Hristos a murit pentru a răscumpăra întreaga rasă umană de la ruină, cu siguranță a avut în vedere lucruri mai mari decât cele la care sunt martori ochii noștri. Domnul nu a intenționat niciodată ca marea majoritate a oamenilor din lume să moară în păcatele lor.

(W.H. Dec. 18, 96).

FĂRĂ TITLU

„Sunnyside”, Cooranbong, N.S.W.

Din timp în timp Domnul a trimis mărturii de avertizare, de muștrare și de învățătură pentru poporul Său; dar atât timp cât bărbații aflați în poziții de răspundere continuă să reziste Duhului lui Dumnezeu, și urmează cu hotărâre propria lor cale și voință nesfințită, așa cum s-a dat pe față la Minneapolis și de atunci încolo; atât timp cât ei persistă să-și mențină puterea peste cei cu care vin în legătură, imprimând astfel asupra lucrării un tipar care este în detrimentul creșterii ei sănătoase, și ținând în toate lucrările cauzei lui Dumnezeu metode și principii despre care Domnul a mărturisit că nu trebuie să existe, atunci El îi va da jos, îi va da jos, îi va da jos, până când locurile sfinte vor fi curățite de mândria lor spirituală. Domnul a declarat că El nu va sluji împreună cu păcatele lor. Cu toate că mărturisesc că au cunoștință în ce privește lucrurile spirituale, ei dovedesc faptul că nu au o legătură vitală cu vasele prin care curge seva din vița mamă. Rezultatul este că înțelepciunea omenească ia locul înțelepciunii divine.

Destinul unor astfel de oameni va consta într-o ultimă separare de Hristos, la fel de completă ca îndepărtarea unei ramuri moarte care este tăiată de pe viță. În inima lor, ei s-au despărțit de Isus cu mulți ani în urmă, și au ajuns ca pomul neroditor despre care Stăpânul viei a spus, „Iată că sunt trei ani, de când vin și caut rod în smochinul acesta, și nu găsesc. Taie-l. La ce să mai cuprindă și pământul degeaba?” „Doamne” i-a răspuns vierul „mai lasă-l și anul acesta; am¹⁶³⁷ să-l sap de jur împrejur, și am să-i pun gunoi la rădăcină. Poate că de acum înainte va face roadă; dacă nu, îl vei tăia.”

„Dacă nu, îl vei tăia.” Ce însemnătate este în aceste cuvinte? În ele este o lecție pentru toți cei ce sunt în legătură cu lucrarea lui Dumnezeu. Pomului care nu a produs nimic roadă i-a fost acordată o perioadă de probă. În același fel, Dumnezeu are multă răbdare cu poporul Său. Însă despre cei ce au mari avantaje, care stau în poziții de încredere înaltă și sacră, și totuși nu produc roadă, Hristos spune, „taie-i; la ce să mai cuprindă pământul degeaba?” Trebuie ca lucrarea să fie corespunzătoare cu sfințenia adevărului care le-a fost pus în față. Lucrurile vechi trebuie să treacă; toate lucrurile trebuie să devină noi.

Câțiva dintre Iudei i-au relatat lui Isus istoria unor galileeni pe care Pilat îi înjunghiasse la picioarele altarului, cu gândul că lucrul acesta s-a întâmplat din cauza răutății lor, și că aceștia au suferit pe bună dreptate din cauza păcatelor lor. Însă marele Învățător a avut o lecție pentru ascultătorii Săi. „Credeti voi?” le-a răspuns Isus „că acești Galileeni au fost mai păcătoși decât toți ceilalți Galileeni, pentru că au pățit astfel? Eu vă spun: nu; ci, dacă nu vă pocăiți, toți veți pieri la fel. Sau acei optsprezece inși, peste care a căzut turnul din Siloam, și i-a omorât, credeți că au fost mai păcătoși decât toți ceilalți oameni, care locuiau în Ierusalim? Eu vă spun: nu; ci, dacă nu vă pocăiți, toți veți pieri la fel.”

Domnul este îndurător, îndelung răbdător, și plin de compasiune sensibilă. Însă¹⁶³⁸ binecuvântările promise sunt oferite cu condiția ascultării. Dumnezeu a făcut tot ce putea face pentru Sodoma; dar locuitorii ei nu au vrut să păzească poruncile lui Dumnezeu. Trei îngeri în chip de om au apărut în fața lui Avraam pe când acesta ședea la ușa cortului său. Ei erau niște străini pentru Avraam, dar el i-a tratat cu atenție și a împlinit toate nevoile lor ca ființe umane, fără să știe că unul dintre cei pe care îi găzduia nu era altul decât Fiul lui Dumnezeu.

Bărbații aceia s-au sculat să plece și s-au uitat înspre Sodoma. Avraam a plecat cu ei, să-i petreacă. Atunci Domnul a zis: „Să ascund Eu oare de Avraam ce am să fac?... Căci Avraam va ajunge, negreșit, un neam mare și puternic, și în el vor fi binecuvântate toate neamurile pământului. Căci Eu îl cunosc și știu că are să poruncească fiilor lui și casei lui după el să țină Calea Domnului, făcând ce este drept și bine, pentru ca astfel Domnul să împlinească față de Avraam ce i-a făgăduit”... Și Domnul a zis: „Strigătul împotriva Sodomei și Gomorei s-a mărit, și păcatul lor, într-adevăr, este nespus de greu. De aceea Mă voi pogori acum să văd dacă, în adevăr, au lucrat în totul după zvonul venit până la Mine; și dacă nu va fi așa, voi ști.”

Prin cuvântul lui Dumnezeu, lumina a strălucit peste poporul Său. Oare vor aprecia aceste binecuvântări cei ce au fost privilegiați în felul acesta? Se vrea să se renunțe la tot ceea ce este rău în acțiune și în spirit și în gând? Aceia care aduc unele roade bune trebuie să fie curățați de toate lucrurile senzuale obișnuite, de egoism, de lipsa de evlavie, și înșelăciune¹⁶³⁹ în orice ramură de afaceri, precum și de aviditatea exprimată în vreuna dintre tranzacțiile comerciale făcute cu semenii lor. Dar roada Duhului este dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia, blândețea, înfrânarea poftelor; împotriva acestor lucruri nu este lege.” „Cine dintre voi este înțelept și priceput? Să-și arate, prin purtarea lui bună, faptele făcute cu blândețea înțelepciunii! Dar dacă aveți în inima voastră pizmă amară și un duh de ceartă, să nu vă lăudați și să nu mințiți împotriva adevărului. Înțelepciunea aceasta nu vine de sus, ci este pământească, firească drăcească. Căci acolo unde este pizmă și duh de ceartă, este tulburare și tot felul de fapte rele. Înțelepciunea care vine de sus, este, întâi, curată, apoi pacinică, blândă, ușor de înduplecat, plină de îndurare și de roade bune, fără părtinire, nefățarnică. Și roada neprihănirii este semănată în pace pentru cei ce fac pace.”

Nu acestea au fost roadele purtate de cei aflați în poziții de încredere. Unii dintre cei ce se prezintă ca evlavioși, sunt severi, aspri și fără milă față de aceia care au mai puține răspunderi de purtat. Cât de aspră este judecata lor. Cât de împietrite sunt inimile, cât de insensibile față de cei ce vorbesc așa de mult despre greșelile semenilor lor.

Hristos declară. „voi toți sunteți frați”. Dar cât de puțină iubire frățească se manifestă. Spiritul stăpânitor, egoist, arogant, se va dovedi un blestem pentru orice ramură de afaceri, dar vătămarea pe care acesta o aduce lucrării și cauzei lui Dumnezeu este dincolo de orice imagine pe care și-o poate face omul. Chiar la inima lucrării, s-a mințit¹⁶⁴⁰ împotriva adevărului. Înșelăciunea, fraudă, egoismul și lăcomia care este idolatrie, au fost introduse și amestecate cu jertfele cele sacre. Este cineva așa de amăgit, așa de orbit, încât să nu mai poate distinge lucrurile sacre de cele obișnuite?

Fiecare biserică, deși imperfectă, este dragă inimii lui Hristos. El cunoaște fiecare membru pe nume. Cei ce sunt blânzi și smeriți cu inima sunt prețioși în ochii Lui. El va fi sfânt în cei ce se apropie de El. Omul care iubește și se teme de Dumnezeu va înceta să se gândească prea mult la avantajele lui exterioare. Acesta nu va aspira niciodată să fie cel mai mare.

Spiritul poruncitor manifestat la editura Review and Herald prin dominație asupra moștenirii Domnului, este privit cu indignare de Dumnezeu cerului. Ei introduc în lucrarea cea sacră a lui Dumnezeu principii pe care El le urăște – principii care dacă sunt urmate, vor face ca securea cea ascuțită să fie pusă la rădăcina pomului. Dacă L-ar iubi pe Dumnezeu mai presus de orice, ar iubi pe copiii lui Dumnezeu, ar iubi toată omenirea cu iubirea ce este exprimată în viața lui Hristos. Absența iubirii lui Hristos este cea care face pe Domnul să rostească sentința, „Taie-l. La ce să mai cuprindă pământul degeaba?”

Dumnezeu cheamă la schimbări decisive în lucrarea Lui, pe măsura caracterului înalt al adevărului din aceste zile de pe urmă. Dacă cei care tratează lucrurile sacre în spiritul manifestat de marele apostat nu se pocăiesc, sfeșnicul le va fi luat din locul lui. Solia lui Dumnezeu este, „Adu-ți, deci, aminte de unde ai căzut; pocăiește-te¹⁶⁴¹”, și întoarce-te la faptele tale dintâi. Altfel, voi veni la tine, și-ți voi lua sfeșnicul din locul lui, dacă nu te pocăiești.”

Lucrurile acestea mi-au fost prezentate foarte clar. Am văzut că un nor atârnă peste Battle Creek. Consilierii de pe lângă funcționari fac lucruri ciudate, și aduc foc străin. Vă spun în numele Domnului, Nu mergeți mai departe în lucrarea pe care o faceți de a vă împovăra, luând pe umerii voștri instituții ca Health Retreat. Luați-vă mâinile de pe Pacific Press. Voi, cei care greșiți așa de mult în principiile și practicile voastre, și vă aflați sub musturarea Domnului, nu puteți administra interesele cu care veniți în legătură. În cărțile din cer este scris împotriva voastră, „Ai fost cântărit și ai fost găsit prea ușor”.

Opriți-vă acolo unde sunteți. Voi nu puteți repara trecutul vostru, căutând să reconstruiți, să reorganizați, să fuzionați alte instituții cu instituțiile atât de defectuoase din Battle Creek. Strig către voi în numele Domnului, Nu, Nu. Lăsați Pacific Press sub teocrația lui Dumnezeu, și

umiliți-vă inimile înaintea lui Dumnezeu înainte să fie pentru totdeauna prea târziu. Se apropie marea zi a lui Dumnezeu, când fiecare om va fi cunoscut așa cum îl cunoaște Dumnezeu.

Administratorii de la Pacific Press au nevoie să-și umilească inimile înaintea lui Dumnezeu. Ei au nevoie să umble în umilință. Domnul le va da planurile peste cap până când se va face o reformă în instituțiile noastre. Bărbații care ar trebui să fie plini de credință în aceste adevăruri, cele mai sacre adevăruri care au fost prezentate vreodată muritorilor, bărbații care au în mâini îndatoriri sacre, nu sunt cu toții străjeri credincioși. Duhul Sfânt a fost¹⁶⁴² adeseori în mijlocul vostru, dar bărbații aceștia, ale căror inimi ar trebui să fie deschise pentru a primi mesagerii cerești, au fost închise în fața rugămintilor acestuia. Ei au ridiculizat, au batjocorit și au luat în derâdere pe slujitorii lui Dumnezeu care le-au adus o solie de îndurare venită din cer. Unii au glumit cu lucrurile prețioase ale lui Dumnezeu, care sunt lumină, adevăr și har. Nu se tem bărbații aceștia că s-ar putea să comită păcatul hulei față de Duhul Sfânt? S-ar teme cu siguranță, dacă nu ar fi atât de orbiți de inamic. Sărmane suflete bune, fermecate. Nu cunosc lucrurile care le-ar fi putut da pacea. Dumnezeu spune, „Inima este nespus de înșelătoare, și deznădăjduit de rea, cine poate să o cunoască? „Eu, Domnul, cercetez inima, și cerc răunchii, ca să răsplătesc fiecăruia după purtare lui, după rodul faptelor lui.”

(M.V.H. 27 ian., 1897)

INSTITUTELE MISIONARE

5 martie, 1897, 6T (1900)

„Duceți-vă în toată lumea și predicați evanghelia la orice făptură”. Aceasta este porunca Mântuitorului pentru lucrătorii Lui. Dar îndrumarea aceasta clară a fost nesocotită. Cu toate că lumina a fost dată mereu și mereu, bărbații au fost chemați din câmpurile în care lucrau, ca să participe săptămâni întregi la câte un institut misionar. A existat un timp când acest lucru era necesar, pentru că poporul nostru se opunea lucrării lui Dumnezeu prin faptul că refuza lumina referitoare la neprihănirea lui Hristos obținută prin credință. Ei trebuiau să primească această lumină și să o împărtășească cu inima, cu vocea și cu penița, căci aceasta este singura lor eficiență. Ei trebuiau să lucreze sub îndrumarea Duhului Sfânt, ca să dea lumina și altora.

Faptul că se țin așa de multe seminarii biblice în mijlocul propriului nostru popor, nu este înțelept. Intenția este bună, dar există de făcut o lucrare mult mai urgentă, pentru a duce lumina adevărului în regiunile în care încă nu a pătruns. Lucrătorii, ținuți să lucreze pentru cei care deja au cunoștință despre adevăr, sunt ținuți departe de cei care nu îl cunosc. Prin faptul că devotează mult timp, an după an seminariilor misionare, frații noștri neglijează câmpuri care sunt albe, gata pentru seceriș. Sufletele aflate în orbire spirituală, prejudiciate de aceia care reprezintă greșit adevărul, sunt lăsate neavertizate. Oh, de câtă neglijență vor fi învinuiți indivizi, organizații, și biserici, în ziua în care fiecare om va fi judecat după faptele ce le-a făcut în trup! Atunci se va vedea cât de mare a fost măsura responsabilității pentru a nu fi extinsă lucrarea în regiunile îndepărtate.

MESAGERII LUI DUMNEZEU

TM 404-415

Domnul vrea ca poporul Său să fie dezbărat de tot ceea ce nu este scripturistic în legătură cu slujirea. Nu trebuie să se facă idoli din bărbații chemați la slujire. Ei nu trebuie să fie priviți cu reverență superstițioasă; și păcatul manifestat în ei nu trebuie să piardă din caracterul lui ofensator din cauza autorității investită în ei prin funcția pe care o dețin. Tocmai funcția pe care o

dețin face ca păcatul în ei să fie și mai păcătos, deoarece dacă ei comit păcat se fac ei înșiși slujitori ai păcatului, agenții lui Satana prin care poate lucra cu succes pentru a perpetua păcatul.

Cu toții ar trebui să țină minte că eforturile deosebite ale Satanei sunt îndreptate împotriva celui ce este în lucrare. El știe că acesta nu este decât un instrument uman, ce nu are de la sine nici har, nici sfințenie. El știe că acesta este un agent pe care Dumnezeu l-a rânduit să fie un mijloc puternic pentru salvarea sufletelor, și că este eficient doar în măsura în care Dumnezeu, Duhul cel veșnic, îl face așa. El știe despre comoara evangheliei că este purtată în niște vase de lut, și că numai puterea lui Dumnezeu poate să facă din acestea vase pentru cinste. Lucrătorii pot cultiva via, un Pavel poate să planteze și un Apollo să ude, dar numai Dumnezeu poate face să crească.

Dumnezeu nu și-a lăsat niciodată biserica fără o mărturie. În toate scenele de testare și supunere la probă, de opoziție și persecuție în mijlocul întunericului moral prin care a trecut biserica, Dumnezeu a avut oameni ai ocaziei care au fost pregătiți să preia lucrarea Lui în diferitele ei stadii, și să o ducă înainte și în sus. Prin patriarhi și profeți El a descoperit poporului Său adevărul. Hristos a fost învățătorul poporului Său din vechime tot așa cum a fost atunci când a venit în lume îmbrăcat în veșmintele umanității. Ascunzându-și slava sub chipul unui om, adeseori El S-a arătat poporului Său și a vorbit cu ei „față către față, așa cum vorbește un om prietenului său”. El, Conducătorul nevăzut, era înfășurat în stâlpul de foc și în stâlpul de nor, și a vorbit poporului Său prin Moise. Glasul lui Dumnezeu a fost auzit de profeții pe care El i-a ales pentru o lucrare specială și pentru a purta o solie specială. El i-a trimis pe aceștia ca să repete aceleași cuvinte iar și iar. El a avut pregătită pentru ei o solie care nu se potrivea căilor și voinței oamenilor, și această solie El a pus-o în gura lor ca să o vestească. I-a asigurat că Duhul Sfânt le va da cuvinte și claritate în exprimare. Cel care cunoaște inima avea să le dea cuvintele cu care să-i atingă pe oameni.

Mesajul putea să nu fie pe placul celor cărora le era trimis. Aceștia poate că nu doreau ceva nou, ci să meargă înainte așa cum mergeau; dar Domnul i-a tulburat cu mustărări; El a mustrat cursul acțiunii lor. El a infuzat viață nouă în cei ce dormeau la postul datoriei lor, și nu erau santinele credincioase. Le-a arătat responsabilitățile, precum și faptul că vor fi trași la răspundere pentru siguranța oamenilor. Faptul că trebuiau să fie străjeri care nu dorm nici ziua, nici noaptea. Trebuiau să discearnă inamicul și să dea alarma în popor, pentru ca fiecare să treacă la postul lui, iar dușmanul care stă la pândă să nu obțină nici cel mai mic avantaj.

Răspunderile străjerilor lui Dumnezeu

În¹⁶⁴⁵ zilele noastre Domnul declară de asemenea străjerilor Săi că dacă sunt necredincioși și nu avertizează oamenii care sunt în pericol, aceștia vor pieri în păcatele lor. „Sângele lui”, spune Dumnezeu, „îl voi cere din mâna ta.” Însă dacă mesagerii Săi își ridică vocea în mustrare și avertizare, ca să-i întoarcă pe oameni de la căile lor cele rele, și acele suflete nu vor să asculte, străjerul este curat; cel care păcătuiește împotriva lui Dumnezeu va muri în păcatele lui, dar sângele lui va fi asupra sufletului lui.

Lucrurile acestea solemne mi-au fost arătate foarte clar. Dumnezeu a rânduit apostoli, păstori, evangheliști și învățători, pentru desăvârșirea sfinților, pentru lucrarea de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos, până când vom ajunge cu toții la unitatea credinței. Dumnezeu declară poporului Său, „Voi sunteți ogorul lui Dumnezeu, clădirea lui Dumnezeu”. Trebuie să existe o înaintare continuă. Pas cu pas urmașii Lui trebuie să croiască niște cărări drepte pentru picioarele lor, pentru ca nu cumva șchiopul să fie nevoit să se întoarcă din drum. Aceia ce vor să lucreze pentru Dumnezeu trebuie să lucreze în mod inteligent pentru a completa deficiențele din ei înșiși, și pentru a aduce slavă Domnului, Dumnezeul lui Israel, prin faptul că rămân în lumină, și lucrează în lumina Soarelui Neprihănirii. În felul acesta ei vor duce biserica înainte și în sus, înspre cer, iar separarea ei față de lume va fi astfel din ce în ce mai distinctă.

Pe măsură ce asimilează în caracterul lor Modelul divin, oamenii nu-și vor mai păzi demnitatea lor personală. Cu gelozie, fără odihnă, cu interes devotat și plin de iubire, ei vor păzi

interesele sacre ale bisericii de răul care amenință să întunece și să arunce ceața peste slava despre care Dumnezeu intenționează să o lase să strălucească prin biserică. Ei vor vedea că invențiile Satanei nu au nici loc nici aprobare în ea, prin încurajarea căutării de greșeli, a bârfei, a vorbirii de rău și acuzării fraților; toate acestea o vor slăbi și o vor pune la pământ.

Controversa se întetește

Niciodată nu va exista un timp în istoria bisericii, când lucrătorul lui Dumnezeu să-și poată încrucișa mâinile și să stea liniștit, rostind cuvintele, „Pace și liniște”. Când se întâmplă aceasta, atunci vine distrugerea pe neașteptate. Oricine poate înainta în mijlocul unei aparente prosperități, dar Satana este foarte treaz, în timp ce studiază și se consultă cu îngerii lui răi pentru a găsi un alt mod de atac prin care să poată avea succes. Conflictul va deveni din ce în ce mai aprig, în ce privește partea Satanei, căci el este împins de o putere de jos. Dacă lucrarea poporului lui Dumnezeu merge înainte cu energie sfințită, căreia nu i se poate rezista, fixând în biserică stindardul neprihănirii lui Hristos, fiind pusă în mișcare de o putere de la tronul lui Dumnezeu, marea controversă se va înteți tot mai mult și va fi din ce în ce mai hotărâtă. O minte va fi înrolată împotriva altei minți, planuri vor fi făcute împotriva altor planuri, principii de origine divină vor fi puse împotriva principiilor lui Satana. Adevărul în diferitele lui faze va fi în conflict cu eroarea în toate formele ei diverse, tot mai complicate, care, dacă va fi posibil, va căuta să înșele chiar și pe cei aleși.

Lucrarea noastră trebuie să fie o lucrare serioasă. Noi nu trebuie să luptăm ca aceia care lovesc cu pumnul în vânt. Lucrarea de slujire, amvonul, presa, au nevoie de oameni ca și Caleb, care vor face și vor îndrăzni, oameni ai căror ochi urmăresc să detecteze adevărul de eroare, ale căror urechi sunt consacrate ca să prindă cuvinte de la Străjerul Credincios. Și Spiritul de la tronul lui Dumnezeu se va face simțit asupra unei creștinătăți degenerate, a unei lumi corupte, gata să fie mistuită de judecățile îndelung amânate ale unui Dumnezeu ofensat.

Ura arătată față de muștrare

Există¹⁶⁴⁶ pericolul acum ca oamenii să piardă din vedere adevărurile importante ce sunt aplicabile pentru această perioadă de timp, și să caute lucruri noi, ciudate și fascinante. Mulți, dacă sunt muștrați de Duhul lui Dumnezeu prin agenții Lui aleși, refuză să primească corectarea, și astfel este plantată în inimile lor o rădăcină de amărăciune împotriva slujitorilor lui Dumnezeu care poartă poveri grele și neplăcute. Există bărbați care învață pe alții adevărul, dar nu își desăvârșesc căile înaintea lui Dumnezeu, ci încearcă să-și ascundă defectele și încurajează înstrăinarea de Dumnezeu. Ei nu au curajul moral de a face acele lucruri care sunt spre beneficiul lor să le facă. Ei nu văd nicio necesitate pentru reformă, așa că resping cuvintele Domnului și-l urăsc pe ce-l ce îi muștră la poartă.

Tocmai acest refuz de a lua aminte la avertismentele pe care li le trimite Domnul, oferă Satanei avantajul de a face din ei cei mai înverșunați inamici ai celor care le spun adevărul. Ei încep să-i prezinte fals pe cei ce poartă pentru ei o solie de la Domnul.

Cine respinge cuvântul Domnului, cine se străduiește să-și facă recunoscută propria cale sau voință, va sfâșia în bucăți mesagerul și solia pe care Dumnezeu o trimite pentru a-i descoperi păcatul său. Propriile înclinații i-au influențat conduita, așa că a construit în mod greșit. Regula divină este, „Fie că mâncați, fie că beți, fie că faceți altceva, să faceți totul spre slava lui Dumnezeu”. Însă omul nu vrea să facă aceasta. Ceea ce gândește omul, aceea este. Dinăuntru, din inimă, ies gândurile rele inspirate de Satana. El începe să se lege de tehnici și maniere. Spiritul lui Satana îl unește cu inamicul ca să transmită cuvinte de critică asupra unor teme puțin importante. Adevărul ajunge să aibă o valoare din ce în ce mai mică pentru el. Ajunge să fie un acuzator al fraților săi, etc., și își schimbă conducătorul. Lumea din afară are pentru el o greutate mai mare decât potopul de lumină pe care Dumnezeu l-a revărsat peste lume prin soliile pe care le-a dat, și de care odinioară s-a bucurat.

Oh, câte lucruri s-au petrecut de când a ajuns așa de plin de ură împotriva lui Dumnezeu din cauza faptului că i-au fost puse în față greșelile și pericolul în care se află! El a lăsat ca gândurile rele să se întărească și să domine deoarece zi după zi, nu s-a hrănit cu trupul Fiului lui Dumnezeu, nu a băut sângele Lui, și nu a devenit părtaș de natură divină. Lucrurile care ies dinăuntru sunt cele ce mânjesc omul. Cât de coruptă trebuie să fie sursa din care ies aceste rele!

Alegerea fatală

Predicatorii nesfințiți se înrolează împotriva lui Dumnezeu. Ei laudă pe Hristos și laudă pe dumnezeul acestei lumi, cu aceeași respirație. În timp ce cu gura îl primesc pe Hristos, îl îmbrățișează pe Baraba, și prin acțiunile lor spun, „Nu pe Acesta, ci pe Baraba”. Fie ca toți aceia ce citesc aceste rânduri, să ia seama. Satana se laudă cu ceea ce poate face. Gândul lui este să dizolve unitatea pentru care Hristos S-a rugat să existe în Biserica Lui. El spune, „mă voi duce și voi fi un duh de minciună ca să-i înșel pe cei pe care îi pot înșela, ca să critice, să condamne și să prezinte în mod fals.” Păcatul înșelăciunii și al mărturiei false să fie întreținut de o biserică ce are lumină mare, dovezi clare, și acea biserică va discredita solia pe care o trimite Dumnezeu, și va primi cele mai iraționale afirmații, supoziții și teorii false. Satana râde de nebunia lor, deoarece el cunoaște adevărul.

Mulți vor sta la amvoanele noastre având în mâinile lor flacăra profeției false, aprinsă de la torța infernală¹⁶⁴⁷ a lui Satana. Dacă sunt nutrite îndoielile și necredința, slujitorii credincioși vor fi luați de la poporul care crede că știe așa de mult. „Dacă ai fi cunoscut”, a spus Hristos, „măcar în această zi, lucrurile care puteau să-ți dea pacea, dar acum ele sunt ascunse de ochii tăi.”

Lumina Adevărului

Temelia lui Dumnezeu stă neclintită. Domnul îi cunoaște pe cei ce sunt ai Lui. Lucrătorul sfințit nu trebuie să aibă viclenie în gură. El trebuie să fie deschis ca lumina zilei, eliberat de orice pată a răului. O editură precum și o lucrare de slujire sfințită, vor fi o putere pentru răspândirea luminii adevărului către această generație. Avem nevoie de lumină, fraților, mai multă lumină.

Sunați din trâmbiță în Sion; faceți să răsunе alarma pe muntele cel sfânt. Strângeți oștirea Domnului, cu inimile sfințite, ca să asculte ce vrea să spună Domnul poporului Său. Căci El are lumină crescândă pentru toți cei ce vor să audă. Să se înarmeze și să se echipeze, să vină la luptă – ca să ajute Domnului împotriva celor tari. Dumnezeu Înșuși va lucra pentru Israel. Orice limbă mincinoasă va fi adusă la tăcere. Mâinile îngerilor vor răsturna planurile înșelătoare care se fac. Bastioanele Satanei nu vor triumfa. Biruința va însoți solia îngerului al treilea. Așa cum Căpetenia oștirii Domnului a dărâmat zidurile Ierihonului, în același fel poporul păzitor al poruncilor Domnului va triumfa, și toate elementele oponente vor fi înfrânte. Niciun suflet să nu se plângă de slujitorii lui Dumnezeu care vin la ei cu o solie trimisă de cer. Nu mai căutați greșeli în ei, zicând, „Sunt prea clari, vorbesc prea puternic”. Poate că ei vorbesc prea puternic, dar nu este necesar? Dumnezeu va face să țiuie urechile ascultătorilor, dacă nu vor să ia seama la glasul sau la solia Lui. El va demasca pe cei ce se împotrivesc cuvântului lui Dumnezeu.

Oameni ai ocaziei

Satana a luat orice măsură posibilă pentru ca printre noi ca popor, să nu mai pătrundă nimic care să ne mustre sau să ne certe, să ne îndemne să renunțăm la erorile noastre. Dar există un popor care va purta chivotul Domnului. Vor ieși dintre noi unii care nu vor mai purta chivotul. Însă aceștia nu pot face ziduri ca să astupe adevărul, căci acesta va merge înainte și în sus până la sfârșit. În trecut Dumnezeu a ridicat oameni, și are și acum oameni ai ocaziei în așteptare, pregătiți să împlinescă ceea ce le poruncește – bărbați care vor trece printre restricțiile care nu sunt decât un zid tencuit cu ipsos. Când Dumnezeu va pune peste oameni Duhul Său, aceștia vor lucra. Ei vor proclama cuvântul Domnului; își vor înălța glasul ca o trâmbiță. Adevărul nu va fi

diminuat, nici nu-și va pierde puterea în mâinile lor. Ei vor arăta poporului fărădelegile lor, și casei lui Iacov păcatele ei.

Lucrarea vehementă a Satanei

Conflictul va deveni din ce în ce mai aprig. Satana însuși va interveni în luptă și va personifica pe Hristos. El va reprezenta în mod greșit, va aplica greșit, și va perverti tot ce-i va fi cu putință să pervertească pentru a înșela dacă ar fi cu putință, chiar și pe cei aleși. Chiar și în zilele noastre sunt și vor continua să fie, familii întregi care odinioară s-au bucurat de adevăr, dar care își pierd credința din cauza calomniilor și falsităților ce ajung la cunoștința lor, referitoare la aceia pe care îi iubesc și cu care s-au sfătuit în mod plăcut. Ei și-au deschis inimile în fața celui ce seamănă neghină. Neghina a răsărit împreună cu grâul, s-a întărit, boabele de grâu s-au tot împușinat, iar adevărul prețios și-a pierdut puterea pentru ei. Pentru o vreme un zel fals a însoțit noile lor teorii, ceea ce a împietrit inimile lor față de apărătorii adevărului, așa cum s-a întâmplat cu Iudeii față de Hristos.

Cu zelul¹⁶⁴⁸ lui Satana, pentru o vreme unii dau impresia de a fi într-o stare înfloritoare; dar aceasta este numai pentru o vreme. Satana îi duce așa de departe încât hulesc pe Duhul lui Dumnezeu. Aceștia se întind ca o cunună verde de lauri. Domnul îi suferă pentru o vreme. El le permite să-și manifeste invidia și ura față de poporul lui Dumnezeu, așa cum a îngăduit Satanei să-și dezvolte caracterul, ca să poată apărea în fața universului ceresc, în fața lumilor necăzute și în fața lumii căzute, în adevăratele lui atribute, ca înșelător, acuzator al fraților, un ucigaș în inima lui.

Ridicați bariere împotriva dușmanului

Mulți dintre cei care acum pretind a crede adevărul, dar care nu au nicio ancoră, vor fi prinși de partea Satanei. Aceia care nu au lucrat de partea lui Dumnezeu vor fi lăsați să se dovedească piatră de poticnire pentru aceia care au câștigat o experiență vie pentru ei înșiși. Fiecare lucrător, în loc să stea să critice, să ridice întrebări, să se îndoiască și să se opună dacă i se pare că are ocazia să o facă, ar trebui să se implice acum în ridicarea de bariere împotriva dușmanului înverșunat. În loc să lupte împotriva celor pe care Domnul i-a trimis ca să-i salveze pe ei, poporul Său să se roage fierbinte și în continuu pentru puterea harului lui Dumnezeu, și pentru ca să intervină în luptă Căpetenia oștirii Domnului. În loc să stea pe scaunul de judecată ca să judece pe bărbații pe care Dumnezeu i-a acceptat să-I slujească, povara rugăciunii lor să fie zi și noapte, ca Domnul să trimită mai mulți lucrători în via Sa. Voi cei din lucrare, nu dezonorați pe Dumnezeu și nu întristați pe Duhul Sfânt, aruncând umbre peste căile și manierele bărbaților pe care El îi alege. Dumnezeu cunoaște caracterul. El vede temperamentul bărbaților pe care îi alege. El știe că numai bărbații serioși, fermi, hotărâți, cu sentimente profunde, vor vedea lucrarea aceasta în importanța ei vitală, și vor pune atâta fermitate și decizie în mărturiile pe care le rostesc încât vor sfârâma barierele lui Satana.

Dumnezeu dă oamenilor sfaturi și mustrări pentru binele lor. El a trimis solia Sa, făcându-le cunoscut ceea ce era necesar pentru acea vreme – 1897. Ați acceptat solia? Ați dat ascultare apelului? El v-a oferit ocazia să veniți în ajutorul Domnului, înarmați și echipați. Și după ce ați făcut tot, El vă spune să stați în picioare. Dar, v-ați făcut gata? Ați spus, „Iată-mă, trimite-mă”? Ați șezut liniștiți și nu ați făcut nimic. Ați lăsat cuvântul Domnului să cadă la pământ, nebăgat în seamă. Iar Domnul a luat bărbați care erau niște băieți atunci când voi erați în prima linie în luptă, și le-a dat solia și lucrarea pe care voi nu le-ați luat asupra voastră. Veți fi voi pietre de poticnire pentru ei? Îi veți critica? Veți spune, „Aceștia și-au ieșit din atribuții”? Totuși voi nu intrați pe poziția pe care ei sunt chemați acum să o ocupe.

O, de ce vor oamenii să fie piedici, când ar putea să fie ajutoare? De ce vor ei să blocheze roțile, când ar putea să împingă cu succes remarcabil? De ce își jefuiesc propriile suflete de bine, și îi lipsesc și pe alții de binecuvântarea care ar putea veni prin ei? Aceștia, care resping lumina,

vor rămâne niște pustii sterpe, prin care nu curge nicio apă înviorătoare, vindecătoare, iar slujirea lor va fi la fel de lipsită de umezeală ca dealurile Ghilboa, peste care nu a mai căzut nici rouă, nici ploaie. Ei nu sunt îmbrăcați cu ungera divină și nu transmit altora nicio binecuvântare. Ar putea să-și umilească inimile, să-și mărturisească relele, și să sfărâme legătura pe care a pus-o Satana peste ei. Ar putea să sfărâme cătușele pe care le-au forjat educația, prejudecata, sau obiceiurile. Dacă ar vrea să caute pe Dumnezeu, în umilință, L-ar găsi¹⁶⁴⁹. Apoi, nu și-ar mai impune propria voință, ci ar merge după cum îi conduce Duhul Domnului. Atunci ar fi călăuziți de El.

Adunați toată lumina

Cernerea și curățirea va trece cu siguranță peste fiecare biserică din țara noastră care a avut mari ocazii și privilegii, dar care le-a lăsat să treacă nebagate în seamă. Nevoia lor nu este o dovadă mai clară. Ele au nevoie de inimi sfințite și curate, care să adune și să păstreze toată lumina pe care a dat-o Dumnezeu, și atunci vor umbla în lumina aceea.

Noi nu trebuie să spunem, „Pericolele zilelor de pe urmă vor veni în curând peste noi”. Ele sunt deja aici. Acum avem nevoie de sabia Domnului ca să taie sufletul și măduva poftelor trupești, a apetitului și pasiunilor. Fie ca aceasta să străpungă și să taie mult mai mult decât a făcut-o până acum. Fie ca orice mândrie să fie aruncată la pământ. Fie ca siguranța carnală să fie scoasă din adăpostul minciunilor cu care s-a căutat să se înșele poporul lui Dumnezeu. Să taie și să înlătore neprihănirea lor proprie și să deschidă ochii orbilor, ca să poată să vadă că nu sunt sănătoși în ochii lui Dumnezeu.

Mă adresez poporului lui Dumnezeu, care se ține strâns de încredințarea lor, care nu vrea să se îndepărteze de credința dată sfinților odată pentru totdeauna, care rezistă în mijlocul întunericului moral al acestor zile de stricăciune. Cuvântul Domnului pentru voi este, „Mă voi bucura de tine, Ierusalime, Mă voi bucura de tine, poporul Meu”. Nu se poate vedea aici iubirea părintească a lui Dumnezeu, exprimată față de cei ce se țin strâns de credința în neprihănire? Cea mai strânsă relație există între Dumnezeu și poporul Său. Nu suntem doar obiecte ale milei Lui blânde, a iubirii Lui iertătoare, ci suntem mai mult. Domnul se bucură de poporul Său. Își găsește desfătarea în El. El este siguranța lor. El va împodobi cu spiritul sfințeniei pe toți cei care îi servesc cu toată inima. El îi îmbracă cu neprihănirea. El îi iubește pe cei ce fac voia Lui, care exprimă chipul Lui. Toți cei ce sunt dreți și credincioși sunt făcuți după chipul Fiului Său. În gura lor nu se găsește minciuna, căci sunt fără vină înaintea tronului lui Dumnezeu.

Review and Herald

Battle Creek, 17 aug., 1897

BIBLIA ÎN ȘCOLILE NOASTRE

Nu este înțelept să ne trimitem tinerii la universități, în care își devotează timpul pentru a dobândi cunoștințe de greacă și latină, în timp ce mințile și inimile le sunt umplute de sentimentele autorilor necredincioși pe care îi studiază în scopul de a stăpâni aceste limbi. Ei dobândesc o cunoștință care nu este deloc necesară, sau în armonie cu lecțiile marelui Învățător. În general cei educați în felul acesta au multă stimă față de sine. Ei se gândesc că au ajuns la înălțimea unei educații superioare, și devin mândri, ca și cum nu mai au altceva de învățat. Ei sunt pierduți pentru slujirea lui Dumnezeu. Timpul, mijloacele și studiul pe care mulți le cheltuiesc pentru a dobândi o educație în mod comparativ nefolositoare, ar fi trebuit folosite pentru a câștiga o educație care ar face din ei bărbați și femei pricepuți la toate, pregătiți pentru viața practică. O astfel de educație ar fi de o valoare mult mai mare pentru ei.

Ce duc studenții cu ei după ce pleacă din școlile noastre? Unde se duc? Ce urmează să facă? Au cunoștința aceea care îi va face capabili să-i învețe pe alții? Au fost ei educați așa încât să poată fi mame și tați înțelepți? Pot ei fi la cârma familiei, ca niște instructori înțelepți? În viața lor de familie, își pot instrui copiii în așa fel încât la rândul lor aceștia să poată avea familii spre care Dumnezeu să poată privi cu plăcere, ca la un simbol al familiei din cer? Au primit ei singura educație care poate fi numită cu adevărat „o educație superioară”?

Ce este educația superioară? Nicio educație nu poate fi numită educație superioară dacă nu are în ea asemănarea cu cerul, dacă nu conduce pe tineri și tinere să fie asemenea lui Hristos, dacă nu îi pregătește să fie capi ai familiilor lor în locul lui Dumnezeu. Dacă în timpul perioadei sale școlare, un tânăr nu reușește să dobândească cunoștință de greacă și latină, și despre sentimentele conținute în lucrările autorilor necredincioși, nu suferă mare pierdere. Dacă Isus Hristos ar fi considerat esențial acest fel de educație, nu i-ar fi învățat așa pe ucenicii Săi, pe aceia pe care i-a educat pentru cea mai mare lucrare ce a fost încredințată vreodată muritorilor, aceea de a-L reprezenta pe El în lume? Dar, în loc să facă așa, a pus adevărul sacru în mâinile lor, ca să fie oferit lumii în simplitatea lui.

Uneori este nevoie și de școlari care să învețe greaca și latina. Unii trebuie să studieze aceste limbi. Aceasta este bine. Dar nu toți, și nu mulți, trebuie să le studieze. Aceia care consideră că a avea cunoștințe de greacă și latină este esențial pentru o educație mai înaltă, nu văd prea departe. Nu este necesară nici cunoașterea tainelor despre ceea ce oamenii lumii spun că este știință, pentru a intra în împărăția lui Dumnezeu. Satana este cel ce umple mintea cu sofismele și tradiția, care exclud adevărata educație superioară, și care vor pieri împreună cu cel ce le învață.

Aceia care au primit o educație falsă nu privesc spre cer. Ei nu pot vedea pe Cel ce este adevărata Lumină „care luminează pe orice om venind în lume.” Ei privesc realitățile veșnice ca și cum ar fi niște fantome, considerând un atom cât o lume, și o lume cât un atom. Despre mulți care au primit așa zisa educație înaltă, Dumnezeu declară, „ai fost cântărit în cumpănă, și ai fost găsit prea ușor” – adică cu lipsă în cunoașterea lucrurilor practice, cu lipsă în cunoștința despre modul în care să folosești timpul cel mai bine, cu lipsă în ce privește cunoașterea modului de a lucra pentru Isus.

Natura practică a învățăturilor Celui ce și-a dat viața pentru a-i salva pe oameni, este o dovadă a valorii pe care a acordat-o El oamenilor. El le-a oferit singura educație care poate fi numită o educație înaltă. El nu a îndepărtat pe ucenicii Săi pe motivul că aceștia nu au primit învățătură de la învățătorii păgâni și necredincioși. Ucenicii aceștia trebuiau să proclame adevărul care avea să clatine lumea, dar înainte să poată face aceasta, înainte să poată fi sarea pământului, ei trebuiau să-și formeze obiceiuri noi, trebuiau să uite multe lucruri pe care le învățaseră de la preoți și rabini. Și în zilele noastre, cei ce vor să-L reprezinte pe Isus trebuie să-și formeze obiceiuri noi. Teoriile care își au originea în lume, trebuie să fie uitate. Cuvintele și faptele lor trebuie să fie după asemănarea divină. Ei nu trebuie să se pună în legătură cu principiile și sentimentele degradante care aparțin închinării față de alți dumnezei. Ei nu își pot primi în siguranță educația de la aceia care nu-L cunosc pe Dumnezeu, și nu Îl recunosc pe El ca viața și lumina oamenilor. Oamenii aceștia țin de altă împărăție. Ei sunt conduși de un prinț neloial, și confundă fantomele cu realitatea.

Școlile noastre nu sunt ceea ce ar trebui să fie. Timpul care ar trebui să fie devotat lucrării pentru Hristos, este epuizat în dreptul unor teme nedemne și plăcerilor proprii. Controversele se trezesc imediat dacă opiniile se intersectează. Așa s-a întâmplat și cu iudeii. Pentru a-și apăra opiniile personale și interesele înguste, pentru a satisface ambiția lumească, au respins pe Fiul lui Dumnezeu. Timpul trece. Ne apropiem de cea mai mare criză din istoria acestui pământ. Dacă cei ce-i învață pe alții continuă să închidă ochii față de necesitățile timpului în care trăim, ar trebui să fie scoși din lucrare.

Mulți dintre instructorii din școlile de astăzi practică înșelăciunea prin faptul că îi conduc pe studenții lor pe un teren de studiu care, în mod comparativ, este nefolositor, care necesită timp, studiu, și mijloace care ar trebui să fie folosite pentru a dobândi acea educație mai înaltă pentru care a venit Hristos să o ofere. El a luat asupra Lui forma omenirii, ca să poată ridica mintea de la

lecțiile pe care oamenii le socotesc esențiale, către lecțiile care implică rezultate veșnice. El a văzut lumea învăluită în amăgire satanică. El a văzut bărbați care urmează cu râvnă propria lor imaginație, socotind că ar câștiga totul dacă ar găsi mijlocul prin care să fie considerați mari în ochii lumii. Dar nu au câștigat nimic altceva decât moartea. Hristos a umblat și printre cei mari și printre cei mici ai acestui pământ, și a privit asupra mulțimii care căuta fericirea cu însetare, socotind la fiecare nouă născocire că au descoperit cum ar putea să fie dumnezei ai lumii acesteia. Hristos a îndreptat atenția oamenilor în sus, spunându-le că unica adevărată cunoștință, este cunoașterea lui Dumnezeu și a lui Hristos. Cunoașterea aceasta va aduce pace și fericire în viața aceasta, și va asigura darul fără plată al lui Dumnezeu, viața veșnică. I-a îndemnat pe ascultătorii Lui, ca oameni dotați cu putere de a raționa, să nu piardă din socoteală eternitatea. „Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate celelalte vă vor fi date pe deasupra”, le-a spus El. „În felul acesta sunteți împreună lucrători cu Dumnezeu. Pentru aceasta v-am cumpărat, prin suferința, umilința și moartea Mea.”

Lecția cea mai importantă care ar trebui predată tinerilor noștri este aceea că, fiind închinători ai lui Dumnezeu, ei trebuie să prețuiască principiile Bibliei, iar lumea să o țină în subordine. Dumnezeu ar vrea ca toți să fie instruiți cum pot să lucreze lucrările lui Hristos, și să intre pe porți în cetatea cerească. Noi nu trebuie să lăsăm ca lumea să ne convertească; trebuie să ne străduim în modul cel mai serios să convertim noi lumea. Hristos a făcut în așa fel ca să fie privilegiul și datoria noastră aceea de a sta în picioare pentru El, în orice circumstanță. Îi rog fierbinte pe părinți să nu-și trimită copiii în locuri în care pot fi vrăjiți printr-o educație falsă. Unica lor siguranță este aceea de a învăța de la Hristos. El este marea Lumină centrală a lumii. Orice altă lumină, orice altă înțelepciune, este nebunie.

Bărbații și femeile sunt cumpărați cu sângele unicului Fiul născut al lui Dumnezeu. Ei sunt proprietatea lui Hristos, și trebuie să fie educați și instruiți, nu în legătură cu viața aceasta scurtă și nesigură, ci în legătură cu viața fără sfârșit, care se măsoară după viața lui Dumnezeu. Nu este în planul Lui ca aceia a căror slujire a cumpărat-o, să fie instruiți pentru a sluji mamonei, să fie instruiți pentru a primi lauda de la oameni, slava care vine de la oameni, sau să fie supuși servilii ai lumii.

Isus le-a zis: „Adevărat, adevărat, vă spun, că¹⁶⁵¹, dacă nu mâncați trupul Fiului omului, și dacă nu beți sângele Lui, n-aveți viața în voi înșivă. Cine mănâncă trupul Meu, și bea sângele Meu, are viața veșnică; și Eu îl voi învia în ziua de apoi. Căci trupul Meu este cu adevărat o hrană, și sângele Meu este cu adevărat o băutură. Cine mănâncă trupul Meu, și bea sângele Meu, rămâne în Mine, și Eu rămân în el.” Aceștia sunt termenii în care a fost definită viața de către Răscumpărătorul lumii, înainte să fie puse temelile lumii. Învățătorii din școlile noastre, le dau studenților să mănânce din pâinea vieții? Mulți dintre ei își conduc studenții pe urmele pe care ei înșiși calcă. Ei cred că este singura cale bună. Studenților le oferă o hrană care nu susține viața spirituală, ci, celor care mănâncă din ea, le provoacă moartea. Ei sunt fascinați de ceea ce Dumnezeu nu le cere să cunoască.

Învățătorii aceștia care sunt la fel de hotărâți cum au fost preoții și conducătorii, ca să-și ducă studenții pe aceleași cărări vechi pe care înaintează lumea, vor intra într-un întuneric din ce în ce mai mare. Aceia care ar putea fi împreună lucrători cu Hristos, dar care au dat cu piciorul mesagerilor și soliei lor, își vor pierde orientarea. Vor umbla în întuneric, fără să știe de ce se împiedică. Unii ca aceștia sunt gata să fie înșelați de iluziile zilelor de pe urmă. Mințile lor se preocupă cu interese minore, și pierd ocazia binecuvântată de a lua jugul împreună cu Hristos, și de a fi împreună lucrători cu Dumnezeu.

Pomul cunoștinței, așa-zisei cunoștințe, a devenit un instrument al morții. Satana s-a întrețesut cu multă măiestrie pe sine, dogmele și teoriile lui false, în învățăturile date. Din pomul cunoștinței el rostește cuvintele cele mai plăcute și măgulitoare în ce privește o educație mai înaltă. Mii de oameni se împărtășesc din roadele acestui pom, dar pentru ei aceasta înseamnă moarte. Hristos le spune acestora: „Vă cheltuiți banii pe ceea ce nu satură. Vă folosiți talentele încredințate vouă de Dumnezeu pentru a dobândi o educație despre care Dumnezeu spune că este nebunie”.

Satana se străduiește să câștige orice avantaj. El vrea să-i câștige nu numai pe studenți, ci și pe profesori. Planului lui este făcut. Deghizat în înger de lumină, el va fi pe pământ ca un făcător de minuni. Cu un limbaj plin de frumusețe va prezenta sentimente nobile. Cuvinte bune vor fi rostite de el, și vor fi făcute fapte bune. Se va prezenta drept Hristos, dar într-un singur punct va fi o distincție remarcabilă. Satana va îndepărta atenția oamenilor de la Legea lui Dumnezeu. Fără să se țină cont de aceasta, el va contraface neprihănirea așa de bine încât, dacă ar fi posibil, să-i înșele și pe cei aleși. Capete încoronate, președinți, conducători din locurile înalte, vor face plecăriuni în fața teoriilor lui false. În loc să dea loc criticii, dezbinării, geloziei și rivalității, cei din școlile noastre ar trebui să fie una în Hristos. Numai în felul acesta pot ei să reziste ispitelor arhiamăgitorului.

Timpul trece, și Dumnezeu cere ca fiecare străjer să stea la postul lui. El are plăcerea să ne conducă spre o criză cum nu a mai fost de la prima venire a Mântuitorului nostru. Ce vom face noi? Duhul lui Dumnezeu ne-a spus ce să facem; dar, așa cum iudeii din zilele lui Hristos au respins lumina și au ales întunericul, lumea religioasă din zilele noastre respinge solia actuală. Bărbații care se pretind evlavioși au disprețuit pe Hristos în persoana mesagerilor Lui. La fel ca iudeii, au respins solia lui Dumnezeu. Iudeii au întrebat despre Hristos: „Cine este Acesta? Nu este El fiul lui Iosif?” Nu era acel Mesia pe care îl așteptau iudeii. Însă Domnul nu întreabă pe niciun om, prin cine să-și trimită solia. El o trimite prin cine vrea să o trimită. Se poate ca oamenii să nu poată înțelege de ce Dumnezeu trimite un om sau altul. Lucrarea Lui poate să pară plină de ciudățenii. Dumnezeu nu va satisface curiozitatea trezită de acest aspect; cuvântul Lui se va întoarce la Sine fără efect.

Toți cei ce cred cuvântul, să intre în lucrarea de pregătire a unui popor care să reziste în ziua pregătirii lui Dumnezeu. De-a lungul ultimilor câțiva ani, a fost făcută o lucrare serioasă. Chestiuni serioase au agitat mințile celor ce cred adevărul prezent. Lumina Soarelui Neprihănirii a strălucit pretutindeni, fiind primită de unii, și păstrată cu perseverență. Lucrarea a fost dusă înainte, în interesul lui Hristos.

Orice suflet ce poartă numele lui Hristos ar trebui să fie la datorie. Toți ar trebui să spună, „Iată-mă, trimite-mă”. Buzele care doresc să vorbească, deși sunt necurate, vor fi atinse cu carbunele aprins și vor fi curățite. Aceștia vor fi făcuți în stare să rostească cuvinte care își vor croi arzând, drumul către suflet. Va veni vremea când oamenii vor fi chemați să dea socoteală pentru sufletele cărora ar fi trebuit să le comunice lumina, dar lumina nu a ajuns la ei. Aceia care au dat greș în împlinirea datoriei lor, cărora li s-a oferit lumina, dar nu au prețuit-o, așa că nu au ce să împărtășească, sunt clasați în cărțile din ceruri împreună cu dușmanii lui Dumnezeu, nesupuși voinței și călăuzirii Lui.

O influență creștină ar trebui să pătrundă în școlile noastre, în sanatoriile și în casele noastre de editură. Sub îndrumarea lui Satana, se alcătuesc și se vor alcătui confederații, pentru a eclipsa adevărul cu influența omenească. Cei ce se unesc cu aceste confederații nu vor auzi niciodată acel, „bine ai făcut, rob bun și credincios; intră în bucuria Stăpânului tău”. Instituțiile înființate de Dumnezeu trebuie să facă presiuni pentru înaintare, fără să facă niciun compromis cu puterea întunericului. Mult mai mult trebuie să se facă în interesul lui Hristos, decât a fost făcut.

Integritatea strictă ar trebui să fie nutrită de fiecare student. Fiecare minte ar trebui să se îndrepte cu atenție plină de reverență, către cuvântul descoperit al lui Dumnezeu. Celor ce ascultă astfel de Dumnezeu li se va da lumină și har. Ei vor vedea lucrurile minunate ale Legii Sale. Adevăruri mărețe care au zăcut fără să fie văzute și ascultate din zilele Cincizecimii, vor străluci din cuvântul lui Dumnezeu în toată puritatea lor originală. Acelora care iubesc cu adevărat pe Dumnezeu, Duhul Sfânt le va descoperi adevăruri care s-au șters din amintire, dar va descoperi și adevăruri cu totul noi. Aceia care mănâncă trupul Fiului lui Dumnezeu, și beau sângele Lui, vor scoate din cărțile lui Daniel și din Apocalipsa, adevăr inspirat de Duhul Sfânt. Ei vor pune în mișcare forțe care nu pot fi reprimite. Buzele copiilor vor fi deschise pentru a proclama tainele care au fost ascunse de mințile oamenilor. Domnul a ales lucrurile nebune ale lumii, ca să facă de rușine pe cele înțelepte, și lucrurile slabe ale lumii, ca să facă de rușine pe cele tari.

Biblia nu trebuie să fie introdusă în școlile noastre doar ca umplutura unui sandviș de necredință. Biblia trebuie să fie lucrarea de temelie și subiectul central al educației. Este adevărat că noi cunoaștem mai mult decât am cunoscut în trecut, din cuvântul viului Dumnezeu, dar încă este mult de învățat. Biblia să fie folosită ca fiind cuvântul viului Dumnezeu, și să fie apreciată drept cea dintâi, cea de pe urmă, și cea mai bună dintre toate lucrurile. Atunci se va vedea o adevărată creștere spirituală. Studenții vor dezvolta caractere religioase sănatoase, deoarece mănâncă și beau trupul și sângele Fiului lui Dumnezeu. Dar dacă nu se veghează asupra sănătății sufletului, și dacă aceasta nu este alimentată, ea se va șubrezi. Rămâneți în canalul de lumină. Studiați Biblia. Aceia care slujesc lui Dumnezeu cu credincioșie, vor fi binecuvântați. Acela care nu lasă nicio lucrare credincioasă să treacă fără să fie răsplătită, va încorona orice act de loialitate și integritate cu însemnele deosebite ale iubirii și aprobării Sale.

B-217-1897

PLANURI LUMEȘTI ÎN LUCRAREA DE PUBLICARE

Sunnyside, Cooranbong, N.S.W., 10 dec., 1897

Iubiți frați,

La biroul editurii din Battle Creek au pătruns multe lucruri de natură corupătoare, lucruri ce nu ar trebui aprobate nici pentru un minut. Acestea sunt de așa natură încât eclipsează caracterul sacru al lucrării. Bărbați care nu au avut nicio experiență în istoria timpurie a acestei lucrări, bărbați care au cunoscut atât de puțin despre felul în care au fost clădite instituțiile noastre, îndeosebi cele legate de publicații, au părut să aibă o experiență superficială. Fără să țină seama de toate instrucțiunile, avertizările și apelurile date, ei au acționat contrar lor, pentru că nu au fost convertiți și nu au fost pregătiți pentru poziția pe care au ocupat-o la biroul casei de editură. În aparență ei au fost interesați de lucrare, dar nu au lucrat în mod dezinteresat pentru înaintarea ei. Interesele lor egoiste i-au condus să introducă planificarea după metode lumești, și să lucreze după principii ieftine, omenești, din punct de vedere lumesc. După ce inamicul a intervenit la Minneapolis, era timpul să se facă reforme mai pronunțate în lucrarea cu literatură.

H-15-1898

CĂTRE A.R. HENRY

Stanmore, Sydney, 20 aprilie, 1898

Fratele meu,

Am o avertizare pentru tine din partea Domnului. „Toate căile Domnului sunt pline de îndurare și adevăr pentru cei ce păzesc legământul și mărturiile Lui.” „Pe cel smerit îl va călăuzi în judecată, pe cel smerit îl va învăța calea Sa.” Sunt foarte tristă în ce privește cazul tău, deoarece tu mergi pe o cale care decide destinul tău veșnic. Mintea ta este foarte tulburată, și tu ți-ai dat mintea ca să fie prelucrată de puterile întunericului. Satana se străduiește să te distrugă, atât în trup cât și în suflet. Când ai fost la Minneapolis, ai pornit pe o direcție care a influențat toate mișcărilor tale în direcția cea rea. Tu trebuie să știi că mergi pe o cale similară cu calea lui Iuda, cel ce L-a trădat pe Domnul lui.

Presupusa ta înțelepciunea în cele financiare i-a condus pe frații tăi să se lipească de tine, și să privească judecata ta ca fiind superioară. Ei au făcut o greșală. Cu toată lumina pe care Dumnezeu a dat-o poporului Său în ce privește neprihănirea lui Hristos, ei nu au avut vederea spirituală ca să discearnă faptul că toată înțelepciunea este de la Dumnezeu. Ei nu au deosebit adevărul. Împreună cu Harmon Lindsay, ai trădat interesele sacre, și amândoi ați vătămat foarte

tare cauza lui Dumnezeu. Va trebui să dai socoteală înaintea lui Dumnezeu pentru cursul acțiunii tale. Nu ar fi fost bine¹⁶⁵⁴ pentru tine să te întrebi care va fi sfârșitul acestor lucruri? Tu deja ai mers așa de mult sub inspirația lui Satana, încât nu mai ai nicio siguranță dacă continui. Este privilegiul tău să faci o schimbare decisivă. În numele Domnului te avertizez să nu mai faci niciun pas pe calea pe care ai pornit. Aceasta este o chestiune de viață și moarte. Oprește-te, te rog fierbinte. Oprește-te înainte să fie pentru totdeauna prea târziu.

Cât de dezamăgit este Mântuitorul tău de tine, pentru că ai îngăduit să fii guvernat de închipuirile tale capricioase. Cât de greu este pentru tine, în înțelepciunea ta mărginită, să explici sau să înțelegi corect ce este adevărul moral. Pretențiile tale nu sunt nici juste, nici corecte. Domnul cântărește toate acțiunile noastre. O, dacă ai putea să-ți cunoști inima capricioasă, înainte să fie prea târziu ca relele să fie corectate. Minte ta trece dintr-o extremă în alta. Temerile și conflictele tale sunt continue. Cuvântul lui Dumnezeu îți spune că ai fost cumpărat cu un preț, că tu nu ești al tău însuși. Prin jertfa lui Hristos, ești făcut un templu viu, nu pentru lume, ci pentru Tatăl tău care este în cer. Cine va fi consolarea ta când, prin alegerea și acțiunile tale, vei rupe ultima verigă care te leagă de Dumnezeu și de frații tăi? Există iertare și răsplată la Dumnezeu, și, dacă îți vei umili acum inima în fața Lui, ca un copilaș, El te va primi. „În clipa aceea, ucenicii s-au apropiat de Isus, și L-au întrebat: „Cine este mai mare în Împărăția cerurilor?” Isus a chemat la El un copilaș, l-a pus în mijlocul lor, și le-a zis: „Adevărat vă spun că, dacă nu vă veți întoarce la Dumnezeu și nu vă veți face ca niște copilași, cu nici un chip nu veți intra în Împărăția cerurilor. De aceea, oricine se va smeri¹⁶⁵⁵ ca acest copilaș, va fi cel mai mare în Împărăția cerurilor. Și oricine va primi un copilaș ca acesta în Numele Meu, Mă primește pe Mine. Dar pentru oricine va face să păcătuiască pe unul din acești micuți, care cred în Mine, ar fi mai de folos să i se atârne de gât o piatră mare de moară, și să fie înecat în adâncul mării. Vai de lume, din pricina prilejurilor de păcătuire! Fiindcă nu se poate să nu vină prilejuri de păcătuire; dar vai de omul acela prin care vine prilejul de păcătuire!”

Domnul îți trimite o solie din partea Lui. Satana joacă jocul vieții pentru sufletul tău. Ispita te împresoară, dar, va câștiga oare dușmanul? Vrei să te eliberezi de stânjeneala financiară printr-o fărâdelege care va reacționa asupra voastră amândurora cu o forță pe care nu v-o puteți imagina? Ești supus chiar acum testului, ca să se vadă dacă îți vinzi sufletul pentru o ciorbă de linte, ca să devii un trădător. Doresc să te umilești înaintea lui Dumnezeu. Domnul îți cere să-ți îndepărtezi picioarele de locul unde stai, de pe marginea prăpăstiei, și să umbli pe cărări sigure. Vrei să urmezi o cale ce te va despărți pentru totdeauna de poporul lui Dumnezeu? Întreabă-te singur, merită? Vrei să descoperi în fața lumii că ești un trădător, un înșelător? Vrei să jefuiești cauza lui Dumnezeu, așa ca să te revanșezi? În ce poziție te afli! Efectul va fi fatal și teribil asupra binelui tău veșnic. Așa cum a venit testul peste Hazael, așa a venit și vremea încercării tale.

Vrei să te gândești la faptul că tu însuși ai luat parte la lucrarea ce a atras neplăcerea lui Dumnezeu peste instituția reprezentantă a Lui din Battle Creek? Nu doar tu, ci toți cei aflați în legătură cu tine, ați primit avertizare după avertizare. Dumnezeu dorește ca principiile pe baza cărora a fost fondată pentru prima oară instituția Lui, să fie¹⁶⁵⁶ păstrate cu orice preț. Trebuie să aibă loc o cercetare profundă a Scripturii, pentru a se cunoaște calea Domnului.

Sub influența îndurătoare a lui Dumnezeu, adeseori ai simțit obligațiile morale care îți revin. Dar, după influența pe care ai primit-o la adunarea de la Minneapolis, unde spiritul general era acela de a pune la îndoială, de a inventa întrebări și de a rezista în fața luminii pe care o trimitea Dumnezeu, sentimentele sugerate acolo de la unii la alții au acționat asupra minții și inimii tale ca o malarie otrăvitoare. Cu toate că a fost dată orice dovadă ce era esențială în legătură cu lucrarea pe care Dumnezeu o începuse în favoarea poporului Său, cu toate că cei prezenți au simțit puterea de convingere a lui Dumnezeu asupra inimii și minții, ei nu au avut acea umilință a inimii pentru a recunoaște adevărul. Ei au dovedit faptul că dacă ar avea mai multe dovezi, aceasta nu le-ar aduce nimic. Nu de dovezi aveau ei nevoie, pentru că acestea existau din belșug. Aveau nevoie de acea blândețe și umilință a inimii care să-i facă capabili să mărturisească. Dacă ți-ai fi supus atunci mândria și mulțumirea de sine, inima ta s-ar fi înmuiat, și

ai fi fost convertit. Însă picioarele tale au rămas pe cărarea necredinței. Tu ai urât soliele trimise din cer. Ai manifestat împotriva lui Hristos o prejudecată de același caracter, și încă mai ofensatoare în ochii lui Dumnezeu, decât cea a națiunii iudaice. Nimic altceva decât orbirea spirituală nu putea să-ți întunece așa de mult discernământul încât să nu vezi lucrarea Duhului lui Dumnezeu. Tu ai văzut-o, dar nu ai vrut să cedezi în fața ei. Ai refuzat să admiți adevărul soliei trimise de cer. Tu, și toți cei care ca și tine, ați avut suficiente dovezi și totuși ați refuzat binecuvântarea lui Dumnezeu, ați persistat în a o refuza pentru motivul că nu ați vrut să o primiți de la început. Voi nu ați cercetat Scripturile ca să obțineți o lumină mai clară, însă ați obținut ceva cu care să vă încorsetați mintea¹⁶⁵⁷, pentru a respinge Duhul lui Dumnezeu și a vă întări în necredința voastră. Aceasta este piatra ta de poticnire pe care nimeni nu o poate înlătura în afară de tine însuși. Din cauza ideilor tale false, nu poți obține o înțelegere clară despre ce este adevărul și ceea ce constituie solia îngerului al treilea. Dacă ți-ai fi supus îndărătnicia ta oarbă, atunci ți-ai fi umilit inima, și ai fi primit cea mai mare binecuvântare pe care ai avut-o vreodată. Oh, cât de teribil este ca cineva să fie înșelat și vrăjtit de Satana.

„Cine dintre voi se teme de Domnul, să asculte glasul Robului Său! Cine umblă în întuneric și n-are lumină, să se încreadă în Numele Domnului, și să se bizuie pe Dumnezeul lui! Iar voi toți, care aprindeți focul, și puneți tăciuni pe el, umblați în lumina focului vostru și în tăciunii pe care i-ați aprins. Din mâna Mea vi se întâmplă aceste lucruri, ca să zăceți în dureri.”

Tu și Harmon Lindsay ați respins lumina trimisă pentru voi din cer, care, dacă ați fi primit-o, ar fi făcut din voi oameni înțelepți. Trăsăturile voastre naturale de caracter ar fi fost aduse în supunere față de Duhul lui Dumnezeu, și marea voastră dorință nu ar fi fost aceea de a aduna provizii pentru voi înșivă, într-un fel care nu este onorabil și nici drept. Planurile acestea de a urma imaginația inimilor voastre nesfinte au adus peste voi orbirea minții și au sporit încăpățânarea inimii până când nu ați mai putut simți nevoia salvării sufletelor voastre pentru viața veșnică. În starea voastră prezentă, amândoi sunteți o ofensă pentru Dumnezeu. Ticlurile voastre omeneste, făcute în secret, sunt ca o carte deschisă înaintea Domnului. El cunoaște toate faptele voastre, toate intențiile voastre de a face răul. El cunoaște toate speculațiile voastre nesigure. Ochiul care nu aștește niciodată și nici nu doarme, este informat¹⁶⁵⁸ despre fiecare acțiune și fiecare născocire făcută pentru trădarea cauzei Sale. Voi ați făcut planuri pentru a împiedica lucrarea lui Dumnezeu, și a aduce ocară asupra cauzei Lui. Domnul spune, „Să nu judec Eu pentru aceste lucruri?”

Care sunt intențiile lui Dumnezeu față de voi? El vrea să vă ia pe voi, bieți viermi din țărăniță, să vă transforme, modelând caracterele voastre după asemănarea divină, și să vă pregătească să puteți sta în compania îngerilor și să întrețineți comuniunea cu Dumnezeu. Însă voi, cu multă iscusință, ați făcut planuri pentru a vătăma cauza lui Dumnezeu, pentru a devia mijloacele spre canale egoiste, știind tot timpul că aceste planuri vor pune lucrarea lui Dumnezeu în situații dificile. Dar toate acestea sunt scrise în cărțile din cer. Voi ați ales o altă școală decât școala lui Hristos. Voi vă îndreptați pașii spre calea ce duce la moarte și la iad, și acesta este motivul pentru care vă scriu de data aceasta.

Hristos a venit în lumea noastră pentru a se opune lucrării păcatului. Dumnezeu a dat pe singurul lui Fiu ca să moară pentru păcătoși. „Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.” „Nu, mâna Domnului nu este prea scurtă ca să mântuiască, nici urechea Lui prea tare ca să audă, ci nelegiuirile voastre pun un zid de despărțire între voi și Dumnezeul vostru; păcatele voastre vă ascund Fața Lui și-L împiedecă să vă asculte!” „Pânzele lor nu slujesc la facerea hainelor, și nu pot să se acopere cu lucrare lor; căci lucrările lor sunt niște lucrări nelegiuite, și în mâinile lor sunt fapte de silnicie. Picioarele lor aleargă spre rău, și se grăbesc să verse sânge nevinovat; gândurile lor sunt gânduri nelegiuite, prăpădul¹⁶⁵⁹ și nimicirea sunt pe drumul lor. Ei nu cunosc calea păcii, și în căile lor nu este dreptate; apucă pe cărări sucite: oricine umblă pe ele, nu cunoaște pacea.”

Vă spun în numele Domnului. „Căutați pe Domnul câtă vreme se poate găsi; chemați-L, câtă vreme este aproape. Să se lase cel rău de calea lui, și omul nelegiuit să se lase de gândurile

lui, să se întoarcă la Domnul care va avea milă de el, la Dumnezeu nostru, care nu obosește iertând. „Căci gândurile Mele nu sunt gândurile voastre, și căile voastre nu sunt căile Mele, zice Domnul. „Ci cât sunt de sus cerurile față de pământ, atât sunt de sus căile Mele față de căile voastre și gândurile Mele față de gândurile voastre.”

Situația în care sunteți este una tristă, și totuși Domnul spune: „Dacă se vor întoarce la Mine cu părere de rău în suflet, îi voi vindeca”. Îndrăzniți să nesocotiți pe Dumnezeu? Vreți să atrageți mânia Lui împotriva voastră? Vă dați seama ce faceți? Voi știți prea puțin despre răul care există într-o inimă neconsacrată. Hazael nu este nicidecum singura ilustrație a adevărului solemn că inima este nespuns de înșelătoare și deznădăjduit de rea. Istoria lui Hazael este un exemplu memorabil în ce privește adâncurile răului în care se scufundă oamenii când se află sub controlul agențiilor satanice. Profitând de circumstanțe, Satana trezește toate tendințele rele ale inimii naturale. El prinde ocaziile în care poate ațâța fiecare înclinație rea, până când omul, care a avut toate ocaziile pentru a obține o bogată experiență în lucrurile spirituale, însă nu a apreciat avantajele avute, ajunge neghiobul tatălui minciunii¹⁶⁶⁰ și falsității. Un astfel de om știe prea puțin despre răul existent într-o inimă nesupusă, firească. O singură scânteie este suficientă pentru a transforma echilibrul lui sufletesc nesfințit într-un cazan ce clocotește, pe care nu-l poate controla. Acesta nu este stăpân pe sine însuși. Satana vorbește prin el, și el este un canal pentru puterea întunericului. Se află sub mâna transformatoare a Satanei, și, rămâne așa de mult timp supus controlului acestuia încât nu mai are nicio putere să iasă din capcană.

Așa se întâmplă cu A.R. Henry. Frații lui nu-i aduc niciun bine dacă îl tratează cu asprime, și nu-i fac bine nici dacă fac concesii cerințelor lui, pentru că în felul acesta îl vor susține. Dacă este hotărât să răspândească acuzații împotriva mea, atunci să știe că nu le aduce împotriva mea, ci împotriva Domnului, Cel ce mi-a dat cuvinte de avertizare și mustrare. Împotriva Domnului își aduce el învinuirile.

Domnul mi-a dat încă o solie despre faptul că A.R. Henry nu a lucrat după principii corecte, și a dezonorat pe Dumnezeu. Totuși Domnul îl invită să se întoarcă, să se pocăiască, să-și umilească inima cea mândră. El îl critică pe Dumnezeu cu asprime pentru că i-a vorbit în legătură cu purtarea lui greșită. Să se roage frații pentru el, pentru ca Domnul să aibă milă de el. Însă dacă el nu vrea să audă, în niciun caz să nu satisfac pe Satana cumpărând cu bani tăcerea lui A.R. Henry. Dacă este supus cazului judecătoresc, să se urmeze sfatul cel mai înțelept, și omul să ajungă ca Hazael. În niciun caz nu dezonoarăți pe Dumnezeu. Dacă vreunul dintre frați s-a purtat rău față de A.R. Henry, să dea răul din cale și, dacă este cu putință, să-i scape sufletul de la moarte. Dar nu vor salva sufletul¹⁶⁶¹ lui dacă satisfac spiritul lui lacom, care dă pe față faptul că banii sunt cei pe care îi dorește el. Ca să vorbim pe față, vrea el să-și vândă dreptul de întâi născut, așa cum a făcut Esau, pentru o ciorbă de linte?

Sper că A.R. Henry va aduce roade vrednice de pocăință. Pune-ți la inimă adevărul solemn care va fi înregistrat în cartea aducerii aminte din ceruri. Aici este un om, înrolat în luptă împotriva lui Dumnezeu, arătând într-o lumină din ce în ce mai clară universului ceresc și lumilor necăzute, că agențiile satanice sunt cele ce îi modelează caracterul.

Mintea nu poate concepe, nici limba nu poate exprima adâncimile în care se poate scufunda sufletul gelos și încăpățânat, care respinge lumina și refuză toate îndemnurile, toate avertizările și toate rugăciunile. Oh, cât de multă nevoie avem să ne rugăm pentru consecvență creștină. Noi suntem în lume, trăind în mijlocul unor oameni ai căror ochi sunt închiși față de lumină, ale căror urechi sunt deschise ca să audă tot ce este posibil despre greșelile și erorile celor ce pretind a crede adevărul. Nu dați nicio ocazie diavolului să câștige biruința. Tot iadul triumfă când o faceți. Oh, cât de serios ar trebui să ne luptăm și să ne rugăm pentru ca voința încăpățânată, caracterul urâcios, să fie aduse în supunere față de Dumnezeu. Vegherea cu rugăciune va salva multe suflete. Dacă cuvintele și temperamentele noastre sunt sfințite, vom împodobi învățătura lui Hristos, Mântuitorul nostru. Dacă frații noștri se poartă ca niște sfinți ai celui prea înalt, dacă dau pe față în orice împrejurare că au credință în Cel căruia spun că Îi slujesc, dacă nu sunt ușor de provocat, atunci vor fi martori pentru Hristos. Aceia care prin

credință sunt copiii ai lui Avraam, au o chemare înaltă, și au un exemplu în acord cu lumina și privilegiile lor. Încrederea lor este în Acela a cărui zi Avraam a văzut-o de departe.

Te rog¹⁶⁶² fierbinte, să zdrobești puterea Satanei. Nu mai sta ca un sclav legat de roțile carului său. Numai puterea lui Dumnezeu poate rupe lanțul acesta, doar El poate sfărâma cătușele Satanei. Cerul merită să faci totul din partea ta. Așa că rupe-o cu Satana. Fugi la Hristos înainte să fie pentru totdeauna prea târziu. Încă câțiva pași pe calea pe care o urmezi, și vei ajunge acolo unde lumina și adevărul nu vor mai avea nicio putere asupra ta. Îți trimit aceste rânduri, pentru că sufletul meu s-a luptat în agonie pentru cazul tău. Vreau ca tu să fii salvat. Vreau ca tu să ai viață, viața aceea care se întinde cât viața lui Dumnezeu. Vreau să te văd învingător. Vrei să fii așa? Urmează calea pe care ai apucat, și sufletul tău se va despărți de Dumnezeu. Și apoi ce va fi?

Cu multă durere pentru tine, rămân
Prietenă ta

H-41-1898

MĂRTURIE CĂTRE A.R. HENRY

„Sunnyside”, Cooranbong, 16 mai, 1898

Către A.R. Henry:

„Așa vorbește Domnul: blestemat este omul care se încrede în om, care se sprijinește pe un muritor și își abate inima de la Domnul! Căci este ca un nenorocit în pustie, și nu vede venind fericirea; locuiește în locurile arse ale pustiei, într-un pământ sărat și fără locuitori. Binecuvântat este omul, care se încrede în Domnul, și a cărui nădejde este Domnul! Căci el este ca un pom sădit lângă ape care-și întinde rădăcinile spre râu; nu se teme de căldură, când vine, și frunzișul lui rămâne verde; în anul secetei, nu se teme, și nu încetează să aducă roadă.”

În noaptea aceasta nu am fost în stare să dorm, pentru că am văzut scene vii, în imagini și simboluri. Mi-a fost arătată starea poporului lui Dumnezeu care s-a încrezut în om și a făcut din braț de carne tăria lui. Starea Conferinței Michigan este jalnică, dar nu este de nevindecă, dacă poporul se va întoarce la Domnul cu toată inima.

Starea prezentă de lucruri a fost făcută să treacă prin fața mea în timp ce eram la Salamanca, și atunci mi-am rostit mărturia în fața celor adunați la tabernacol. Nu am vorbit cuvintele mele, ci cuvintele Domnului. Semnale de alarmă, avertismente și muștrări au fost date pentru bărbații aflați în poziții de răspundere. Dacă acești bărbați ar fi căutat pe Domnul fără întârziere, s-ar fi lăsat găsit de ei. Unii au primit solia¹⁶⁶⁴ atunci, și de atunci încoace s-au așezat sub steagul marelui Conducător. Însă aceia care nu au umblat în lumină, care nu au căutat să facă voia Domnului după cum a rânduit El, au adus dezastrul asupra cauzei și ocară peste poporul căruia Dumnezeu i-a încredințat cea mai solemnă îndatorire, pe care ar fi vrut ca aceștia să o proclame fără șovăială.

Dumnezeu a arătat poporului Său adevărul. El le-a deschis în fața înțelegerii cărțile Daniel și Apocalipsa, care vestesc adevărul pentru timpul de față. Cei ce și-au închis urechile și înțelegerea în fața acestui adevăr, au făcut le fel ca poporul care nu a vrut să primească lumina în zilele lui Hristos. Poate fi îngrămădită dovadă peste dovadă, iar inimile oamenilor să fie așa de împietrite prin înșelăciunea păcatului încât dovada, oricât ar fi de evidentă, nu le va spune nimic, pentru că ei nu doresc dovezi ci să-și urmeze propria cale.

A existat o rezistență puternică în fața avertizărilor și muștrărilor trimise de Dumnezeu, printre cei ce pretind a crede adevărul. În noaptea aceasta duhul îmi este plin de tulburare și, la ora unsprezece mă îmbrac și îmi iau stiloul ca să scriu cuvintele care îmi sunt date pentru A.R. Henry. „Inima este nespuse de înșelătoare și de deznădăjduit de rea; cine poate s-o cunoască? „Eu, Domnul, cercetez inima, și cerc răunchii, ca să răsplătesc fiecăruia după purtare lui, după rodul faptelor lui.” Ca o potârniche, care clocește niște ouă pe care nu le-a ouat ea, așa este cel ce agonisește bogății pe nedrept; trebuie să le părăsească în mijlocul zilelor sale, și la urmă nu este

decât un nebun. Scaun de domnie plin de slavă, înălțat de la început, loc al Sfântului nostru Locaș, Doamne, nădejdea lui Israel! Toți¹⁶⁶⁵ cei ce Te părăsesc vor fi acoperiți de rușine.” - „Cei ce se abat de la Mine vor fi scriși pe pământ, căci părăsesc pe Domnul, izvorul de apă vie.”

Oh, dacă toți aceia care s-au sprijinit pe braț de carne și și-au pus încrederea în oameni și iar da seama măcar în această zi de starea în care se află, și ar striga către Dumnezeu cu sinceritate, „Vindecă-mă, Tu, Doamne, și voi fi vindecat; mântuiește-mă Tu, și voi fi mântuit; căci Tu ești slava mea!” Oare să nu se întoarcă poporul la Dumnezeu lor?

„Iată, ei îmi zic: „Unde este Cuvântul Domnului? Să se împlinescă dar!” Batjocuri de felul acesta s-au rostit întotdeauna, și vor continua să se rostescă. Aceia care fac așa ceva sunt inspirați de același spirit care i-a condus pe preoți să-L ia peste picior pe Hristos pe când atârna pe cruce, zicând: „Pe alții i-a mântuit iar pe Sine nu Se poate mântui! Dacă este El Împăratul lui Israel, să Se pogoare acum de pe cruce, și vom crede în El! S-a încrezut în Dumnezeu: să-l scape acum Dumnezeu, dacă-L iubește. Căci a zis: „Eu Sunt Fiul lui Dumnezeu!” Mântuitorul lumii atârnat pe cruce în agonia Lui de moarte, era expus rușinii publice de propriul Lui popor. Ce fel de putere lucra asupra minților acestor învățători și conducători? Aceași putere care în zilele noastre agită lumea întreagă cu o ură intensă împotriva celor ce refuză să se alieze cu răul, dar în schimb ceartă, muștră și îndeamnă pe făcătorii de rele în față. Aceași putere a lucrat asupra ta, A.R. Henry, conducându-te să-L trădezi pe Hristos așa cum l-a condus pe Iuda să-L trădeze pentru bani. Tu vinzi pe Domnul tău și trădezi cauza Lui în mâinile dușmanilor Lui, indiferent de consecințe; în felul acesta este adusă ocară asupra adevărului. Făcând¹⁶⁶⁶ în felul acesta, tu demonstrezi faptul că avertizările și povețele care ți-au fost adresate sunt adevărate. Tu ai exact atâta iubire și interes față de cauza lui Dumnezeu cât ai descoperit prin atitudinea ta față de ea. Fiind în legătură cu alții, ai făcut orice efort posibil ca să aduci lucrurile sub controlul tău, și pentru că nu ai reușit, ai vrut să duci la ruină cauza căreia spui că îi slujești. În felul acesta tu faci exact lucrarea pe care Domnul mi-a descoperit că o vei face.

Apoi, având de-a face cu oameni care aveau nevoie de tot ceea ce puteau obține cu ajutorul creierului și al penitei pentru a fi feriți de foame și goliciune, tu ai urmat principiile de nedreptate. Domnul te-a lăsat pe tine și pe cei care nutresc același spirit să dai pe față motivele care te împing la acțiune. În felul acesta mărturiile de avertizare și muștrare care ți-au fost adresate au fost justificate. Același spirit care te-a condus să urmezi măsuri injuste când ai tratat cu semenii tăi, te-a condus să lucrezi departe de principiile pe care Domnul le-a desemnat să guverneze în cauza și lucrarea Lui, principii care au fost impuse casei de editură încă de la înființarea ei, ca să le mențină până când nu va mai fi nevoie de ele.

Dacă ochii tăi ar fi putut să fie deschiși atunci când te-ai sfătuit împreună cu alții, ai fi văzut pe acel veghetor nevăzut notând cuvintele și acțiunile voastre, precum și spiritul repezit și arogant care a controlat deciziile voastre, îndeosebi când intervenea ceva ce stârnea combativitatea voastră. O suferință ca o indigestie, acesta este rezultatul produs în adunările de consfătuire și de comitet. Tu ai prezidat când de fapt, datorită imaginației tale bolnave, nu erai pregătit să prezidezi. Tu nu ai fost întotdeauna în această stare a minții, ci uneori erai¹⁶⁶⁷ conciliant și recunoșteai lucrurile. Îngeri ai lui Dumnezeu erau prezenți ca să te ajute atunci când ai dorit și te-ai străduit să împlinești voia lui Dumnezeu. Dar prejudecata ce s-a creat la Minneapolis, și care a fost menținută prin faptul că a fost încurajată de cei ce au urmat o cale ce displăcea lui Dumnezeu, te-a pus pe tine și pe cei aflați în legătură cu tine, într-o stare de rebeliune hotărâtă împotriva adevărului și neprihănirii. Din când în când erai foarte convins de faptul că ar trebui să renunți la opoziția ta față de adevăr, și să te porți într-un mod diferit, însă ai fost prea încăpățânat și prea mândru ca să cedezi. La Minneapolis a fost dată orice dovadă necesară pentru a convinge mințile neatinsse de prejudecată. Însă, mulți au plecat de la întâlnirea aceea cu o înregistrare înscrisă împotriva numelor lor, cântăriți în balanța sanctuarului și găsiți prea ușori. Atunci nu ai luat poziție așa cum ar fi trebuit să faci pe baza dovezii oferite, iar umblarea ta a dus la rezultatele ei sigure. După aceea, când ai primit dovezi mai convingătoare, nu ai vrut să umbli în lumină.

Dumnezeu este reprezentat cântărind oamenii, cântărind motivele lor, metodele, planurile lor, acțiunea și plănuirea lor făcute în ascuns. El a văzut urmarea sigură a alierii tale cu alții, și ți-a trimis și ție dar și celor uniți cu tine, avertizări în ce privește adevăratul caracter și rezultatele legăturii pe care o aveai cu instituția reprezentativă a lui Dumnezeu. Tu și Harmon Lindsay ați călătorit mult împreună cu fratele Olsen. Acesta nu a discernut spiritul pe care îl aveți și de aceea a aprobat multe dintre deciziile voastre, în ciuda avertizării legate de principiile greșite ce erau permise la editură. Atât tu cât și Harmon Lindsay ați semănat neghină peste tot pe unde ați umblat. Uneori ați făcut-o în mod conștient, iar alteori inconștient; căci atmosfera ce înconjura sufletele voastre era departe de a fi atmosfera¹⁶⁶⁸ cerului.

Planuri greșite și nedrepte au fost urmate în felul în care au fost tratați lucrătorii lui Dumnezeu, și mulți dintre acești lucrători au căzut în descurajare. Uneltiri necinstite, făcute pe ascuns, în opoziție față de adevăratele principii, au corupt biroul editurii. În continuu s-au făcut planuri și strategii pentru a obține controlul asupra întregului sistem de publicații. A fost cultivată și promovată o gelozie față de Pacific Press. Voi ați făcut intrigi pentru a obține controlul acelei instituții, cu toate că nu recunoști și nu îți dai seama că așa se numește acțiunea voastră; dar așa este. Să ia Conferința sub mâna ei toate instituțiile mutilate, a fost o acțiune oarbă pentru a obține controlul asupra oricărui interes, a fiecărei instituții, prin contopirea tuturor acestora. Dumnezeu nu vrea ca aceasta să se întâmple. El vrea ca instituțiile Sale să fie independente una de alta, și totuși în perfectă armonie între ele.

Prin felul în care ai tratat lucrurile, ai sacrificat principiile creștine. Felul în care i-ai tratat pe autori a fost lipsit de onestitate și extrem de egoist. Aceasta a fost prezentat mereu și mereu. Dumnezeu a fost dezonorat, iar Legea Sa, a celor zece porunci, transcrierea caracterului Său, a fost încălcată. Martorul nevăzut a privit toate născocirile și metodele rele, precum și acționarea tainică, făcută pe ascuns. Blestemul Lui este peste toate aceste principii egoiste, necinstite.

Când a suferit sub ocara ei, Ana a strigat către Domnul, iar Domnul a auzit rugăciunea ei și i-a dat un fiu. Atunci ea a vestit slava Domnului, „Domnul este un Dumnezeu care știe totul, și toate faptele sunt cântărite de El.” Iar Isaia a spus, „Tu, care ești fără prihană, netezești (cântărești – KJV) cărarea dreptului.” Solomon declară, „Toate căile omului sunt curate în ochii lui, dar Domnul cântărește spiritul”. Iar David scrie¹⁶⁶⁹, „Da, o nimica sunt fiii omului! Minciună sunt fiii oamenilor! Puși în cumpănă toți la olaltă, ar fi mai ușori decât o suflare”.

Motivele care îi determină pe bărbații cu responsabilitate să acționeze când au de-a face cu frații lor sau cu cei din lume, trebuie să fie în acord cu cuvântul lui Dumnezeu, căci ei acționează ca reprezentanți ai lui Dumnezeu. La niciuna dintre adunările voastre administrative, la niciuna din adunările voastre de comitet nu au participat îngerii lui Dumnezeu, care au așteptat să împărtășească înțelepciune și să coopereze cu orice principiu susținut de legea lui Iehova. În cărțile Lui, Domnul a înscris fiecare inițiativă luată în aceste adunări, pe care ochiul Său a putut să le vadă ca și cum nu ar mai fi existat vreun alt interes în lume. El cântărește fiecare motiv, fiecare acțiune. El a fost întristat deoarece caracterul Lui a fost reprezentat greșit. A fost urmat un plan de lucru nu întru totul în acord cu planul lui Hristos. Oamenii au fost solicitați și determinați prin raționamente înșelătoare să-și dea acordul față de condițiile puse de alți oameni, și să-și vândă drepturile și publicațiile. Bărbații din poziții de răspundere s-au îndepărtat de sinceritate și, prin spiritul lor autoritar precum și prin argumentele lor, s-au impus peste semenii lor. Purtarea lor a produs mult rău lucrătorilor de la editură, și un rău încă și mai mare le-a produs lor înșiși, deoarece și-au întunecat discernământul și și-au pierdut vederea spirituală. În felul acesta editura înființată cu sacrificiu s-a transformat repede într-o închisoare de păsări necurate. Nu o creștere de lumină a fost necesară pentru a vindeca aceste maladii spirituale; căci făcătorii de rele au ales întunericul în locul luminii care descoperă întunericul. Dumnezeu nu recunoaște pe acești făcători de rele ca împreună lucrători cu El.

Orice¹⁶⁷⁰ motiv, orice principiu corect care a fost violat pregătește sufletul pentru uneltire și necinste. Cei ce urmează o astfel de cale, croiesc cărări strâmbe pentru picioarele lor, cauză pentru care șchiopul se va întoarce din drum. Dumnezeu urăște aceste practici strâmbe. Hristos a murit ca să poată îndepărta păcatele noastre. El nu a venit ca să ne salveze în păcatele noastre.

Însă cărări și practici strâmbe au fost căutate de unii dintre cei ce mărturisesc a crede adevărul, și tot ceea ce putea sugera această ingeniozitate a fost primit aducându-să vătămare cauzei lui Dumnezeu. Toate aceste planuri și proiecte au acționat ca un aluat nesfânt, întocmai cum a acționat aluatul Fariseilor pe când Hristos era pe pământ. Toate acestea au fost făcute împotriva Domnului Isus. El a fost trădat prin umblarea greșită ce a fost urmată, și sinagoga Satanei a triumfat.

Din cauză că mărturiile te-au muștră, cu toate că ți s-a oferit speranță și curaj dacă l-ai fi primit pe Hristos și ai fi fost convertit, căci El putea să te vindece de alunecarea ta, tu ai mers mai departe decât s-a aventurat să meargă cineva dintre cei ce mărturisesc a fi creștini. Tu ai dat un exemplu pe care să-l urmeze toți cei ce sunt muștrați, dacă vor, iar unii în dușmănia lor vor încerca să facă ceea ce ai făcut tu. Aceste suflete înșelate și amăgite, dacă nu se pocăiesc și nu sunt transformate, vor trebui să audă rostindu-se sentința din partea unui tribunal la care nu există apel. Atunci vor putea spune cu adevărat., „Doamne, Tu mă cercetezi de aproape și mă cunoști, știi când stau jos și când mă scol, și de departe îmi pătrunzi gândul. Știi când umblu și când mă culc, și cunoști toate căile mele. Căci nu-mi ajunge cuvântul pe limbă, și Tu, Doamne, îl și cunoști în totul. Tu mă înconșori pe dinapoi și pe dinainte, și-Ți pui¹⁶⁷¹ mâna peste mine. O știință atât de minunată este mai presus de puterile mele: este prea înaltă ca s-o pot prinde.”

Domnul cunoaște foarte bine umblarea ta. Tu ai jefuit tezaurul Lui ca să aduni provizii în fondurile tale secătuite, obținând prin stoarcere salarii mari, cu toate că atunci când cu acordul tău te-ai angajat la editură, ai înțeles că editura nu poate plăti salarii mari angajaților ei. Aceasta ți s-a spus clar, căci am auzit cuvintele rostite, și te-am auzit replicând că nu te angajezi la editură din interes financiar. Atunci ai acceptat salariul care ți-a fost oferit.

Dar, în timp ce în aparență lucrezi în interesul acestei instituții, ai trădat cauza lui Dumnezeu în mâinile dușmanilor ei, și acum îi vei face atâta rău cât îți va sta în putere. Domnul vede toate acestea. Nu este nicio tranzacție pe care El să nu o vadă. Tu ai putea să întrebi pe bună dreptate, „Unde mă voi duce departe de Duhul Tău, și unde voi fugi departe de Fața Ta? Dacă mă voi sui în cer, Tu ești acolo; dacă mă voi culca în locuința morților, iată-Te și acolo; Dacă voi lua aripile zorilor, și mă voi duce să locuiesc la marginea mării, și acolo mâna Ta mă va călăuzi, și dreapta Ta mă va apuca. Dacă voi zice: „Cel puțin întunericul mă va acoperi, și se va face noapte lumina dimprejurul meu!” Iată că nici chiar întunericul nu este întunecos pentru Tine; ci noaptea strălucește ca ziua, și întunericul ca lumina.”

Orice bani pe care poți să-i pretinzi din tezaurul Domnului, peste cei pe care i-au primit alți muncitori din poziții înalte, vor avea prețul cel mai mare dintre cei pe care i-ai avut vreodată în posesie.

„Apoi¹⁶⁷² am văzut un scaun de domnie mare și alb, și pe Cel ce ședea pe el. Pământul și cerul au fugit dinaintea Lui, și nu s-a mai găsit loc pentru ele. Și am văzut pe morți, mari și mici, stând în picioare înaintea scaunului de domnie. Niște cărți au fost deschise. Și a fost deschisă o altă carte, care este cartea vieții. Și morții au fost judecați după faptele lor, după cele ce erau scrise în cărțile acelea. Marea a dat înapoi pe morții care erau în ea; Moartea și Locuința morților au dat înapoi pe morții care erau în ele. Fiecare a fost judecat după faptele lui.”

Ți-am prezentat aceste lucruri ca să nu provoci mânia Domnului dacă adaugi mai mult la relele tale prin însușirea pentru scopurile tale egoiste a unor mijloace ce nu-ți aparțin. Acelora care ți-au acordat încredere și te-au susținut, le-au fost date înștiințări despre planurile tale de a vătămă și trăda cauza lui Dumnezeu, însă ei nu au crezut că vei face ceea ce ai făcut. Lor le-a fost teamă de tine și au rămas în asociere cu tine, temându-se că dacă vor rupe legătura cu tine vor face rău cauzei lui Dumnezeu. Poporul celor de credința noastră nu au știut cum erau folosite mijloacele pe care le investeau pentru a susține cauza lui Dumnezeu, iar acum în fața lor stă un tezaur gol. Acestea s-au întâmplat în mare măsură prin sugestiile și măsurile tale, pe când erai în legătură cu cei ce nu au văzut, nici nu au înțeles intențiile tale.

Pentru a-ți duce la îndeplinire planurile, ai implicat cauza lui Dumnezeu în dificultăți financiare, iar acum cu toată vătămarea¹⁶⁷³ cea mare pe care ai adus-o, ceri o mulțime de bani. Dumnezeu te numește un rob necredincios. Când valul acesta de egoism a trecut prin editură,

când oamenii au pretins pentru lucrarea lor salarii mai mari decât primiseră alții, v-a fost dată lumină despre faptul că prosperitatea editurii depindea de lipsa de egoism a celor aflați în legătură cu ea, și că aceia care cereau salarii așa de mari aveau să-i oprime pe cei angajați în ce privește salariile lor. Ei aveau să folosească orice mijloc pentru a primi cărți la cost mic pentru editură, și în felul acesta să acumuleze mijloace. Aceia care au făcut planuri și strategii pentru a câștiga mijloace în felul acesta, nu au acționat după rânduiala lui Dumnezeu, ci au urmat impulsurile inspirate de Satana.

Dumnezeu cântărește pe fiecare om în balanța sanctuarului. Fiecare poate să aibă propriul lui standard, dar Legea cea sfântă și neschimbătoare a lui Dumnezeu, în care nu este nici schimbare nici umbră de mutare, acesta este standardul pe care trebuie să-l atingă cu toții. Citiți și luați seama, ca să nu pieriți pe calea pe care ați ales-o. „Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu toată puterea ta și cu tot cugetul tău; și pe aproapele ca pe tine însuși”. Dumnezeu cere puterile inimii, minții și trupului. Toate sunt talentele Domnului, împrumutate de El ființelor umane ca să fie folosite pentru slava numelui Său. Viața însăși este un talent de mare valoare, căci sănătatea odată pierdută, poate să fie pierdută pentru bine, în ce privește lumea aceasta. Atâta timp cât viața este acordată unei ființe omenești, acea ființă umană, fie bărbat, femeie sau copil, se află sub obligația de a-și implica în slujba lui Dumnezeu talentele încredințate, păstrându-se în condițiile cele mai sănătoase, ca să poată oferi lui Dumnezeu un sacrificiu ce poate fi primit, o slujire¹⁶⁷⁴ rațională. Când omul umblă prin credință cu Dumnezeu, el folosește marele talent al vieții în cel mai bun fel. Atât cât este posibil, el trebuie să-și păstreze mintea, sufletul și trupul într-o stare de sănătate, pentru ca discernământul să-i poată fi limpede, ca să poată înțelege lucrurile spirituale. Omul nu trebuie să fie așa de devotat ocupațiilor lui obișnuite încât să nu mai facă deosebire între sacru și ceva obișnuit, și, ca Nadab și Abihu, să negligeze cerințele speciale care asociază slujirea lui cu un Dumnezeu sfânt. El nu trebuie să aibă impresia că este liber să-și folosească presupusele lui calificări superioare fără a avea focul sfânt, elementul vital, sfîntitor care face ca slujirea lui să poată fi primită de Dumnezeu.

Tu nu ai păstrat o legătură vitală cu Dumnezeu. Nu ai avut nici măcar o religie legalistă. „Poporul Meu a săvârșit un îndoit păcat: M-au părăsit pe Mine, Izvorul apelor vii, și și-au săpat puțuri, puțuri crăpate, care nu țin apă.” „V-am adus într-o țară ca o livadă de pomi, ca să-i mâncați roadele și bunătățile; dar voi ați venit, Mi-ați spurcat țara și Mi-ați prefăcut moștenirea într-o urâciune.” Aceasta este o descriere despre viață și despre felul în care o tratăm noi astăzi. „Preoții n-au întrebat: „Unde este Domnul?” Păzitorii Legii nu M-au cunoscut, păstorii sufletești Mi-au fost necredincioși, proorocii au proorocit prin Baal, și au alergat după cei ce nu sunt de nici un ajutor. De aceea, Mă voi mai certa cu voi, zice Domnul, și Mă voi certa cu copiii copiilor voștri. ... și-a schimbat vreodată un popor dumnezeii, măcar că ei nu sunt dumnezeii? Dar poporul Meu și-a schimbat Slava, cu ceva care nu este de niciun ajutor!”

Cum¹⁶⁷⁵ au ajuns ei să facă aceasta? Prin conformarea lor cu spiritul lumii. Au folosit lucrurile lui Dumnezeu ca să facă paradă, și ca o scuză, spuneau că o fac pentru a da caracter lucrării. Dar, făcând așa, au acționat contrar luminii date de Dumnezeu, în directă opoziție cu admonestările și îndrumările Lui.

Din cauza lucrării în care te-ai angajat tu și-ai întins mâna lacomă și nesfîntită ca să strângi tot ce putea să-ți fie acordat pentru serviciile tale de presupusă valoare. Tu nu gândești bine în ce privește aceste lucruri. Fără abilitatea aceasta așa de mult prețuită, fără administrația ta, cauza lui Dumnezeu ar fi văzută mai bine acum atît de Dumnezeu cît și de oameni.

Ți-au fost date avertizări cum că lungile tale călătorii împreună cu fratele Olsen nu erau necesare. El ar fi făcut de zece ori mai mult bine dacă nu ar fi făcut din braț de carne tîria lui, sprijinindu-se pe o abilitate omenească nesfîntită. Aceasta este o ofensă adusă lui Dumnezeu.

Răscumpărătorul nostru a deschis un izvor de vindecare pentru neamuri, și vom plăti cu un preț infinit dacă părăsim acest izvor de ape vii în schimbul unor puțuri crăpate făurite prin eforturi omenești. Aceste puțuri pot să conțină ceva din apa vieții, însă nu sunt adânci. Lucrarea noastră cere o luptă agresivă. Nu banii, nici poziția, nici clădirile costisitoare nu sunt esențiale în

lucrarea lui Dumnezeu, și nici realizările ce atrag aplauze din partea oamenilor și satisfac vanitatea. Toate acestea sunt puțuri omenesti, care în timp de secetă nu pot să țină apa.

Domnul a pregătit resurse, iar noi trebuie să acceptăm proviziile făcute de El. Izvorul apei vieții este deschis pentru toți. Toți pot să vină să bea.

Dumnezeu¹⁶⁷⁶ îți vorbește ție, A.R. Henry. Puțul tău crăpat se uscă. În mijlocul grijilor și dezamăgirilor, a durerii mentale și fizice, setea ta arzătoare nu se domolește; căci ai părăsit izvorul apelor vii și, ca mulți alții, ai încercat, în sfârșeala inimii și a creierului, să sapi puțuri în granitul rezistent al vieții tale, pentru a-ți pregăti propriul sfârșit. Există un izvor aproape de tine, dacă nu ai mers prea departe părăsind apele cele vii.

Când închinarea față de Dumnezeu va fi unica devoțiune a sufletului tău, Îl vei iubi mai mult decât orice, și pe aproapele ca pe tine însuși. Ai trecut prin ani de egoism și depărtare de căile lui Dumnezeu. Nu a durat destul rebeliunea ta? Prin influența ta, casa de editură a fost păgubită. Tu ai încălcat o lege perfectă, neschimbătoare. Legea aceasta cere ascultare continuă. Ce fel de înregistrare este scrisă în dreptul numelui tău? Ai păzit tu primele patru, și ultimele șase porunci? Ai iubit pe Dumnezeu cu toată inima? Ai iubit pe aproapele tău ca pe tine însuși?

Dumnezeu nu acceptă o ascultare pe jumătate. El cere ascultare completă față de fiecare precept al legii Sale. A.R. Henry, tu ai un suflet care poate fi salvat sau poate fi pierdut. Satana joacă jocul vieții pentru sufletul tău, și este pe cale să își câștige prada. Dacă nu îți schimbi direcția, dacă nu vei fi schimbat, nu vei vedea niciodată împărăția cerului. Îți poți permite să mergi mai departe în direcția în care mergi de atâția ani, fără să ții cont de dreptatea, mila, sau iubirea lui Dumnezeu? Tu nu te cunoști pe tine însuși. Dacă îți pui mâna lăcomă peste mijloacele lui Dumnezeu, nu va mai dura mult până când vei dori ca mâna ta să fi fost tăiată din trupul tău decât să fi făcut ceea ce Satana te-a ispitit să¹⁶⁷⁷ faci.

Dumnezeu a încredințat oamenilor îndatoriri înalte și sfinte, iar El le spune, „du-te și lucrează în via Mea.” Aș fi vrut să scriu mai categoric, însă pentru că lucrurile ți-au fost prezentate așa cum trebuiau prezentate, tu cunoști conținutul mărturiilor referitoare la principiile greșite care au pătruns în administrarea casei de editură de la Battle Creek și a tuturor instituțiilor noastre.

Tu nu te cunoști. Când te vei trezi, când, după ce vei cădea pe Stâncă, împotrivirea ta îndărătnică față de Duhul lui Dumnezeu va fi zdrobită, vei spune „Nu intra la judecată cu robul Tău! Căci niciun om viu nu este fără prihană înaintea Ta.” Niciunul dintre cei vii nu înțelege pe deplin caracterul ofensator al păcatului.

În casele noastre de editură trebuie ca motivele și principiile curate, necorupte, să aibă putere de stăpânire. La adunările voastre de comitet, îngerii lui Dumnezeu își acoperă fețele, ca să nu vadă relele ce se pun la cale. Totuși, am încă un apel de făcut. Oprește-te acolo unde ești. Tu nu ai mai mult drept la salariul mare pe care îl ceri, decât am eu sau frații tăi. Dacă obții salariul acesta prin fraudă, povestind despre cazul tău unor oameni lumești, te rog citește Biblia ta, și vezi ce spune despre acest subiect.

Cuvintele acestea se aplică în mare măsură lui Harmon Lindsay. Ce fel de reprezentare oferi lumii? Citește în Biblia ta, și vezi cât de mult te-ai îndepărtat de învățăturile ei. Există o singură cale de urmat pentru cei care, în timp ce sunt în legătură cu lucrarea lui Dumnezeu, încearcă să lucreze pe baza principiilor după care ați lucrat¹⁶⁷⁸, care dau pe față în viață și în caracter mândrie, slavă deșartă, avariție, lăcomie, care îi vor conduce la ambiție, murmurare, amărăciune, vorbire de rău. Aceștia trebuie să fie despărțiți de lucrare. Nu trebuie să le fie permis să mai rămână în lucrare an după an, spre vătămarea cauzei lui Dumnezeu, spre ruina lor spirituală și veșnică.

Îți spun, fratele meu, că în caracterul tău există impurități de așa natură încât vor distruge valoarea aurului. Tu nu ai putea să intri acum pe porți în cetatea lui Dumnezeu, pentru că nu ai ajuns la standardul Lui. Tu nu poți să fii acum pecetluit cu pecetea asemănării divine. Aceia care nu pot să treacă testul examinării finale, vor fi respinși ca nevrednici. Nu vrei să-L cauți acum pe Domnul ca să poți să-L găsești?

E.G. White

B-26-1899

CĂTRE BĂRBAȚII AFLAȚI ÎN POZIȚII DE RĂSPUNDERE

În 1883, pe când eram în Healdsburg, în casa ospitalieră a fratelui și soriei Harmon, mi-a fost arătat că lucrarea de editare a fost planuită și înființată sub supravegherea specială a lui Dumnezeu. Cei aflați în legătură cu această lucrare trebuie să fie de asemenea sub supravegherea lui Dumnezeu, căci dacă nu, va apărea o ordine de lucruri cu totul contrară luminii cuvântului Său. Aceia care își pun încrederea în propria lor înțelepciune vor face planuri așa încât să-și ducă la îndeplinire ideile lor aparte. Aceasta va produce rezultate nefavorabile pentru înaintarea cauzei lui Dumnezeu. Există unii care se ocupă cu modelarea lucrurilor după propria lor judecată pervertită, măcar că este clar descoperit că inimile lor au nevoie să fie înmuiate și zdrobite sub influența stăpânitoare a lui Dumnezeu. Cum poate exista siguranță dacă se permite ca astfel de oameni să aibă control asupra deciziilor voastre?

O mare lucrare este în pericol să fie deformată și să primească un caracter greșit din cauza planurilor omenești. Este în pericol să fie deteriorată de oameni care nu-și au temelii pe Stânca cea eternă. Poate că ei văd că anumite lucruri sunt corecte, iar alte lucruri le văd că ar fi rele, după cum sunt influențați în ce privește lucrarea. Vederea spirituală defectuoasă îi conduce să adopte un mod de acțiune care lasă pe Dumnezeu aproape cu totul în afara planurilor. Ei se prind de ideile avansate de oameni care nu au purtat povara lucrării de la începuturile bisericii care se numește Adventistă de ziua a șaptea. Biserica aceasta ia cuvântul lui Dumnezeu exact așa cum este scris și păzește adevăratul Sabat al poruncii a patra.

El¹⁶⁸⁰ se distinge de alții prin faptul că s-a supus luminii date de Domnul în ce privește ziua care trebuie respectată drept Sabat. După ce a creat lumea în șase zile, Dumnezeu S-a odihnit în ziua a șaptea, și a făcut astfel din această zi un semn de aducere aminte al creației Lui. În timp ce stelele dimineții cântau în cor și toți fiii lui Dumnezeu izbucneau în strigăte de bucurie, El a sfințit și a binecuvântat ziua a șaptea. Adventiștii de ziua a șaptea au fost aleși de Dumnezeu ca un popor deosebit, separat de lume. Marea dală a adevărului i-a tăiat din cariera lumii și i-a adus în legătură cu El Însuși. I-a făcut reprezentanți ai Lui, și le-a dat lucrarea de înălțare a legii Lui călcate în picioare.

Lucrarea lui Dumnezeu va fi foarte deteriorată dacă este lăsată pe mâinile bărbaților care raționează după propria lor judecată. Eu-l intervine, și trăsături de caracter ce nu sunt în acord cu caracterul lui Hristos își pun amprenta asupra lucrării. Metoda lumească este privită ca înțeleaptă, în timp ce metoda divină, ciudată în ochii lumii, este socotită a fi nebunie. În felul acesta va fi pus asupra lucrării un semn care nu va fi doar nedorit, ci va atrage dezaprobare din partea lui Dumnezeu.

Principii noi și mișcări decise trebuie să-și găsească locul în instituțiile noastre, pentru călăuzirea și instruirea tinerilor, ca să fie ajutați să aplice principiile Bibliei în tot ceea ce fac. Regulile Bibliei trebuie să fie o călăuză în viața zilnică, pentru ca lumina lui Dumnezeu să fie văzută spre bunăstarea tinerilor din instituțiile noastre. Fiecare lucrător trebuie să fie un împreună lucrător cu Dumnezeu. Nicio ființă umană nu trebuie să fie pusă într-o poziție mai joasă, ca să fie sub stăpânirea vreunui om, indiferent ce poziție ar avea.

Nimeni¹⁶⁸¹ nu trebuie oprit să-și exprime părerea. „Voi toți sunteți frați.” Cu toții aveți un singur Tată. Cu toții sunteți membri ai unei singure familii.

Tinerii vor face greșeli, dar aceștia pot și trebuie să fie corecți fără asprime și fără vreo manifestare a Satanei. Nimeni nu trebuie să stăpânească peste moștenirea Domnului. Nu este corect să încerci să conduci ființe omenești pe o direcție bună, manifestând atributele vrednice de dispreț ale Satanei. Cei care Îl au pe Hristos în ei nu vor conduce în felul acesta. Niciun lucrător nu trebuie să fie neglijat, supra împovărat sau privit de sus. Dacă se face vreo discriminare, să se facă în favoarea tinerilor. Interesul cel mai mare să fie acela de a le oferi un exemplu corect. Viitorul lor poate fi hotărât de conducerea lor înțeleaptă sau neînțeleaptă.

La conferința de la Battle Creek am avut de rostuit o mărturie pentru toți cei de la conferință. În orice ramură a lucrării, în orice instituție ar trebui să fie bărbați care își dau seama

că sufletele aflate în grija lor, dacă sunt credincioase îndatoririlor pe care le au, vor primi nemurirea în împărăția lui Dumnezeu. Hristos a murit ca să le dea viața veșnică. Trăind o viață de corectitudine, ei pot primi o răsplată mai mare decât învățătorii lor. Însă dacă bărbații dintr-o anumită ramură a lucrării vor uita învățătura Celui care a onorat omenirea prin faptul că a luat natura umană, și cineva va trata cu asprime pe vreunul din acești micuți ai lui Dumnezeu, ar fi mai bine pentru el să i se fi legat de gât o piatră de moară și să fi fost aruncat în adâncul mării.

Vor păstra în minte aceste lucruri cei ce ocupă poziții de conducere în oricare dintre instituțiile noastre? Există un Veghetor care urmărește îndeaproape pașii făcuți de toți cei aflați în poziții de încredere. Responsabilitatea lor este cu tot atât mai mare, cu cât este mai înaltă poziția lor față de a celor pe care îi¹⁶⁸² educă. Cu eforturi dureroase, împărtășiți celor dați în grija voastră cunoștința pe care ați primit-o. Educați-i să înainteze în mod inteligent, ca să poată dobândi adaptabilitate în ramurile lucrării în care sunt chemați. Să nu vi se pară că lucrarea voastră este terminată, până când nu îi faceți cât se poate de eficienți.

E foarte ciudat că lucrarea aceasta a fost neglijată. Tinerilor li s-a îngăduit să stăruie în căile lor și la un nivel scăzut, măcar că ar fi putut înainta spre trepte mai înalte, devenind capabili de a face o lucrare mai înaltă. Cei răspunzători de lucrare nu au muncit în așa fel încât să poată primi aprobarea lui Dumnezeu. Mulți îi împung pe cei aflați sub mâna lor și îi cenzurează cu severitate, ceea ce nu luminează pe cel tratat astfel, ci îi provoacă dorința de răzbunare. Dumnezeu vă întreabă, „Cine v-a cerut aceste lucruri?” Voi sunteți numai niște slujitori.

Domnul ar vrea ca fratele ---- să fie conectat cu cauza, dacă ar vrea să lucreze cu răbdare în această direcție. Fratele meu, tu nu te cunoști pe tine însuși. Tu ai nevoie să înveți stăpânirea de sine de la marele Învățător. Ai nevoie să acorzi atenție lucrurilor mărunte, să dai ascultare cuvintelor: „strângeți fărâmiturile”. Tu nu poți aprecia cât de mult va costa faptul de a nu introduce în practica de fiecare zi principiile cuvântului lui Dumnezeu. Dacă nu faci aceasta viața religioasă este deteriorată. Religia nu poate decât să binecuvânteze acolo unde ajunge influența ei. Este nevoie să fie introdusă în fiecare ramură a lucrării.

Frate Henry Kellogg, Domnul a lucrat asupra vieții și caracterului tău, și tu iubești adevărul. Isus te iubește, și te-a așezat într-o poziție de încredere, aducându-te în legătură cu lucrarea Lui cea sacră. Tu ai fi putut dovedi că Domnul a făcut mult, dar tu nu¹⁶⁸³ te-ai consacrat pe tine însuși, cu trup, suflet și minte, lui Dumnezeu atât în viața de căsnicie cât și în ocupațiile zilnice. Tu ai pierdut mult îndeosebi prin faptul că nu ai participat la adunările religioase, nu te-ai așezat astfel sub influențele cele mai sănătoase, în canalul de lumină. Ocaziile prețioase de a depune mărturie pentru Hristos, niciodată nu ar trebui să pară neesențiale. Știi că atunci când poporul lui Dumnezeu se adună ca să I se închine, ca martori activi și serioși, ei primesc o binecuvântare bogată? Ei sunt reprezentanții lui Hristos, și El este în mijlocul lor ca să binecuvânteze.

Iubitul meu frate, tu l-ai întors spatele lui Isus. Satana a câștigat un avantaj asupra ta. El a venit într-un mod așa de subtil, înșelându-te și păcălindu-te în așa măsură încât lucrarea lui nu ți s-a părut a fi lucrarea inamicului. Tu nu ai reușit să vezi importanța menținerii principiilor drepte în toate ramurile lucrării.

A mânca trupul și a bea sângele Fiului lui Dumnezeu înseamnă a studia cuvântul lui Dumnezeu. Dar tu ai aruncat la o parte cuvântul lui Dumnezeu pentru un soi de lectură ce te desparte de Dumnezeu, iar rezultatul acestei umblări se vede în cuvintele și acțiunile tale, în atitudinea pe care o ai față de cei cu care ești asociat la editură. Dacă părăsești apele limpezi și răcoritoare ale Libanului pentru a bea din șuvoaiele tulburi din vale, viața ta spirituală va dobândi un caracter bolnăvicios. Dă la o parte toate lecturile ieftine. Acestea exercită o influență dăunătoare asupra sufletului tău. Îți corodează gândurile, umplându-ți mintea cu paie, fân și trestie. Îți este imposibil să faci lucrarea lui Dumnezeu cu o percepție clară, cât timp dai minții tale acest fel de hrană. Alegerea ta în ce privește lectura, îți pipernicește și îți mutilează experiența spirituală.

Dacă¹⁶⁸⁴ sufletul ți este pătat, buzele tale rostesc cuvinte necurate. Dar poziția pe care o ai nu ți dă niciun drept să spui cuvinte tăioase. Nu ai dreptul să tulburi pacea niciunui suflet, sau să

rostești cuvinte care agravează ispitele unuia care se luptă să biruiască. Făcând așa, îi conduci pe semenii tăi, crești ca și tine, pe terenul de luptă al lui Satana. Când cineva are nevoie să fie corectat, este umilitor ca greșelile să le fie arătate cu degetul. Fă-o cu blândețe. „Ia seama la tine însuși ca să nu fi ispitit și tu.” Dumnezeu vede mult mai multe greșeli în tine decât în cei cu care te-ai purtat atât de aspru.

În timp ce eram la Minneapolis, mi-au fost descoperite multe lucruri în legătură cu propunerile făcute de A.R. Henry și alții. Planurile acelea nu erau inspirate de Duhul lui Dumnezeu. Dacă ai fi rămas în dragostea lui Dumnezeu, ai fi fost capabil să distingi între dreptate și nedreptate. Au fost făcute planuri în ce privește administrarea lucrării, planuri ce nu trebuiau să vadă lumina zilei, căci nu aveau asupra lor semnătura cerului. Cei ce au făcut acele propuneri nu au avut nicio idee unde îi vor duce planurile și închipuirile lor. Ei nu și-au dat seama că vor fi conduși să submineze principiile drepte pentru a obține controlul asupra facilităților, ca să poată administra lucrurile după ideile lor, ca să zidească ceea ce le place și să împiedice ceea ce le place. Acest fel de a plănuși și de a pune la cale nu a fost făcut în mod deschis, ci într-un fel care L-a făcut pe Dumnezeu să scrie în dreptul numelor lor, vina de prefăcătorie. Ei au falsificat lucrurile. Au lucrat în felul practicilor înșelătoare ale Satanei, pentru a înființa o confederație care să-i facă în stare să obțină avantaje când tratează cu¹⁶⁸⁵ autorii. Bărbații aceștia s-au dus la fr. Smith și l-au convins să accepte cel mai scăzut procent din preț, ca drept de autor.

Comitetul vostru ales ca să judece cărțile, este o fraudă. Abia dacă vreunul dintre membri știe cum să aprecieze cărțile. Ei au făurit planuri ca să pună pe piață cărți ca Bible Readings, care costă foarte puțin la publicare, dar care aduc venituri mari. Însă cărțile de care lumea avea nevoie au primit doar prea puțină atenție. Datorită unei conduceri greșite, ele au fost ținute departe de oameni.

Luăți-vă Bibliile, citiți-le; cercetați-le ca și cum ați căuta comori ascunse. Țineți-vă strâns de Cuvânt. Rugați-vă și vegheați, ca să puteți, cu o percepție clară, sfințită, să luați în considerare propunerile făcute în adunările voastre administrative. În niciun caz nu neglijați lucrarea pe care trebuie să o faceți pentru voi personal. Voi nu sunteți ai voștri. Voi aparțineți lui Dumnezeu. Ați fost cumpărați cu un preț, de aceea, proslăviți pe Dumnezeu în trupul și în Duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu.

Fiecare suflet trebuie să fie reglementat de Legea lui Dumnezeu. Tot ceea ce vă propuneți să faceți, comparați cu Legea lui Dumnezeu. Întrebați, „Este aceasta calea Domnului?” Așa după cum omul se uită într-o oglindă ca să-și vadă defectele de pe față, în același fel trebuie să-și vadă caracterul în marea oglindă morală, comparându-și caracterul cu Legea lui Dumnezeu. Dacă oamenii ar face aceasta, ar vedea mai clar rezultatele umblării lor asupra propriilor suflete, precum și asupra cauzei lui Dumnezeu, și le-ar fi frică să facă vreun pas în direcția greșită.

Neglijența de a trăi după Legea lui Dumnezeu îi taie omului o porție bună din viața pe care o primește de la Dumnezeu. El nu păzește calea Domnului, și de aceea¹⁶⁸⁶ Îl jefuiește pe Făcătorul lui de slujirea pe care i-o datorează. Aceasta se întoarce împotriva lui însuși, deoarece nu izbuteste să câștige acel har, acea putere, acea forță a caracterului pe care fiecare dintre cei ce își supun totul lui Dumnezeu are privilegiul de a le primi. A trăi despărțit de Isus îl pune pe om sub puterea ispitelor lui Satana. El face greșeli și erori în lucrarea pentru Stăpânul lui. Inima și mintea nu este conformată cu voința lui Dumnezeu. El nu se supune lui Dumnezeu în marile chestiuni ce privesc lucrarea lui specială, deoarece nu este călăuzit de principii drepte când are de-a face cu lucruri mărunte. El socotește lucrurile mărunte ale vieții nevrednice de prea multă atenție, însă defectele pe care și le permite în acestea, se manifestă și în lucrurile mari; și în acestea ajunge să acționeze după principiile cu care s-a obișnuit. Rezultatul sigur este acela că a fi un creștin consecvent ajunge să fie o lecție greu de practicat. Va trebui să acționeze în mod constant împotriva înclinației naturale și a obiceiurilor cultivate.

Dumnezeu ne cheamă în mod personal să ne conformăm vieții după instrucțiunile date în Vechiul și în Noul Testament. Nu poate exista nicio îndepărtare de glasul lui Dumnezeu care ne vorbește prin cuvântul Său, și să fim în siguranță. Regulile Lui sunt specificate în mod clar. Standardul pe care cu toții trebuie să-l atingem este definit în mod clar.

Calea sfințeniei rămâne încă să fie învățată de cei care se abat de la voia lui Dumnezeu. În fiecare act al vieții, trebuie să fim controlați de cuvântul lui Dumnezeu. Fiecare neglijare în acest sens, este o neglijare a datoriei.

Ms-75-1899

FĂRĂ TITLU

Cei ce s-au despărțit de Hristos din cauza unor teorii și maxime false, din cauza obiceiurilor, ascultă adevărul trimis de Dumnezeu ca pe un lucru ciudat, și pun întrebarea, „Nu vorbește în pilde?” Ei Îl pierd din vedere pe Dumnezeu și felul Lui de a lucra, care adeseori este surprinzător pentru agentul pe care îl folosește, precum și pentru oamenii la care este trimis agentul. Într-o anumită măsură, prejudecata devine așa de puternică în urma primei împotriviri față de adevăr, încât ei adoptă poziții false și se țin de ele, cu toată dovada oricât de evidentă adusă din Cuvânt. Mulți au în aparență o dorință de a sta mai mult cu Dumnezeu în rugăciune, și totuși, când vine cuvântul din partea Domnului, tresar în împotrivire și exclamă împotriva lui și împotriva mesagerului, așa cum au făcut evreii, „Vrea să dărâme stâlpii credinței noastre!” În orbirea lor, ei nu-și dau seama care sunt stâlpii credinței.

Îndepărtarea aceasta de Dumnezeu și de cuvântul Lui pătrunde de mult timp printre noi; și Dumnezeu a atras atenția multora dintre frații noștri către Scripturi, chemându-i să sape în căutarea adevărului care a fost îngropat sub tradiții și obiceiuri, ca și cum ar căuta comori ascunse. Adevăruri, care pentru multe minți au fost o taină adâncă, urmează să fie dezvăluite. „Cuvântul S-a făcut trup, și a locuit printre noi”. Cuvântul acesta trebuie să fie proclamat într-un sens special, pentru ca aceia care cred în Hristos ca Mântuitor personal să poată avea viața veșnică.

Când Israelii mureau din cauza șerpilor înfocați, în¹⁶⁸⁸ mijlocul lor a fost ridicat un șarpe de aramă, pentru ca toți să poată să privească și să trăiască. Dar au fost unii care s-au oprit să raționeze în ce privește nebunia de a aștepta ușurare de la astfel de mijloace. Ca să fie vindecați pentru că privesc la o bucată de aramă, apărea absurd minților lor, așa că au spus, „Nu vom privi”. Decizia aceasta a fost fatală, și toți cei ce nu au acceptat acest mijloc, au pierit.

Șarpele de aramă a fost ridicat în pustie pentru ca aceia care au privit cu credință să poată fi vindecați. În același fel, Dumnezeu trimite oamenilor o solie vindecătoare, regeneratoare, chemându-i să-și ia privirea de la om și de la lucrurile pământești, și să-și pună încrederea în Dumnezeu. El a dat poporului Său adevărul cu putere, prin Duhul Sfânt. El a deschis cuvântul Lui în fața celor care au cercetat și s-au rugat pentru adevăr. Însă când acești mesageri au prezentat poporului adevărul așa cum l-au primit, acesta a fost la fel de necredincios ca Israelii. Mulți cârtesc asupra adevărului adus în fața lor prin umilii mesageri. Ei întreabă, „cum se poate ca solia aceasta să fie adevăr? Cum este posibil ca privind la Isus și crezând în neprihănirea Lui atribuită, să pot câștiga viața veșnică?” Cei ce au refuzat să vadă adevărul, nu își dau seama că ei cu Dumnezeu sunt în controversă, și că refuzând solia trimisă lor, ei Îl refuză pe Hristos.

Nicodim a fost surprins când Isus i-a spus că trebuie să se nască din nou. „Cum se poate face așa ceva?”, a întrebat el. Isus i-a răspuns, „Tu ești învățătorul lui Israel, și nu pricepi aceste lucruri?” Aceeași întrebare poate fi pusă în zilele noastre celor ce, în timp ce stau în poziții de răspundere, nu cunosc adevărul pe care Dumnezeu L-a trimis poporului¹⁶⁸⁹ Său. După ani de refuz, ei văd sclipiri de lumină, dar nu au dat cu totul la o parte necredința lor păcătoasă, așa că întregului cer îi este rușine cu ei. Dacă aceste suflete ar vrea măcar să încerce experiența aceasta, să-și ducă la Isus povara păcatului pentru a primi iertarea Lui, ar înțelege ce înseamnă să fii îndreptățit prin credință, iar mărturia lor care s-ar auzi în fața adunării ar fi aceea că „Mântuitorul ne-a curățit de toate păcatele. Avem pace cu Dumnezeu prin Isus Hristos, Domnul nostru.”

Învățăturile lui Hristos nu au fost o nouă revelație, ci adevăruri vechi, a căror origine era El Însuși și pe care El le-a dat aleșilor lui Dumnezeu, adevăruri pentru care a venit pe pământ ca

să le scoată de sub erorile sub care au fost îngropate. El Însuși era marele centru al luminii și adevărului, însă învățătura pe care a prezentat-o poporului Iudeu era pentru ei o nouă revelație. Sistemul iudaic încă nu este pe deplin înțeles de oamenii din zilele noastre. Adevăruri vaste și profunde sunt conținute în istoria Vechiului Testament. Evanghelia este interpretul ei, cheia care deschide tainele acestuia. Planul de mântuire dezvăluie înțelegerii aceste adevăruri. De câțiva ani încoace, și îndeosebi de la întâlnirea de la Minneapolis, au fost făcute cunoscute adevăruri de mare valoare pentru lume și pentru poporul lui Dumnezeu. Calea a fost făcută atât de limpede încât inimile sincere nu pot decât să primească adevărul. Dar încă mai sunt comori care trebuie să fie căutate. Lăsați sonda care a început să lucreze în mina adevărului să se cufunde mai adânc, și va scoate tezaur bogate și prețioase.

Mă doare inima pentru moștenirea Domnului. Suflete prețioase pentru care am avut interes, de ani de zile refuză lumina care i-ar așeza sub protecția Duhului Sfânt, ca să fie modelați după¹⁶⁹⁰ asemănarea divină. Ei au luat poziție de partea cea rea și văd totul în lumina opiniilor lor anterioare. Cât de tristă am fost să-i văd întorcând spatele luminii, și alegând să umble în lumina scânteilor din focul aprins de ei. Înțelepciunea și cunoștința omenească a luat locul învățaturii Duhului Sfânt. Bărbații care nu umblă în lumină, vor umbla în întuneric și nu vor ști când se vor împiedica. Ei își aleg calea lor, și nu calea Domnului. Am putea spune, ca un ecou al cuvintelor lui Hristos, „Cercetați Scripturile căci în ele socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine”. „Cuvintele pe care vi le spun Eu sunt duh și viață.”

Dumnezeu intenționează ca planul de răscumpărare să ajungă la poporul Său, ca ploaie târzie; căci ei își pierd repede legătura cu Dumnezeu. Ei se încred în om, și dau slavă omului, iar tăria lor este proporțională cu tăria celui de care depind. Mi-au fost prezentate anumite lucruri care se vor împlini în scurtă vreme. Noi trebuie să știm mai mult decât știm în timpul de față. Noi trebuie să înțelegem lucrurile adânci ale lui Dumnezeu. Există teme asupra cărora să se stăruie, teme vrednice de mai mult decât o simplă remarcare din treacăt. Îngerii au dorit să privească în adâncul adevărilor ce sunt descoperite oamenilor care cercetează cuvântul lui Dumnezeu și, cu inimi umilite se roagă pentru înțelepciune, pentru a cunoaște mai mult din adâncimea, lărgimea și înălțimea acelei cunoștințe pe care numai Dumnezeu o poate da.

Au fost scrise sute de comentarii ale evangheliei, de către oameni care au fost socotiți mari și, cu cât ne apropiem de scenele de încheiere ale istoriei¹⁶⁹¹ acestui pământ, vor fi făcute reprezentări încă și mai uimitoare. Avem nevoie să studiem Scripturile cu inimi umilite, smerite. Aceia care își vor devota puterile studiului cuvântului lui Dumnezeu, și îndeosebi profețiilor referitoare la aceste zile de pe urmă, vor fi răsplătiți cu descoperirea unor adevăruri importante. Ultima carte a Scripturilor Noului Testament este plină de adevăruri care au nevoie să fie înțelese. Satana a orbit ochii oamenilor, și ei s-au mulțumit cu orice scuză pentru a nu studia această carte. În aceasta, Hristos a declarat prin slujitorul Lui, Ioan, ce va fi în zilele de pe urmă.

Fiecare student al Bibliei din școlile noastre ar trebui să studieze aceste profeții cu sârguință. Pe măsură ce cercetăm Scripturile, caracterul lui Hristos va apărea în perfecțiunea lui infinită. El este Acela în care sunt centrate speranțele noastre de viață veșnică. El este viață veșnică pentru toți cei ce mănâncă trupul Lui și beau sângele Lui. Cei ce vor să privească la El, pot să fie vindecați de mușcătura șarpelui, căci El este purtătorul păcatului, unicul remediu pentru păcat. Privindu-L pe El, vom fi schimbați în același chip al Lui. Nimic nu trebuie să se interpună între suflet și Dumnezeu. Credința, iubirea, adorarea, vor crește în sufletul studentului. Suntem în posesia celor mai bogate comori ale adevărului, și dacă continuăm să-L cunoaștem pe Domnul, vom avea un câmp larg în care să lucrăm. Cuvântul relatează despre faptele milei și despre puterea restauratoare a lui Isus. Cu inimile întristate citim despre durerea pe care i-au produs-o păcatele ce le-am comis. Învățăm de asemenea cum, prin suferința și jertfa Lui pentru noi, putem fi desăvârșiți în El. Inspirația ne relatează¹⁶⁹² istoria aceasta, care este de o importanță mai mare pentru noi decât orice învățătură omenească, oricât de vastă și de profundă.

„Aceasta este viața veșnică”, a zis Hristos, „să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos pe care L-ai trimis Tu.” De ce nu înțelegem valoarea acestei

cunoștințe? De ce nu ard aceste adevăruri în inimile noastre, de ce nu freamăta pe buzele noastre, înfiorând întreaga noastră ființă?

Prin faptul că ne-a dat cuvântul Lui, Dumnezeu ne-a pus în posesia fiecărui adevăr esențial pentru salvarea noastră. Tezaurul bogățiilor inestimabile ale lui Hristos este deschis în fața inimii și minții. Mii de bărbați și femei au scos apă din izvoarele mântuirii, și totuși rezerva nu se diminuează. Mii de oameni L-au avut pe Domnul înaintea ochilor și, privindu-L, au fost schimbați după chipul Lui. Duhul le arde în ei atunci când vorbesc despre caracterul Lui, când spun ce este Isus pentru ei și ce sunt ei pentru Isus. Însă bărbații aceștia nu au epuizat subiectele mari și sfinte. Încă mii de oameni se pot angaja în cercetarea tainelor mântuirii. Se poate stăruia asupra vieții lui Hristos, asupra caracterului misiunii Lui, și raze de lumină vor străluci foarte distinct la fiecare încercare de a descoperi adevărul. Fiecare cercetare proaspătă va descoperi ceva mai adânc și interesant, decât a fost dezvăluit până acum. Subiectul este nepuizabil. Studiul întrupării lui Hristos, studiul jertfei lui ispășitoare și al lucrării Lui de mijlocire, va angaja mintea studentului sânguincios atât cât va mai dura timpul, și, privind spre cerul cu anii fără număr, va exclama, „Mare este taina evlaviei”.

H-183-1899

CĂTRE W.S. HYATT

Mainland, N.S.W., 9 noiembrie, 1899

Iubite frate Hyatt,

Am de spus câteva lucruri pe care trebuie să ți le spun. Cele dintâi dificultăți ce au apărut în legătură cu Philip Wessels au fost create datorită confuziei ce s-a transmis la Battle Creek de la adunarea de la Minneapolis. Doi ani de opoziție au fost rezultatul acestui fapt și, la două conferințe generale a predominat printre unii dintre bărbații noștri conducători, un spirit ce nu a fost inspirat de Dumnezeu. Printre bărbații aceștia au fost fratele Philip Wessels și fratele lui care ulterior a intrat în posesia unei proprietăți mari. Dacă influența bărbaților conducători de la Battle Creek ar fi fost curată și sfântă, ce influență ar fi pornit de la ei ca să ajute, să întărească și pună temelia familiei Wessels. Însă lipsa de unire și respingerea luminii, au fost păcatele dominante ale celor ce se aflau de mult timp în credință. Ei au luat o poziție de sfidare cu încăpățănare a luminii, adevărului și dovezii, iar cărările strâmbe croite de ei au avut influență ca să distrugă încrederea fraților Wessels.

Ar fi fost mai bine pentru acești frați dacă nu ar fi văzut niciodată Battle Creek-ul, căci atât au dobândit din aceasta, că mințile lor au ajuns în confuzie și rătăcire din cauza mândriei și etalării de mijloace pe care le-au văzut în felul în care se lucrează în școlile noastre. Și erorile de la Battle Creek se vor vedea în tot ceea ce vor întreprinde în Africa de Sud. Experiența lor ar fi putut fi de un cu totul alt caracter, dacă la Battle Creek s-ar fi lucrat cu simplitate, și fiecare lucrător ar fi învățat metodele lui Hristos de a lucra¹⁶⁹⁴, precum și blândețea și umilința inimii Lui. Dar banii au fost însușiți pe nedrept. Ambiția și etalarea și-au făcut loc, iar lucrurile nu au fost așa cum Dumnezeu a specificat că ele trebuie să fie. El a planificat ca lucrarea să fie dusă înainte cu integritate și economie strictă, pentru că via Domnului, adică întreaga lume, trebuie să fie lucrată.

Fiecare instituție pe care o întemeiem, fiecare sanatoriu, editură și biserică, ar trebui să poarte inscripția, „Celui ce ne-a iubit și a murit pentru noi, îi dedicăm clădirea aceasta, a cărei temelie și piatră unghiulară au fost așezate în numele Lui cel prețios.” Tot ceea ce este făcut pentru aprovizionarea acestor clădiri, ar trebui să fie făcut cu economie. Structuri plăcute, potrivite ar trebui să fie înălțate pentru a da caracter lucrării, însă nu ar trebui să existe o cheltuire a mijloacelor nenecesară. Dumnezeu intenționează ca lucrarea de slujire să fie privită ca sacră. Ea nu trebuie să fie în niciun caz defectuoasă. Este planul lui Dumnezeu de a lucra prin mijloacele Lui, prin vasele Lui alese, iar oamenii sunt onorați atunci când El face din ei soli ai Lui aleși.

Lucrarea de predicare a cuvântului, de a-L prezenta pe Hristos răstignit ca Răscumpărător al lumii, poartă acreditare divină, iar dovada caracterului ei sacru este oferită de convertirea sufletelor. Nu clădirile mari ridicate pentru a face paradă sunt cele ce dau caracter lucrării, ci câștigarea sufletelor pentru Hristos. Aceasta pune pe învățător pecetea unui oracol viu, a unui apostol al lui Hristos. Aceasta va demonstra că lucrarea pe care o facem este lucrarea lui Dumnezeu. „După roadele lor îi veți cunoaște”, a spus Hristos.

Eu¹⁶⁹⁵ voi spune fraților mei din Africa de Sud, că în felul în care a fost tratată familia Wessels nu s-a folosit acea înțelepciune și prevedere pătrunzătoare care ar fi trebuit folosită. Frații aceștia au investit mijloacele lor în clădiri și în diferite căi de a susține lucrarea, și ce folos ați încercat voi să obțineți din aceasta? Este adevărat, ei nu au fost lipsiți de greșeli și erori, însă alții, care au avut o lumină mult mai mare, au dovedit că au greșit de asemenea. Ați acordat acestor frați încurajare și ajutor înțelept și judicios, sau ați închis orice cale prin care puteau să fie ajutați să fie împreună lucrători cu Dumnezeu? I-ați lăsat să alunece pe calea pe care vor ei, în timp ce banii lor sunt prinși în clădirile voastre? Nu mărturișiți voi, prin purtarea voastră, că nu apreciați lucrarea ce se face cu banii lor? Nu ați cules voi influența lor, pentru ca ei să nu aibă parte sau sorți împreună cu voi? Mult mai mult s-ar fi putut face decât s-a făcut, pentru a-i lega de lucrare.

Frații din lucrare au nevoie în fiecare zi ca puterea de convertire a lui Dumnezeu să fie peste ei, altfel ei vor dovedi cât de adevărate sunt cuvintele lui Hristos, „Despărțiți de Mine, nu puteți face nimic.” S-ar fi putut deschide ramuri noi ale lucrării, care ar fi putut solicita pe tinerii din familia Wessels să-și aibă partea lor în cauza lui Dumnezeu. Atunci ei nu ar fi alunecat către lume, pentru a-și investi banii în întreprinderi lumești. Dacă ați fi fost în locul lor, cum v-ați fi simțit? Domnul nu aprobă felul de acțiune urmat de biserică. Slujitorii Domnului au nevoie zilnic ca harul lui Dumnezeu să le înmoaie inima. Ei au nevoie ca iubirea lui Hristos¹⁶⁹⁶ să le fie revărsată din plin în suflet. Ei au nevoie să-și arate mai puțin dezaprobarea, și să dea mai multă încurajare. Să fim credincioși unii față de alții. Membrii bisericii ar trebui să înțeleagă că nu sunt cu toții convertiți. Există mulți care au nevoie ca templul sufletului să le fie cizelat, curățat și purificat, ca să deschidă ferestrele sufletului spre cer și să închidă ușile către pământ. Este nevoie de o mișcare de înaintare din partea poporului ce se numește al lui Dumnezeu. E nevoie să ne apropiem de Dumnezeu, și să vedem dacă nu există gelozii și bănuieli rele, care țin pe Mântuitorul departe. Egoismul și mulțumirea de sine închid ușa inimii în fața lui Isus, ca și cum ar spune, „nu vreau pe calea Ta, ci pe a mea”. Umiliți-vă sub mâna lui Dumnezeu, și El vă va înălța. Mărturisirea simplă, făcută din inimă, a împietririi inimii, a spiritului lumesc, a iubirii de etalare și de plăceri, va fi auzită de Dumnezeu, și aceste păcate vor fi văzute așa cum apar ele în ochii unui Dumnezeu sfânt. Rugăciunea simplă a credinței este muzică în urechile Domnului. Însă nu puteți avea credință, dacă nu vorbiți credința și nu trăiți credința. În felul acesta vă puteți aștepta la lucruri mari. Duhul Sfânt va veni peste voi și vă va converti sufletul, trupul și duhul, și voi veți arăta tuturor celor din jurul vostru că fața vă este întoarsă spre cer. Veți fi împinși către o străduință sfântă. Este nevoie de o cercetare din inimă și de căutare a lui Dumnezeu. Atunci Dumnezeu va lua inima de piatră din trupul vostru, și vă va da o inimă sensibilă, ce poate fi impresionată. Fie ca Domnul să ne ajute, să ne învețe, să ne conducă și să ne călăuzească prin Duhul Lui, pentru ca în viață¹⁶⁹⁷ și în caracter să putem fi formați după modelul divin.

Mă adresez fiecărui membru al bisericii. Deschide-ți ușa inimii și lasă-L pe Isus în suflet. Mă adresez fiecărui lucrător: Îmbracă-te cu Hristos. În aceasta va sta marele vostru triumf. Fiecare slujitor al lui Dumnezeu, fiecare lucrător din orice ramură are nevoie să se îmbrace cu Hristos și să aibă gândul care domnea în Hristos. Se dă pe față mult prea puțin discernământ profund în ce privește înțelegerea situației și a necesităților reale ale moștenirii cumpărată cu sânge a Domnului. Sufletele au costat prea mult, ca noi să fim neglijenți și indiferenți când este vorba despre ele.

Este o realitate tristă faptul că nu toți oamenii care au venit din America pentru a fi lucrători, au fost un ajutor și o binecuvântare pentru Africa de Sud. Aceștia nu au trăit în legătură strânsă cu Dumnezeu. Aceasta a costat mult pentru Africa de Sud. Sunt unii care nu au exercitat

înțelepciune în felul în care au tratat mințile omenesci, care au fost prea indiferenți pentru a întinde o mână caldă, cu simpatie și iubire serioasă și inteligentă, pentru a ajuta pe aceia pe care Satana încearcă să-i pună în slujba lui. Circumstanțele supun pe fiecare om la un test practic, oricare ar fi poziția lui, iar rezultatul efectiv al acestui test este oferit lumii pentru inspectare. „După roadele lor îi veți cunoaște”, a spus Hristos.

Întotdeauna va exista diferență de opinii, deoarece nu toate mințile sunt făcute să funcționeze pe același canal. Trebuie să se aibă grijă în dreptul tendințelor ereditare și a celor cultivate, ca să nu se creeze controverse asupra unor chestiuni minore. Lucrătorii lui Hristos trebuie să fie legați împreună prin simpatie și iubire dulce. Nimeni să nu socotească o virtute în a-și menține noțiunile proprii și în a presupune că el este singurul căruia Domnul i-a dat discernământ și intuiție. Iubirea creștină acoperă o mulțime din ceea ce cineva poate¹⁶⁹⁸ privi ca un defect în altcineva. Este nevoie de multă iubire și de mult mai puțină critică. Când Duhul Sfânt lucrează în mod evident în inimile predicatorilor și ajutoarelor, ei vor da pe față gingășia și iubirea lui Hristos.

Multe lucruri ce au referire la formele exterioare nu sunt definite cu toate în Scripturi, ci sunt lăsate indecise; preferințele personale au fost impuse adesea prea puternic asupra acestor chestiuni. Când vreun punct nu este în acord cu practica altcuiva din corpul credincioșilor, nu lăsați ca divergențele mici să crească până ajung tulburări și provoacă dezbinare. Metodele și măsurile prin care ajungem la anumite rezultate nu sunt întotdeauna exact la fel. Ni se cere să ne folosim rațiunea și judecata în mișcările pe care le facem. Experiența va arăta care este cea mai potrivită cale de urmat în circumstanțele existente. Nu lăsați să se stârneasă controverse din cauza unor fleacuri. Spiritul iubirii și harului Domnului nostru Isus Hristos va lega inimă cu inimă, dacă fiecare va deschide ferestrele inimii spre cer, și le va închide spre pământ.

Păcatele trasate clar în cuvântul lui Dumnezeu nu trebuie îngăduite să pătrundă în viață, ca și cum aceasta ar avea doar slabe consecințe. Dacă vom umbla cu credincioșie în lumina cuvântului și voinței lui Dumnezeu, trebuie să fim hotărâți să nu dezonorăm pe Dumnezeu printr-un fel de acțiune îndoielnic, neglijent. Adesea este cazul că obiceiurile și climatul unei țări creează o stare de lucruri ce nu ar fi tolerată într-o altă țară. Trebuie să fie făcute schimbări spre ceva mai bine, dar nu este cel mai bun lucru să fie făcute prea abrupt. Adevărul primit în inimă sfințește pe primitor. Puterea harului¹⁶⁹⁹ lui Dumnezeu va face mai mult pentru suflet decât va face controversa într-o viață întreagă. Câte lucruri ar putea fi ajustate, și controversele învechite de vreme, să-și găsească liniștea prin admiterea unor căi mai bune. Marele și mărețul principiu, „Pace pe pământ și voie bună între oameni”, va fi mult mai bine practicat când aceia care cred în Hristos sunt împreună lucrători cu Dumnezeu. Atunci toate lucrurile mărunte asupra cărora unii tot insistă, însă care nu sunt stabilite în mod autoritar prin cuvântul lui Dumnezeu, nu vor mai fi exagerate ca și cum ar fi chestiuni importante.

Marea nevoie în Africa de Sud, în latura religioasă, este de o înțelegere clară a prezenței lui Dumnezeu în fiecare agenție și în fiecare întreprindere. Puritatea și sfințenia lui Dumnezeu este marele subiect care trebuie să trezească simțul necesității adevăratei convertiri. În timp ce pe de o parte, pericolul pândește într-o filozofie îngustă și într-o regulă rece și strictă a ortodoxiei, pe de altă parte, este un mare pericol în liberalismul necurat și ușuratic. Marea temă ce trebuie ținută tot timpul înaintea oamenilor este locuirea lăuntrică și cooperarea cu divinitatea, exprimată de Hristos prin cuvintele, „Fiți dar, desăvârșiți, după cum Tatăl vostru din cer este desăvârșit”. „Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blastămă, faceți bine celor ce vă urăsc, și rugați-vă pentru cei ce vă asupresc și vă prigonesc, ca să fiți fii ai Tatălui vostru care este în ceruri; căci El face să răsară soarele Său peste cei răi și peste cei buni, și dă ploaie peste cei dreپți și peste cei nedreپți.” „Trăiți în dragoste, după cum și Hristos ne-a iubit, și S-a dat pe Sine pentru noi „ca un prinos și ca o jertfă¹⁷⁰⁰ de bun miros” lui Dumnezeu. Curvia sau orice altfel de necurăție sau lăcomia de avere, nici să nu fie pomenite între voi, așa cum se cuvine unor sfinți. Să nu se audă nici cuvinte porcoase, nici vorbe nechibzuite, nici glume proaste, care nu sunt cuviincioase; ci mai de grabă cuvinte de mulțumire.”

Întreg capitolul să fie studiat de cei ce pretind a crede adevărul pentru acest timp. Deschideți-vă inima în fața harului lui Hristos. În timp ce ne lamentăm cu privire la erorile lamentabile, să primim lecțiile prețioase din învățătura pe care Domnul Isus ne-a dat-o. Dumnezeu cere ca fiecare inimă să fie umplută cu iubirea creștinească, curată, pură și sfințită. Iubirea lui Hristos nu trebuie să fie pierdută de omenirea noastră. Noi suntem împreună lucrători cu Dumnezeu. Voi sunteți ogorul lui Dumnezeu, voi sunteți clădirea lui Dumnezeu. Hristos declară, „Despărțiți de Mine nu puteți face nimic.” Așa că, deschideți ușa inimii și lăsați pe Isus să intre. El este marele lucrător, după cum este și dătătorul Legii. Membrii bisericilor noastre au nevoie să se trezească în fața înțelegerii că ei nu trebuie să aibă nimic din ei înșiși, și să aibă totul din Isus. Noi trebuie să cooperăm cu Domnul Isus. Sufletul trebuie să se trezească și să strige cu voce tare, cu fiecare aspirație, după Dumnezeul cel viu. Lăsați ca inima voastră îngâmfată, luptătoare, să se topească de dor după locuirea lăuntrică a Duhului Sfânt. Oricine a avut vreo experiență în viața lor în Hristos, să dea pe față o credință serioasă în Dumnezeu ca adevăratul Lucrător. Apreciați faptul că Dumnezeu este eficiența noastră. Noi nu ne aducem aminte de acest fapt, și de aceea pierdem mult în experiența religioasă. În loc să fim lucrați de puterea Duhului Sfânt, lucrăm noi înșine. Uităm să ne privim pe noi înșine ca pe niște simpli agenți.

Noi¹⁷⁰¹ suntem chemați să-L contemplăm pe Hristos. Suntem chemați să facem lucrarea dată nouă de Dumnezeu în locurile în care ne aflăm, și prin exemplul nostru să solicităm energiile bisericii la o cooperare viguroasă cu agențiile cerești. Căci Dumnezeu este Cel care lucrează în voi și voința și înfăptuirea, după buna Sa plăcere. Dumnezeu va onora numele Său, dacă vom curăța calea prin mărturisirea păcatelor noastre și îndepărtarea oricărei pietre de poticnire din calea celor ce ar fi fost creștini dacă nu ar fi fost umblarea imperfectă a celor ce pretind a fi urmași ai lui Hristos.

În continuu cădem în greșeala de a imputa agentului omenesc aceea ce ar trebui atribuit lui Dumnezeu. Acesta este unul din marile motive pentru care Domnul nu poate glorifica numele Său așa cum ar dori să o facă. Dacă ar face aceasta, agentul uman ar deveni mulțumit de sine, s-ar înălța pe sine. Oamenii și-ar atribui lor și energiilor lor umane onoarea care ar trebui dată numai lui Dumnezeu. Avem nevoie să umblăm cu umilință împreună cu Dumnezeu. Ca învățători, ar trebui să fim foarte atenți să croim cărări drepte pentru picioarele noastre, ca să nu fie nevoit șchiopul să se întoarcă din drum. În unire cu agențiile divine, vom avea speranța și asigurarea succesului, dar nicio iotă din slavă nu trebuie să fie atribuită omului. După ce, prin credință, o credință vie, neșovăielnică, perseverentă, și-au asigurat cooperarea agențiilor atotputernice, oamenii nu trebuie să facă greșeala – care este motivul pentru marea slăbiciune ce se vede în biserici – de a socoti că bunătatea și meritele lor sunt cele ce au făcut această mare lucrare. Când sentimentul acesta este nutrit, apare înălțarea de sine și aceasta dezonoarează pe Dumnezeu. Eu-l își însușește slava care ar trebui să i se dea lui Dumnezeu. Ca agenți umani ai lui Dumnezeu, noi¹⁷⁰² trebuie să lucrăm cu sârguință persistentă, încordând fiecare tendon și mușchi pentru a ne sprijini pe o putere din afara noastră și mai presus de noi. Numai în felul acesta putem să ne îndeplinim lucrarea. Domnul Isus este alături de noi, gata să prindă mâna ce se întinde spre Cel atotputernic. Când speranțele noastre sunt împlinite, eu-l este ascuns cu Hristos în Dumnezeu și toată slava este dată Căpeteniei mântuirii noastre, care ne-a uns cu un ulei de bucurie prin eficiența Lui divină. Atunci putem merge să lucrăm ca conlucrători inspirați, împreună cu Dumnezeu.

Întotdeauna vor exista condiții în lucrarea lui Dumnezeu. Fiecare om este chemat să se dedice lui Dumnezeu fără rezerve, cu trup, suflet și spirit. Prin tăgăduire de sine și încercare, prin descurajare și suferință, cu devoțiunea martirului și cu curajul eroului, el trebuie să se țină strâns de mâna care niciodată nu-l lasă să cadă, spunând: „nu voi cădea și nu mă voi descuraja.”

Cât de mult s-ar fi realizat în Africa de Sud dacă bărbații trimiși în câmpul acela ar fi fost creștini devotați. Dar eu-l nu a fost ascuns cu Hristos în Dumnezeu, și de aceea ei și-au manifestat eu-l în mare măsură. Mă doare inima când mă gândesc la ce ar fi putut fi dacă toți aceia ce au intrat în câmpul misionar ar fi fost lucrători umili, devotați și consacrați. Aceia ce intră în vreo parte din via Domnului ar trebui să înțeleagă că abilitățile lor presupus dobândite nu le vor da

succes în lucrarea lor. O prea mare recunoaștere a eu-lui îl va face pe om să rămână singur, teribil de singur, fără cooperarea fraților săi, și fără cooperarea agențiilor omenești. Unii dintre lucrătorii trimiși din America în Africa au fost¹⁷⁰³ piedici în loc să fie ajutoare. Ei creează confuzie, din cauză că nu sunt convertiți. Eu-l a lucrat fără puterea agenției curate, adevărate. Dacă acești lucrători ar fi fost sfințiți, purificați și curățați de tot egoismul și superioritatea de sine, dacă ar fi avut o experiență veritabilă în lucrurile lui Dumnezeu, dacă exemplul și influența lor ar fi fost bune, Africa nu ar fi fost ce este astăzi. Influența măreață și pătrunzătoare a adevărului ar fi îmbrățișat și alte teritorii. Dar unii s-au temut în mod egoist că mijloacele vor fi folosite în Africa pentru a deschide câmpuri noi.

S-ar fi putut face o lucrare mare și nobilă, adăugându-se noi teritorii împărăției lui Dumnezeu, cu banii care au fost investiți în America. Am simțit intens împreună cu familia Wessels, care a investit mijloace aici și dincolo în lucrarea din Africa, și după aceea s-au dezamăgit din cauza lucrătorilor. Ei au văzut că lucrarea nu a avansat și nu a crescut. Acest lucru nu a avut o cauză? Persoane neconsacrate, care în căminul lor au dovedit că nu sunt pregătiți pentru a fi misionari, să nu fie trimiși niciodată în câmpuri îndepărtate ca să lucreze. În câmpul misionar să nu fie trimiși decât aceia ale căror simțuri sunt sfințite, care nu se grăbesc să investească mijloace mai repede decât sunt capabili să ducă lucrarea la desăvârșire.

Dacă în Africa ar fi existat lucrători consacrați care să-și croiască drumul în câmpurile nelucrate, având cooperarea deplină a bărbaților ce poartă responsabilități, influența acestei lucrări ar fi adăugat multe persoane împărăției Domnului. Dar aceeași eroare ce s-a comis la Battle Creek, s-a comis și în Africa – s-a făcut un centru într-un anumit loc cu mare cheltuială de mijloace, în timp ce alte porțiuni din via¹⁷⁰⁴ Domnului ce ar fi trebuit lucrate, au fost neglijate. Dumnezeu va folosi în lucrarea Lui bărbați umili care nu se socotesc pe ei înșiși așa de folositori încât să se încreadă în propria lor judecată și eficiență. În Africa au existat unii care, din cauza umilinței lor, s-a presupus că nu sunt capabili să facă prea mult. Însă Hristos a lucrat prin acești bărbați. Dumnezeu le-a dat înțelepciune. Dar bărbații presupus înțelepți au legat lucrarea și au oferit doar puțină încurajare pentru înaintarea ei. Mijloacele de care era nevoie pentru a se intra în noi teritorii și pentru a se pune bazele adevărului acolo, au fost plasate în America, unde nu sunt de cel mai mare folos spre bine. Dumnezeu a văzut toate acestea, și mi le-a prezentat. Era nevoie de aceste mijloace în câmpurile noi și nelucrate din via adevărului, pentru ca stindardul adevărului să poată fi ridicat. Dacă ar fi fost făcută lucrarea ce trebuia să fie făcută, bărbați talentați ar fi ajuns la cunoștința adevărului, bărbați care ar fi putut traduce cărțile noastre în diferite limbi. Fiecare dolar cheltuit în America pentru a adăuga clădire lângă clădire, era de dorit în câmpurile în care s-ar fi putut pătrunde, dar nu s-a pătruns deoarece mulți dintre lucrătorii trimiși în Africa de Sud nu au fost sfințiți. Ei nu au fost capabili să înțeleagă situația. Ei nu au fost dispuși să-și tăgăduiască eu-l, să ridice crucea și să-l urmeze pe Isus acolo unde-i conduce.

Sunt foarte tulburată pentru că văd și înțeleg ce s-ar fi putut face, dar nu a fost făcut, într-un câmp care avea nevoie de bani și de lucrători. Mi-a fost dată lumină să solicit pentru familia Wessels bani necesari pentru deschiderea de noi câmpuri, pentru transmiterea soliei în teritorii noi, ca adevărul să strălucească în regiunile întunecate ale păgânismului. Câmpurile acestea aveau nevoie de banii care au fost absorbiți¹⁷⁰⁵ în America. Familia Wessels a investit ceva bani în lucrarea din Australia. În felul acesta ne-au ajutat să educăm misionari care să plece în câmpuri nelucrate.

Cea mai mare laudă pe care oamenii o pot aduce lui Dumnezeu ca să înalțe suveranitatea Lui, este aceea de a fi ei înșiși canale consacrate prin care să poată lucra El. Lucrarea Domnului trebuie să fie făcută și El îi cheamă pe membrii din întreprinderea Lui să-și facă partea lor de slujitori supuși. Dacă aceștia au fost pregătiți pentru slujire prin harul pe care l-au primit, atunci sunt împreună lucrători cu Dumnezeu, dar dacă nu au primit harul acesta, vor fi doar niște piedici. În toate veacurile au fost bărbați care au lucrat contrar lui Dumnezeu, așa cum a făcut Balaam, pentru că ei au introdus egoismul și lăcomia în lucrare, lăsând pe Dumnezeu în afara inimilor și planurilor lor. Agențiile angelice sunt reprezentate ca fiind setoase și doritoare să aducă resurse divine agențiilor umane pentru convertirea sufletelor, așa încât Domnul să fie glorificat. Dar sunt

mulți bărbați și femei care nu sunt convertiți în fiecare zi față de Dumnezeu. Ei țin eu-l și planurile lor în lucrarea sacră, și sunt piedici. Dumnezeu ar fi putut binecuvânta instrumentele omenești consacrate, care sunt dispuse să lase ca influențele divine să-i folosească pentru a înconjura lumea, totuși cerul așteaptă, în timp ce oamenii stau în calea lucrării Lui cu propriile lor planuri și metode. Dumnezeu spune să „dați la o parte pietrele de poticnire; faceți loc pentru lucrarea Mea; pregătiți calea înaintea Domnului și croiți cărări drepte.”

Ellen G. White

H-121-1900

CĂTRE S.N. HASKELL

Sunnyside, Cooranbong, N.S.W., 13 august, 1900

Iubite frate și soră Haskell,

În diminețile acestea reci nu sunt în stare să scriu prea mult, dar vreau să vă scriu câteva rânduri. De când a venit vremea rece, nu am fost așa bine după cum aș fi vrut, dar dacă nu voi încerca să scriu mult sau să vorbesc îndelung, va fi foarte bine.

Am primit o scrisoare de la fratele Irwin în care declară că Dr. Kellogg a luat în cele din urmă poziție împotriva sorei White, din cauză că ea nu-l susține în lucrarea pe care el o duce în așa extreme. John Wessels a fost în America și a luat poziție pe deplin alături de Dr. Kellogg. El a făcut în legătură cu lucrarea noastră și împrejurimile din Cooranbong, declarații care nu au niciun fundament în adevăr. El s-a dovedit nevrednic, și așa stau lucrurile. Este ca și cum episodul de la Minneapolis se desfășoară în reluare la Battle Creek. John Wessels a răspândit vestea că W.C.W. și A.G. Daniells au planuri bine puse la punct ca Fratele Daniells să ajungă președinte al Conferinței Generale, iar W.C.W. secretar și de asemenea președinte al Comitetului pentru Misiune Externă. Nu este nici un dram de adevăr în aceste declarații. Astfel de planuri nu există, așa cum se crede.

W.C.W.¹⁷⁰⁷ este foarte convins că, cu nici un chip nu ar trebui să locuim în Battle Creek sau în Estul Munților Stâncoși. Locuința noastră trebuie să fie aproape de Pacific Press. Noi am plănuț să ne mutăm la țară, în Fruitvale sau în apropiere, așa încât să nu avem legătură cu alte datorii sau slujbe care să ne solicite atenția. Acolo sperăm să ducem la bun sfârșit tipărirea acelor cărți pe care acum o contemplăm. Aici am reușit să facem destul de mult, dar nu am reușit să terminăm scrierea lor de mână, din cauza planului nostru de a părăsi țara aceasta la sfârșitul lui august. Willie nu a fost deloc de acord să plecăm așa de repede, dar judecata mi-a spus cu hotărâre că trebuie să ajungem în America înainte de iarnă, deoarece schimbarea de climă în acea perioadă ar fi prea solicitantă pentru mine la vârsta pe care o am. Așa că poți vedea că planurile noastre nu au fost făcute ca să ne stabilim pe lângă vreo școală sau sub umbra vreunei edituri, unde timpul și energia să ne fie consumate, așa cum au fost în partea aceasta nouă din via Domnului. Noi trebuie să fim până la zece sau cincisprezece mile de Pacific Press.

Am propus să ne așezăm în locuința noastră din Healdsburg. Sezonul fructelor ne va asigura toate fructele de care avem nevoie. Dar W.C.W. obiectează. El crede că nu trebuie să fim în apropierea niciunei școli. Este o problemă pentru noi unde să ne stabilim, și eu încă nu am decis cu totul că nu ne vom muta în casa noastră din Healdsburg. Dar vom ști mai bine ce să facem când vom ajunge la Oakland și vom avea ocazia de a vedea cum stau lucrurile.

Să fii sigur că nu părăsim de bună voie câmpul acesta. Intenționăm să ne întoarcem de îndată ce se va părea că Dumnezeu dorește aceasta. Climatul mi¹⁷⁰⁸ se potrivește, iar inimile oamenilor sunt legate de inima mea. Nu mă bucur, chiar deloc nu mă bucur să plec acum, când sanatoriul începe să meargă și este atâta nevoie de noi aici. Dar mi-am vândut ferma și toate uneltele mele de grădinărit, mobila, animalele și bunurile necesare aici – vaci, cai, căruțe. Aceasta este o mare ușurare pentru noi, deși le-am vândut la un preț foarte redus. Însă nu le mai am ca să le mai port de grijă.

Îți scriu detaliile acestea ca să vezi că planurile noastre sunt făcute în legătură cu lucrarea noastră viitoare. Scrierile mele trebuie să ajungă la tipar cât mai repede posibil, și trebuie să locuim la cel mult zece sau douăzeci de mile de casa de editură, pentru ca tramvaiul să ne poată duce și aduce muncitorii de la editură.

Acum, în ce privește lucrarea din America: avem deplina încredere că fratele Irwin este omul potrivit pentru poziția pe care o ocupă. Nu vedem motivul pentru care să fie înlocuit cu alt om. Zvonurile cum că fratele Daniells îi va lua locul nu au nici cel mai slab fundament, după câte știu eu. Dar ele sunt tot așa de adevărate ca zvonurile ce au fost trimise de la Healdsburg la Battle Creek fratelui Butler, în legătură cu planurile care trebuiau să fie realizate și urmărite până la capăt la Minneapolis. Noi nu ne facem griji. Cauza este a Domnului. El este la bordul corăbiei ca și conducător suprem, și El va conduce vasul nostru în port. Stăpânul nostru poate porunci vânturilor și valurilor. Noi suntem doar muncitorii Lui, care ascultăm ordinele Lui: ce spune El, aceea vom face. Nu e nevoie să fim neliniștiți sau îngrijorați. Dumnezeu este încrederea noastră. Domnul își trimite darurile cele mai bogate de judecată și înțelepciune unui popor pe care îl iubește, și care păzește poruncile Lui. El nu a părăsit cu niciun chip pe poporul Său care lucrează în interesul Lui. Dumnezeu caută să facă din biserica Lui continua întrupare¹⁷⁰⁹ a lui Hristos. Slujitorii evangheliei sunt subpăstorii, iar Hristos este Păstorul divin. Membrii bisericii sunt agențiile lucrătoare ale Domnului. Biserica Lui se va evidenția în mod proeminent. Ea este trupul Domnului. Cu toate forțele ei lucrătoare, ea trebuie să ajungă una cu mărșul ei Cap. Printre membrii trupului lui Hristos, trebuie să existe unitate de acțiune. Ei sunt părtași ai naturii divine, și fug de stricăciunea care este în lume prin poftă. Poftea aceasta are multe ramuri și cuprinde mult; dar cei ce sunt părtași ai naturii divine vor ține învățăturile cuvântului lui Dumnezeu în puritatea lor. Biblia nu trebuie să fie urmărită ca și cum nu ar avea o exprimare directă.

Ca popor păzitor al poruncilor lui Dumnezeu, avem de făcut lucrarea cea mai sacră, pentru a prezenta clar, simplu și limpede baza spirituală a credinței noastre. E nevoie ca toți să ajungă familiari cu cerințele lui Dumnezeu pentru acest timp. Influențe de diferite feluri și ordine, vor apărea pentru a îndepărta poporul lui Dumnezeu de testele salvatoare pentru acest timp. Vor fi introduse însă o mulțime de teste create de om, care nu au nici cea mai mică legătură cu lucrarea dată nouă de Dumnezeu, de a pregăti un popor care să stea în picioare îmbrăcat cu întregul echipament al armurii cerești, fără să-i lipsească nicio piesă. Cuvântul lui Dumnezeu și legea Lui călcată în picioare trebuie să fie scoase în evidență într-o manieră așa de marcantă încât bărbații și femeile, membri ai altor biserici, să fie puși față în față, minte la minte, inimă la inimă, cu adevărul. Aceștia vor vedea superioritatea acestuia, deasupra multitudinii de erori care sunt prezentate și care își croiesc calea ca să iasă în evidență, pentru a înlocui dacă este posibil adevărul pentru timpul acesta solemn. Fiecare suflet alege de ce parte va sta. Cu toții se înscriu fie sub steagul adevărului și neprihăririi, fie sub steagul puterilor apostate care se luptă pentru supremație.

Cuvântul¹⁷¹⁰ lui Dumnezeu exprimat în legea Lui se recomandă fiecărei minți inteligente. Adevărul pentru acest timp, solia îngerului al treilea, trebuie să fie vestit cu glas tare, ceea ce înseamnă cu o putere din ce în ce mai mare, pe măsură ce ne apropiem de marele test final. Testul acesta trebuie să fie pus în fața bisericilor în legătură cu adevărata lucrare medicală misionară, o lucrare condusă și prezidată de marele Medic în tot ceea ce cuprinde ea. Sub conducerea mărșului Cap, noi trebuie să prezentăm cuvântul lui Dumnezeu care cere ascultare față de sistemul adevărului Bibliei, un sistem al autorității și puterii, care convinge și convertește conștiința. Cerința pe care o are cuvântul de a dovedi ascultare, este o chestiune de viață sau moarte. Adevărul prezent pentru timpul de față cuprinde soliiile, și anume solia îngerului al treilea care le succedă pe prima și cea de-a doua. Prezentarea acestei solii cu tot ce cuprinde ea, aceasta este lucrarea noastră. Noi suntem un popor al rămășiței în aceste zile de pe urmă pentru a vesti adevărul și a face tot mai proeminent strigătul soliei distincte și minunate a îngerului al treilea, dând trâmbiței un sunet clar. Adevărul etern la care am aderat de la început, trebuie să fie menținut în toată importanța lui crescândă până la sfârșitul timpului de probă. Trâmbița nu trebuie să dea niciun sunet nesigur. Trebuie să facem planuri cu înțelepciune, practicând

simplitatea și cea mai strictă economie, manifestând asemănarea de caracter cu Hristos. Credința, eterna credință în adevărul cel prezent și cel din trecut, despre aceasta este nevoie să se vorbească, să se înalțe rugăciuni pentru ea, să fie prezentată prin scris și prin viu grai.

Solia îngerului al treilea în termenii ei limpezi și definiți, trebuie să fie prezentată ca o avertizare proeminentă; tot ce cuprinde ea trebuie să fie prezentat în mod inteligibil minților raționale din zilele noastre. În timp ce suntem legați de dezvoltarea adevărului sub soliile îngerilor de până acum, noi anunțăm solia îngerului al treilea și a celui alt înger care îl urmează pe al treilea, care proclamă a doua oară căderea Babilonului.

Noi¹⁷¹¹ avem de vestit solia „A căzut, a căzut, Babilonul cel mare! A ajuns un locaș al dracilor, o închisoare a oricărui duh necurat, o închisoare a oricărei păsări necurate și urâte; ...Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei, și să nu fiți loviți cu urgiile ei!” Solia aceasta trebuie să ajungă la biserici. Pentru realizarea acestui scop, trebuie să luăm în considerare cele mai bune planuri. Solia trebuie să fie prezentată în așa fel încât să se impună atenției minților raționale.

Adevărurile acestea sacre, crezute și practicate, nu trebuie să fie vestite în vreun fel care să constrângă, ci în spiritul Maestrului. Duhul Sfânt va atinge mințile nobile și dorința oamenilor după ceva mai bun. În toate sanatoriile noastre, ar trebui să fie bărbați care înțeleg învățătura adevărului și care o pot prezenta cu penița și cu glasul. Ei vor fi aduși în contact cu bărbați care au mințile educate, și ar trebui să stăruie de aceștia așa cum ar stăruie pe lângă singurul lor fiu. Așa spune Domnul, că trebuie să avem în vedere obiectivul de a nu pune în poziții de răspundere bărbați care nu sunt pregătiți prin experiență, bărbați care nu au vederi profunde asupra adevărului Bibliei.

Mulți presupun că înfățișarea, stilul și pretenția au un rol mare pentru a-i atinge pe cei din clasele mai înalte. Așa ceva este o greșală. Astfel de persoane pot citi aceste lucruri. Înfățișarea are de spus ceva, este adevărat, în ce privește impresiile care sunt făcute asupra minților, dar înfățișarea trebuie să fie o înfățișare evlavioasă. Lăsați să se vadă faptul că lucrătorii se află în legătură cu Dumnezeu și cu cerul. Nu ar trebui să se depună eforturi pentru a primi recunoaștere din partea oamenilor lumești, cu scopul de a da caracter și influență lucrării din aceste zile de pe urmă. Consecvența este un giuvaer. Credința noastră, îmbrăcămintea noastră, comportarea noastră, trebuie să fie în armonie cu caracterul lucrării noastre, cu prezentarea celei mai solemne solii ce a fost vreodată vestită lumii. Lucrarea noastră are să învingă pentru credința adevărului, să învingă prin¹⁷¹² predicare și exemplu, precum și prin trăirea unor vieți evlavioase. Adevărul trebuie să fie pus în practică în toate aspectele lui, dovedind consistența credinței cu practica. Valoarea credinței noastre va fi dovedită prin roadele pe care le aduce. Domnul poate, și va impresiona oamenii prin seriozitatea noastră intensă. Îmbrăcămintea noastră, comportamentul nostru, conversația noastră și profunzimea unei experiențe aflată în dezvoltare în ce privește lucrurile spirituale, toate vor arăta faptul că principiile mărețe ale adevărului pe care le deținem, sunt pentru noi o realitate. În felul acesta adevărul va dobândi o putere mai mare de a impresiona ca un mare întreg, și se va recomanda intelectului. Adevărul, adevărul biblic este cel care trebuie să devină autoritatea pentru conștiință și pentru iubirea și viața sufletului.

În instituțiile noastre și în toată lucrarea noastră este nevoie de bărbați evlavioși, conștiințioși, bărbați care au fost luptători în lucrarea vieții lor, care și-au păstrat credința și o conștiință clară, bărbați care nu caută aplauzele oamenilor ci favoarea lui Dumnezeu, bărbați prin care Domnul poate lucra. Este nevoie de bărbați care vor face prima lor îndatorire aceea de a se lupta cu Dumnezeu în rugăciune, și apoi să pornească cu înțelepciunea și inspirația pe care poate să le-o dea Dumnezeu. Atunci vom fi o priveliște pentru lume, pentru îngeri și pentru oameni. Dacă mințile oamenilor nu sunt întunecate, dacă mințile nu le sunt împietrite, ei trebuie să asculte de Dumnezeu oricare ar fi prețul pentru ei. Ei nu trebuie doar să se roage lui Dumnezeu, ci să și transpună în realitate rugăciunile lor.

Este de făcut o lucrare în lumea noastră, și, frate și soră Haskell, noi trebuie să fim dintre cei ce vor face lucrarea aceasta: „mulți vor fi curățiți, albiți și lămuriiți; cei răi vor face răul, și niciunul dintre cei răi nu va înțelege”. Incapacitatea de a înțelege se datorează faptului că ei nu

sunt deloc dispuși să mărturisească și să părăsească greșeala, și să accepte adevărul care aduce împreună cu el o cruce. Satana se va lupta să rețină orice suflet sub marea lui putere. El nu lasă de bunăvoie să se piardă stăpânirea ce o are peste bărbații care au influență asupra¹⁷¹³ altor minți. De aceea, metoda lui Dumnezeu de a face să înainteze evanghelia pe teritoriul acestuia este întâmpinată cu mare împotrivire din partea întregii sinagogi a agenților satanici. Întrucât ultimul conflict cu Satana va fi cel mai decisiv, cel mai înșelător și cel mai teribil dintre toate cele ce s-au desfășurat până acum, înfrângerea lui va fi cea mai completă.

După micul dejun : Toată scrisoarea aceasta, mai puțin ultimul paragraf, am scris-o între orele cinci și șapte. Minte mea a fost clară, iar Duhul Domnului a fost în mod evident peste mine în timp ce am scris.

Voi încerca să mă pun în mâinile Domnului clipă de clipă. Îmi dau seama că înțelepciunea omului este nebulie; înțelepciunea lui Dumnezeu este infailibilă. Învierea finală, cea pentru judecată va completa pe de o parte triumful lui Hristos și al bisericii Sale, iar pe de altă parte va duce la distrugerea lui Satana și a urmașilor lui. Timpul va fi singurul care va descoperi în mod sigur planul lui Dumnezeu. În fiecare acțiune, Dumnezeu privește la inimă. Nu se poate face niciun aranjament exterior în conformitate cu lumea, pentru a se asigura prietenia din partea ei, fără pericolul real de a fi încălcate preceptele sfinte ale lui Dumnezeu. Mândria și plăcerea în fața laudei lumești stă la temelia acestei înălțări de sine și a dorinței de a primi recunoaștere. Acestea atrag după ele dorința după o afișare exterioară și după o înfățișare care să arate că avem prietenie față de lume. Îndreptățirea de sine, care este atât de înșelătoare, se află împreună cu o inimă nesfințită. Ne este dată avertizarea, „Nu știți că prietenia lumii este vrăjmășie împotriva lui Dumnezeu? Așa că oricine vrea să fie prieten cu lumea, este dușmanul lui Dumnezeu.” O, dacă medicii și predicatorii noștri, precum și membrii bisericii ar putea să vadă aceste lucruri în adevărata lor însemnătate. O, dacă l-ar înălța pe Domnul Dumnezeu, și ar face din El teama și groaza lor.

B-139-1900

CĂTRE SLUJBAȘII CONFERINȚEI GENERALE

St. Helena, California, 24 oct., 1900

Iubiți frați,

Am primit o scrisoare din partea lui Dr. Kress, scrisă din Vancouver. El a scris în mod clar, și pare să creadă că ar fi o foarte mare greșeală să se țină la Oakland Conferința Generală. Înainte ca fratele Irwin să plece de aici, i-am spus clar ideile pe care le am în legătură cu aceasta.

Pentru binele cauzei lui Dumnezeu, este de datoria mea să spun că zvonurile care v-au fost spuse de către ---, cum că fratele Daniells are să fie președinte al Conferinței Generale în locul fratelui Irwin, și că W.C. White are să ocupe o poziție proeminentă în cadrul Comitetului pentru Misiune Externă, sunt cele mai surprinzătoare falsități. Astfel de gânduri nu au existat niciodată în mintea noastră, și noi nu am spus niciodată nimic care să facă să circule vreun astfel de raport. Toți muncitorii mei și W.C. White însuși, au înțeles că părăsind Australia, W.C. White a lăsat deoparte orice îndatorire oficială, ca să mă poată ajuta în lucrarea mea de pregătire a cârților. El este angajat ca ajutorul meu general în această lucrare.

O cabană veche de pe terenul meu este aranjată ca să ne slujească drept birou. În aceasta vor fi patru încăperi care pot fi ocupate de muncitorii mei. Sperăm să scoatem în curând ceva cărți pe care le pregătim de o bucată de vreme.

Locuiesc¹⁷¹⁵ acum în casa Pratt, la poalele dealului sub care este și Casa de Odihnă. Lucrarea evidentă a puterii lui Dumnezeu în această chestiune este un motiv de multă mulțumire. Aici sunt ferită de certurile de cuvinte. Am decis că nu pot să mă stabilesc la Battle Creek, la Healdsburg sau Oakland; și ne-am decis să așteptăm, să veghem și să ne rugăm pentru călăuzire, ca să știm unde să ne stabilim. A fost o mare surprindere când ni s-a adus în atenție locul acesta,

și am văzut clar că mâna lui Dumnezeu ne-a condus. Duhul meu a fost atins și subjugat, la gândul că Dumnezeu a ales pentru mine locul acesta, și nu m-am mai consultat pe mine în chestiunea locației. Noi recunoaștem intervenția neașteptată a Providenței în favoarea noastră, sub circumstanțele cele mai deprimante. Lumina a strălucit în mijlocul incertitudinii, iar acum ne bucurăm în certitudine și în pacea lui Dumnezeu. Nu ne îndoim că Dumnezeu a fost cel mai important factor care a hotărât mutarea noastră aici, și am vrea să se spună despre noi ca și despre ucenici, „Ei L-au lăudat pe Dumnezeu”. Domnul ne-a adus aici, și noi vrem să-L lăudăm. Îi aducem mulțumiri pentru că suntem departe de zarva și confuzia bătăliei. Nu am vrea să ne așezăm undeva unde să ajungem ținta glumelor prin invențiile lui Satana.

Nu voi relata acum felul în care va lucra Domnul în criza viitoare, deoarece nu îmi este pregătită calea ca să o fac. Domnul va pregăti bărbați, femei și chiar copii, așa cum a făcut cu Samuel, pentru lucrarea Sa, făcând din ei depozitari ai adevărului sacru. Cel ce nu doarme niciodată și nici nu dormitează, veghează peste¹⁷¹⁶ fiecare, alegând sfera lor de muncă în marele Său câmp misionar. Ultima solie de îndurare trebuie să fie vestită lumii prin proclamarea adevărului evangheliei. Tot cerul privește asupra războiului agresiv pe care slujitorii lui Dumnezeu îl poartă sub aparența unor circumstanțe descurajante. Noi cuceriri asupra elementelor opozante ale lumii, asupra idolatriei și păgânismului, sunt dobândite. Onoruri noi sunt câștigate pe măsură ce muncitorii Domnului se strâng în jurul steagului Mântuitorului, și ridică sus steagul adevărului. Celor credincioși, care învață de la Dumnezeu, le sunt împărțite daruri ca să poată deveni împreună lucrători cu Dumnezeu, punând astfel în legătură biserica de aici de jos cu biserica din cer. Toți mesagerii cerești sunt în serviciul celor umili de pe pământ, care cred; și atunci când armata celor răscumpărați cântă aici jos cântecele lor de laudă, corul de sus se unește cu ei în mulțumiri și laude adresate lui Dumnezeu și lui Isus, Fiul lui Dumnezeu.

Dați-mi voie să vă spun că nu vreau să mai calc pe terenul pe care am călcat la Minneapolis. Nu vreau să mai fiu în mijlocul scenelor de luptă și ceartă. Mult mai bucuros mi-aș rosti mărturia în fața multor mii de oameni, dar aici sunt unii care nu vor să înțeleagă solia pe care Dumnezeu mi-a dat-o să o rostesc. Aceștia nu beau din adâncul izvorului vieții, și în felul acesta nu vor înțelege cuvintele mele mai clar decât au înțeles scrierile mele. Ei au de făcut lucrarea de¹⁷¹⁷ a se pregăti pentru soliile ce pot ajunge la ei atunci când sunt pregătiți.

Eu nu refuz să plec la Battle Creek dacă Domnul arată că este de datoria mea să merg. Dar s-ar putea să nu fiu prezentă la Conferința Generală, dacă se ține la Battle Creek, sau chiar dacă se ține la Oakland. Am în față o lucrare măreață și solemnă, aceea de a pregăti pentru publicare scrierile care până acum au fost doar mărturii private, care rămân aruncate undeva într-un sertar, fără a fi acordată atenție instrucțiunilor din ele. Dacă aș participa acum la Conferința Generală la Battle Creek sau în orice alt loc, și aș rosti mărturia clară pe care o am de rostit, s-ar cârcoti pe seama instrucțiunii date, așa cum s-a făcut pe seama mărturiilor scrise. Ar exista multă orbire a inimii, și o dispoziție de a se aplica greșit adevărul. Sărmanele suflete neconsacrate ar fi aduse într-o primejdie și un pericol încă și mai mare decât cel în care se află acum.

Aceia care nu au tras folos din cărțile scrise după cum m-a impresionat Dumnezeu prin Duhul Său ca să scriu, nu vor fi mai înclinați să tragă folos din mărturia mea rostită cu glasul.

Dumnezeu a fost foarte dezonorat de spiritul care a condus oamenii să prezinte lucrurile într-o lumină falsă. Ei au primit dovadă peste dovadă, și au avut toată lumina care va ajunge la ei în legătură cu lucrarea ce mi-a fost dată de Dumnezeu. Până când înțelegerea lor nu va fi sfințită, Dumnezeu nu va fi glorificat prin faptul că pun în fața lor lucrurile sacre și prețioase pe care El mi le-a dat. De¹⁷¹⁸ aceea nu mă simt chemată să mă întâlnesc cu voi la Battle Creek, acolo unde dușmanului i s-a permis să ia în stăpânire mințile și inimile, conducându-i pe oameni să se înșele pe ei înșiși precum și pe alții. Am simțit o profundă umilință a sufletului când am fost condusă să înțeleg tratamentul la care a fost supusă lumina dată mie pentru popor. Voi vizita bisericile, dar nu sunt chemată să mă duc în locul în care voi fi subiectul vorbirilor nesfințite. Pentru multe suflete, tot ce aș putea face sau spune, ar fi mai rău decât pierdut. Voi folosi orice ocazie de a lucra pentru cei ce sunt în întunericul erorii, care nu au auzit niciodată adevărul. Voi participa la adunările în care pot să vorbesc cu aceia care nu au avut niciodată lumina ca să o poată respinge.

Mi se pare ceva imposibil să fiu înțeleasă de aceia care au avut lumină dar nu au umblat în ea. Ceea ce aş putea spune într-o discuție privată, ar fi repetat în așa fel încât să fie făcut să însemne exact opusul celor ce ar fi însemnat, dacă ascultătorii ar fi fost sfințiți în mintea și duhul lor. Îmi este teamă să vorbesc până și prietenilor mei, căci după aceea aud, „sora White a spus aceasta”, sau „sora White spune aceea”. Cuvintele mele sunt în așa fel răsucite și interpretate greșit încât ajung la concluzia că Domnul dorește să mă rețin de la adunările mari, și să refuz întrevederi în particular. Ceea ce spun eu este relatat într-o lumină pervertită, care este nouă și ciudată pentru mine. Totul este amestecat cu cuvinte rostite de anumiți bărbați pentru a-și susține teoriile lor. Sunt avertizată să mă feresc de aceia care, deși au o mărturisire de credință, nu sunt blânzi și smeriți cu inima. Ei nu se văd pe ei înșiși așa cum sunt. Ei nu lucrează împreună cu Isus, dând pe față blândețea¹⁷¹⁹ și umilința Lui.

Mă tem că nu pot face nimic în cadrul Conferinței Generale, prin rostirea de cuvinte către urechi nesfințite și inimi neconvertite, către oameni care cunosc adevărul, dar nu i se supun. Eu sunt susținută și foarte mult binecuvântată când vorbesc către aceia care nu au auzit adevărul. Când fac lucrare misionară printre necredincioși, întotdeauna primesc har și putere de la Dumnezeu, ca să i le înapoiez Lui.

Hristos a spus ucenicilor Lui, „Duceți-vă în toată lumea, și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.” Și ce se va întâmpla atunci? „Cine va crede și se va boteza, va fi mântuit; dar cine nu va crede, va fi osândit. Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede: în Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi; vor lua în mână șerpi; dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma; își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoși.”

Sunt puțini aceia care simt importanța soliei și care se ocupă cu lucrarea rânduită pentru ei, deschizând câmpuri noi în loc să cheltuiască atâta timp ventilând teorii noi prin biserici.

Când urmașii declarați ai lui Dumnezeu vor cunoaște din experiență adevărul, vor căuta să împlinescă cuvintele lui Hristos. Ucenicilor Săi, Mântuitorul le-a zis: „Iată ce vă spuneam când încă eram cu voi, că trebuie să se împlinescă tot ce este scris despre Mine în Legea lui Moise, în Prooroci¹⁷²⁰ și în Psalmi.” Atunci le-a deschis mintea, ca să înțeleagă Scripturile.”

Aceasta este experiența pe care Domnul dorește ca fiecare adventist de ziua a șaptea să o dobândească. El dorește ca ei să înțeleagă Scripturile atât de profund încât să aibă un întreg tezaur de cunoștință din care să extragă. Atunci vor fi în stare să hrănească turma lui Dumnezeu cu cuvântul Lui. Ei nu se vor gândi că trebuie să înainteze vreo teorie originală pentru a face lucrarea lor misionară să aibă succes. Ei nu se vor gândi că trebuie să caute teste noi, ciudate și fără pereche. Acestea sunt filozofii care dau gust puternic fabulelor ce nu au nicio putere pentru a sfinți, a purifica și curăța sufletul de necurăția pe care păcatul o atrage după el.

Cei ce învață pe alții Cuvântul, au nevoie să caute plecați pe genunchi, înțelegerea Scripturilor. Lucrătorii din via Domnului au nevoie să scoată încontinuu din Scripturi, nu din cămările imaginației lor, semănând pleavă prin grâu, și acordând plevei mai multă importanță decât grâului, atrăgând astfel slavă pentru ei înșiși. Este timpul ca bărbații și femeile care au Cuvântul lui Dumnezeu în mâinile lor, să nu se odihnească până când Duhul Sfânt nu le dă o înțelegere a Cuvântului și nu lucrează o reformă în inimile lor. Atunci cei ce acționează în cadrul vestirii ultimei solii de îndurare pentru o lume căzută, vor dovedi faptul că sunt conduși de Duhul Sfânt.

Adevărul¹⁷²¹, adevărul Bibliei, de acesta are nevoie poporul. Ei nu au nevoie de niciunul dintre testele de proastă calitate ce au fost fabricate de oameni și au fost atașate adevărului ca și cum ar face parte din el. Testele acestea îi slăbesc pe cei ce cred în ele. Lucrarea pe care o avem noi de făcut nu este una de o calitate inferioară. Pe genunchi, noi trebuie să cerem făgăduințele cuvântului lui Dumnezeu, cerând să putem primi adevărul nealterat, curat, și să putem vedea nevoia de a practica acest adevăr și a trăi prin orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu. Atunci bărbații și femeile vor fi convertiți față de adevăr. Mâna lui Dumnezeu va fi recunoscută în ridicarea de noi biserici, botezând cu spiritul apostolic pe mulți dintre cei ce vor merge să facă lucrare misionară în locurile în care poporul nu cunoaște adevărul. Va fi nevoie ca oamenii să fie învățați pentru a câștiga o experiență eliberată de filozofia umană.

O astfel de lucrare misionară va pune bisericilor o temelie sigură, solidă, o temelie ce are ca pecete „Domnul îi cunoaște pe ai Lui”. Dumnezeu va fi proslăvit în poporul Său. Misiunile creștine vor fi clădite pe Isus Hristos. Sub supravegherea lui Dumnezeu, lucrarea va merge înainte, și nenumărate dovezi vor fi date despre veridicitatea lucrării. Lucrătorii nu vor căuta să se slăvească pe ei înșiși, sau vreo ființă omenească, ci vor lăuda pe Dumnezeu drept Cel ce plănuiește și organizează fiecare lucrare sfântă și înnobilitoare. Aceștia nu doar mărturisesc a fi credincioși, ci sunt credincioși. Ei sunt sfințiți prin adevăr; căci adevărul trăit ca și cel predicat, are o influență purificatoare asupra caracterului.

Atât¹⁷²² în cămin cât și în biserică, adevăratul misionar al lui Dumnezeu este o expunere vie a adevărului. El mănâncă trupul și bea sângele Fiului lui Dumnezeu, și viața lui este modelată după asemănarea divină. El înțelege și asimilează Cuvântul, în timp ce zice, „trăiesc, dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine”. Adevărata lucrare misionară îi conduce pe cei aflați în legătură cu ea, să se aplece înaintea lui Dumnezeu în umilință de sine și într-o recunoștință neprefăcută față de Dumnezeu pentru manifestarea prezentă și din trecut a puterii Sale. Ei își ascund eu-l în Hristos, laudând și glorificând pe Cel ce este atât de încântător.

Lucrarea misionară creștină este de o mare valoare pentru bisericile din țară. Prin ea, membrii care cunosc și cred adevărul, sunt inspirați cu zel sfânt pentru a-și tăgădui eu-l, a ridica crucea lui Hristos, și a lucra cu zel jertfitor de sine pentru a trimite adevărul în locurile de aproape și de departe. Lucrarea misionară creștină are o influență care se reflectă asupra bisericilor, o influență înălțătoare și sfințitoare, care demonstrează importanța învățaturii lui Hristos din capitolul al șaselea din Ioan. Lucrarea misionară creștină are o influență salutară asupra necredincioșilor; deoarece în măsura în care lucrătorii muncesc sub conducerea divină, cei din lume sunt conduși să vadă măreția resurselor pe care Dumnezeu le-a pregătit pentru aceia care Îi slujesc. Adevărul lui Dumnezeu, demonstrat prin lucrarea harului în inimă, înmulțește agențiile folosinței creștine și lasă o impresie hotărâtă asupra lumii.

Dumnezeu dorește ca slujitorii Lui să fie exemple vii ce dovedesc influența purificatoare a adevărului. El dorește ca ei să arate în viață și în caracter¹⁷²³ tendințele înnobilitoare și înălțătoare ale acestuia. Ei sunt chemați să ilustreze excelența adevărului, ridicând standardul curtoaziei creștine, al iubirii și sensibilității creștine. Cu toată intensitatea efortului, ei trebuie să caute și să salveze pe cei ce pier în păcat. Fie ca inima să-i doară până la sfâșiere din cauza celor ce nu cunosc adevărul. Mințile credincioșilor nu trebuie să fie centrate asupra lor înșiși, investigând fiecare sentiment și scriere pentru a cere altora o explicație. Aceștia să meargă să lucreze și să uite de sine în dorința lor iubitoare de a ajuta sufletelor gata să piară. Să se gândească, să facă planuri și să acționeze pentru aceia care nu-L cunosc pe Dumnezeu. Nu doar cel învățat, cel talentat, sunt cei ce trebuie să lucreze pentru alții. Toți cei ce pretind a crede în Isus ar trebui să lucreze pentru alții. Aceasta este folosința creștină. Cu toții avem nevoie să dăm pe față o dependență sfântă de Tatăl nostru ceresc. Dependența devotată de Dumnezeu, sfințenia duhului, seriozitatea în slujire, aceasta face deosebire între cei care Îi slujesc lui Dumnezeu și cei care nu-i slujesc. Noi, cei care credem, suntem chemați să ilustrăm în viețile noastre excelența vieții lui Hristos. Membrii bisericii trebuie să se ridice și să strălucească în mijlocul întunericului moral al lumii. Dacă suntem uniți cu Lumina lumii, vom reflecta lumina în fața altora. Dacă suntem părtași ai harului bogat al Mântuitorului, vom fi o binecuvântare universală.

Suntem chemați să dăm pe față un patriotism sacru, să dezvăluim atributele lui Hristos acasă și în biserică. Cu toții să caute să manifeste bunăvoința lui Hristos. El și-a dat viața¹⁷²⁴ pentru a salva o lume pierdută, și, se poate ca aceia ce spun că sunt reprezentanții Lui pe pământ, creștinii, să rămână tot slabi și ineficienți? Să ne ajute Dumnezeu să ne ridicăm și să luăm o poziție mult mai decisă în centrul marelui cerc al lucrării de binefacere. În felul acesta noi putem să glorificăm și să preamărim numele Celui ce este Adevărul. Noi ne aflăm sub cele mai solemne obligații, pentru a oferi misiunilor creștine o ilustrație măreață a principiilor împărăției lui Dumnezeu. Biserica trebuie să fie activă în acțiunile ei și, ca un corp organizat, să difuzeze influența crucii lui Hristos, lucrând pentru cei de aproape și pentru cei de departe. Sub conducerea lui Dumnezeu, toți cei care mănâncă trupul și beau sângele Fiului lui Dumnezeu vor

fi înregistrați în curțile de sus ca „împreună lucrători cu Dumnezeu: voi sunteți ogorul lui Dumnezeu; voi sunteți clădirea lui Dumnezeu.” Controlați de marele Proiectant, ei dovedesc ce pot să fie ființele umane atunci când poartă jugul lui Hristos, învățând blândețea și umilința Lui.

Motivul pentru care multora dintre cei ce poartă numele de urmași ai lui Hristos nu li se poate acorda încredere, este acela că ei caută să fie cei dintâi. Dacă ei ar fi bărbați umili, dispuși să fie instruiți și învățați de Dumnezeu, ar fi o putere pentru a demonstra lumii influența adevărului asupra caracterului omenesc. Cei ce lucrează în interesul lui Hristos, care nu caută să se înalțe pe sine, vor da pe față un progres persistent și o activitate constantă în acțiunile misionare. Ei nu vor fi satisfăcuți până când nu se adaugă biserică după biserică. Membrii bisericii nu trebuie să se adune în anumite localități, uitând că via Domnului trebuie să fie lucrată. Ei trebuie să ducă o luptă agresivă, înfigând steagul adevărului în locuri noi. Dumnezeu așteaptă de la cei aflați în slujba Lui să lupte cu seriozitate pentru credința ce a fost dată sfinților odată pentru totdeauna.

Ms-87-1900

LEGEA ÎN GALATENI

Oakland, California Circulară, 1900

Mi se pun întrebări în legătură cu Legea din Galateni. Care Lege este acel îndrumător ce ne duce la Hristos? Eu răspund: Atât Legea ceremonială cât și codul moral al celor zece porunci.

Hristos era temelia întregului sistem iudaic. Moartea lui Abel a fost consecința refuzului lui Cain de a accepta planul lui Dumnezeu, și anume ca în școala ascultării să fie salvat prin sângele lui Hristos, sânge simbolizat prin jertfele ceremoniale ce arătau spre Hristos. Cain a refuzat vărsarea sângelui care simboliza sângele lui Hristos, ce avea să fie vărsat pentru lume. Întreaga ceremonie a fost pregătită de Dumnezeu, iar Hristos a devenit temelia întregului sistem. Acesta este începutul lucrării ei de îndrumător, adică de a conduce agenții umani păcătoși să aibă considerație față de Hristos, Temelia întregului sistem Iudaic.

Toți cei care slujeau în cele legate de sanctuar, învățau în mod constant despre intervenția lui Hristos în favoarea neamului omenesc. Slujba aceasta era destinată să creeze în fiecare inimă iubire pentru Legea lui Dumnezeu, care este Legea împărăției Lui. Jertfa ceremonială trebuia să fie o pildă care să vorbească despre iubirea lui Dumnezeu descoperită în Hristos – în victima suferindă, muribundă, care lua asupra Sa păcatul de care omul se făcuse vinovat, iar Cel nevinovat a fost făcut păcat pentru noi.

Prin contemplarea acestei teme mărețe a mântuirii, vedem lucrarea lui Hristos. Nu doar darul făgăduit al Duhului, ci și natura și caracterul acestei intervenții și jertfe, este un subiect care ar trebui să¹⁷²⁶ dea naștere în inimile noastre unor idei înalte și sacre despre Legea lui Dumnezeu, care își afirmă pretențiile asupra fiecărui agent uman. Violarea acestei Legi prin actul mărunț al mâncării din fructul interzis, a adus asupra omului și asupra pământului consecința nesupunerii față de Legea cea sfântă a lui Dumnezeu. Natura intervenției ar trebui să producă întotdeauna omului teamă, ca să nu facă nici cea mai mărunță acțiune de nesupunere față de cerința lui Dumnezeu. Ar trebui să existe o înțelegere clară despre ceea ce constituie păcatul, și ar trebui să evităm cea mai mică apropiere de pasul care ne duce să călcăm granița dintre ascultare și neascultare.

Dumnezeu ar vrea ca fiecare membru al creației Lui să înțeleagă lucrarea măreață a infinitului Fiului al lui Dumnezeu, pe care a desfășurat-o prin faptul că Și-a dat viața pentru salvarea lumii. „Priviți, ce fel de dragoste a revărsat Tatăl peste noi, ca să fim numiți fii ai lui Dumnezeu: de aceea lumea nu ne cunoaște, pentru că nu L-a cunoscut nici pe El”. (1Ioan 3:1, KJV).

Când vedem în Hristos întruparea iubirii și bunăvoinței infinite și dezinteresate, se trezește în inima păcătosului o dispoziție plină de recunoștință, de a merge încotro îl atrage Hristos.

Ms-43, 1901

O CHEMARE LA RECONSACRARE, REORGANIZARE ȘI ÎNAINȚARE

Aș prefera să nu vorbesc astăzi, deși nu din cauză că nu aș avea nimic de spus. Am ceva de spus. Starea de lucruri care există în conferință nu este clar înțeleasă de către unii care ocupă poziții în cadrul conferinței, sau de alții care poartă responsabilități în alte linii ale lucrării.

Lucrarea se întinde; este în dezvoltare. Lumina pe care o am de la Domnul a fost exprimată din nou și din nou, nu către așa de mulți cum sunt astăzi aici, ci către diferiți indivizi. Planurile pe baza cărora Dumnezeu dorește să lucrăm au fost expuse.

Niciodată nu ar trebui ca mintea unui singur om, sau mințile câtorva oameni, să fie privite ca suficiente în înțelepciune și putere pentru a controla lucrarea și pentru a spune ce planuri să fie urmate. Povara lucrării în câmpul acesta vast nu ar trebui să rămână peste doi sau trei bărbați. Noi nu atingem standardul înalt care, având în vedere adevărul mareț și important pe care îl deținem, Dumnezeu așteaptă ca noi să-l atingem.

Mereu și mereu, oamenii au spus, „Glasul Conferinței este glasul lui Dumnezeu; de aceea totul trebuie să fie raportat la conferință. Conferința trebuie să-și dea permisiunea sau să impună restricția în diferitele ramuri ale lucrării”. Așa după cum mi-au fost prezentate lucrurile, există un cerc îngust, și în interiorul acestui cerc strâmt, către care sunt blocate toate intrările, sunt aceia cărora le place să exercite o putere regească. Dar lucrarea dusă în toate câmpurile cere¹⁷²⁸ un cu totul alt fel de acțiune. Este nevoie să se pună o temelie diferită de temelie care a fost pusă în trecut.

Am auzit mult despre faptul că totul trebuie să meargă pe căile reglementate. Când vom vedea că aceste „căi reglementate” sunt curățite și rafinate, că poartă amprenta Dumnezeului cerului, atunci va fi timpul să se aprobe aceste căi. Dar dacă vedem că solie după solie date de Dumnezeu sunt primite și acceptate, și totuși nicio schimbare nu se face, știm că o putere nouă trebuie să fie introdusă în căile reglementate. Administrația căilor reglementate trebuie să fie schimbată cu totul, organizată din nou. Trebuie să fie un comitet, compus nu dintr-o jumătate de duzină de bărbați, ci din reprezentanți din toate ramurile lucrării noastre, din casele noastre de editură, din instituțiile noastre educaționale, și din sanatoriile noastre, care au viață în ele, care lucrează continuu și se lărgesc continuu.

Mi-au fost arătate câmpurile care ar fi trebuit să fie deschise în America. Dar unde în California sau în Michigan, cele două mari centre ale lucrării, se face lucrare agresivă? Unde se vede lupta din câmpurile noi?

Dumnezeu dorește ca lucrarea Lui să fie o putere care să ducă la ridicare, lărgire și extindere. Dar conducerea lucrării a devenit confuză în ea însăși. Nu că ar dori cineva să fie greșit sau să facă ceva greșit, ci principiile sunt greșite. Principiile acestea sunt așa de străine de principiile lui Dumnezeu încât Dumnezeu nu poate binecuvânta pe cei ce lucrează pe baza lor. Ceea ce trebuie să fie făcut, este să se introducă alte minți. Aceia care au lucrat în aceleași canale de ani de zile, sunt descurajați și confuzi. Noi nu putem încredința unora ca aceștia responsabilitățile înfricoșătoare care trebuie să fie purtate.

Au¹⁷²⁹ fost date în continuu instrucțiuni în ce privește principiile sacre, înălțătoare, înobilatoare care ar trebui să conducă în instituțiile noastre. Interesele Conferinței Generale și tot ceea ce se referă la conducerea lucrării, necesită minți controlate de Duhul Sfânt. Dacă cei însărcinați cu lucrarea nu dau dovadă că sunt sub controlul Duhului Sfânt, dacă nu dovedesc că primesc putere de la Dumnezeu pentru a o împărtăși în responsabilitățile pe care le au, trebuie să se facă o schimbare fără întârziere.

Să ne ferească Dumnezeu, fraților, ca această conferință să se încheie, așa cum s-au încheiat conferințele noastre din trecut, cu aceeași conducere, cu același ton, cu aceeași ordine. Domnul vrea ca aceia ce au cunoștință de adevăr să-și vină în fire. El vrea ca ei să se trezească. Este timpul să ne trezim și să luminăm, căci lumina noastră vine, și slava Domnului răsare peste noi. Dacă nu vrem să facem aceasta, atunci putem la fel de bine să încheiem astăzi conferința, ca și mai târziu.

După lumina pe care mi-a dat-o Dumnezeu, tot ce este în legătură cu această conferință trebuie să fie privit ca foarte sacru. De ce? Pentru că în această vreme lucrarea are să fie pusă pe o bază mai bună. Au fost urmate principii greșite. În ultimii cincisprezece ani au fost luate decizii care nu erau bune; iar acum Dumnezeu ne cheamă la o schimbare. El are nevoie în lucrarea Lui de bărbați ai credinței, capabili, bărbați care înțeleg că pentru ei este așezată o scară pe care să o urce pas cu pas, și că aceia care vor urca scara, în cele din urmă vor pași în împărăția cea veșnică a Domnului și Mântuitorului nostru, Isus Hristos. Haideți să înaintăm spre cer. Lăsați ca orice fir de egoism ce a fost țesut în lucrare, să fie scos afară.

Lucrarea¹⁷³⁰ ar trebui să fie sută la sută mai sus decât este acum. Agențiile satanice lucrează cu toată puterea lor pentru a ne slăbi și distruge, și dacă nu are loc o trezire în poporul lui Dumnezeu, dușmanul va câștiga biruința. Dumnezeu ne cheamă să ne trezim, să ne apucăm de lucrarea Lui, și să lucrăm pentru acum și pentru eternitate.

Mulți pășesc iar și iar pe același teren. Bisericele noastre mari ar trebui să furnizeze bărbați educați, instruiți și disciplinați, pregătiți să intre în via Domnului; dar ce fac ele? Câmpurile sărăcicioase din Sud, strigă la Dumnezeu după ajutor. Câmpurile acestea abia dacă au fost atinse, cu toate soliile pe care Dumnezeu le-a dat de un număr bun de ani.

Este nevoie urgentă ca acestei stări să i se pună capăt. Lăsați lucrarea să fie țesută după modelul după care a fost țesută până acum, și în cele din urmă se va distruge. Dumnezeu cheamă la o schimbare decisivă. Nu așteptați până când conferința se va încheia, și după aceea să vă adunați forțele ca să vedeți ce se poate face. Haideți să vedem ce se poate face acum. Căutați ce putere și ce inteligență poate să fie folosită în cadrul conferinței. Toate acestea să se unească pentru a se ocupa de lucrare în mod inteligent. De aceasta este nevoie.

Fiecare instituție să aibă ceva de zis în lucrarea cauzei în care are interes. Dumnezeu vrea să fim uniți în lucrare, să nu fie pusă întreaga povară peste doi sau trei bărbați. Dacă nu se face o schimbare, fratele Irwin în curând nu va mai putea lucra de loc. El are nevoie de sprijin. El s-a luptat așa de mult în lucrare încât trebuie să aibă parte de o schimbare căci altfel se va prăbuși.

Avem¹⁷³¹ nevoie de bărbați care vor sta așa de credincioși principiului, ca acul busolei față de pol. Dumnezeu va pune la probă bărbații cărora le sunt date responsabilități în lucrarea Lui, și dacă ei nu dovedesc că au o idee corectă despre principiile creștine, El îi va îndepărta și va pune pe alții în locul lor. Dumnezeu vrea să știm ce înseamnă să lucrezi pe baza principiilor cerului. El vrea ca aceia ce sunt puși în funcții să știe ce înseamnă ca fiecare să stea în locul și în poziția lui, ascultând de cuvintele, „să uniți cu credința voastră fapta; cu fapta, cunoștința; cu cunoștința, înfrânarea; cu înfrânarea, răbdarea; cu răbdarea, evlavia; cu evlavie, dragostea de frați; cu dragostea de frați, iubirea de oameni.” Fraților, haideți să ne atârnam cuvintele acestea în cămărilor minții. Dacă trăim după planul trasat aici, „nu veți aluneca niciodată. În adevăr, în chipul acesta vi se va da din belșug intrare în Împărăția veșnică a Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos.” 2Petru 1:5-11.

Dumnezeu vorbește serios cu noi. El a văzut comportarea avară și aceasta este vrednică de dispreț în ochii Lui. Dacă bărbații nu se vor schimba, nu vor vedea niciodată împărăția lui Dumnezeu. Ei sunt așa de lipsiți de noblețe, de generozitate, de gingășie și compasiune, precum și de iubirea lui Hristos, așa cum dealurile Ghilboa au fost lipsite de rouă și de ploaie. Ei nu pot fi treziți ca să-și vadă starea. A fost spus destul, dar aceasta nu i-a condus la reformă. Solia trimisă de cer este acceptată cu gura, dar nu s-a făcut nicio schimbare. Aceasta este ceea ce mă alarmează. Eu văd că dacă nu este mai multă gingășie, mai multă compasiune, mai mult din iubirea lui Dumnezeu, atunci binecuvântarea cerului va fi retrasă. Ioan a știut despre ce vorbea atunci când a zis, „Dar ce am împotriva ta, este că ți-ai părăsit dragostea dintâi. Adu-ți, deci, aminte de unde ai căzut; pocăiește-te¹⁷³², și întoarce-te la faptele tale dintâi. Altfel, voi veni la tine, și-ți voi lua sfeșnicul din locul lui, dacă nu te pocăiești.”

E nevoie să studiem ceea ce a scris Ioan despre iubirea lui Dumnezeu. Iubirea aceasta nu a fost cultivată, și dacă nu este cultivată, atunci se dezvoltă opusul ei. Dragostea lui Dumnezeu nu se manifestă în casele noastre de editură. Cei ce au practicat lucruri necinstite, s-au măgulit singuri că sunt oameni de afaceri cu spirit ascuțit, însă ei pierd în loc să câștige și, dacă nu fac o

schimbare, lumina le va fi luată. Ei nu reușesc să-și dea seamă că este în interesul instituției cu care sunt în legătură, ca ei să acționeze cu noblețe în orice vreme, să vină în ajutorul Domnului. Dumnezeu nu ne va achita până când principiile Lui nu sunt urmate în instituțiile noastre.

Dumnezeu vrea să spună exact ceea ce spune. El ne cheamă la o schimbare. Aceleași lucruri se repetă, aceleași idei sunt urmate, aceleași comitete sunt alese. Într-o mică secțiune este un rege care domnește, iar toți ceilalți sunt secunzii lui, în timp ce sunt alții care ar fi mai capabili să facă lucrarea, deoarece nu lucrează pe baza unor planuri înguste.

Eu simt intens în ce privește această problemă. Nu vreau să vorbesc în felul acesta. Dacă vă veți topi văzând duișia lui Dumnezeu, cu inimile zdrobite în fața Lui, așa încât să nu mai fiți înșelători, veți vedea că El urăște egoismul. Dacă introduceți egoismul în administrarea cauzei Lui, aceasta face ca fărâdeleaga să fie de o sută de ori mai mare. Îl faceți pe Dumnezeu să-i fie rușine de voi.

Voi¹⁷³³ trebuie să fiți reprezentanții lui Isus Hristos, reprezentanții caracterului Său. Voi trebuie să dovediți că îndepliniți principiile vii ale cerului în fiecare domeniu de acțiune. Dumnezeu nu va accepta focul vostru obișnuit. El vrea să folosiți focul cel sacru pe care El l-a aprins pe altarul divin. Este dorința Lui ca focul acesta să consume tot ceea ce este comun, tot egoismul, tot ce este ieftin. Lucrurile acestea trebuie să fie curățate din bărbații care ajută la pregătirea unui popor care să reziste în ultimul mare conflict, care este chiar asupra noastră. Eu-l trebuie să fie ascuns în Hristos. Când aceasta se întâmplă, va fi văzut Hristos. Hristos va fi văzut, ca marele Lucrător.

Dumnezeu dorește ca acele comitete care se ocupă de aceleași lucruri de atâta timp, să fie eliberate din autoritatea lor. Să li se dea o șansă de viață, ca să se vadă dacă nu pot ieși din fâgașele pe care au intrat. Nu am nicio speranță că vor putea ieși, fără o schimbare profundă, deoarece, măcar că Duhul lui Dumnezeu a lucrat asupra lor, totuși răul este încă acolo fără să fie reformat.

Domnul dorește ca Duhul Sfânt să pătrundă în această întrunire. El declară că trebuie să fie îndepărtată orice urmă de necinste în tranzacții, căci El urăște aceasta. Nicio viclenie nu trebuie să fie exercitată față de slujitorii Lui, care lucrează pentru El și își aduc zecimea în tezaur pentru a putea fi susținută cauza Lui. Tezaurul lui Dumnezeu trebuie să fie alimentat cu zecimea, care trebuie privită ca un fond sacru. Ea este a lui Dumnezeu și trebuie să fie dată de bună voie, pentru ca lucrarea să fie susținută. Cei aflați în poziții de răspundere trebuie să acționeze în așa fel încât poporul să aibă deplină încredere în ei. Acestor bărbați nu ar trebui să le fie frică să descopere la lumina zilei tot ceea ce ține de administrația lucrării.

Când¹⁷³⁴ lucrarea a fost în faza ei de copilărie, soțul meu obișnuia să se sfătuiască cu bărbați cu judecată sănătoasă. Lucrarea era mult mai puțin extinsă decât este acum, dar el nu se simțea capabil să o administreze de unul singur. El și-a ales sfinți dintre cei ce purtau responsabilități în toate părțile lumii. Și, după ce se sfătuiau împreună, bărbații aceștia se întorceau la lucrarea lor, simțind o mai mare responsabilitate pentru a duce lucrarea înainte în direcții bune, pentru a ridica, a purifica și a consolida, așa încât cauza lui Dumnezeu să poată merge înainte cu putere.

Ar trebui să fim plini de bucurie și fericire când ne gândim că Dumnezeu ne-a dat privilegiul de a fi împreună lucrători cu El. Noi putem avea toată puterea pe care Dumnezeu S-a angajat să ne-o dea, atunci când ne consacram pe noi înșine Lui. În cer s-a luat angajamentul ca toate facilitățile și bogățiile cerului să fie împărtășite fiecărui lucrător sincer și credincios, care simte că este dependent cu totul de Dumnezeu.

Dacă lăsați pe Dumnezeu în afara ecuației, și permiteți ca tendințele voastre moștenite și cultivate să intervină în lucrarea voastră, atunci sunteți pe un teren foarte alunecos. Atunci nu croiți cărări drepte pentru picioarele voastre, ci cărări strâmbe. Nu ne putem permite să facem aceasta. Răscumpărarea noastră a costat prea mult. Hristos și-a lăsat deoparte haina regească și coroana împărătească, și a coborât din înalta Lui autoritate, pentru ca El, având divinul și omenescul combinat, să poată să fie o stâncă pe care să omul să poată pași pentru a ajunge la cer. Aceasta a făcut El, pentru ca oamenii să poată sta pe un teren avantajos împreună cu Dumnezeu.

Sfințenia Lui umple viața oricui mănâncă pâinea vieții și bea din apele mântuirii. Acela care primește și practică cuvintele lui Hristos, are viața veșnică. Viața aceasta este în el pentru că el este în Hristos.

Cum¹⁷³⁵ îi poate binecuvânta Dumnezeu pe aceia care manifestă spiritul care spune „nu-mi pasă”, un spirit care îi conduce să umble contrar luminii pe care le-a dat-o Dumnezeu? Eu nu vă cer să acceptați cuvintele mele. Lăsați-o pe sora White deoparte. Nu citați cuvintele mele cât veți trăi, până când nu vă supuneți Bibliei. Când Biblia ajunge hrana voastră, mâncarea și băutura voastră, când principiile ei devin elementele caracterului vostru, veți ști mai bine cum să primiți sfatul de la Dumnezeu. Astăzi, înalț cuvântul cel prețios în fața voastră. Nu mai repetați ceea ce am spus, și nu mai ziceți, „sora White a spus așa”. Căutați ce spune Domnul, Dumnezeu lui Israel, și după aceea faceți ceea ce vă poruncește. Hristos a spus „trebuie să lucrez lucrările Celui ce M-a trimis”.

Noi trebuie să urmăm principiile pe care Dumnezeu le-a stabilit atunci când avem de-a face unii cu alții; căci noi suntem cumpărați cu sângele lui Hristos. Gândiți-vă la aceasta! Cumpărați cu sângele lui Hristos! Pe El L-a costat viața ca să ne aibă. A fost răstignit pentru noi și totuși, aceia pe care El dorește să-i vadă șezând aproape de cer, dând dovezi inconfundabile despre faptul că ei primesc lumina slavei Sale, umblă în întuneric.

Nu de emoție avem nevoie, ci de o credință vie în cuvântul viu al viului Mântuitor, un Mântuitor care a declarat deasupra mormântului împrumutat de la Iosif, „Eu sunt învierea și viața”. El vrea ca noi să trăim principiile Lui. Dar unii puși în poziții de răspundere, nu apreciază aceste principii. Ei au fost puși la probă și încercați. Trebuie să se facă o schimbare. Dați-le șansa să meargă în câmp și să vadă ce înseamnă să lupti pentru cauză, așa cum luptă unii dintre slujitorii lui Dumnezeu. Lăsați-i¹⁷³⁶ să vadă ce înseamnă să zidești lucrarea, ce înseamnă să înființezi ceva din nimic. Atunci vor înțelege că este dorința lui Dumnezeu ca slujitorii Lui să fie legați împreună, pentru ca fiecare parte a lucrării Lui să fie conectată cu oricare altă parte, toate fiind unite împreună prin legăturile de aur ale cerului.

Nu trebuie să fie regi în lucrarea noastră, să nu fie oameni care să-și întindă mâna și să spună lucrătorilor lui Dumnezeu, „nu puteți merge acolo; nu vă vom susține dacă mergeți acolo”. „Noi”? Ce au ei de-a face cu susținerea? Sunt ale lor mijloacele de susținere? Baniile vin de la popor, și Dumnezeu m-a instruit să spun celor ce lucrează în câmpuri lipsite, să meargă la popor și să le spună care le sunt necesitățile. Ei vor obține de la popor mijloace pentru a clădi lucrarea în câmpurile în care se află.

Există o lume care trebuie să fie avertizată. Trebuie să avem comitete care să împiedice lucrarea? Dacă privim la orașele din America, unde sunt monumentele înălțate pentru Dumnezeu? Unde sunt bisericile care să aducă slavă numelui Său? Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru lucrarea misionară medicală. Dumnezeu va chema fiecare suflet care este educat, să lucreze în direcția aceasta în legătură cu lucrarea evangheliei. El are locuri pentru ei. Nicio piatră să nu fie pusă în calea celor ce se străduiesc să învețe pe tinerii noștri cum să facă această lucrare. Domnul va arăta pe față că El va lucra împreună cu aceia care vor să lucreze. El spune, „Voi sunteți împreună lucrători cu Dumnezeu”.

M-a durut inima când am fost în California. Acolo sunt tineri care lucrează în biserici, dar unde este puterea pentru a deschide câmpuri noi? Unde sunt aceia care vor să spună „noi nu trebuie să stăm cu aceia care cunosc adevărul¹⁷³⁷, ci trebuie să intrăm în câmpuri noi”? Este o lume de salvat, dacă bărbații și femeile vor să cedeze cerințelor adevărului. Semintele adevărului trebuie să fie semănate. „Ridicați-vă ochii și priviți câmpurile, care sunt albe, gata pentru seceriș”, a spus Hristos. El vrea ca noi să vedem starea câmpului. Vă veți mai simți atunci liberi să călătoriți din loc în loc, pentru a vizita bisericile? Nu, nu! Dumnezeu să vă ajute și să vă dea duhul soliei, ca să tânjiți după suflete și să nu le dați drumul până când nu sunt convertite. Aceasta este lucrarea pe care dorește Dumnezeu să o vadă făcută, și până când acest spirit nu cuprinde pe fiecare om și fiecare conferință, lucrarea nu poate înainta cu putere. Domnul dorește ca poporul Său să adopte lumina în ce privește reforma sanitară, conducându-i pe cărările tăgăduirii și jertfirii de sine.

Oh, cât de mult m-a durut că s-au aruncat obstacole în calea mea în ce privește acest subiect. Unii au spus, „Sora White mănâncă brânză, și de aceea suntem liberi să mâncăm brânză”. Am gustat brânza o dată sau de două ori, dar aceasta e cu totul altceva decât să faci din ea un articol de dietă. Odată, pe când eram la Minneapolis, am șezut la o masă pe care era ceva brânză. Eram destul de bolnavă atunci, și unii dintre frații mei mi-au spus că ei credeau că dacă aș mânca puțină brânză, mi-ar face bine. Am mâncat o bucățică, și de atunci s-a relatat în adunări mari cum că sora White mănâncă brânză.

Nu am carne în casa mea de ani de zile. Dar, voi să nu renunțați la carne doar pentru că sora White nu o mănâncă. Nu dau nimic pe reforma voastră sanitară dacă aceasta este temelia pe care se bazează. Vreau să stați în demnitatea voastră personală și în consacrarea voastră individuală față de Dumnezeu, întreaga ființă fiind dedicată lui Dumnezeu. „Dacă cineva mânjește templul lui Dumnezeu, pe acela îl va nimici Dumnezeu; căci templul lui Dumnezeu este sfânt, și templul Lui sunteți voi.”

Vreau¹⁷³⁸ să vă gândiți la aceste lucruri. Nu faceți din nicio ființă umană criteriul vostru. Voi aveți un trup care este făcut într-un mod minunat și uimitor. Ar trebui să ne purtăm cu multă grijă față de corpul acesta. Sistemul fizic trebuie să fie menținut în perfectă ordine, pentru ca puterea creierului să fie pătrunzătoare și puternică.

Orice povară inutilă pusă în stomac, va înceteșă creierul. Veniți la o adunare în felul acesta, după ce mâncați o masă copioasă, fără să faceți exercițiu fizic, și ideile voastre nu vor fi bune de nimic. Veți fi somnoroși. Nu veți înțelege cu adevărat propunerile la care vă dați acordul. Aduceți-vă dieta în conformitate cu legile naturale, și o mare schimbare se va vedea.

Nu faceți referire la ceea ce a spus sora White. Nu vă cer să faceți aceasta. Dumnezeu mi-a spus că mărturia mea trebuie să fie spusă în fața acestei conferințe, și că eu nu trebuie să încerc să-i fac pe oameni să o creadă. Lucrarea mea este să las adevărul în fața poporului, și cei care apreciază lumina din cer, vor accepta adevărul. Dumnezeu vrea ca voi să croiți cărări drepte pentru picioarele voastre, pentru ca șchiopul să nu trebuiască să se întoarcă din drum.

Domnul dorește ca împreună cu conferința să fie conectată abilitatea pe care El a dat-o lui Dr. Kellogg. El vrea ca poporul Său să folosească cât mai mult abilitatea pe care El a revărsat-o peste slujitorii Lui. El nu a dorit ca lucrarea medicală misionară să se separe de lucrarea evangheliei, sau lucrarea evangheliei să fie separată de lucrarea medicală misionară. Acestea trebuie să se îmbine una într-alta. Lucrarea medicală misionară trebuie să fie privită ca lucrarea de pionier. Ea trebuie să furnizeze mijloacele pentru a fi dărâmată prejudecata. Ca brațul drept, ea trebuie să deschidă ușile pentru solia evangheliei.

Dumnezeu vrea ca lucrătorii Lui să stea umăr lângă umăr alături de Dr. Kellogg, care uneori a fost aproape disperat și aproape și-a pierdut rațiunea din¹⁷³⁹ cauza pozițiilor pe care le-au adoptat unii. Mulți au aruncat pietre înaintea carului ca să împiedice înaintarea lui, măcar că ar fi trebuit să înțeleagă faptul că Dumnezeu vrea ca lucrarea medicală misionară să meargă înainte.

Înainte să vin la această conferință, am avut îndoieli în ce privește locul unde să stau pe timpul conferinței. Dr. Kellogg m-a invitat cu curtoazie să-mi fac din casa lui căminul meu. Dar s-a pus problema că „se va zice că Dr. Kellogg m-a influențat”. Apoi m-am gândit, „lasă-i să spună, dacă asta vor să spună. Ei au spus-o și până acum, măcar că nu aveau vreun motiv mai mare ca acum ca să o spună”. Totuși, pentru că am dorit să îndepărtez orice motiv posibil pentru povești, am decis să nu rămân la locuința doctorului. Vineri seara, la momentele noastre de închinare, (la locuința din Elmshaven, în nordul Californiei) am cerut Domnului să mă îndrume unde să stau. Am fost bolnavă, și iar am fost bolnavă. Nu am dorit să particip deloc la conferință, pentru că am știut că efortul va fi o încordare teribilă pentru mine.

Pe când mă rugam, o lumină dulce mi-a umplut camera, aducând cu ea o mireasmă ca a unor flori frumoase. Apoi parcă o voce mi-a spus „acceptă invitația slujitorului Meu, John Kellogg, de a face din casa lui căminul tău. L-am ales ca medic al Meu, și tu poți fi o încurajare pentru el”. Acesta este motivul pentru care stau în casa lui Dr. Kellogg. Aș dori ca în orice fel posibil să-l tratez pe Dr. Kellogg ca pe un medic ales de Dumnezeu. Aceasta este ceea ce voi face. Și vreau ca frații mei să înlătore de la ei vorbirile nedrepte. Să se întrebe, „Ce spune

Domnul?” Mergeți la El pentru a primi ajutor. Nu depindeți de opiniile ființelor omenești, căci ele sunt predispuse la greșală. Mergeți la Domnul, Dumnezeu lui Israel. El vă va da înțelegere și cunoștință. Voi nu trebuie să vă sprijiniți pe nicio ființă omenească.

La¹⁷⁴⁰ momentele noastre de rugăciune din seara aceea, toată familia a fost copleșită. Deși nu au știut nimic despre ceea ce am văzut, și-au dat seama că Duhul Domnului era în mijlocul nostru. Binecuvântarea lui Dumnezeu plutea în toată încăperea ca un val al mării. Duhul ne-a luat în stăpânire, iar fratele și sora Druillard au plâns și au lăudat pe Domnul. Cu adevărat am avut parte de o revărsare a Duhului. Astfel de lucruri sunt mai de preț pentru mine decât aurul sau argintul.

Vreau să vă spun, de dragul lui Hristos, uniți-vă. Nu ne putem reforma dacă ne îndreptăm degetul către greșeli sau către altcineva. El spune, „urâsc efa mică și greutatea strâmbă”. El ne cunoaște pe fiecare dintre noi, și dorește să venim într-o legătură strânsă cu El. El i-a spus lui Corneliu unde să-l găsească pe Petru. A știut exact unde era Petru de găsit. Îngerul Domnului ar fi putut să-i transmită lui Corneliu solia, dar nu aceasta este calea lui Dumnezeu. El a dorit să stabilească o legătură între Petru și Corneliu. Lumina pe care i-o dăduse lui Petru, trebuia să fie dată de Petru lui Corneliu.

Frații mei, lăsați pe Domnul, Dumnezeu lui Israel în mijlocul vostru. Faceți-I loc. În loc să manifestați ură, manifestați iubirea lui Dumnezeu. Dumnezeu să ne ajute pe toți să luăm o poziție dreaptă.

Eu cred că Dumnezeu este astăzi aici. Dacă nu aș fi crezut aceasta, nu aș fi spus ceea ce am spus. Eu cred că El poate trimite ceea ce am spus, direct în inimile voastre.

Este o lucrare de făcut, nu de a sta departe unii de alții, ci de a lucra pe baza principiilor lui Dumnezeu. Domnul vrea să stați în tăria Lui.

El¹⁷⁴¹ vrea să ne deschidem ferestrele sufletului spre cer și să le închidem înspre pământ. El vrea să descopere mântuirea Lui. El vrea ca lucrarea medicală misionară și evanghelia să fie în mod inseparabil legate una de alta. Lucrarea Lui trebuie să fie un întreg în unitate. Dumnezeu are nevoie de talentele pe care i le-a încredințat lui Dr. Kellogg. El vrea ca talentele existente în instituțiile noastre să fie conectate cu conducerea lucrării Lui. Trebuie să fie formate comitete care să aibă interes în fiecare parte a lucrării. Atunci lucrarea va fi condusă într-un fel mai înalt decât a fost până acum.

Lucrarea misionară medicală deschide calea pentru evanghelie. Aș vrea să spun că Dumnezeu nu a binecuvântat lucrarea așa cum ar fi vrut să o binecuvânteze dacă ar fi existat apreciere față de lucrarea pe care el o poartă. Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru că Dr. Kellogg nu s-a scufundat în disperare și infidelitate, așa cum îmi era teamă că va face. Dr. Kellogg, poate că ți-am scris cuvinte prea tari, dar am simțit că trebuie să mă țin de tine, și să te țin cu toată puterea pe care o aveam. Apreciez lucrarea care se face în ramura misionară medicală. Cum poate cineva să privească această lucrare și să nu vadă că Dumnezeu lucrează, este o taină pentru mine.

Este intenția lui Dumnezeu ca Dr. Kellogg să stea în poziția pe care o are, ca să dea caracter lucrării, prin faptul că atinge clasele înalte. Poporul lui Dumnezeu ar trebui să se simtă onorat pentru faptul că El le-a dat instituții prin care clasele înalte pot să fie atinse.

Aș vrea să spun că vreau să mă ocup de lucrarea medicală misionară cu toată abilitatea mea. Noi am făcut tot ce am putut mai bine în această direcție în Australia. Îi mulțumesc Domnului pentru că binecuvântarea Lui a însoțit lucrarea¹⁷⁴² noastră. Slujitorii lui Hristos trebuie neapărat să stea într-o poziție cu totul diferită. Ei trebuie să fie evangheliști; ei trebuie să fie misionari medicali. Ei trebuie să se ocupe de lucrare în mod inteligent. Însă nu este de niciun folos pentru ei să creadă că pot face aceasta, cât timp neglijează lucrarea despre care Dumnezeu a zis că ar trebui să fie legată împreună cu evanghelia. Dacă ei neglijează lucrarea misionară medicală, să nu se gândească că pot duce lucrarea lor înainte cu succes, căci nu au decât pe jumătate din facilitățile necesare.

Domnul încă ne iubește. Haideți să-L lăudăm pentru aceasta. Haideți să ne ocupăm de lucrare într-un fel nou, cu inima, cu mintea și cu energia. Nu mai căutați greșeli în frații voștri. Eu văd că sunt destui vulturi care pândesc să prade trupurile moarte. Haideți ca în lucrarea noastră să

nu fie nimic de felul acesta. Haideti să nu mai permitem căutarea de greșeli. Ocupați-vă de voi înșivă, și veți avea destule de făcut. Dacă vă veți curăța sufletele prin ascultare de adevăr, veți avea ce să împărtășiți.

Dumnezeu să vă ajute pe voi, și să mă ajute pe mine. Am nevoie de ajutor, energie și putere. Dar nu o citați pe sora White până când nu stați într-o poziție avantajoasă, în care să știți ce faceți. Luați Cuvântul lui Dumnezeu. Acesta este plin de mâncare și băutură. Studiați Biblia, și veți ști mai mult despre Dumnezeu decât știți acum. Veți avea ceva proaspăt de împărtășit altora. Nu vă veți mai învârti mereu și mereu pe același teren. Vă veți da seama că există o lume întregă de salvat. Vă cer să vă îmbrăcați toată armura, și asigurați-vă că picioarele voastre sunt încălțate cu râvna evangheliei păcii. – Manuscris 43, 1901 (un subiect prezentat de Ellen White la biblioteca Colegiului din Battle Creek, la 1 aprilie, 1901).

REMARCI FĂCUTE LA CONFERINȚA GENERALĂ

(Extras din Buletinul Conferinței Generale, 3 aprilie, 1901)

În acest moment, sora White, care era de față, a venit în față și a vorbit după cum urmează:

Simt un interes deosebit față de mișcările și deciziile care se pot face la Conferința aceasta, în ce privește lucrurile care ar fi trebuit făcute de ani de zile, mai precis acum zece ani, când eram adunați pentru Conferință, iar Duhul și puterea lui Dumnezeu au pătruns în cadrul întrunirii noastre, ca să mărturisească faptul că Dumnezeu era gata să lucreze pentru poporul acesta dacă voiau să intre pe făgașul lucrării. Frații au consimțit în fața luminii pe care a dat-o Dumnezeu, dar au fost unii dintre cei legați de instituțiile noastre, îndeosebi de Editura Review and Herald și de Conferință, care au introdus elemente ale necredinței, așa încât nu s-a acționat după lumina care a fost dată. S-a consimțit în fața ei, dar nu s-a făcut nicio schimbare deosebită, care să producă a astfel de stare a lucrurilor încât puterea lui Dumnezeu să poată fi descoperită în mijlocul poporului Său.

Lumina care mi-a fost dată arăta că poporul acesta ar trebui să stea mai sus decât orice alt popor de pe fața pământului, că ei ar trebui să fie un popor loial, un popor care să reprezinte în mod corect adevărul. Puterea sfințitoare a adevărului, descoperită în viețile lor, trebuia să-i distingă de lume. Ei trebuiau să stea în demnitate morală, având o legătură așa de strânsă cu cerul încât Domnul Dumnezeu lui Israel să le poată da un loc pe pământ.

An după an s-a făcut aceeași recunoaștere, dar principiile care înalță poporul nu au fost țesute în lucrare. Dumnezeu le-a dat lumină clară despre ceea ce ar trebui să facă, și ce să nu facă, dar ei s-au îndepărtat de lumina aceea, și este o mirare pentru mine că încă suntem în așa prosperitate cum suntem acum. Aceasta se datorează marii îndurări a lui Dumnezeu și nu propriei noastre neprihăniri, pentru ca numele Lui să nu fie dezonorat în lume.

În capitolul treizeci și unu din Exod, Dumnezeu spune: „păziți Sabatele Mele; căci ele sunt un semn între Mine și voi în toate generațiile, ca să știți că Eu sunt Domnul care vă sfințesc.”

Nu se cuvine ca oamenii din vreo parte a lumii, din vreo ramură a lucrării Lui, să se depărteze de principiile lui Dumnezeu, în vreo tranzacție financiară. Dumnezeu vrea ca lumea să vadă că se pot încheia tranzacții în acord cu principiile care marchează caracterul lui Dumnezeu în Hristos. Ce sunt poruncile lui Dumnezeu? Ele sunt un zid înălțat în jurul poporului Său. Nu trebuie să aibă loc nicio îndepărtare de principiile Lui, nicio introducere de principii lumești. Nici nu trebuie să fie introduse obiceiuri sau practici lumești pe care să le urmeze poporul care trebuie să-L reprezinte pe Hristos. Dacă păzim poruncile lui Dumnezeu, suntem în legătură cu Dumnezeu, și El este în legătură cu noi.

În primul capitol din 1Petru, citim: „Petru, apostol al lui Isus Hristos, către aleșii care trăiesc ca străini, împrăștiați prin Pont, Galatia, Capadocia, Asia și Bitinia, după știința mai dinainte a lui Dumnezeu Tatăl, prin sfințirea lucrată de Duhul, spre ascultarea și stropirea cu

sângele lui Isus Hristos. Harul și pacea să vă fie înmultite! Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care, după îndurarea Sa cea mare, ne-a născut din nou prin învierea lui Isus Hristos din morți, la o nădejde vie, și la o moștenire nesticăcioasă, și neîntinată, și care nu se poate veșteji, păstrată în ceruri pentru voi.” Pentru a câștiga această moștenire, voi înșivă trebuie să fiți nesticăcioși și neîntinați. Voi nu trebuie să fiți abătuți în vreun fel de la căile drepte pe care le-a trasat Dumnezeu.

„Voi sunteți păziți de puterea lui Dumnezeu, prin credință, pentru mântuirea gata să fie descoperită în vremurile de apoi!” Noi trăim în vremurile de apoi. Suntem acum ca și cum am fi la granițele conflictului final.

„În ea voi vă bucurați mult, cu toate că acum, dacă trebuie, sunteți întristați¹⁷⁴⁴ pentru puțină vreme, prin felurite încercări, pentru ca încercarea credinței voastre, cu mult mai scumpă decât aurul care piere și care totuși este cercat prin foc, să aibă ca urmare lauda, slava și cinstea, la arătarea lui Isus Hristos”. Gândiți-vă la aceasta, fraților. Gândiți-vă. Avem aici bărbați cu gânduri profunde, și ei au nevoie să se gândească.

„Pe care voi Îl iubiți fără să-L fi văzut, credeți în El, fără să-L vedeți, și vă bucurați cu o bucurie negrăită și strălucită”. Acesta este standardul pe care Dumnezeu vrea să-l atingem. „Pentru că veți dobândi, ca sfârșit al credinței voastre, mântuirea sufletelor voastre. Proorocii, care au proorocit despre harul care vă era păstrat vouă, au făcut din mântuirea aceasta ținta cercetărilor și căutării lor stăruitoare. Ei cercetau să vadă ce vreme și ce împrejurări avea în vedere Duhul lui Hristos, care era în ei, când vestea mai dinainte patimile lui Hristos și slava de care aveau să fie urmate. Lor le-a fost descoperit că nu pentru ei înșiși, ci pentru voi spuneau ei aceste lucruri pe care vi le-au vestit acum cei ce v-au propovăduit Evanghelia, prin Duhul Sfânt trimis din cer și în care chiar îngerii doresc să privească.”

Fiecare suflet, din fiecare Conferință, din fiecare parte a viei Domnului, are privilegiul de a cunoaște adevărul. Dar adevărul nu este adevăr pentru cei care nu-l trăiesc. Adevărul este adevăr pentru voi doar dacă îl trăiți în viața zilnică, dovedind lumii cum trebuie să fie poporul acela care va fi în cele din urmă salvat.

„De aceea, încingeți-vă coapsele minții voastre, fiți treji, și puneți-vă toată nădejdea în harul, care vă va fi adus, la arătarea lui Isus Hristos. Ca niște copii ascultători, nu vă lăsați târâți în poftele pe care le aveți altădată, când erați în neștiință.”

Vă întreb, de ce le este îngăduit bărbaților care nu și-au supus eu-l, să stea în poziții importante ale adevărului și să se ocupe de lucrurile sacre? Ei au ajuns oameni maturi, dar au lăsat în ei tendințele copilăriei. Dumnezeu nu vrea așa ceva. El a făcut provizii pentru ca toți să poată să aibă în ei harul lui Hristos. Altfel nu vor intra în cer. A fost odată rebeliune acolo, și nu va mai fi alta. Acum ne este dată ocazia să scăpăm de orice fel de rebeliune.

„După cum Cel ce v-a chemat este Sfânt, fiți și voi sfinți în toată purtarea voastră”. După ce veți pleca de la această întrunire și veți ajunge la casele voastre, fiți grabnici la ascultare, și înceți la vorbire. Păstrați-vă în supunere față de Duhul lui Dumnezeu. La ultima Conferință la care am participat aici, a existat bătălie și controversă în fiecare casă. Dacă oamenii s-ar fi rugat în loc să bârfească, dacă ar fi vorbit cu Dumnezeu, starea lucrurilor ar fi fost cu totul alta.

Mulți dintre voi s-au educat ca să vorbească cu ființe umane în loc să vorbească cu Dumnezeu. Ați ridicat bariere împotriva principiilor care ar fi trebuit să fie transmise în fiecare parte a viei Domnului.

Înceți la vorbire, înceți la mânie. Este destul un cuvânt pentru a aprinde un om care nu obișnuiește să vorbească cu Dumnezeu. Spiritul acesta este contagios ca lepra. Unul sau altul îl prinde, și astfel începe disensiunea, cearta și zarva. Dumnezeu nu este în această lucrare. Fraților, înainte să încheiem, vom ști dacă Dumnezeu sau nu Dumnezeu conduce această Conferință.

„Ci, după cum Cel ce v-a chemat este Sfânt, fiți și voi sfinți în toată purtarea voastră. Căci este scris: „Fiți sfinți, căci Eu Sunt Sfânt”. Și dacă chemați ca Tată pe Cel ce judecă fără părtinire pe fiecare după faptele lui, purtați-vă cu frică în timpul pribegiei voastre”. Puteți să fiți înălțați până la cer, în ce privește poziția pe care o aveți, dar nu poziția îl face pe om. Ascultați de poruncile lui Dumnezeu? Sunteți una cu Dumnezeu? Sunteți sfințiți prin Duhul lui Dumnezeu?

Cei care ocupă poziții în cadrul Conferinței trebuie să aibă neprihănirea lui Hristos. Aceasta dă omului putere în lucrarea lui.

„Și dacă chemați ca Tată pe Cel ce judecă fără părtinire pe fiecare după faptele lui, purtați-vă cu frică în timpul pribegiei voastre”. Nu înălțați eu-l. Hristos a spus „Veniți la Mine, voi toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă. Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima, și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre. Căci jugul Meu este bun, și sarcina Mea este ușoară”.

„Purtați-vă cu frică în timpul pribegiei voastre; căci știți că nu cu lucruri pieritoare, cu argint sau cu aur, ați fost răscumpărați”. Dacă vă depărtați de principiile care vor dăinui în toate veacurile veșniciei, și introduceți lucruri obișnuite în slujirea lui Dumnezeu, atunci El vă va risipi lucrarea în cele patru vânturi.

„Știți că nu cu lucruri pieritoare, cu argint sau cu aur, ați fost răscumpărați din felul deșert de viețuire, pe care-l moșteniserăți de la părinții voștri”. Sunt unii aici, care au tradiții, și sunt în aceeași poziție în care au fost Fariseii. Deși spun că unitatea și iubirea, compasiunea și gingășia sunt principiile cele corecte, totuși în practica lor se prind de tradițiile cele vechi. „Trebuie să stați lângă tradițiile cele vechi”, spun ei. Dar avem nevoie de tradițiile lui Dumnezeu. E nevoie să avem în viețile noastre principiile cele vii ale cerului.

Sunteți răscumpărați cu sângele scump al lui Hristos, Mielul fără cusur și fără prihană. Dar, pentru ce ați fost răscumpărați? Dați-mi voie să citesc din nou. „Știți că nu cu lucruri pieritoare, cu argint sau cu aur, ați fost răscumpărați din felul deșert de viețuire, pe care-l moșteniserăți de la părinții voștri, ci cu sângele scump al lui Hristos, Mielul fără cusur și fără prihană. El a fost cunoscut mai înainte de întemeierea lumii, și a fost arătat la sfârșitul vremurilor pentru voi, cari, prin El, sunteți credincioși în Dumnezeu, care L-a înviat din morți, și I-a dat slavă, pentru ca, credința și nădejdea voastră să fie în Dumnezeu. Deci, ca unii cari, prin ascultarea de adevăr, v-ați curățit sufletele” – contează foarte mult dacă sunteți legați împreună cu Dumnezeu prin adevăr, sau nu sunteți. „Deci, ca unii care, prin ascultarea de adevăr, v-ați curățit sufletele prin Duhul, ca să aveți o dragoste de frați neprefăcută, iubiți-vă cu căldură unii pe alții, din toată inima”. Gândiți-vă la aceasta.

„Fiindcă ați fost născuți din nou”. După cum vedeți, dacă facem aceste lucruri, atunci suntem născuți din Duhul. „Fiindcă ați fost născuți din nou nu dintr-o sămânță, care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi, prin Cuvântul lui Dumnezeu, care este viu și care rămâne în veac.” E nevoie să faceți toate aceste lucruri. Aici sunt oameni serioși, cu judecată dreaptă, care ocupă poziții cu influență în comitete, și se ocupă de lucrurile sacre, legate de slujirea lui Dumnezeu. Aceste persoane au fost chemate să poarte responsabilități, să aibă influență în lucrarea lui Dumnezeu, și lucrarea a mers crescând, și ar trebui să meargă crescând împătrit. Unii dintre cei angajați în lucrare au inteligența sfințită, iar alții nesfințită, dar totul va fi descoperit; căci „după roadele lor îi veți cunoaște”.

Oricare ar fi lucrarea făcută de bărbații din poziții cu răspundere, caracterul ei va fi dovedit¹⁷⁴⁵ după roadele pe care le aduce. În serviciul de publicații, lumina pe care mi-a dat-o Dumnezeu de ani de zile arată că aceia puși acolo în poziții de răspundere ar trebui să-i strângă pe tineri, să le vorbească, să-i instruiască pentru a sluji Domnului. Nu îngăduiți un spirit de combativitate. Țineți sub control limbile nesfințite. Nu învinuiți și nu condamnați. Acționați așa cum ați fi vrut să acționeze față de voi supraveghetorii voștri atunci când erați în aceeași poziție ca acești tineri. Dumnezeu vrea ca fiecare persoană aflată în serviciul Lui, să-L reprezinte.

Bărbații care au țesut pasiunile lor omenești în viață și în caracter, care au nutrit eu-l în toată viața lor, nu trebuie să creadă că sunt calificați să se ocupe cu mințile omenești. Dumnezeu vrea ca fiecare persoană să înceapă în cămin, și acolo să trăiască viața lui Hristos. În biserică și în fiecare tranzacție de afaceri, omul va fi exact așa cum este la el acasă. Dacă se supune acasă călăuzirii Duhului Sfânt, dacă își înțelege responsabilitatea de a se ocupa de mințile de acolo, atunci va urma aceeași cale și dacă va fi pus în poziții responsabile. Amintindu-și de duișia manifestată de Hristos față de el, va manifesta aceeași iubire și duișie față de alții.

Toți cei ce sunt educați pentru serviciul de publicații ar trebui să vadă exemplificate acolo principiile cerului. Mai degrabă mi-aș pune copilul în mormânt decât să-l văd că merge acolo unde va vedea aceste principii denaturate și pervertite. Principiile cerului trebuie să fie urmate în fiecare familie, în disciplina fiecărei biserici, în fiecare amplasament, în fiecare instituție, în fiecare școală, și în tot ceea ce este de condus. Voi nu aveți dreptul de a conduce, dacă nu conduceți după ordinea lui Dumnezeu. Sunteți sub controlul lui Dumnezeu? Înțelegeți răspunderea pe care o aveți față de El? Dacă veți înțelege această răspundere, veți înțelege că trebuie să modelați și să formați minți după asemănarea divină; și apoi, aceia din diferitele instituții, care sunt instruiți și educați pentru a deveni lucrători, vor lucra pentru Dumnezeu, pentru a ține sus standardul neprihănit.

O, sufletul meu este interesat de aceste lucruri. Bărbații care nu au învățat să se supună controlului și disciplinei lui Dumnezeu, nu sunt competenți să instruiască tineri, să se ocupe de mințile omenești. Este la fel de imposibil pentru ei să facă această lucrare, ca și cum le-ar fi imposibil să facă o lume. Ca bărbații aceștia să stea într-o poziție sacră, ca să fie glasul lui Dumnezeu pentru popor, așa cum am crezut cândva că este Conferința Generală, - aceasta s-a dus. Acum e nevoie de o reorganizare. E nevoie să începem de la temelie, și să zidim pe un principiu diferit.

Instituția aflată sub conducerea lui Dr. Kellogg a făcut o mare lucrare pentru educarea tinerilor. Ea a trimis mai mulți lucrători pentru cauză în ramurile evangheliei misionare medicale, decât orice altă agenție pe care o cunosc în poporul nostru din toată lumea. Și, vă întreb, cum tratați voi aceste lucruri? Simțiți că sunteți datori să-L onorați pe Dumnezeu prin faptul că respectați și onorați lucrarea care se face în numele Lui pentru zidirea cauzei Lui?

Principiile reformei sanitare au fost proclamate de noi ca popor, de treizeci de ani. Și totuși, sunt printre noi slujitori ai evangheliei și membri ai bisericii care nu au respect pentru lumina pe care a dat-o Dumnezeu în ce privește reforma sanitară. Ei mănâncă așa cum le place, și lucrează așa cum le place. Dumnezeu cere să fie rostită o mărturie directă în fața celor ce pretind a crede că trăim în zilele de pe urmă ale istoriei acestui pământ. Trebuie să fie trasată o linie de separare între cei ce slujesc lui Dumnezeu, și cei ce nu-l slujesc. Dumnezeu cere poporului Său să lase la o parte îngăduința de sine. Dacă se vor consacra lui Dumnezeu cu trup, suflet și duh, puterea Lui va fi descoperită într-o manieră remarcabilă. Sunt bărbați la conducerea diferitelor noastre instituții, instituții de interes în ce privește educația, precum și instituții ale Conferințelor din diferite localități și diferite State. Toți aceștia trebuie să stea ca bărbați reprezentativi, care au ceva de spus în modelarea și formarea planurilor care trebuie duse la îndeplinire. Trebuie să fie mai mulți decât unul, doi, sau trei oameni ca să se gândească la tot câmpul cel imens. Lucrarea este mare, și nu există nicio minte umană care să poată face planuri singură pentru lucrarea ce e nevoie să fie făcută.

Există unii care întotdeauna iau o poziție negativă. Aceasta nu contează, pe lângă creșterea lucrării. Ce s-a realizat aici în Michigan? Ce s-a realizat în America, în câmpurile care necesitau lucrători și ajutoare eficiente? Vă întreb, care câmp unde oamenii nu au auzit adevărul niciodată, a fost cercetat și lucrat?

Cine a pregătit bărbați pentru a intra în câmp? Și totuși peste noi stă responsabilitatea de a împlini porunca lui Hristos, „Duceți-vă în toată lumea și predicați evanghelia la orice făptură”. După botezul Său, Hristos a predicat evanghelia în cetățile din împrejurimi. El lucra și vindeca – lucrarea medicală misionară era legată împreună cu predicarea evangheliei. Sunt atât de plină de mulțumire pentru lucrarea misionară medicală, desfășurată împreună cu evanghelia. Aceasta trebuie să fie învățată, să fie desfășurată; căci este tocmai lucrarea pe care a făcut-o Hristos când a fost pe pământ. El a fost cel mai mare misionar pe care l-a văzut lumea vreodată.

Poate că veți spune, „Atunci, de ce să nu ne ținem de lucrare și să vindecăm bolnavii așa cum a făcut Hristos?” Eu vă răspund: nu sunteți pregătiți. Unii au crezut; unii au fost vindecați; dar mulți se îmbolnăvesc singuri din cauza mâncatului cu necumpătate sau din cauza îngăduinței în alte obiceiuri rele. Dacă se îmbolnăvesc, să ne rugăm pentru ei să fie vindecați, ca să poată face tot așa cum au făcut până atunci? Trebuie să aibă loc o reformă printre noi; poporul trebuie să

ajungă la un standard mai înalt înainte să ne putem aștepta ca puterea lui Dumnezeu să se manifeste într-o manieră remarcabilă pentru vindecarea celui bolnav.

Noi vorbim despre Duhul Sfânt; predicăm despre Duhul Sfânt; dar e nevoie să înțelegem care este lucrarea Duhului Sfânt. E nevoie să înțelegem că trebuie să cooperăm cu Dumnezeu în orice privință, căci altfel Dumnezeu nu poate coopera cu noi. „Noi suntem împreună lucrători cu Dumnezeu”.

După lumina care mi-a fost dată – și nu pot spune exact cum se va împlini aceasta – o energie mai mare trebuie să fie adusă în forța de conducere a Conferinței. Dar aceasta nu se va face prin încredințarea de responsabilități bărbaților asupra cărora s-a revărsat lumină an după an în ultimii zece sau cincisprezece ani, și totuși nu au băgat în seamă lumina pe care le-a oferit-o Dumnezeu. Cuvântul lui Dumnezeu este călăuză noastră. Ați dat ascultare Cuvântului? Mărturiile nu sunt destinate în niciun caz să ia locul Cuvântului. Ele trebuie să vă conducă la Cuvântul acela neglijat, ca să puteți mânca cuvintele lui Hristos, ca să vă puteți hrăni cu ele, pentru ca printr-o credință vie să puteți fi zidiți cu cuvintele cu care vă hrăniți. Dacă trăiți în ascultare față de Hristos și cuvântul Lui, atunci mâncați din frunzele pomului vieții, care sunt pentru vindecarea neamurilor.

Aici avem exact cuvintele pe care e nevoie să le aducem în viața noastră practică. Bărbații care au stat îndelung în poziții de încredere în timp ce au nesocotit lumina pe care Dumnezeu a¹⁷⁴⁶ dat-o, nu sunt bărbați de care să se depindă. Dumnezeu vrea ca aceștia să fie dați la o parte. El vrea ca un nou element al vieții să fie introdus în instituțiile editoriale. Sunt unii care au fost puși ca administratori, dar nu au administrat lucrurile după rânduiala lui Dumnezeu. Unii au slujit în diferite comitete, și s-au simțit liberi să dicteze ce să spună comitetul sau ce să facă, pretinzând că aceia care nu susțin acele idei păcătuiau împotriva lui Hristos. Când puterea lui Dumnezeu se va manifesta în biserică și în administrația diferitelor departamente ale lucrării Lui, când va fi evident că conducătorii înșiși sunt controlați de Duhul cel Sfânt al lui Dumnezeu, atunci va fi timpul să considerați că sunteți în siguranță dacă acceptați ceea ce spune acel om, sub conducerea lui Dumnezeu. Însă trebuie să știți dacă sunteți călăuziți de principiile Cuvântului viului Dumnezeu. Marele General al oștirilor, Căpetenia oștirii Domnului, El este conducătorul nostru.

Copiii lui Israel s-au gândit că dacă ar avea un împărat și ar fi ca celelalte popoare, atunci ar fi un popor extraordinar. Dumnezeu l-a îndrumat pe robul Lui, Samuel, să le spună care va fi rezultatul dacă dorința lor va fi satisfăcută. Le-a spus ce vor face împărații. Cu toate acestea, „vrem un împărat să domnească peste noi”, au spus ei. Li s-a dat un împărat, și spre necazul lor, au învățat cât de puțin folosește un conducător pământesc dacă Dumnezeu nu mai iese cu armatele lor.

Vreau să vă spun că Dumnezeu nu a pus nicio putere regească peste noi, care să controleze diferitele ramuri ale lucrării. Lucrarea a fost foarte mult restricționată prin eforturile făcute pentru a o controla în fiecare ramură a ei. În fața noastră o vie își prezintă porțiunile ei sărăcite, care nu au primit munca necesară. Și dacă nimeni nu începe să sape în aceste locuri în numele Domnului decât dacă obține permisiune de la bărbații din cercul acela strâmt al autorității, atunci nu va primi niciun ajutor. Dar Dumnezeu vrea ca lucrătorii aceștia să primească ajutor. Dacă o sută ar porni în misiune către câmpurile acestea lipsite, strigând către Dumnezeu, atunci El ar deschide calea înaintea lor. Dați-mi voie să vă spun, dacă inima voastră este lipită de lucrare, și dacă aveți credință în Dumnezeu, nu aveți nevoie să depindeți de aprobarea vreunui predicator sau a poporului; dacă mergeți să lucrați în numele Domnului, făcând cu umilință tot ce puteți pentru a învăța pe alții adevărul, Dumnezeu vă va susține. Dacă lucrarea nu ar fi fost așa de restricționată prin tot felul de impedimente, ar fi mers înainte în maiestatea ei. Ar fi pornit în slăbiciune la început, dar Dumnezeul cerului este viu; marele Supraveghetor trăiește, Acela care a știut unde locuiește Corneliu, i s-a arătat în chip de înger și i-a spus: „Rugăciunile și milosteniile tale s-au suit înaintea lui Dumnezeu, și El Și-a adus aminte de ele. Trimite acum niște oameni la Iope, și cheamă pe Simon, zis și Petru. El găzduiește la un om, numit Simon tăbăcarul”. I-a spus exact unde locuia Simon, tăbăcarul. Apoi îngerul Domnului s-a dus la Petru și i-a pregătit mintea ca să-i primească pe bărbații aceia.

Dumnezeul nostru l-a cunoscut pe Etiopianul care studia în carul lui profetia lui Isaia referitoare la Hristos, și l-a trimis pe Filip să-l întâlnească pe Etiopian. Acesta l-a chemat să urce în carul lui și acolo Filip i-a făcut cunoscut adevărul mai pe deplin. Apoi el a zis, „Uite apă; ce mă împiedică să fiu botezat?” Și a fost botezat, pentru că a crezut în Domnul Isus Hristos.

Domnul intră în fiecare clădire, în fiecare birou, în fiecare încăpere unde se face lucrarea Lui. Îngerii lui Dumnezeu trec și iarăși trec prin aceste clădiri, și țin un raport despre tot ceea ce se face în aceste locuri. După acest raport vor fi judecați lucrătorii. „Căci din cuvintele tale vei fi scos fără vină, și din cuvintele tale vei fi osândit.” După fiecare cuvânt și acțiune. Dumnezeu veghează, și fiecare va fi răsplătit după cum îi sunt faptele.

A sosit vremea ca poporul acesta să fie născut din nou. Aceia ce nu au fost niciodată născuți din nou, și aceia care au uitat că au fost curățați de păcatele lor dinainte, și nu văd mai departe ci practică vechile lor obiceiuri de vorbire, prejudiciind pe alții, împiedicând lucrarea și stând în general în calea înaintării ei, ar fi mai bine să fie convertiți. Dumnezeu vrea să fiți convertiți, și fie ca El să ne ajute pentru ca aceasta să se întâmple. El va fi o putere pentru poporul Său, dacă ei se pun în rândul lui. Trebuie să aibă loc o reînnoire, o reorganizare; puterea și energia necesare, trebuie să fie aduse în comitete. Fiecare dintre voi să plece acasă nu ca să vorbească, să vorbească și iar să vorbească, ci ca să se roage. Duceți-vă acasă și rugați-vă. Vorbiți cu Dumnezeu. Duceți-vă acasă și cereți lui Dumnezeu să vă modeleze și să vă formeze după asemănarea divină.

Haideti să vedem chiar aici, la această întâlnire, că puterea de convertire a lui Dumnezeu este esențială. Dacă ne vom ține strâns de Stăpânul nostru, dacă ne vom ține de toată puterea pe care ne-a dat-o el, atunci se va descoperi mântuirea lui Dumnezeu. Dați-mi voie să vă spun că bolnavii se vor vindeca, dacă aveți credința aceea ca să veniți la Dumnezeu în felul corect. Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru că avem lucrarea misionară medicală. Oriunde ducem evanghelia, îi putem învăța pe oameni cum să-și poarte de grijă. Aceasta este lucrarea noastră de pionierat. Lucrarea misionară medicală ne deschide accesul în locuri în care altfel nu am putea intra, în care oamenii altfel nu ne-ar asculta. Noi am fost în câmp. Am fost pe teren. Noi știm ce înseamnă aceasta.

Există locuri în Sud care au nevoie să fie lucrate. Dumnezeu ne va ajuta pe toți să ne facem partea, dacă vom avea spiritul tăgăduirii și al jertfirii de sine. În numele Domnului, căutăm bărbați care să zidească și să întărească lucrarea aceasta; dar ei înșiși au nevoie să fie zidiți în credința cea mai sfântă, ca să poată lucra în diferite Conferințe, pentru ca o influență sfântă, sănătoasă să circule prin fiecare Conferință, și pentru a exista rezerve pentru orice situație în care Dumnezeu cheamă bărbați să intre în câmpurile misionare. Este o mare lucrare de făcut, iar inima mea tânjește și dorește cu înfocare după salvarea sufletelor.

Dumnezeu vrea să ne iubim unii pe alții. El spune, „Prin aceasta vor cunoaște oamenii că sunteți ucenicii Mei, dacă vă iubiți unii pe alții”, „așa cum v-am iubit Eu, așa să vă iubiți și voi”. Aceasta este porunca cea nouă. Era nouă, pentru că Hristos nu oferise încă dovada măsurii în care ne iubește, înainte ca porunca să fie rostită. „Așa cum v-am iubit Eu” – aceasta face ca ea să fie o poruncă nouă. El vrea să vă gândiți la iubirea Lui, iubire manifestată prin faptul că a murit pentru neamul nostru păcătos; și gândiți-vă la ceea ce puteți face pentru a spori cunoștința despre această iubire. Oricine crede în adevăr are o relație cu alt suflet, și acel suflet are relație cu altul, și prin aceste căi de influență noi putem extinde binecuvântările harului lui Dumnezeu. În felul acesta putem difuza atmosfera cerului în locul atmosferei bolnăvicioase care înconjură atât de multe suflete; din care cauză lucrarea lui Dumnezeu a fost împiedicată și numele Lui, dezonorat.

Fraților, aduceți-vă aminte că aveți de-a face cu lucruri sacre. Din nou vă îndemn să mergeți acasă și să vă rugați. Eu am multe lucruri care au fost scrise în jurnalul meu acum zece ani; voi copia aceste cuvinte pentru a putea să vi le citesc. Vă voi citi ce așteaptă Dumnezeu de¹⁷⁴⁷ la poporul Lui, care crede cel mai mare adevăr ce a fost dat vreodată lumii noastre. Noi avem un întreg tezaur al adevărului, și dacă vă veți familiariza cu adevărul acesta, veți putea scoate din vistieria aceasta lucruri noi și lucruri vechi, și astfel veți fi în stare să-i ajutați pe oameni oriunde mergeți.

În orașul acesta sunt mulți în școală, mulți în casa de editură, și mulți se instruiesc pentru lucrarea misionară medicală. Și peste tot este lucrare de făcut. Este de lucru în regiunile chiar din jurul nostru, dar este câmp de lucru și în regiunile îndepărtate. Dumnezeu să ne ajute să stăm în picioare, pregătiți pentru bătălie, fiind îmbrăcați cu toată armura și fiind încălțați cu râvna evangheliei păcii. De aceasta aveți nevoie. Fiți în pace între voi. Dacă faceți așa, atunci vă educați caracterul. Atunci formați caractere pentru viața viitoare, nemuritoare. Eu vreau să locuiesc împreună cu cei binecuvântați, și vreau ca și voi să locuiți acolo. Vreau să lucrez în armonie cu voi, și vreau ca oricine are un caracter impulsiv, care va răbufni și-l va conduce să acționeze ca un om nebun – vreau ca un astfel de om, dacă începe să vorbească în felul acesta, să-și aducă aminte de Hristos, să se așeze și să stea liniștit. Să nu mai spună nici un cuvânt.

Dumnezeu ne ajută să ne înfrânăm limbile. Glasul este un talant prețios, și trebuie să fie folosit pentru un scop. Nu vă este împrumutat pentru ca voi să puteți înjura; căci oricine își dă drumul unui temperament nesfințit ar putea foarte bine să înjure. Dumnezeu ne ajută să ne supunem lui Isus Hristos, și să avem puterea Lui chiar aici și chiar acum.

Ms-150-1901

REMARCI FĂCUTE LA CONFERINȚA GENERALĂ

(Extras din Buletinul Conferinței Generale, 12 aprilie, 1901)

Mrs. E.G. White: Mi-a fost dată lumină de-a lungul întregii căi, în legătură cu activitățile cauzei, și noaptea trecută mi-au fost aduse în față anumite lucruri în legătură cu lucrarea misionară medicală.

Când reforma sanitară ne-a fost adusă pentru prima dată în atenție, acum aproape treizeci și cinci de ani, lumina care mi-a fost prezentată a fost cuprinsă în versetele acestea: „Duhul Domnului Dumnezeu este peste Mine, căci Domnul M-a uns să aduc vești bune celor nenorociți: El M-a trimis să vindec pe cei cu inima zdrobită, să vestesc robilor slobozenia, și prinșilor de război izbăvirea; să vestesc un an de îndurare al Domnului, și o zi de răzbunare a Dumnezeului nostru; să mângâi pe toți cei întristați; să dau celor întristați din Sion¹⁷⁴⁹, să le dau o cunună împărătească în loc de cenușă, un untdelemn de bucurie în locul plânsului, o haină de laudă în locul unui duh mâhnit, ca să fie numiți „terebinți ai neprihănirii” „un sad al Domnului, ca să slujească spre slava Lui.” „Ei vor zidi iarăși vechile dărâmături, vor ridica iarăși năruirile din vechime, vor înnoi cetăți pustiite, rămase pustii din neam în neam.”

În lumina care mi-a fost dată cu mult timp în urmă, mi-a fost arătat că poporul nostru, aceia care pretind a crede adevărul prezent, ar trebui să facă lucrarea aceasta. Cum aveau ei să o facă? După îndrumările pe care Hristos le-a dat celor doisprezece ucenici ai Lui, când i-a chemat pe toți și i-a trimis să predice evanghelia: „a chemat pe cei doisprezece ucenici ai Săi, și le-a dat putere să scoată afară duhurile necurate, și să tămăduiască orice fel de boală și orice fel de neputință. ... Aceștia sunt cei doisprezece pe care i-a trimis Isus, după ce le-a dat învățăturile următoare: Să nu mergeți pe calea păgânilor și să nu intrați în vreo cetate a Samaritenilor; ci să mergeți mai de grabă la oile pierdute ale casei lui Israel. Și pe drum, propovăduiți, și ziceți: „Împărăția cerurilor este aproape!” Vindecați pe bolnavi, înviați pe morți, curățați pe leproși, scoateți afară dracii. Fără plată ați primit, fără plată să dați.”

În lumina care mi-a fost dată cu mult timp în urmă, mi-a fost arătat că necumpătarea va predomina în lume într-o măsură alarmantă, și că fiecare din poporul lui Dumnezeu trebuie să stea pe un nivel mai înalt în ce privește reformarea în obiceiuri și practici. În vremea aceea mâncam carne de două sau de trei ori pe zi, și leșinam de două sau trei ori pe zi. Domnul mi-a prezentat un plan general. Mi-a fost arătat că Dumnezeu va da poporului Său păzitor al poruncilor o dietă de reformă, și că în măsura în care o vor accepta, bolile și suferințele lor vor fi mult reduse. Mi-a fost arătat că lucrarea aceasta va progresa.

Apoi, în anii de mai târziu, mi-a fost dată lumina că ar trebui să avem un sanatoriu, o instituție de sănătate, care să fie fondată chiar în mijlocul nostru. Acesta era mijlocul pe care Dumnezeu avea să-l folosească pentru a-și aduce poporul la o înțelegere corectă a reformei sanitare. Trebuia să fie de asemenea mijlocul prin care aveam să dobândim acces la cei ce nu sunt de credința noastră. Noi trebuia să avem o instituție în care bolnavii să fie ușurați de suferința lor, și aceasta fără medicație medicamentoasă. Dumnezeu a declarat că El Însuși are să meargă înaintea poporului Său în lucrarea aceasta.

Ei bine, lucrarea a sporit fără ezitare. Calea a fost deschisă pentru ca bisericile noastre să se îngrijească de lucrarea aceasta. Am proclamat reforma sanitară peste tot pe unde am mers. La adunările noastre de tabără, am vorbit în zilele de duminică, după-amiaza, și am proclamat solia cumpătării în mâncare, băutură și îmbrăcăminte. Aceasta a fost solia pe care am transmis-o cu ani de zile înainte să plec în Australia.

Dar au fost unii care nu au venit în lumina pe care a dat-o Dumnezeu. Unii dintre cei ce au participat la taberele noastre, mâncau și beau în mod nesănătos. Dieta lor nu era în armonie cu lumina pe care o dăduse Dumnezeu, și era imposibil pentru ei să aprecieze adevărul în semnificația lui sfântă și sacră.

Lumina a pătruns în mod treptat. Din nou și din nou a fost dată instrucțiunea că instituțiile noastre de sănătate trebuie să atingă toate clasele de oameni. Evanghelia lui Isus Hristos include lucrarea de ajutorare a bolnavilor. Când am auzit că Dr. Kellogg s-a apucat de lucrarea misionară medicală, l-am încurajat din inimă și din suflet, pentru că am știut că doar prin această lucrare poate fi sfărâmată prejudecata care există în lume împotriva credinței noastre.

În Australia am încercat să facem tot ce s-a putut face pe această direcție. Ne-am stabilit în Cooranbong, și acolo, unde oamenii trebuiau să meargă douăzeci și cinci de mile ca să găsească un medic, și să-i plătească douăzeci și cinci de dolari pentru o vizită, i-am ajutat pe bolnavi și suferinzi după cum am putut. Văzând că noi înțelegem anumite lucruri despre boli, oamenii își aduceau bolnavii la noi, și noi îi îngrijeam. În felul acesta am sfărâmat cu totul prejudecata în locul acela.

Aici este Battle Creek, cu o biserică mare, ai cărei membri sunt chemați, în numele Domnului, să meargă în câmp ca să ajute semenilor lor, să aducă bucurie celor întristați, să vindece pe bolnavi, să le arate bărbaților și femeilor că ei se distrug singuri.

Lucrarea misionară medicală este lucrarea de pionier. Ea trebuie să fie conectată cu slujirea evangheliei. Ea este evanghelia pusă în practică, este evanghelia dusă la îndeplinire. M-am întristat așa de mult văzând că poporul nostru nu se ține de lucrarea aceasta așa cum ar trebui. Ei nu s-au dus în locurile din jurul lor ca să vadă ce ar putea face pentru a ajuta pe cei suferinzi. Dr. Kellogg a purtat o povară prea mare, și poporul nostru a stat deoparte, luptând împotriva lui. Lucrarea lui a fost făcută mai grea și mai împovărătoare din cauza lipsei de simpatie arătată de aceia care ar fi trebuit să vadă importanța lucrării pe care o făcea.

Lui Dr. Kellogg i-au fost date avertizări, arătându-i că lucrarea lui era destinată să ajungă la clasele mai înalte, prin menținerea celui mai înalt standard în Sanatoriu. Acesta este singurul fel în care se poate ajunge la clasele înalte, și am simțit că poporul nostru ar trebui să se simtă foarte onorat din cauza faptului că Dumnezeu a pus printre noi o instituție care poate să-i atingă pe cei din clasele de sus. Am văzut că aceștia aveau să vină la Sanatoriu, și că aveau să primească ajutor în urma tratamentului. Ei aveau să vadă și să fie încântați de spiritul care penetrează instituția. Ei aveau să se simtă plini de pace și odihnă atunci când rugăciunea avea să fie înălțată lângă ei.

Aceasta este lucrarea care va atrage interesul lumii, care va sfărâma prejudecata, și se va impune în atenția lumii.

L-am încurajat pe Dr. Kellogg cu tot ce am putut, și l-am atenționat când l-am văzut că poartă o povară prea grea; căci ce ar face lucrarea dacă el ar lăsa-o? Întrucât a lucrat cu toată îndemânarea în cele mai dificile cazuri din instituție, responsabilitatea lui era suficient de mare. El nu avea nevoie de niciunul din cuvintele voastre de descurajare. Responsabilitatea în dreptul vieților celor aflați pe mâinile lui îi era îndeajuns. Pentru că se ruga pentru lucrarea lui, și apoi lua

cazurile cele mai dificile, cazuri în care dacă cuțitul ar fi alunecat chiar și cât grosimea unui fir de păr aceasta ar fi costat viața, Dumnezeu a stat alături de el, și mâna unui înger era pusă peste mâna lui, călăuzindu-l pe tot timpul operației.

Toate ființele omenești sunt de valoare în ochii lui Dumnezeu, pentru că sunt cumpărați cu sângele singurului Fiu născut al Său. El vrea ca fiecare să stea în strânsă legătură cu El. Lucrarea misionară medicală face aceasta, și ar trebui să aibă sprijinul fiecăruia dintre voi.

Când Spitalul de la Sanatoriu era pe cale să fie construit, a fost atâta opoziție față de mișcarea aceasta încât, sub obligația datoriei, a trebuit să stau înaintea poporului, și să spun, „După lumina care mi-a fost dată, clădirea aceasta ar trebui să fie ridicată”. Curând după ce clădirea a fost terminată, am venit la Battle Creek, iar Dr. Kellogg a spus, „Tu vei fi prima care vei locui acolo”. Ne-a dat camere acolo, și ne-am gândit că vom sta acolo peste iarnă. Dar au venit bolnavii, până când s-a ocupat cameră după cameră. Am văzut situația, și am spus, „Nu mai pot rămâne aici, căci aceia care doresc să primească ușurare în suferințele lor, sunt înghesuți, și¹⁷⁵⁰ va fi nevoie de camerele pe care le am.” Doctorul m-a rugat să rămân, dar i-am spus că nu puteam. Am închiriat o casă. Și nu a mai durat mult până când spitalul s-a umplut de pacienți.

În felul acesta s-a făcut lucrarea. Și am văzut că tot cerul este interesat de lucrarea de vindecare a omenirii suferinde. Satana își folosește toată puterea pentru a obține controlul asupra sufletelor și trupurilor oamenilor. El încearcă să-i lege la roțile carului său. Inima mea este tristă când privesc la bisericile noastre, care ar trebui să fie legate în inima și sufletul lor, și în practica lor, de lucrarea misionară medicală.

În Australia ne-am luptat să înființăm un sanatoriu, și acum o clădire este în curs de construcție, deși încă nu complet. Lucrul la sanatoriu a început într-o casă de locuit particulară, iar cel ce răspunde de ea și-a devotat o parte din timp lucrării Conferinței și o parte din timpul lui, lucrării medicale. Îi era teamă că nu va putea plăti chiria pentru casa aceea; așa că pentru a-l ajuta, eu am închiriat o cameră, iar fratele Baker două. Dar aceste camere au fost în curând necesare pentru pacienți, iar lucrarea a crescut așa încât în momentul de față mai multe case sunt închiriate pentru pacienții sanatoriului și pentru surorile medicale.

Datorită acestei lucrări multe suflete au acceptat adevărul. Un predicator din Tasmania, un om bogat și educat, a venit la sanatoriu pentru tratament și, cât timp a stat acolo, a devenit interesat de adevăr. În curând a început să țină Sabatul, și dintr-o dată a început să ajute lucrarea cu mijloacele lui.

Familii întregi au început să țină Sabatul prin unii membrii ai lor care au venit la sanatoriu pentru tratament. Dar nu e nevoie să spun mai mult despre aceasta, căci știți. Nu sunteți în necunoștință.

Aș vrea să vă spun că în curând nu se va mai face lucrare pe direcția predicării, ci se va face lucrare misionară medicală. Lucrarea unui predicator este de a sluji. Predicatorii noștri trebuie să lucreze pe planul slujirii evangheliei. Mi-a fost prezentat că în toată America există câmpuri lipsite. Când am călătorit prin Sud în drum spre Conferință, am văzut oraș după oraș nelucrat. Care este problema? Predicatorii zăbovesc în bisericile care cunosc adevărul, în timp ce mii de oameni pier fără Hristos. Dacă s-ar fi dat instrucțiuni corecte, dacă ar fi fost urmate metodele cele bune, fiecare membru al bisericii ar fi făcut lucrarea lui ca membru al trupului. El ar fi făcut o lucrare misionară creștină. Dar bisericile mor, și ele vor un predicator care să le predice. Ele ar trebui să fie învățate să-și aducă zecimea cu credincioșie lui Dumnezeu, pentru ca El să-i poată întări și binecuvânta. Ei ar trebui să fie introduși în planul lucrării, pentru ca suflarea lui Dumnezeu să poată veni peste ei. Ei ar trebui să fie învățați că, dacă nu pot să stea singuri, fără predicator, atunci au nevoie să fie convertiți din nou, și botezați din nou. Nevoia lor este să fie născuți din nou.

Câmpurile lipsite din America mi-au fost prezentate. În fiecare localitate din Michigan ar trebui să existe un monument înălțat pentru Dumnezeu. Voi sunteți de mult timp în adevăr. Dacă ați fi dus lucrarea înainte pe direcțiile pe care a intenționat Dumnezeu să o faceți, dacă ați fi făcut lucrare misionară medicală, încercând să vindecați sufletul și trupul, ați fi văzut mii și mii venind la adevăr. Însă aceasta nu se va întâmpla cât timp vă înghesuți la Battle Creek, lăsând nelucrate

locurile care ar trebui să aibă adevărul. Domnul a zis poporului Său, „Ieșiți din Battle Creek. Lucrați pentru sufletele gata să piară”, și ei ar fi trebuit să iasă din Battle Creek. Duceți-vă în locurile în care oamenii nu au auzit adevărul, și trăiți în fața lor evanghelia lui Isus Hristos. Faceți în mijlocul lor o lucrare misionară practică. În felul acesta multe suflete vor fi aduse la cunoștința adevărului.

Voi nu veți fi predicatori după rânduiala evangheliei, până când nu veți dovedi un interes hotărât față de lucrarea misionară medicală, față de evanghelia vindecării, binecuvântării și puterii. Veniți în ajutorul Domnului, în ajutorul Domnului împotriva puterilor cele mari ale întinericului, ca să nu se spună despre voi, „blestemați pe Meroza, blestemați pe locuitorii lui; pentru că nu au venit în ajutorul Domnului.”

Am fost tulburată înainte să plec din California. Nu am dorit să vin la Battle Creek. M-am temut că poverile pe care le voi avea de purtat mă vor costa viața. Am știut că fiecare biserică din Michigan are nevoie de sfințirea Duhului lui Dumnezeu. Am știut că predicatorii care lucrează cu aceia care cunosc adevărul, veghindu-i ca pe niște oi bolnave, ar trebui să iasă în câmp și să înfigă steagul adevărului în locuri noi, aducând pe bolnavi în casele lor și îmbrăcându-i pe cei goi. Hristos spune că neprihănirea Lui va merge înaintea celor ce fac lucrarea aceasta, și că slava lui Dumnezeu va fi răsplata lor. Dar lucrarea aceasta nu este făcută de bisericile noastre, iar slujitorii evangheliei predică celor ce cunosc adevărul, pe când sunt mii care nu știu nimic despre solia îngerului al treilea.

Am spus că nu voi putea merge la Battle Creek. Vremea era prea severă pentru mine ca să călătoresc. O conferință a fost programată să se țină la Oakland. Dar, noapte după noapte vorbeam unei adunări ca și aceea ce este acum în fața mea. Atunci mă ridicam și mă rugam, spunând, „Doamne, ce înseamnă aceasta?” Am crezut că nu voi putea merge la Battle Creek; dar când mi-am dat seama că mintea mea era acolo, că în timpul nopții eu lucram acolo, am spus: „Cred că va trebui să merg la Battle Creek, cu toate că o conferință a fost programată să se țină la Oakland.”

Apoi a apărut problema unde să stau cât timp voi fi la Battle Creek. Ori cu cine aș fi stat, avea să se spună, „cineva a vorbit cu sora White și i-a spus care este starea bisericii. De aceea vorbește ea așa cum vorbește”.

Dr. Kellogg m-a invitat foarte amabil să locuiesc în casa lui, dar am decis că nu voi putea face aceasta. Într-o vineri seara, la momentele noastre de rugăciune, pe când îl întrebam pe Domnul ca să mă călăuzească și să-mi arate ce să fac, Duhul lui Dumnezeu a venit și ne-a cuprins o stare de reverență solemnă, sfântă. O voce mi-a spus, „Respectă amabilitatea lui Dr. Kellogg. Eu l-am ales ca medic al Meu, și Eu voi fi ajutorul lui dacă se va încrede pe deplin în Mine. Tu poți să-l încurajezi”. Împreună cu vocea aceea a venit o mireasmă ca a unor flori frumoase; și cu toate că niciunul din familie nu a văzut ceea ce am văzut eu, nici nu a auzit ce am auzit eu, totuși au simțit influența Duhului, și au plâns și au lăudat pe Dumnezeu.

După aceea am acceptat desigur invitația făcută de Dr. Kellogg. Doar în urma îndrumării Domnului se întâmplă că stau acolo. Acolo am găsit un loc retras. Îi mulțumesc Domnului pentru că m-a condus acolo.

Doar din cauza îndrumărilor pe care le-am primit de la Domnul am curajul să stau în mijlocul vostru și să vorbesc așa cum vorbesc, indiferent de felul în care voi priviți lucrarea misionară medicală. Aș vrea să vă spun că lucrarea misionară medicală este lucrarea lui Dumnezeu. Domnul vrea ca fiecare dintre slujitorii Lui să se alinieze în aceasta. Ocupați-vă de lucrarea misionară medicală, și vă va oferi acces la oameni. Inimile lor vor fi atinse dacă sluiți nevoilor pe care le au. Dacă le aduceți ușurare în suferințele¹⁷⁵¹ lor, veți găsi ocazia de a le vorbi despre iubirea lui Isus.

Sunt gata să vă spun astăzi, că sunt de acord cu rezoluțiile. Mulți dintre cei ce au fost mai mult sau mai puțin pe lângă direcție, începând cu adunarea de la Minneapolis, vor fi aduși pe cale. Dumnezeu va veni în ajutorul celor ce iubesc adevărul, care se predau Lui cu toată inima, mintea și puterea. Dumnezeu va lucra cu putere împreună cu slujitorii Lui dacă inimile lor sunt pline de dragoste față de bietele oi pierdute ale casei lui Israel. Căutați-i pe cei ce au alunecat de

la credință, pe aceia care odată au știut ce înseamnă religia, și spuneți-le soția îndurării. Istoria iubirii lui Hristos va atinge o coardă în inima lor. Hristos atrage ființele omenești la El, cu frânghia pe care Dumnezeu a coborât-o din cer ca să salveze neamul omenesc. Iubirea lui Hristos poate fi măsurată numai când se măsoară frânghia aceasta.

Dumnezeu vrea ca fiecare suflet să fie pătruns de Duhul Sfânt. El vrea ca aceia care simt că este de datoria lor să facă să circule vorbirea de rău în dreptul lui Dr. Kellogg și a lucrării misionare medicale, să fie convertiți. Ocupați-vă de lucrarea evangheliei așa cum este ea cu adevărat.

Sunt cu totul în favoarea acestei rezoluții, pentru că știu că lucrarea misionară medicală este evanghelia pusă în practică, și, așa cum a declarat Domnul, ea nu trebuie să fie separată niciodată de slujirea evangheliei. Dacă lucrătorii din California și Michigan, cele două mari centre ale lucrării noastre, s-ar converti și ar sta înaintea lui Dumnezeu ca niște copilași, atunci s-ar da pe față mântuirea lui Dumnezeu. Nevoia noastră este să căutăm cu seriozitate bunătatea și umilința. Inimile noastre au nevoie să fie curățite de tot ceea ce a dus la separare, la rostirea de cuvinte care nu ar fi trebuit să fie rostite dacă bărbații ar fi încercat în mod sincer să vadă ce face cu adevărat lucrarea misionară medicală.

Lucrarea misionară medicală, cea care slujește pentru cei bolnavi și suferinzi, nu poate să fie despărțită de evanghelie. Dumnezeu să ajute celor a căror atenție a fost trezită în ce privește acest subiect, să aibă gândul lui Hristos, simpatia lui Hristos. Dumnezeu să vă ajute să vă aduceți aminte că Hristos a fost un lucrător, și că mergea din loc în loc vindecând pe bolnavi. Dacă noi am fi așa de strâns legați de Hristos cum erau ucenicii Lui, Dumnezeu ar putea să lucreze prin noi ca să vindece pe mulți suferinzi.

Dumnezeu să binecuvânteze pe poporul Lui, și să-i facă în stare să ajungă la o înțelegere corectă a voinței Lui.

UN APEL ADRESAT PREDICATORILOR NOȘTRI

„Cuvinte Adresate Predicatorilor”, de Mrs. E.G. White
(Extras din Buletinul Conferinței Generale, 15 aprilie, 1901)

Sunt multe lucruri de luat în considerare, care nu pot fi atinse în dimineața aceasta, și cu greu pot să-mi dau seama ce să vă prezint, pentru că sunt așa de multe de spus. Lumina care mi-a fost dată în ultimii cincisprezece ani este o reprezentare a mării răspunderi care este atașată lucrării unui predicator. Lucrarea unui predicator ar trebui să fie privită într-o lumină mult mai înaltă. Părerea îngustă care există în dreptul acestei lucrări este cea care lasă Conferințele noastre într-o astfel de stare de slăbiciune. Noi nu ne putem permite aceasta. Predicatorii aceia care au o părere îngustă despre lucrarea încredințată lor, nu sunt drepti nici față de ei, nici față de biserică. Atâta timp cât predicatorii noștri nu reușesc să-și simtă responsabilitatea în mod proporțional cu mărimea lucrării lor, va exista o lipsă în Conferințele noastre.

Noi nu putem permite, ca popor, ca lucrurile să meargă în felul acesta. Aceia care au răspunderi în cadrul Conferințelor ar trebui să fie oameni care înțeleg mișcările Duhului lui Dumnezeu asupra inimii omenești, așa încât, dacă Duhul este absent, ei să știe că ceva nu este bine. Înainte să spună oamenilor cuvântul lui Dumnezeu, ei trebuie să înțeleagă ce înseamnă să vorbești cu Dumnezeu.

În multe minți principiile au ajuns așa de confuze încât le este greu să înțeleagă corect principiile. Așa de înguste sunt concepțiile încât mulți abia dacă știu ceva despre ce înseamnă să fii martor pentru Hristos în aceste zile de pe urmă. Dacă măcar ar ști, dacă măcar ar înțelege, dacă măcar ar putea să vadă ce ar putea să fie în comparație cu ceea ce este, atunci s-ar produce așa o trezire, așa o zdrobire a sufletului în fața lui Dumnezeu, cum nu s-a mai văzut până acum.

Este mare nevoie de cercetare personală. Poate că voi știți să examinați cu multă inteligență pe frații voștri predicatori și să-i judecați îndeaproape, în timp ce voi înșivă aveți mai

multă nevoie de o cercetare amănunțită și de judecare decât manifestați în dreptul lor. Mulți așează poveri peste frații lor, slăbindu-i și descurajându-i prin spiritul lor critic, în loc să-i ridice și să-i întărească. Dumnezeu vrea să ne ocupăm de noi înșine. Cercetați-vă pe voi înșivă dacă sunteți în credință, sau nu sunteți. Cercetați-vă pe voi înșivă. Imediat ce vă fixați mintea asupra lui Isus Hristos, Mântuitorul care S-a adus ca jertfă desăvârșită pentru fiecare, imediat că vă dați seama că trebuie să fiți oameni desăvârșiți pentru că El este o jertfă desăvârșită pentru voi, veți căuta cu seriozitate ajutor de sus pentru a învinge propriile voastre slăbiciuni.

Nu voi aminti pe nimeni anume, cum că ar fi greșit. Ar trebui să aibă loc o reformare generală, o cercetare amănunțită de sine. Puneți-vă singuri întrebarea, „Cum ar trebui să fiu?” Hristos spune, „despărțiți de Mine nu puteți face nimic”.

Inima mi s-a umplut de tristețe când am privit peste câmpuri și am văzut locurile nelucrate. Ce înseamnă aceasta? Cine sunt reprezentanții lui Hristos? Cine simte povara pentru sufletele care nu pot primi adevărul până când nu le este dus? Predicatorii noștri zăbovesc pe lângă biserici, ca și cum îngerul harului nu ar face niciun efort pentru salvarea sufletelor.

Dumnezeu socotește răspunzători pe acești lucrători pentru sufletele celor ce sunt în întuneric. El nu vă cere să mergeți în câmpuri care nu au nevoie de doctor. Întemeiați-vă bisericile pe înțelegerea faptului că ele nu trebuie să aștepte ca predicatorul să stea pe lângă ele și să le hrănească în mod continuu. Ele au adevărul, ele cunosc adevărul. Ele ar trebui să aibă rădăcină în ele însele. Ele ar trebui să fie coborâte cât mai jos, ca să poată să se ridice mai sus și tot mai sus. Ele trebuie să fie înrădăcinate și întemeiate în credință.

Foarte mulți vor stabili teste care nu se află în cuvântul lui Dumnezeu. Testul nostru se află în Biblie – poruncile lui Dumnezeu și mărturia lui Isus Hristos. „Aici este răbdarea sfinților care păzesc poruncile lui Dumnezeu și au credința lui Isus”. Acesta este adevăratul test, dar multe alte teste vor apărea în mijlocul poporului nostru. Vor apărea o mulțime, izvorâte fie dintr-o persoană fie din alta. În continuu se vor înălța lucruri străine, pentru a fi atrasă atenția de la adevăratul test al lui Dumnezeu.

Aceste lucruri fac să fie necesar ca predicatorul care se întâlnește cu aceste teste să aibă o minte cu discernământ, ca să nu dea crezare vreunei doctrine false. Se vor auzi glasuri care vor zice, „Iată, Hristos este aici”, măcar că acolo nu este deloc Hristos. Sunt doar niște noțiuni umane care se vor acceptate și crezute.

Însă cel mai trist lucru este acela că principiile sunt pervertite. Nu pentru că nu ar fi nimeni care să încerce să lucreze după principii, ci pentru că principiul a ajuns așa de tencuit cu ipsos încât este nevoie de cea mai amănunțită cercetare a cuvântului lui Dumnezeu pentru a se vedea dacă totul este în acord cu principiile adevăratei evlavii, fondat pe un „așa zice Domnul”.

Dumnezeu vrea ca toți cei ce au venit la această conferință să se trezească, ca să nu doarmă pe zidurile Sionului. Trebuie să aibă loc o cercetare de sine. Când veți începe să faceți aceasta, vă veți trezi cu mâinile pline. Prea mulți dintre cei ce au intrat în lucrare nu au avut acea influență profundă, purificatoare și înălțătoare asupra minții și caracterului, care îndepărtează pleava și îi face în stare să clădească pe Piatra de temelie doar aur, argint și pietre prețioase. Aceasta este marea nevoie, marea lipsă. Dumnezeu vrea să venim la El exact așa cum suntem, să aruncăm sufletele noastre neputincioase la picioarele lui Isus, și să fim născuți din nou.

Realitatea este că mulți au intrat în lucrare cu un spirit copilăros, naiv, supărăcios, încăpățânat, așa cum mamele lor le-au îngăduit să crească. Acesta este motivul pentru care vorbesc așa des taților și mamelor despre nevoia înțelegerii marii responsabilități¹⁷⁵³ care stă asupra lor. Fiecare strop din acest caracter copilăros trebuie să fie depășit. Voi trebuie să creșteți până la statura de om mare, de aceea lucrurile copilărești pe care le întrețineți, trăsăturile de caracter dezagreabile despre care știți că nu sunt după rânduiala lui Dumnezeu, cuvintele voastre năvalnice, trebuie să fie îndepărtate.

Cuvintele sunt un talent, și voi nu aveți dreptul să folosiți talentele lui Dumnezeu în alt fel decât spre slava Lui, pentru beneficiul fiecăruia din jurul vostru. Trebuie să fie o profundă convertire a sufletului, ca să poată să existe o convertire a limbii și a buzelor. Atunci vistieria inimii va fi plină de adevăruri prețioase, deoarece caracterul lui Hristos este studiat. Atunci veți fi

binecuvântați ca supraveghetori și păstori. Și dacă voi ca păstori, care exemplifică trăsăturile caracterului lui Hristos, veniți înaintea turmei, ei vor vedea importanța trăirii unei religii practice, a evlaviei practice, și nu doar a acceptării unei forme sau a unei teorii.

Unii cred că trebuie să fie foarte ortodocși, dar ei nu sunt deloc ortodocși după orânduiala lui Hristos. Ei zăresc un anumit punct și stăruie asupra lui, mărindu-l mai presus de toate celelalte. Despre cei ce nu văd așa cum văd ei, ei spun, „nu vrem ca omul acesta să predice, pentru că el nu vede punctul acesta”, și, „nu vrem ca omul acesta să predice pentru că nu vede celălalt punct”. Dar ei nu știu ce vorbesc. Lăsați omul în seama lui Dumnezeu.

Nu este treaba voastră să disecați ideile unuia sau altuia. Noi am avut de-a face cu aceasta la Minneapolis. Să nu lăsăm să se mai întâmple aceasta în lucrarea lui Dumnezeu. Dumnezeu vrea să înțelegem că judecata este chiar asupra noastră. Să fim atenți ca nu cumva înainte să ne dăm seama, hoțul să vină peste noi pe furiș. Să nu privim la defectele și erorile altora, ci să privim la Isus în timp ce ne spunem, „am cazul meu personal înaintea curții de judecată din ceruri. Contează foarte mult pentru mine dacă voi fi cântărit în balanța sanctuarului și voi fi găsit desăvârșit în El, sau voi fi găsit în lipsă”.

Au fost făcute provizii pentru fiecare dintre noi ca să fim mântuiți. Aceia care nu acceptă proviziile făcute prin vărsarea sângelui Fiului infinitului Dumnezeu, își îndreaptă mințile asupra lucrurilor mărunte, spre neglijarea marilor adevăruri esențiale pentru mântuire. Ei sunt distrași de la marele Model, distrași de la studiul caracterului lui Hristos. Dacă nu reușesc să-L vadă pe El, nu sunt schimbați din slavă în slavă, din caracter în caracter.

Dumnezeu vrea să privim la Isus. Dar noi nu suntem păzitori ai Bibliei. Noi nu ascultăm poruncile lui Dumnezeu. Un învățător al Legii a venit la Hristos cu întrebarea, „Ce să fac ca să moștenesc viața veșnică?” Cunoscând ce era în mintea acelui învățător, Hristos a pus asupra lui povara de a da răspunsul. „Ce este scris în Lege? Cum citești în ea?”, l-a întrebat pe acel învățător. Mă întreb dacă nu ar trebui ca și atenția voastră să fie atrasă asupra acestui aspect, „Cum citești în ea?”

Întrebarea pusă de învățătorul Legii este una decisă, și împreună cu răspunsul, ea a ajuns de-a lungul timpului până la noi. Învățătorul Legii a răspuns, „Să iubești pe Domnul, Dumnezeuul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu toată puterea ta; și pe aproapele tău ca pe tine însuși”. Aceasta cuprinde întregul om. Puterile trupului, ca și puterile minții, trebuie să fie folosite în lucrarea lui Dumnezeu. Întreaga ființă trebuie să fie consacrată în slujire pentru Stăpânul.

Sunt multe lucruri pe care aș vrea să le spun, dar pe care le voi atinge cu altă ocazie. Vreau acum să vă spun, Priviți la Isus și observați în El cum ar trebui voi să fiți. Pentru a avea viața veșnică, trebuie să-L iubim pe Dumnezeu mai presus de orice, și pe aproapele ca pe noi înșine. În aceste două mari brațe atârână toată Legea și Profeții. Principiile acestea cuprind întreaga Biblie. Putem să avem credință, speranță și încredere; dar acestea nu ne vor aduce niciun bine dacă nu avem iubirea lui Hristos în suflet. Iubirea pe care Mântuitorul a exprimat-o pentru noi, o avem de exprimat noi față de frații noștri. Iubirea aceasta va exercita o influență dătătoare de viață asupra vieții noastre, și o influență reformatoare asupra caracterului. Aceasta vrea Dumnezeu să vadă.

Când am văzut câmpurile coapte, gata pentru seceriș, și când am văzut lipsa de interes față de ele, m-am întrebat cum puteți fi așa cum sunteți. Nu pot să înțeleg aceasta. Dacă sunteți legați de Acela care Și-a dat viața ca să salveze lumea, cum puteți privi cum aceia ce sunt cumpărați cu sângele Lui pier în păcatele lor, fără să faceți niciun efort pentru a-i salva? Hristos spune „Nu am venit să-i chem pe cei neprihăniți la pocăință, ci pe cei păcătoși.” Noi nu trebuie să adresăm chemarea celor ce au primit adevărul și îl înțeleg, celor cărora le este repetat tot mereu până când unii se gândesc că trebuie să introducă ceva original. Așa că introduc mici povești care nu valorează cât un pai. Pe acestea le prezintă ca pe niște teste stabilite de Dumnezeu, când de fapt Satana le-a inventat pentru a distra mințile de la adevăratele teste stabilite de Dumnezeu. Să iubești mai mult ca orice pe Dumnezeul cerului. Aceasta este prima voastră datorie. Și dacă faceți aceasta, veți iubi pe aproapele ca pe voi înșivă. Atunci veți trata ființele umane ca pe niște suflete pentru care Hristos a murit ca să le salveze. Dați la o parte orice spirit de iritare și supărare. Toate

acestea trebuie să fie curățate din inimă. Voi trebuie să fiți curățiți prin credința în adevăr. Dumnezeu vrea să avem sfințirea Duhului.

Adevărul trebuie să fie dus celor ce nu îl cunosc. Lucrați pentru suflete ca unii care va trebui să dați socoteală lui Dumnezeu. Fiecare dintre voi va fi chemat să dea socoteală pentru ceea ce ar fi trebuit să faceți și nu ați făcut. Dumnezeu vrea să fiți ispravnici credincioși. El vrea să căutați oile pierdute ale casei lui Israel, El vrea să fiți vânători și pescari de suflete. El vrea să vadă manifestată în voi credința cea vie care știe cum să lucreze pentru suflete. El va folosi bărbați care îi vor căuta cu seriozitate pe păcătoși, care vor sta pe genunchi și se vor ruga împreună cu ei. Dumnezeu vrea să faceți eforturi mai serioase ca oricând pentru a ajunge în regiunile din depărtare, și atunci când se va ține următoarea Conferință, se va vedea că au fost înființate multe biserici, în multe locuri. Îngerii lui Dumnezeu așteaptă ocazia să lucreze împreună cu voi.

Hristos a venit să salveze ceea ce era pierdut, și El vă cheamă pe voi să mergeți și să lucrați pentru aceia care nu cunosc adevărul, în loc să țineți doar predici și să faceți doar puțină lucrare pentru biserici. Atunci ați face de cincizeci de ori mai mult pentru încurajarea bisericilor și pentru a le oferi un exemplu bun. Dumnezeu vrea să știți cum să vă luptați, să știți ce înseamnă să lucrezi pentru suflete și să ai pe inimă povara sufletelor. Dacă voi educați sufletele, Hristos vă va educa pe voi. Atunci când le transmiteți lecții, Hristos vă transmite vouă lecții, și încă lecții de cea mai mare valoare. Acelora ce au pus pietre de poticnire în calea fraților lor, care au simțit că este solemnă lor datorie aceea de a trage înapoi pe bărbații care au adevărul, care ar putea să dea trâmbiței un sunet clar, vreau să le spun, „trageți-vă mâinile înapoi, repede”. Simțiți că aveți o lucrare de făcut pentru sufletele voastre proprii, și că este mai bine pentru voi să vă ocupați de aceasta, ca să nu pierdeți ocazia¹⁷⁵⁴ de a crește în Hristos și a ajunge desăvârșiți în El.

Aceasta este tot ce am simțit că este de datoria mea să prezint în această dimineață. Aceasta este tot ce puteți face în prezent. Mai am și alte lucruri de spus mai târziu. Voi adăuga doar atât, „haideti să-L căutăm pe Domnul, haideti să ne mărturisim păcatele”.

J-64-1901

CĂTRE A.T. JONES

30 iunie, 1901

Iubite frate,

Am participat la o adunare din cadrul conferinței, după ce ai vorbit tu, ieri, și nu am putut îndepărta povara care a venit peste mine. Felul în care ai vorbit, nu a lăsat cea mai bună impresie asupra oamenilor. În seara aceea am fost foarte împovărată, iar Unul cu autoritate mi-a zis, „spune slujitorului Meu, Alonzo Jones, că el trebuie să fie un bărbat reprezentativ. El trebuie să se îmbrace cu Isus Hristos, și trebuie să-și păzească atitudinea și cuvintele, așa încât să nu ofere altora ocazia să se scuze pentru că sunt dictatoriali și poruncitori. Spiritul de asprime, al dorinței de a conduce, trebuie să fie îndepărtat din predicatorii noștri, din învățătorii și din administratorii instituțiilor noastre. Blândețea lui Hristos este cea care trebuie dată pe față.”

Tu ai în mod natural un spirit dictatorial, și acesta a crescut odată cu eforturile tale de a eradica relele care au apărut de la adunarea de la Minneapolis încoace. Forța și puterea ta constă în a fi legat împreună cu Isus Hristos. John Corliss și tu însuși, sunt bărbații prin care Dumnezeu poate lucra dacă veți lăsa cunoștința adevărului să fie o lumină arzătoare și strălucitoare. Oricât de greșită ar fi umblarea altora, să nu se facă aluzii, și să nu se pună niciun¹⁷⁵⁶ jug pe gâtul nimănu. Voi trebuie să sfârâmați orice fel de jug. Dumnezeu te cheamă să ai inima sensibilă, miloasă, și să fii amabil atunci când prezinți invitațiile binecuvântate ale evangheliei. Fiecare cuvânt să fie acela care, în circumstanțe asemănătoare, ar fi rostit de Mântuitorul.

Este esențial ca tu să-ți îmblânzești și să-ți supui felul de a te adresa, căci altfel vei face rău. Nu-ți expune trăsăturile naturale de caracter, ci fii îmbrăcat în umilință. Tu ai de prezentat

adevărul cel mai plin de putere, și acesta își va exercita influența, dacă viața ta va fi martoră despre relația strânsă pe care o ai cu Hristos.

Nu este de niciun folos să dai asprime glasului tău. „Roada Duhului este dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credințioșia, blândețea, înfrânarea poftelor; împotriva acestora nu este Lege. Cei ce sunt ai lui Hristos și-au răstignit firea pământească împreună cu patimile și poftele ei. Dacă trăim prin Duhul, să și umblăm în Duhul. Să nu umblăm după slavă deșartă, provocându-ne unii pe alții, și invidiindu-ne unii pe alții”.

A.T. Jones: „Mă simt așa de condamnat în fața lui Dumnezeu încât mă pocăiesc, și în remușcarea duhului meu Îi cer să mă ierte pentru fiecare cuvânt pe care, deși este adevăr, mai bine ar fi fost dacă nu l-aș fi rostit”.

H-116-1901

CĂTRE W.M. HEALEY

Los Angeles, Cal., 21 aug., 1901

Iubite frate,

Nu mai pot dormi de la ora unu. Am cuvinte pe care trebuie să ți le spun. De mulți ani sunt instruită că tu ești în pericol să vezi lucrurile într-o lumină greșită. Aceasta te face să nu fii un sfetnic înțelept. Tu ai trăsături de caracter ce trebuie să fie schimbate cu totul, altfel vei fi o piedică pentru lucrare, conducând pe unii să întrețină suspiciuni, și să dea curs unor căi independente de acțiune. O astfel de acțiune este cu siguranță o greșeală, și dacă va fi urmată vor apărea dificultăți ce nu vor fi ușor de administrat.

Nu este în acord cu lumina pe care a dat-o Domnul, ca tu să te unești cu instituțiile noastre. Este pentru tine o lucrare de făcut în câmpuri noi. Dacă acționezi ca un supraveghetor, atunci împiedici lucrarea și pui pietre înaintea roților în loc să le dai înapoi. Ideile tale nu sunt întotdeauna după rânduiala lui Dumnezeu. Dacă ele ar fi duse la îndeplinire, ar fi create precedente care ar produce o stare de lucruri dificil¹⁷⁵⁸ de administrat. Ar apărea dificultăți care vor duce la separarea acestei Conferințe de Conferința din partea de nord a Statului. Separarea aceasta este bună, și va fi o mare binecuvântare, dacă minți neînțelepte nu ar crea suspiciuni, și nu ar zice, „Dar”, și „Să zicem”, prezentând cutare și cutare pericol, făcând un munte dintr-un mușuroi de cârțiță.

Dacă Îl cauți pe Domnul cu toată inima, El va rămâne cu tine. Dar temperamentul tău este de așa natură încât îți vine greu să lucrezi în unire creștină cu frații tăi. Tu ai o mare varietate de lucruri negative, născocite de tine, care dacă vor fi introduse în alte minți, vor pune în mișcare un lanț de gândire opus planului lui Dumnezeu. Ai grijă, că arunci în inimile fraților tăi semințele suspiciunii și îndoielii. Nu este de folos să te ții de întrebări și supoziții. Nu arunca, prin criticile tale, ceața pe calea pe care Dumnezeu dorește să-și conducă poporul.

Acesta este obstacolul ce apare în construcția ta. Tiparul tău nu trebuie să fie pus pe lucrare. Sanatoriul trebuie să fie sub supravegherea unor bărbați cu judecată prevăzătoare.

Dacă tu semeni în alte minți semințele tale de suspiciune, aceste semințe, când vor răsări, vor produce roade de un caracter foarte criticabil. O, dacă ai putea să vezi nevoia de a te despărți de orice¹⁷⁵⁹ fel de suspiciune. Nu este nimic în ea, care să ducă la înaintarea lucrării. Dacă ai sta departe de ea, ai fi mai bine pregătit pentru a purta responsabilități. Tu ai stat adesea de partea negativă, și vei continua să stai acolo atât timp cât vei socoti că trebuie să inventezi ceva diferit față de lucrarea fraților tăi. Dacă ai dori să bei din temelia apei vii, aceasta îți va domoli setea de a-ți fi privită înțelepciunea ca și cum ar fi superioară.

Nu este în acord cu gândul Domnului să încurajăm suspiciunea, gelozia, invidia și bănuiala rea. Domnul dorește ca poporul Său să se unească și să privească continuu la Isus. Ei trebuie să lucreze în simpatie și iubire, având deplină încredere unii în alții. Hristos declară, „Voi toți sunteți frați”.

Fratele meu, Domnul dorește să vii pe direcție. Învață să nu te mai așezi de partea negativă. Dacă planurile tale nu sunt urmate, îți vine la fel de ușor să faci așa, ca și cum ai respira.

Supozițiile tale în ce privește poziția și lucrarea fraților A.T. Jones și E.J. Waggoner, au fost incorecte. Scrisorile tale către fratele Butler, scrise pentru a-l avertiza față de nu știi ce, l-au condus cu totul greșit. El a ars aceste scrisori, așa ca nimeni să nu poată afla care este sursa luminii lui. Scrisorile acestea au dus la întârzierea¹⁷⁶⁰ cu ani de zile a lucrării lui Dumnezeu, și m-a obligat la eforturi severe și obositoare.

O singură experiență de felul celei pe care am avut-o la Minneapolis ca rezultat al scrisorilor tale neînțelepte, este suficientă. Experiența aceasta a lăsat impresia ei pentru acum și pentru eternitate. O, fratele meu, te rog, pentru Hristos, să ai grijă să nu semeni în alte minți semințele necredinței care să aducă rezultate la fel de triste ca acelea pe care le-am văzut în trecut.

Domnul dorește ca această Conferință să susțină o relație cu asociația misionară medicală din California, la fel cu aceea pe care o susține Conferința din nord. Inspirată de un singur scop, ea trebuie să fie în unitate perfectă cu alte părți ale lucrării.

În Conferința California a pătruns un spirit de judecată, o înclinație de a se da la o parte. Sunt unii care, dacă lucrurile nu par drepte în ochii lor omenești, se dau la o parte față de frații lor. În felul acesta Dumnezeu este dezonorat. Tu crezi că vezi pericole care apar uneori, și spui cuvinte de critică, semănând semințe care, ca și semințele de muștar, cresc ca niște copaci mari. Consacră-ți mintea pentru unificare și nu pentru separare. Dumnezeu dorește ca acest spirit de critică, care produce o neghină ce seamănă cu grâul, să fie îndepărtat cu totul.

„Vegheați¹⁷⁶¹ dar, pentru că nu știți când va veni stăpânul casei: sau seara, sau la miezul nopții, sau la cântarea cocoșilor, sau dimineața. Temeți-vă ca nu cumva, venind fără veste, să vă găsească dormind. Ce vă zic vouă, zic tuturor: Vegheați!” „Mijlocul să vă fie încins, și făcliile aprinse. Și să fiți ca niște oameni, care așteaptă pe stăpânul lor să se întoarcă de la nuntă, ca să-i deschidă îndată, când va veni și va bate la ușă.”

Fiecare suflet să remarce importanța nevoii de a avea o rezervă de ulei. Umpleți-vă lămpile cu uleiul sfânt care curge din cei doi măslini. Uleiul este simbolul Duhului Sfânt care este turnat în mințile credincioșilor, ca să poată fi împreună lucrători cu agențiile cerești. Fecioarele înțelepte, cele care au așteptat, au avut credința, iubirea și răbdarea hrănite de uleiul Duhului lui Dumnezeu. Așa trebuie să fie cu oricine va fi mântuit. Doar prin Duhul, agenția plină de har a cerului, lampa este păzită ca să nu pâlpâie.

Credincioșii trebuie să lumineze ca niște lumini în lume, în pregătirea lor pentru venirea Domnului. Pregătirea pentru arătarea Domnului trebuie să fie acum căutată cu seriozitate. Biserica Dumnezeului celui viu trebuie să-și îmbrace hainele ei cele frumoase – haina albă a neprihănirii lui Hristos – ca să poată fi gata și să aștepte să primească citația.

B-165-1901

CĂTRE FRAȚII ȘI SURORILE DIN CONFERINȚA IOWA

Des Moines, Iowa, 6 noiembrie, 1901 (cf Lt 134, 1902)

Iubiți frați și surori din Conferința Iowa,

Am dorit să vă scriu câteva rânduri. În Iowa sunt multe locuri care trebuie să fie lucrate. Ca o regulă generală, lucrătorii din Conferința Iowa ar trebui să iasă din biserici ca să meargă în câmpuri noi, folosind capacitatea dată lor de Dumnezeu în scopul căutării și salvării celor pierduți.

În Conferința Iowa sunt multe suflete prețioase care vor deveni buni lucrători. Aceștia au nevoie să fie treziți față de nevoia de a se ocupa de lucrarea Domnului și de a face ceva pentru El. Ar trebui să fie educați și instruiți, ca să poată merge să lucreze pentru alții. Fie ca aceștia să

câștigate o cunoaștere din experiență a ceea ce înseamnă să caute să salveze pe cei care pier în jurul lor.

Dumnezeu a rânduit fiecărui om lucrarea lui. În timp ce așa de mulți din orașele și comunele din jurul nostru pier din lipsă de cunoștință, cum poate poporul lui Dumnezeu să continue să doarmă, cu indiferență? Dacă aceia care cunosc adevărul ar înțelege pe deplin primejdia îngrozitoare în care se află semenii lor, ar simți povara de a lucra pentru Stăpânul lor. Dacă ar merge în câmpuri noi, prin puterea exemplului ar conduce¹⁷⁶³ și pe alții să se unească cu ei.

Orice păcat este egoism. Cel dintâi păcat al lui Satana a fost egoism. El a căutat să prindă puterea, să-și înalțe eu-l. Un fel de nebunie l-a făcut să caute să-L dea la o parte pe Dumnezeu. Iar ispita care l-a condus pe Adam la păcat, a constat în declarația falsă a lui Satana, cum că era posibil ca el să dobândească ceva mai mult decât cele de care deja se bucura – că ar fi posibil ca el să ajungă ca Dumnezeu. În felul acesta semințele egoismului au fost semănate în inima omenească.

Dumnezeu dorește ca fiecare să înțeleagă caracterul respingător al egoismului, și să coopereze împreună cu El pentru păzirea familiei Lui omenești față de puterea teribilă și înșelătoare a acestuia. Cel dintâi rezultat al intrării păcatului în lume a fost faptul că s-a născut principiul egoismului. Intenția evangheliei este ca, prin intermediul lucrării misionare ca remediu, să ne opunem răului acesta al egoismului și să nimicim puterea lui distrugătoare, prin realizarea de acțiuni de binefacere.

Ca un remediu pentru consecințele teribile în care a condus egoismul neamul omenească, Dumnezeu a dat pe Singurul Fiu născut al Său, ca să moară pentru ei. Și în acest dar, El S-a dat pe Sine Însuși. Cum ar fi putut da mai mult? „Eu și Tatăl Meu una suntem”, a spus Hristos. Prin dăruirea Fiului Său, Dumnezeu a făcut posibil ca omul să fie răscumpărat și restaurat la starea de a fi una cu El. „Fiindcă așa de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe Singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu moară, ci să aibă viața veșnică.”

Păcatul stinge iubirea pe care Dumnezeu a așezat-o în inima omului. Lucrarea bisericii este aceea de a reaprinde această iubire. Ea trebuie să coopereze cu Dumnezeu pentru a smulge din rădăcina egoismul din inima omenească, așezând¹⁷⁶⁴ în locul acestuia mărinimia care exista în inima omului în starea lui originală de desăvârșire.

Iubirea este marele principiu care pune în mișcare ființele necăzute. Cu câtă uimire pot să privească îngerii indiferența acelor care au lumină și cunoștință! Oastea cerească este plină de o dorință intensă de a lucra prin intermediul agenților cerești pentru a restaura în om chipul moral al lui Dumnezeu. Ei sunt gata și sunt dornici să facă lucrarea aceasta. Puterea combinată a Tatălui, a Fiului și a Duhului Sfânt este oferită ca o garanție pentru recuperarea omului din starea lui căzută. Fiecare atribut, fiecare putere a divinității este pusă la dispoziția acelor care se unesc cu Mântuitorul pentru câștigarea oamenilor la Dumnezeu. O, dacă toți ar aprecia adevărul așa cum este în Isus! O, dacă toți ar iubi pe Dumnezeu ca recunoștință pentru iubirea cu care El i-a iubit pe ei!

Frații mei, aș vrea să vă prezint necesitățile pe care le au câmpurile nelucrate. În marea Lui îndurare, Domnul asigură acestor câmpuri lucrători cu talente prețioase. Acum sunt necesare mijloace pentru a duce lucrarea înainte. Prezint problema aceasta în fața bisericilor din Iowa, și fie ca Domnul să impresioneze inimile față de nevoile lucrării Lui, pentru ca darurile să curgă în vistieria Lui, pentru acele câmpuri lipsite! Neglijarea față de câmpurile coapte, gata pentru seceriș, este condamnarea noastră.

Dumnezeu își cheamă poporul să-I dea Lui mijloacele pe care li le-a lăsat în administrare, pentru ca instituții mari și mici să poată fi înființate spre slava numelui Său. Dăruind pentru lucrarea Lui, poporul lui Dumnezeu arată în mod practic faptul că iubește pe Dumnezeu mai mult ca orice, și pe aproapele lor ca pe ei înșiși.

Dacă¹⁷⁶⁵ păcătoșii se pocăiesc, iertarea le este oferită prin meritele lui Hristos. Așadar, lucrați plini de interes, încercând să conduceți sufletele la pocăință. Aceasta va fi bucuria voastră veșnică. Toți cei ce văd problema aceasta în adevărata ei importanță, vor înțelege mai pe deplin

minunatul și gloriosul plan de mântuire. Nu va exista dorința de a crea dispute despre ceea ce înseamnă ca Hristos să fie neprihănirea noastră, sau de a încerca explicarea anumitor chestiuni care nu fac să fie mai limpezi condițiile mântuirii. Nu este atât de esențial să înțelegem detaliile exacte în ce privește relația dintre cele două Legi. Este mult mai important să știm dacă noi călcăm Legea lui Dumnezeu, dacă stăm în ascultare sau neascultare față de preceptele ei cele sfinte.

Neglijența în ce privește principiile care trebuie să fie transpuse în viața practică, este o greșeală fatală, și are nevoie de o atenție specială. Cel care este mântuit trebuie să-și pună lucrurile în rândul în propria lui inimă.

Hristos i-a muștră pe Farisei, când le-a zis, „Vai de voi, Cărturari și Farisei, fățarnici! Pentru că voi dați zeciuală din izmă, din mărar și din chimen, și lăsați nefăcute cele mai însemnate lucruri din Lege: dreptatea, mila și credincioșia; pe acestea trebuia să le faceți, și pe acelea să nu le lăsați nefăcute. Povățuitori orbi, care strecurați fânțarul și înghițiți cămila!”

Unii din zilele noastre, prin atitudinea față de Legea așa cum este descoperită în Galateni, au înscris un capitol trist în experiența vieții lor. Nu repetați trecutul. Să nu se complacă nimeni în teorii speculative, sau să atragă atenția asupra lucrurilor care nu țin de lucrarea mare și solemnă de a-și decide propriul lor destin veșnic. Capitolul douăzeci și trei din Matei descrie starea acelor care sunt orbi¹⁷⁶⁶, care nu pot discerne importanța relativă a lucrurilor pe care ar trebui să le înțeleagă.

Din cauza faptului că vederea spirituală a unora din poziții de încredere s-a întunecat, lucrarea cea mare și sacră a lui Dumnezeu a fost neglijată. Dreptatea, îndurarea și iubirea lui Dumnezeu, nu au fost manifestate. Prin faptele lor, unii au dovedit că nu sunt mișcați de principii corecte. A fost nevoie de o dovadă practică a iubirii față de frații lor. În timp ce sunt foarte scrupuloși, socotind omul călcător de lege numai pentru un cuvânt, nu au scrupule atunci când se poartă nedrept față de moștenirea Domnului, și comit păcate mari în ochii lui Dumnezeu.

Este foarte aproape timpul când toate aceste lucruri vor fi puse în ordine de o putere de care nimeni nu va putea fugi. Scenele ce se vor desfășura în ziua judecării vor pune totul pe adevăratele baze.

Neprihănirea lui Hristos a fost reprezentată greșit de unii din poziții de răspundere, care, crezând că aduc un serviciu lui Dumnezeu, au făcut lucruri care dovedesc că din punct de vedere spiritual, sunt orbi. Bărbații au fost aroganți și poruncitori în spiritul lor, și calea lor greșită de acțiune, lipsa de principiu, vor determina pe Domnul să spună despre ei așa cum a spus despre Farisei. Vaiurile care au fost pronunțate asupra Fariseilor, vor fi pronunțate cu siguranță asupra tuturor celor ce sunt angajați într-o lucrare similară, în afara cazului în care se pocăiesc.

Călăuzele spirituale ale căror ochi sunt orbi, își violează conștiința și, prin raționamente subtile fac distincții imaginare și false între vinovăția diferitelor tranzacții. Ei trec ușor peste anumite greșeli foarte mari, și condamnă¹⁷⁶⁷ cu mare severitate alte greșeli, care nu se compară cu enormitatea propriilor lor păcate de a crea și lucra pe baza unor principii false. Dumnezeu cheamă la o schimbare hotărâtă și profundă.

Neprihănirea este cea care înalță o națiune, iar păcatul este cel ce aduce ruina acesteia. Cu inimi umile și pline de căință, cu toții să studieze Biblia. Ceea ce este descoperit în Scripturi, este pentru voi și pentru copiii voștri. Mâncați Cuvântul, și digerați-l, căci este pâinea vieții. Dar nu fiți însetați și nu vă agitați să cunoașteți despre anumite lucruri care nu sunt descoperite. Unii nu par să înțeleagă ceea ce este clar descoperit înaintea lor în Scripturi în legătură cu salvarea lor veșnică, iar ca urmare, viața lor practică este foarte deficientă. Dacă ei ar studia cuvântul lui Dumnezeu și ar asculta de el, mințile lor nu ar fi așa pline de presupuneri despre lucrurile pe care nu au nevoie să le înțeleagă sau să le știe.

În orice loc din lume, Dumnezeu lucrează pentru a-i aduce pe oameni la cunoștința lui Hristos și a neprihănirii Lui. El le vorbește prin Cuvântul Lui. Biblia este cheia care descuie tainele esențiale pentru ființele umane să le cunoască, pentru a ști ce trebuie să facă în scopul câștigării vieții veșnice. Biblia este propriul ei interpret. Razele ei strălucitoare trebuie să fie răspândite în toate părțile lumii, pentru ca păcatul să fie dat pe față. Biblia este o hartă care arată

pietrele kilometrice ale adevărului. Cei ce sunt familiarizați cu harta aceasta vor fi capabili să pășească plini de siguranță pe calea datoriei, oriunde ar fi chemați să meargă.

Poporul lui Dumnezeu ar trebui să exercite credință, trăind religia practică la ei acasă, între vecinii lor, în biserică și în instituțiile¹⁷⁶⁸ care au fost înființate pentru a înainta lucrarea lui Dumnezeu pe acest pământ. În viața zilnică ar trebui să se vadă o practică a credinței mult mai veritabilă. Poporul lui Dumnezeu trebuie să dea pe față atributele lui Hristos – blândețea, generozitatea, amabilitatea, pe care El le-a exercitat întotdeauna față de cei săraci, nenorociți și cei aflați în nevoie. „Dacă cineva are bogățiile acestei lumi, și își închide inima față de fratele său, cum rămâne în el dragostea lui Dumnezeu?” Haideți, dar, să nu ne închidem inima, căci cei ce fac așa, sunt slăbiți și părăsiți de Duhul lui Dumnezeu.

În cazul multora, absența unui spirit asemănător cu acela al lui Hristos este foarte marcantă. Mulți dintre cei ce urmează pe Hristos nu au mireasma caracterului Său. Prin realizarea de fapte milostive și prin rostirea de cuvinte care vor fi ca merele de aur într-un coșuleț de argint, ei ar trebui să exercite o influență înălțătoare asupra celor cu care au de-a face. Dar prea adesea cuvintele sunt aspre iar acțiunile sunt nepotrivite unui creștin. Dumnezeu nu poate aproba astfel de cuvinte și acțiuni; căci ele sunt o ofensă adusă față de El.

Haideți să remarcăm răspunsul pe care l-a dat Învățătorul divin, aceluia învățător al legii care l-a întrebat „Ce să fac ca să moștenesc viața veșnică?” „El i-a spus, Ce este scris în Lege? Cum citești în ea? Drept răspuns acesta a zis: „Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu tot cugetul tău și cu toată puterea ta; și pe aproapele tău ca pe tine însuși.” La care, Isus i-a zis: „Ai răspuns bine; fă așa și vei avea viața veșnică”. Dar el, voind să se îndreptățească, i-a zis lui Isus, „Și cine este aproapele meu?”

Drept¹⁷⁶⁹ răspuns la întrebare, Hristos a rostit parabola Samariteanului milos. Prin parabola aceasta El a atras atenția ascultătorilor Săi asupra unui incident care tocmai se petrecuse.

„Un om se cobora din Ierusalim la Ierihon. A căzut între niște tâlhari, care l-au dezbrăcat, l-au jefuit de tot, l-au bătut zdravăn, au plecat și l-au lăsat aproape mort. Din întâmplare, se cobora pe același drum un preot; și când a văzut pe omul acela, a trecut înainte pe alături. Un Levit trecea și el prin locul acela; și când l-a văzut, a trecut înainte pe alături. Dar un Samaritean, care era în călătorie, a venit în locul unde era el, și când l-a văzut, i s-a făcut milă de el. S-a apropiat de i-a legat rănilor și a turnat peste ele untdelemn și vin; apoi l-a pus pe dobitocul lui, l-a dus la un han, și a îngrijit de el. A doua zi, când a pornit la drum, a scos doi lei, i-a dat hangiului, și i-a zis: „ai grijă de el, și orice vei mai cheltui, îți voi da înapoi la întoarcere”. Care dintre acești trei ți se pare că a dat dovadă că este aproapele celui ce căzuse între tâlhari? „Cel ce și-a făcut milă de el”, a răspuns învățătorul Legii. „Du-te de fă și tu la fel”, i-a zis Isus”.

În parabola aceasta sunt însumate toate principiile conținute în Lege. Viața veșnică este subiectul. Când principiile dreptății și îndurării sunt violate în vreun fel în cuvânt sau în practică, cei care nu se supun astfel poruncilor exprimate ale lui Dumnezeu comit un păcat de o magnitudine mult mai mare decât păcatul comis în Eden; deoarece pentru primii noștri părinți păcatul era ceva cu totul nou. Acum cu toții avem în fața ochilor rezultatul călcării de Lege a lui Adam. Mâncarea din fructul interzis – un lucru mărunț după¹⁷⁷⁰ cum se pare – a dus la deschiderea porților pentru un potop de nenorociri ce s-au abătut asupra lumii. Toată violența și fărâdelegea care există acum în lume se poate spune că se trag din acea primă încălcare a Legii.

Aceia ce sunt chemați să fie superintendenți sau manageri în instituțiile noastre trebuie, de îndată ce intră în slujbă, să lase la o parte toate practicile greșite, și, cu deplina înțelegere a înaltelor obligații pe care le au, să se dedice în mod solemn lui Dumnezeu, cerându-i să prezideze El peste lucrarea sacră pe care le-a dat-o în administrare. Ei ar trebui să dea afară tot egoismul, toată dorința după un câștig lumesc, toată strâmbătatea și înșelăciunea, toată dorința de a se îmbogăți în mod ilegal prin tranzacțiile de afaceri. Niciodată, niciodată nu ar trebui să-și păteze lucrarea cu păcatul avariției, sau cu acțiuni frauduloase, corupte, pentru a se îmbogăți în mod necinstit. Dumnezeu nu va binecuvânta nicio acțiune care nu este făcută în acord cu principiile Lui sfinte.

Fiecare să fie sigur că o metodă lumească și un spirit lumesc nu pot să fie sfințite prin faptul că sunt în legătură cu instituțiile lui Dumnezeu. Dacă Hristos ar fi pe pământ în zilele noastre, El ar curăța instituțiile Lui de tot ceea ce nu seamănă cu principiile cele curate ale cerului.

Aceia care au avut aceste principii în fața ochilor, și totuși au continuat să acționeze contrar lor, ar trebui să fie despărțiți de instituții. Aceia care, în lucrarea pe care o desfășoară în cadrul instituțiilor care trebuie să ofere lumii o reprezentare a lui Dumnezeu și a lucrurilor cerești, nu dau dovadă de puritate și de un nivel înalt al caracterului, ar trebui să muncească în altă parte.

Aceia care acum se instruiesc ca să lucreze pentru Dumnezeu, ar trebui să aibă învățători ce posedă cele mai înalte talente – învățători care¹⁷⁷¹ le vor pune întotdeauna în fața ochilor felul în care Hristos se poartă cu mințile celor ce caută adevărul.

Este timpul ca poporul lui Dumnezeu să dea pe față neprihănirea lui Hristos: și să arate că ei nu sunt din lumea aceasta, ci din împărăția cerului. Când cei ce sunt în legătură cu slujirea lui Dumnezeu vor fi curați și sfinți, Domnul va da putere și har, prosperitate și succes învățătorilor adevărului, și atunci suflete vor fi convertite.

Ellen G. White

Ms-124-1902

LUCRAREA ÎN NASHVILLE

St. Helena, California, mai 1902

După lumina care mi-a fost dată, știu că Domnul a folosit pe Edson White și pe W.O. Palmer pentru a face lucrare misionară în Sud. Câmpul acesta mi-a fost reprezentat ca un câmp neglijat în mod păcătos de aceia care cred adevărul. Poporul lui Dumnezeu nu a făcut lucrarea care ar fi trebuit făcută acolo. Domnul a primit aceste două suflete, le-a scos din întuneric la lumină, și le-a pus în inimi dorința de a lucra în câmpul din Sud. Istoria acestei lucrări a dat pe față multe lucruri care nu pot fi repetate aici. Dar Domnul mi-a arătat că El acceptă lucrarea lui Edson White, și i-a păstrat viața când se afla în locuri periculoase. El a pus Duhul Lui peste El, a deschis calea înaintea lui, și i-a dat succes.

Fondarea lucrării în Nashville a fost după planul lui Dumnezeu. În Nashville și în împrejurimi, sunt colegii mari construite pentru populația de culoare. Clădirile acestea mari stau ca reprezentanți ai unei lucrări mari și bune ce se face pentru această rasă. Domnul a favorizat și binecuvântat pe cei ce s-au predat pentru această lucrare. A fost după planul lui Dumnezeu¹⁷⁷³ ca Adventiștii de Ziua a Șaptea să pătrundă în Nashville. Am fost instruită cum că în locul acesta trebuiau să fie înființate memoriale pentru Dumnezeu., nu chiar în oraș, ci la o mică distanță de el. Trebuiau să fie făcute eforturi pentru a ajunge atât la populația albă, cât și la cea de culoare. Lucrarea misionară medicală trebuia să fie fondată aici, căci este mâna cea dreaptă a evangheliei. Dar că lucrarea avea să se miște încet, întrucât nu erau destule mijloace pentru a o susține.

Lucrarea nu trebuia să fie susținută ca și cum ar fi o afacere particulară, ci ca pe o întreprindere a Conferinței.

Un interes profund ar trebui să fie arătat față de consolidarea lucrării în Nashville și în împrejurimi. Ar trebui să fie înființat un sanatoriu. Dacă este posibil, ar trebui procurată o clădire deja ridicată, dacă poate fi găsită una potrivită în vreo localitate favorabilă. Cât de curând posibil, ar trebui să se facă pași pentru înaintarea acestei lucrări. Când instituția aceasta va fi fondată, va avea o mare influență în mijlocul populației. Haideți să cerem Domnului să deschidă calea pentru lucrarea aceasta, și să ne conducă pentru înaintarea ei. Noi avem un Dumnezeu care ascultă și răspunde rugăciunilor.

În lucrarea aceasta nu trebuie să conducă mintea unui singur om. Lucrarea trebuie să fie făcută în temere de Dumnezeu. Toți frații trebuie să aibă ceva de spus în luarea deciziei finale.

Domnul, în providența Lui, va lucra asupra minților așa cum a lucrat în trecut, conducând pe oameni să favorizeze pe poporul nostru prin faptul că le oferă proprietăți¹⁷⁷⁴ la prețuri mici.

S-au făcut greșeli în lucrarea din Nashville, însă aceia care nu au luat parte la această lucrare să nu dea loc exprimării de critici răutăcioase. Dacă frații s-ar gândi la propriile lor greșeli și erori, ar refuza să fie cei dintâi care aruncă cu piatra.

S-au făcut investiții în lucrarea din Nashville care mai bine nu ar fi fost făcute până când ar fi existat o imagine mai bună acolo. Unii dintre banii cheltuiți în clădiri ar fi trebuit păstrați până când ar fi fost cu adevărat nevoie pentru materiale tipărite.

Lucrarea de a folosi mijloacele cerea un bărbat care să nu aibă responsabilități așa de multe și variate cum erau cele îngrămădite peste Edson White. El ar fi trebuit să se consfătuiască cu bărbații conducători; căci a fost ales și primit de Dumnezeu ca să lucreze în câmpul sudic; dar el ar fi trebuit să dea administrarea financiară a afacerilor pe mâinile unui bărbat înțelept în administrare, care să nu aibă atâtea poveri asupra lui. În timp ce alți bărbați trebuie să fie conducători în partea lor de lucrare, el trebuie să fie conducător în lucrarea lui specifică.

Toți bărbații conducători trebuie să fie supuși unii altora. Glasul niciunui nu trebuie să fie auzit mai sus de al celorlalți când se stabilesc chestiuni importante.

Am multe de spus, dar nu acum, în legătură cu felul în care lucrarea ar trebui dusă înainte. Am dorit foarte¹⁷⁷⁵ mult ca Edson să ducă înainte lucrarea pe care Domnul a spus că trebuie să o facă în slujirea cuvântului. Dacă se va da pe el însuși pentru această lucrare, dacă își va umili inima ca inima unui copil, dacă va depinde de Tatăl lui ceresc, Dumnezeu îl va binecuvânta și îl va întări.

El trebuie să se unească cu frații lui, dintre care unii deja sunt asociații lui în muncă. Fratele Butler este președinte al Uniunii de Conferințe din Sud, și eu cred că aceasta este bine. Bărbații puși în funcție au de dus înainte lucrarea rânduită lor. Prin umblare în umilință cu Dumnezeu, ei trebuie să învețe cum să-și ducă la desăvârșire diferitele lor lucrări. Trebuie să fie unitate perfectă între lucrători. Ei trebuie să se respecte și să se susțină unii pe alții, fiecare să socotească pe celălalt mai bun decât el însuși, fiecare să stea neclintit la postul datoriei lui.

Fratele Palmer este foarte obosit și epuizat. El nu mai poate să ducă responsabilitățile pe care le duce. Trebuie să pună jos o parte din poveri. Edson White nu trebuie să aibă cuvântul decisiv în schițarea și îndeplinirea planurilor financiare pentru lucrarea din Sud; căci aceste lucruri contează foarte mult. Lucrarea trebuie să fie dusă înainte pe căi drepte. Edson și fratele Palmer nu trebuie să fie puși deoparte, ci alți bărbați trebuie să fie puși în legătură cu ei, bărbați dotați cu înțelepciune și înțelegere inteligentă.

Lui Edson White sunt instruită să-i spun, „Taie din lucrarea ta și nu lăsa decât ceea ce înțelegi cel mai bine. Tu ai dus așa¹⁷⁷⁶ de multe responsabilități încât ai ajuns aproape falimentar în ce privește tăria ta mentală și fizică. Nu căuta să zorești lucrurile așa cum ai făcut. Nu îți poți permite să sacrifici nevoia ta de odihnă și somn pentru a conduce lucrarea ta înainte. Tu te istovești deja prea repede, cu suprasolicitarea nervilor, cu dureri de cap și nopți nedormite, și pierzi teren pe domeniul fizic, mintal și spiritual.

Domnul vrea să croiești cărări drepte pentru picioarele tale, pentru ca șchiopul să nu fie întors din drum. El dorește ca tu și fratele Palmer să fiți îmbrăcați cu toată armura, pregătiți prin experiență sfințită să vă dovediți bărbați puternici. El vrea să aveți succes în lucrarea voastră. Sunt unii care vor reprezenta greșit motivele voastre, așa cum au făcut mereu și mereu. De aceea acționați cu moderație și mare precauție.

Voi ați simțit încercările că vă apasă în mod serios. Dar nu a suportat Hristos tot ceea ce sunteți voi chemați să suportați? El poate să vă îmbogățească chiar în mijlocul umilinței și al celei mai adânci sărăcii. Poate simțiți că sunteți acuzați pe nedrept. Nu a fost aceasta experiența zilnică a Stăpânului vostru? Suportați cu răbdare tot ceea ce intervine. În ziua cea mare de pe urmă aceia ce au fost așa de dispuși să judece vor fi foarte surprinși de felul în care va estima Hristos caracterul. Acelora care cu sinceritate au urmat principiile drepte, li se¹⁷⁷⁷ va da o mare răsplătire. Nimic nu a fost gândit sau spus sau făcut, și care să fi scăpat ochilor Domnului. El cunoaște motivele care îi împing pe oameni la acțiune. De aceea, aveți curaj în El.

Lucrarea din Nashville este cea dintâi care vă cere atenția. Am fost oarecum surprinsă la început să știu că cinci sute de dolari din fondurile Uniunii de Conferințe din Sud au fost destinate lucrării din Graysville, măcar că era așa mare nevoie de mijloace pentru Nashville. Dar lumina dată mie spunea că era bine să se facă așa. Fratele Kilgore a ajutat lucrarea din câmpurile misionare. El nu a fost lipsit de dărnicie; iar acum, dacă au fost trimise mijloace la Graysville ca se ajute lucrării de acolo într-o situație de urgență, nimeni să nu-și pună semne de întrebare în dreptul acestui fapt. Toți lucrătorii ar trebui să fie plini de un spirit nobil de a ajuta și a fi dispuși să folosească banii Domnului acolo unde este cea mai mare nevoie. Graysville avea nevoie de banii aceia atunci când au fost trimiși cei cinci sute de dolari; iar dacă lucrarea de acolo va fi ferm fundamentată, și va veni vremea ca la mică distanță de Nashville să se construiască o școală sau un sanatoriu, lucrătorii vor putea să ceară cu încredere ajutor din Graysville.

Noi suntem în lumea aceasta ca să ne ajutăm unii pe alții. În lucrarea lui Hristos nu sunt granițe teritoriale, iar aceia care încearcă să traseze astfel de linii în lucrarea lui Hristos din zilele noastre ar face mai¹⁷⁷⁸ bine să se roage, „Doamne, dă-mi o inimă nouă”. Când vor avea gândul care era în Hristos, vor vedea că multe părți din via Domnului sunt încă nelucrate. Ei nu vor mai spune, „mijloacele noastre sunt necesare pentru realizarea intereselor pe care le avem în mână. Nu are rost să cereți mijloace de la noi”.

Pentru a fi folositori și de succes, slujitorii Domnului sunt dependenți de Hristos. El le citește inimile. El le cunoaște motivele și intențiile, și îi cheamă să se despartă de tot ceea ce se va dovedi o piedică în calea succesului lor în prezentarea adevărului pentru acest timp. Aceasta este lucrarea ce trebuie să fie făcută mai întâi de toate. În măsura în care se dau pe ei înșiși pentru aceasta, succesul va încorona cu siguranță eforturile lor. Îngerii lui Dumnezeu vor impresiona inimile, și mulți vor fi aduși la lumina adevărului.

„De aceea eu, întemnițatul Domnului, vă îndemn să fiți vrednici de chemarea cu care ați fost chemați, cu toată smerenia și blândețea, cu îndelungă răbdare, îngăduindu-vă unii pe alții în dragoste; străduindu-vă să păstrați unitatea Duhului prin legăturile păcii. Este un singur trup, un singur Duh, după cum ați și fost chemați la o singură nădejde a chemării voastre, un singur Domn, o singură credință, un singur botez; un singur Dumnezeu și Tată al tuturor, care este peste toți, și prin toți și în voi toți. Dar fiecăruia dintre noi i s-a dat harul după măsura darului lui Hristos”.

Avem de învățat din experiențele trecutului cum să evităm eșecurile. Ne rugăm Tatălui nostru din cer, „Nu ne duce în ispită”, și apoi, prea adesea, nu ne supraveghem picioarele ca să nu ne conducă în ispită. Noi trebuie să ne ferim de ispita prin care suntem ușor de învins. Succesul nostru este¹⁷⁷⁹ lucrat de noi înșine, prin harul lui Hristos. Trebuie să înlăturăm din cale piatra de poticnire care ne-a cauzat nouă și altora așa de multă tristețe.

Dacă ascultăm cuvintele lui Hristos, suntem în siguranță. Oricare ar fi chemarea voastră, oricare ar fi speranța voastră, ascultați! „Dacă vrea cineva să vină după Mine”, spune El, „să se lepede de sine, să-și ia crucea și să vină după Mine”. Ascultând aceste cuvinte, în deplină dependență de Mântuitorul, mergeți să dați lumii un exemplu despre ce înseamnă să fii un creștin care poartă jugul împreună cu Hristos. Aceasta este singura legătură a evangheliei. Învățați zilnic cum să îndepliniți cât mai bine instrucțiunea dată de Hristos. Trăiți ca supuși ai împărăției Lui. Să împlinim aceste cuvinte, „Voia Ta să se facă, precum în cer așa și pe pământ” – aceasta este lucrarea vieții noastre.

Lt 134, 1902

NEPRIHĂNIREA LUI HRISTOS DOVEDITĂ PRIN DRAGOSTE, NU PRIN EGOISM

Către frații și surorile din Conferința Iowa

Sunt instruită să vă spun vouă, ca și creștini, că este privilegiul vostru acela de a trăi religia practică în cămin, în vecinătate, în biserică, și în instituțiile care au fost înființate printre voi să facă să înainteze lucrarea Domnului pe acest pământ. Poporul lui Dumnezeu trebuie să dea pe față atributele lui Hristos, -- amabilitatea, compasiunea, generozitatea lipsită de egoism pe care El le-a manifestat întotdeauna față de cei săraci, suferinzi și nevoiași. „Dacă cineva are bunurile acestei lumi, și vede pe fratele său în nevoie, și își închide inima față de el, cum locuiește dragostea lui Dumnezeu în el?” Haideți să nu ne închidem inimile; căci cei ce fac așa sunt fără Duhul lui Dumnezeu.

În cazul multora, absența unui spirit asemenea lui Hristos, este foarte marcantă. Mulți dintre cei ce pretind că urmează pe Hristos, nu au miresma caracterului Său. Dacă fac fapte miloase și vorbesc cuvintele pline de bunătate care sunt ca niște mere de aur într-un coșuleț de argint, atunci pot exercita o influență înălțătoare asupra acelor cu care vin în contact. Dar prea adesea cuvintele lor sunt tăioase, iar acțiunile sunt nepotrivite unui creștin. Dumnezeu nu poate aproba cuvintele și acțiunile greșite, căci ele sunt o ofensă adusă Lui. El îi cheamă la o schimbare hotărâtă și profundă. Este foarte aproape timpul când aceste lucruri vor fi puse în ordine de Acela de care nimeni nu poate să fugă. În ziua judecății totul va fi pus pe adevăratele baze.

Păcatul egoismului. Orice păcat este egoism. Primul păcat al lui Satana a fost o manifestare¹⁷⁸¹ a egoismului. El a căutat să strângă puterea, să înalțe eu-l. Un fel de nebunie l-a condus să caute să-l dea la o parte pe Dumnezeu. Iar ispita care l-a condus pe Adam la păcat, a constat în declarația că era posibil ca omul să ajungă la ceva mai presus decât ceea ce de deja se bucura – că ar fi posibil ca el să fie ca Dumnezeu Însuși. Semănarea semințelor egoismului în inima omenească a fost cel dintâi rezultat al intrării păcatului în lume.

Dumnezeu dorește ca fiecare suflet să înțeleagă cât de rău este egoismul, și să coopereze cu El pentru păzirea familiei omenești față de puterea lui teribilă și înșelătoare. Intenția evangheliei este de a înfrunta răul acesta prin intermediul lucrării misionare de refacere, și de a nimici puterea lui distructivă, prin înființarea de instituții de binefacere.

Ca un remediu pentru consecințele teribile la care egoismul a condus neamul omenească, Dumnezeu a dat pe Singurul Fiu al Său ca să moară pentru omenire. Cum ar fi putut să dea mai mult? În oferirea acestui dar, El S-a dat pe Sine Însuși. „Eu și Tatăl una suntem”, a spus Hristos. Prin dăruirea Fiului Său, Dumnezeu a făcut posibil ca omul să fie răscumpărat și refăcut la starea de a fi una cu El.

„Așa de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”. Dragostea este marele principiu care pune în mișcare ființele necăzute. Plini de uimire îngerii privesc indiferența pe care o manifestă aceia care au lumină și cunoștință față de o lume nemântuită. Oastea cerească este plină de o dorință intensă de a lucra prin agenții umani pentru a restaura omul după chipul lui Dumnezeu. Ei sunt gata și așteaptă să facă lucrarea aceasta. Puterea combinată a Tatălui, a Fiului și a Duhului Sfânt, este oferită ca garanție pentru a ridica omul din starea lui căzută. Fiecare atribut, fiecare putere a divinității, a fost pusă la dispoziția celor ce se unesc cu Mântuitorul pentru câștigarea oamenilor la Dumnezeu. Oh, dacă toți ar aprecia¹⁷⁸² adevărul așa cum este în Isus! Oh, dacă toți ar iubi pe Dumnezeu, ca răspuns față de iubirea cu care El i-a iubit pe ei!

Păcatul a înăbușit iubirea pe care Dumnezeu a așezat-o în inima omului. Lucrarea bisericii este aceea de a reaprinde această iubire. Biserica trebuie să coopereze cu Dumnezeu prin smulgerea egoismului din inima umană, așezând în locul lui bunăvoința care era în inima omului în starea lui originală de desăvârșire.

Hristos Neprihănirea noastră. Îmi pare rău că așa de mulți se îndoiesc în ce privește îndreptățirea prin credință, iar unii sunt în opoziție cu lumina pe care a dat-o Dumnezeu despre acest subiect. Păcătoșii sunt supuși la încercare. Ei trebuie să dea socoteală pentru învinuirea de a fi călcat Legea lui Dumnezeu. Unica lor speranță este de a-L accepta pe Isus Hristos, Încuitorul lor. El a răscumpărat neamul căzut din blestemul Legii, făcându-se păcat – adică blestem – pentru ei. Nimic altceva nu este îndestulător pentru a elibera pe călcătorul Legii din robie, în afară de harul lui Hristos. Prin harul Său, aceia care sunt ascultători față de poruncile lui Dumnezeu, sunt făcuți liberi.

Dacă păcătoșii se pocăiesc, le este oferită iertarea prin meritele lui Hristos. Cei care înțeleg aceste lucruri în adevărata lor însemnătate vor înțelege mai pe deplin planul cel minunat și glorios de mântuire. Ei nu vor dori să susțină dispute despre ce înseamnă ca Hristos să fie neprihănirea noastră; nici nu vor dori să încerce să explice chestiuni care nu fac să fie mai clare condițiile mântuirii. Nu este esențială înțelegerea detaliilor exacte în legătură cu relația dintre cele două Legi. Este mult mai important să știm dacă suntem îndreptățiți sau condamnați de preceptele cele sfinte ale Legii lui Dumnezeu.

Neglijența în ce privește principiile care trebuie să fie transpuse în viața practică, este o greșeală fatală, și necesită o atenție specială. Cel care este mântuit trebuie să-și pună lucrurile în rânduială în propria lui inimă. În zilele lui Hristos conducătorii¹⁷⁸³ religioși au neglijat chestiunile cu greutate ale Legii, pentru niște lucruri de importanță minoră. „Vai de voi, Cărturari și Farisei, fățarnici! Pentru că voi dați zeciuială din izmă, din mărar și din chimen, și lăsați nefăcute cele mai însemnate lucruri din Lege: dreptatea, mila și credincioșia; pe acestea trebuia să le faceți, și pe acelea să nu le lăsați nefăcute. Povățuitori orbi, care strecurați țânțarul și înghițiți cămila!”

Unii din zilele noastre, prin atitudinea lor față de Lege așa cum este descoperită în Galateni, au înscris un capitol trist în experiența vieții lor. Fie ca nimeni să nu repete trecutul. Nimeni să nu se complacă în teorii speculative, sau să atragă atenția asupra lucrurilor care nu țin de lucrarea solemnă de a decide a propriului lor destin veșnic. Capitolul douăzeci și trei din Matei descrie starea acelor care sunt așa de orbi din punct de vedere spiritual încât nu pot discerne importanța relativă a lucrurilor pe care ar trebui să le înțeleagă.

Neprihănirea lui Hristos a fost prezentată în mod greșit de unii dintre cei aflați în poziții de răspundere, care, crezând că aduc o slujire lui Dumnezeu, au făcut lucruri care dovedesc că sunt orbi din punct de vedere spiritual. Bărbații au fost aroganți și poruncitori în spirit, iar umblarea lor greșită, lipsa lor de principiu, îi va face să fie acuzați de Domnul în același fel în care au fost acuzați Fariseii. Vaiurile care au fost rostite asupra Fariseilor, vor fi rostite cu siguranță asupra tuturor celor ce fac la fel, în afară de cazul în care se pocăiesc.

Deoarece vederea spirituală a unora dintre cei aflați în poziții de încredere s-a întunecat, lucrarea cea mare și sacră a lui Dumnezeu a fost neglijată. Prin faptele lor unii au dovedit că nu sunt conduși de principii corecte. Ei nu au dat pe față dreptatea, mila și dragostea lui Dumnezeu. Ei nu au dat o dovadă practică a iubirii față de frații lor. În timp ce sunt foarte scrupuloși în ce privește lucrurile¹⁷⁸⁴ mărunte, socotind omul călcător al Legii din cauza unui cuvânt, ei nu au scrupule când tratează în mod necinstit pe cei din moștenirea Domnului. În felul acesta ei comit păcate care sunt mari în ochii Lui. Ei își calcă conștiința, și, prin raționamente subtile, fac o distincție imaginară între gradele de vinovăție a diferitelor tranzacții. În timp ce trec ușor peste greșeli foarte serioase, ei condamnă cu mare severitate greșeli care nu se compară nici pe departe cu propriul lor păcat de nutri și lucra pe baza unor principii false. Ar trebui să-și aducă aminte că neprihănirea este cea care înalță o națiune, iar păcatul este cel ce aduce ruina ei. Acest lucru este adevărat atât în dreptul indivizilor cât și al națiunilor.

Frații mei și surorile mele din Iowa, studiați Bibliile voastre, cu inimile umile și pline de căință. Ceea ce este descoperit în Scriptură este pentru voi și pentru copiii voștri. Mâncați Cuvântul și digerați-l; căci este pâinea vieții. Nu fiți zeloși să căutați să cunoașteți amănunte despre lucrurile ce nu sunt descoperite. Unii nu par să înțeleagă ceea ce este clar descoperit în Scripturi despre mântuirea lor, iar ca rezultat, viața lor religioasă este cu mari lipsuri. Dacă ar

vrea să studieze și să asculte de Cuvântul lui Dumnezeu, mințile lor nu ar mai fi așa pline de presupuneri despre lucruri pe care nu au nevoie să le înțeleagă.

În fiecare loc Dumnezeu lucrează pentru a aduce oamenii la cunoașterea lui Hristos și a neprihănirii Lui. El le vorbește prin Cuvântul Său. Biblia este cheia care deschide tainele ce sunt esențial de cunoscut pentru ființele omenești, ca să poată ști ce trebuie să facă pentru a dobândi viața veșnică. Biblia este propriul ei interpret. Razele ei strălucitoare trebuie să lumineze în toate părțile lumii, pentru ca păcatul să fie descoperit. Biblia este o hartă, care prezintă pietrele kilometrice ale adevărului. Cei ce sunt familiarizați cu harta aceasta vor fi capabili să calce în siguranță pe calea datoriei, oriunde ar fi chemați să meargă.

Haideti¹⁷⁸⁵ să observăm răspunsul pe care l-a dat divinul Învățător unui învățător al Legii care a întrebat „Ce să fac ca să moștenesc viața veșnică?” „El i-a spus, Ce este scris în Lege? Cum citești în ea? Drept răspuns acesta a zis: „Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu tot cugetul tău și cu toată puterea ta; și pe aproapele tău ca pe tine însuși.” La care, Isus i-a zis: „Ai răspuns bine; fă așa și vei avea viața veșnică”. Dar el, voind să se îndreptățească, i-a zis lui Isus, „Și cine este aproapele meu?””.

Drept răspuns la întrebare, Hristos a rostit parabola Samariteanului milos. Prin parabola aceasta El a atras atenția ascultătorilor Săi asupra unui incident care tocmai se petrecuse. „Un om se cobora din Ierusalim la Ierihon. A căzut între niște tâlhari, care l-au dezbrăcat, l-au jefuit de tot, l-au bătut zdravăn, au plecat și l-au lăsat aproape mort. Din întâmplare, se cobora pe același drum un preot; și când a văzut pe omul acela, a trecut înainte pe alături. Un Levit trecea și el prin locul acela; și când l-a văzut, a trecut înainte pe alături. Dar un Samaritean, care era în călătorie, a venit în locul unde era el, și când l-a văzut, i s-a făcut milă de el. S-a apropiat de i-a legat rănilor și a turnat peste ele untdelemn și vin; apoi l-a pus pe dobitocul lui, l-a dus la un han, și a îngrijit de el. A doua zi, când a pornit la drum, a scos doi lei, i-a dat hangiului, și i-a zis: „ai grijă de el, și orice vei mai cheltui, îți voi da înapoi la întoarcere”. Care dintre acești trei ți se pare că a dat dovadă că este aproapele celui ce căzuse între tâlhari? „Cel ce și-a făcut milă de el”, a răspuns învățătorul Legii. „Du-te de fă și tu la fel”, i-a zis Isus”.

În parabola aceasta sunt însumate toate principiile conținute în Legea lui Dumnezeu.

Peste¹⁷⁸⁶ tot putem vedea cât de teribile sunt rezultatele egoismului care l-a condus pe Adam să calce Legea lui Dumnezeu. Faptul că a mâncat din fructul oprit – în aparență o chestiune mărunță – a avut ca rezultat deschiderea porții către un potop de nenorociri ce s-a abătut asupra lumii. De la această fărădelege se poate trasa originea fiecărei violențe și fărădelegi care există acum. Iar acum, în acest veac al lumii, dacă principiile dreptății și milei sunt încălcate în vreun fel prin cuvânt sau faptă, se comite un păcat de o magnitudine mult mai mare decât păcatul care a fost comis în Eden; deoarece păcatul a fost ceva nou pentru primi noștri părinți.

Iubiții mei frați și surori din Iowa, hotărâți-vă să dați pe față neprihănirea lui Hristos mai pe deplin decât ați făcut-o în trecut, hotărâți-vă să arătați că voi nu sunteți din lumea aceasta, ci din împărăția cerului. Voi sunteți în pericol să pierdeți o experiență bogată. Nu vreți să cultivați harul lui Hristos în inimile voastre? Nu lăsați egoismul, izvorât din iubire de sine, să vă separe pe unii de alții și de Dumnezeu. Legați-vă unii de alții prin legăturile binefacerii creștine. Dacă veți fi credincioși, veți auzi de pe buzele Mântuitorului cuvintele, „Bine rob bun și credincios, intră în bucuria Stăpânului tău”. (Scrisoarea 124, 1902, - Către frații și surorile din Conferința Iowa, 27 august, 1902)

B-179-1902

CĂTRE C.P. BOLLMAN

„Elmshaven”, Sanatoriu, Cal., 19 noiembrie, 1902

Iubite frate Bollman,

Am mult interes față de tine. Recunosc faptul că ai capacități care, dacă ar fi sfințite, te-ar face în stare să fii împreună lucrător cu Dumnezeu. Dar în momentul de față tu nu ești acel fel de lucrător.

Tu ai nevoie să înțelegi că tu nu poți fi un complex întreg. Există responsabilități pe care trebuie să le poarte alții. Există alții ale căror calificări sunt la fel de esențiale pentru progresul lucrării, ca și ale tale. Fiecare lucrător are nevoie să se păzească împotriva impresiei că el singur ar putea face totul. Fratele meu, ar trebui să înveți că oriunde ai fi în serviciul lui Dumnezeu, și alte minți pe lângă a ta ar trebui să fie aduse în legătură cu lucrarea. Tu vei dori să faci lucruri care, după judecata ta, ar trebui să fie făcute. Dar voința ta nu este întotdeauna bună de urmat. În anumite direcții alte minți pot să fie mai capabile decât a ta ca să dea sfaturi înțelepte; de aceea, tu ai nevoie să te sfătuești împreună cu frații tăi. În adunările voastre de comitet, lasă-i și pe ceilalți membri să-și exprime pe deplin gândurile. Nu privi propria ta judecată ca și cum ar fi cu totul suficientă pentru a decide lucrurile fără nimeni altcineva.

Există¹⁷⁸⁸ un talent în care ești foarte deficient – talentul salvării de suflete. Dintre toate științele, cea mai înaltă și cea mai esențială este știința salvării de suflete. Aceasta cuprinde foarte mult. În poziția de încredere în care ești, ai nevoie să înveți mai mult despre știința aceasta; căci ai nevoie să exerciți o influență modelatoare asupra fiecăruia cu care ai ceva de-a face. Dar pentru a proceda drept în lucrarea aceasta, trebuie să înveți mai întâi de la Hristos.

Iubitul meu frate, am o solie pentru tine. Mai puțin din „eu” și mai mult din Hristos, aceasta te va face mult mai folositor. Nu ai nevoie să te păstrezi pe tine însuși în tine însuși, ca pe o entitate distinctă de frații tăi. Diferitele lor talente nu sunt ale tale; dar talentul care este de cea mai mare valoare în fața lui Dumnezeu, este talentul salvării de suflete, și pe acesta toți e nevoie să-l obțină.

Domnul vrea ca tu să fii un bărbat mult mai umil, pentru ca El să poată umbla împreună cu tine. Afară de cazul în care te vei schimba în anumite privințe, va fi întotdeauna greu. Fiecăruia om, Dumnezeu i-a dat o lucrare, și El îi cere să facă această lucrare în cel mai bun fel. Fratele meu, cazul tău a fost deschis înaintea mea, și am fost instruită să-ți spun că ai nevoie de laptele bunătații omenesti și de Spiritul cel plăcut al lui Hristos. Tu ai nevoie să fii convertit mai mult și tot mai mult, căci altfel vei suferi zilnic o mare pierdere.

Învierea lui Hristos este viața bisericii. Dacă vedem un bărbat sau femeie a cărui inimă Mântuitorul nu poate să o facă sensibilă și plină de simpatie, atunci cu toții e nevoie să hrănim iubirea lui Hristos în suflet, pentru ca prin viețile noastre El să-și poată descoperi duioșia, amabilitatea, și simpatia Lui de nedescris.

Domnul¹⁷⁸⁹ Isus este întotdeauna pregătit să arunce razele slavei prezenței Sale peste fiecare inimă ce se va deschide pentru a-i da voie înăuntru.

Mă adresez tuturor celor ce au vreo parte de făcut în lucrarea casei de editură din Nashville: fiți convertiți. Dacă veți fi convertiți, limba și buzele voastre vor fi folosite spre slava lui Dumnezeu. Valoarea talentului vorbirii va fi pe deplin recunoscută. Aceia din Nashville care doresc să stea împreună cu Hristos în locurile cerești, trebuie să fie convertiți în mod clar în slujirea lor. Fraților și surorilor, răspândiți un miros plăcut! Fiți lumini luminoase și strălucitoare, oricare ar fi poziția voastră. Transmite acest mesaj tuturor lucrătorilor de la Editură. Prezența lui Hristos trebuie să fie manifestată în spiritul vostru, în cuvintele voastre, în comportarea voastră.

În inima în care nu radiază lumina cerului, este o singurătate în care Hristos nu poate să rămână. Alături de fiecare suflet se află prezența unui înger. Am fost instruită că împreună cu Hristos au fost date lumii noastre toate comorile cerului. Nimic nu a fost oprit. Dacă omul nu deschide ușa inimii lui în fața lui Isus Hristos și nu are comuniune cu El, atunci vor avea comuniune cu el agențiile satanice.

Este spre slava lui Dumnezeu ca voioșia să abunde. Dacă influența îmblânzitoare și cuceritoare a harului lui Hristos ar fi prezentă, întotdeauna ar fi rostite cuvinte plăcute. Dacă cineva face greșeli, mergi la acela singur. Nu-i da plin de zel sfaturi, ci modulează-ți vocea. Cel ce ocupă o poziție influentă ca ispravnic al lui Dumnezeu ar trebui să aibă deosebită grijă ca să nu irite prin cuvânt sau acțiune. El ar trebui să vorbească în mod plăcut fiecărui lucrător, și să nu dovedească iritabilitate sau o dispoziție acră.

Toți¹⁷⁹⁰ muncitorii de la editură să-și aducă aminte că ei au de reprezentat pe Hristos prin cuvintele și faptele lor. Nu trebuie să existe vorbire tăioasă, nici muștrare arțăgoasă; căci îngerii lui Dumnezeu urcă și coboară în fiecare încăpere. Lui Hristos îi face plăcere să laude pe fiecare muncitor credincios, și o va face. Fiecare act este înregistrat în carte. Se poate ca oamenii să facă mici greșeli, dar cuvintele de dezaprobare stârnesc dorințe de revanșare, iar Dumnezeu este dezonorat.

Fiecare dintre cei puși în poziții de încredere să fie cu atât mai atenți la ceea ce spun și fac, cu cât poziția pe care o au cere mai multă responsabilitate decât a fraților lui muncitori; căci aceia ce sunt conectați cu lucrarea lui Dumnezeu nu pot să placă Stăpânului decât dacă vorbesc frumos. Orice cuvânt rostit în pripă sau cu nechibzuință, ar trebui să fie retractat fără întârziere. Dacă cel ce l-a rostit uită să o facă, sau dacă nu-și regretă nechibzuința, altcineva ar trebui ca în spiritul lui Hristos să-i aducă aminte că este datoria lui să-și ceară scuze; întrucât noi trebuie să ne amintim că dacă suntem creștini care mărturisesc a lucra în unitate, nu trebuie să acționăm ca păcătoșii, ale căror cuvinte și fapte păcătoase îi vor condamna, dacă nu se pocăiesc de ele.

Toți muncitorii de la editură se află sub supravegherea lui Dumnezeu, și se așteaptă de la ei să vorbească respectuos deoarece se află în prezența Lui, ca și cum L-ar putea vedea. Ei trebuie să arate iubire și respect, voioșie și adevărată curtoazie unii față de alții, aducându-și aminte că în viața aceasta ei sunt într-o școală în care pot învăța lecții ce îi pregătesc pentru a promova într-o școală superioară. Nu costă nimic vorbirea plăcută, și bunătatea împlinește Legea lui Hristos. Prin practicarea continuă a acestei virtuți, se formează obiceiuri ce alcătuiesc caractere frumoase – caractere pregătite pentru a intra în curțile de sus. În felul acesta bărbaii și femeile pot să fie membri ai familiei împărătești¹⁷⁹¹, copii ai Împăratului ceresc. Frații mei și surorile mele, nu vreți să puneți o strajă pe buzele voastre, ca să nu mai roștiți niciun cuvânt neplăcut?

Creștinii declarați care acționează ca niște copilași, vorbind supărăcioși și dând pe față iuțime de temperament, ofensează pe Dumnezeu. El a plătit un preț mare ca să-i răscumpere de sub puterea Satanei, ca să fie fii și fiice ale lui Dumnezeu. Dacă acționează ca păcătoșii, sunt socotiți păcătoși, și trebuie să se pocăiască și să se întoarcă la faptele iubirii dintâi. Creștinii trebuie să se iubească unii pe alții, așa cum i-a iubit Hristos. De manifestarea acestei iubiri depinde faptul ca lumea să recunoască adevărul evangheliei. Pentru aceasta S-a rugat Hristos în ultima rugăciune pe care a înălțat-o. Creștinii nu trebuie să acționeze ca niște copii neascultători. În fața lumii, aceia care pretind a fi copiii lui Dumnezeu trebuie să dea dovadă de faptul că au lăsat în urmă faptele copilărești ale vieții lor neconvertite.

Fiecare agenție umană aflată în legătură cu lucrarea Domnului are nevoie să-și însușească lucrarea în care are o parte de făcut. Lucrarea în instituțiile lui Dumnezeu trebuie să fie dusă înainte fără fricțiune, fără vorbire pripită, fără cuvinte dictatoriale. Lucrătorii trebuie să fie curați, și sfinți în gândire, în cuvinte și în fapte. Ei trebuie să fie martori ai lui Hristos, dovedind faptul că sunt născuți din nou.

„De aceea dați la o parte orice răutate, orice viclenie, orice fățărnicie, invidie și orice vorbire de rău, și ca niște copii născuți de curând să doriți laptele curat al Cuvântului, prin care să vă căpătați creșterea: dacă ați gustat în adevăr că bun este Domnul”. Ar trebui să studiem această instrucțiune. Este privilegiul nostru acela de a crește „până¹⁷⁹² la statura plinătății lui Hristos”. Noi nu trebuie să fim nechibzuiți sau neglijenți în vorbire, ca să ne rănim unii pe alții prin cuvinte lipsite de amabilitate.

„Căci este scris în Scriptură: Iată că pun în Sion o piatră din capul unghiului, aleasă și scumpă; și cine se încrede în El nu va fi dat de rușine. Pentru voi cei care credeți, el este de mare preț, dar pentru cei neascultători, piatra pe care au lepădat-o zidarii, a ajuns să fie pusă în capul

unghiului, și o piatră de poticnire, o stâncă de cădere, și anume pentru aceia care se împiedică de Cuvânt, fiind neascultători: căci la aceasta au fost rânduți.”

Cât de intens veghează Satana ca să vadă cum poate câștiga acces la sufletul uman! E nevoie să întrebăm, așa cum un anume învățător al Legii L-a întrebat pe Isus în timp ce era înconjurat de o mulțime de oameni, „Învățătorule, ce bine să fac ca să moștenesc viața veșnică?” Hristos a cerut răspunsul chiar de la cel care întreba. „Ce este scris în Lege? Cum citești în ea?” Aceasta a fost o întorsătură neașteptată pentru învățătorul Legii, totuși a știut foarte bine ce răspuns să dea. El a spus, „Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu tot cugetul tău și cu toată puterea ta; și pe aproapele tău ca pe tine însuși.” Isus i-a zis „Ai răspuns bine; fă așa, și vei avea viața veșnică”.

În răspunsul pe care l-a dat acel învățător al Legii este prezentată în câteva cuvinte întreaga datorie a omului. În aceste două principii, iubirea față de Dumnezeu și iubirea față de om, este cuprinsă toată Legea și Proorocii. Primele patru din cele zece porunci sunt însumate într-un singur mare precept, „Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău cu toată inima ta”. Ultimele¹⁷⁹³ șase sunt incluse în celălalt, „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși”.

Noi trebuie să umblăm prin credință, nu prin vedere. Prin credință și ascultare, obținem orice avantaj. Prin credință, „noi toți, privim cu fața descoperită ca într-o oglindă slava Domnului, și suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului”. Eu pot mărturisi despre faptul că neprihănirea lui Hristos ne dă dreptul la binecuvântările ce decurg din legământul harului. În viața aceasta nu este nimic de importanță mai mare decât pregătirea caracterului, pentru ca în cele din urmă să putem intra cu bucurie în locuința sfinților de sus. De ce nu ne folosim de privilegiul pe care îl avem de a fi sfinți aici jos?

Aceia care cred în Hristos în zilele noastre, au nevoie de mai mult decât de puterea cincizecimii, întrucât El le-a dat un câmp larg, deschis în care să lucreze. În timp ce trăim aici jos, noi slujim pe Domnul Isus Hristos și arătăm harul Său prin cuvintele și acțiunile noastre. Ca reprezentanți ai împărăției Lui, noi trebuie să dăm pe față caracterul Lui, oferind lumii o ilustrație despre ceea ce va fi în cer. Noi nu trebuie să ne angajăm în nicio luptă pentru supremație, în nicio ceartă înverșunată. Noi nu trebuie să manifestăm un spirit egoist și gâlcevitor. Lucrarea noastră este de a arăta lumii că copiii lui Dumnezeu se iubesc unii pe alții

Haideți să ne gândim la făgăduințele care ne dau asigurarea că suntem fii și fiice ale lui Dumnezeu. Haideți să studiem rugăciunea lui Pavel pentru frații lui Coloseni. „De aceea”, scrie el, „din ziua când am auzit aceste lucruri, nu încetăm să ne rugăm pentru voi, și să cerem să vă umpleți de cunoștința voiei Lui, în orice fel de înțelepciune și pricepere duhovnicească; pentru ca astfel să vă purtați într-un chip vrednic de¹⁷⁹⁴ Domnul, ca să-i fiți plăcuți în orice lucru: aducând roade în tot felul de fapte bune, și crescând în cunoștința lui Dumnezeu; întăriți cu toată puterea, potrivit cu tăria slavei Lui, pentru orice răbdare și îndelungă răbdare, cu bucurie”.

Cât de completă este această rugăciune! Nu există limită în binecuvântarea pe care avem privilegiul de a o primi. Noi putem fi „umpleți de cunoștința voiei Lui”. Duhul Sfânt nu ar fi inspirat niciodată pe Pavel să înalțe rugăciunea aceasta pentru frații lui, dacă nu ar fi fost posibil ca ei să primească răspuns de la Dumnezeu în acord cu cererea. Pentru că așa stau lucrurile, știm că voia lui Dumnezeu este manifestată față de poporul Lui în măsura în care ei au nevoie de o înțelegere mai clară a voiei Lui.

Către biserica din Efes, Pavel a scris: „Iată de ce, zic, îmi plec genunchii înaintea Tatălui Domnului nostru Isus Hristos, din care își trage numele orice familie, în ceruri și pe pământ, și-L rog ca, potrivit cu bogăția slavei Sale, să vă facă să vă întăriți în putere, prin Duhul Lui, în omul dinăuntru, așa încât Hristos să locuiască în inimile voastre prin credință; pentru ca având rădăcina și temelie pusă în dragoste, să puteți pricepe împreună cu toți sfinții care este lărgimea, lungimea, adâncimea și înălțimea; și să cunoașteți dragostea lui Hristos, care întrece orice cunoștință, ca să ajungeți plini de toată plinătatea lui Dumnezeu. Iar a Celui ce, prin puterea care lucrează în noi, poate să facă nespus mai mult decât cerem sau gândim noi, a Lui să fie slava în Biserică și în Hristos Isus, din neam în neam, în vecii vecilor.”

Aici sunt aduse în vedere posibilitățile vieții creștine. Cât de mult s-a îndepărtat biserica creștină din zilele noastre de atingerea acestui standard! Cearta, discordia, mândria egoistă în ce privește opiniile, înălțarea¹⁷⁹⁵ de sine, - eu-l, eu-l, eu-l, - acesta se manifestă în cei ce pretind a fi urmași ai blândului și smeritului Isus. Când ne vom trezi? Când vom îndeplini așteptările lui Isus?

Mă adresez celor ce sunt în legătură cu lucrarea din Nashville. Nu vreți voi să atingeți un standard mai înalt? Nu vreți voi să fiți una cu Hristos și unii cu alții, în inimă, în minte și în scop, lucrând în armonie deoarece Hristos este în voi? Dacă Hristos ar veni astăzi în mijlocul vostru, cum ați sta? Cât de mulți ar fi găsiți cu hainele pătate de păcat, fără să aibă haina neprihănilor lui Hristos?

Am fost instruită să vorbesc cu autoritate poporului nostru, să strig în gura mare, fără cruțare; căci sunt mulți în popor în starea descrisă în solia către biserica din Sardes: „Iată ce zice Cel ce are cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu și cele șapte stele: „Știu faptele tale: că îți merge numele că trăiești, dar ești mort. Veghează și întărește ce rămâne, care e pe moarte, căci n-am găsit faptele tale desăvârșite înaintea Dumnezeului Meu. Adu-ți aminte dar cum ai primit și auzit! Ține, și pocăiește-te!”

Printre aceia cărora le fusese trimisă această solie a bisericii din Sardes, se aflau unii care auziseră și fuseseră convingși de predicarea lui Ioan Botezătorul, dar care părăsiseră credința în care odinioară s-au bucurat. Erau și alții care primiseră adevărul din învățăturile lui Hristos, care odinioară fuseseră credincioși plini de zel, care s-au bucurat în credință, dar care și-au pierdut dragostea dintâi și erau fără putere spirituală. Din cauză că nu au ținut tare până la sfârșit începutul credinței lor, ei credeau ca niște oameni fără¹⁷⁹⁶ adevărata credință. Ei au stăruit asupra unor lucruri fără importanță deosebită, care nu erau puse de Domnul ca teste, și au stăruit asupra diferențelor lor de opinie, până când aceste diferențe au ajuns ca niște munți, despărțindu-i pe ei de Hristos și pe unii de alții, distrugând unitatea și dragostea.

Noi suntem în pericol să cădem în erori similare. Niciodată nu ar trebui ca aceea ce Dumnezeu nu a dat ca test, să fie tratat așa cum a fost tratat subiectul Legii în Galateni. Am fost instruită că experiența teribilă de la Conferința de la Minneapolis este una dintre cele mai triste capitole din istoria celor ce cred adevărul prezent. Să ne ferească Dumnezeu ca subiectul celor două Legi să fie din nou agitat, așa cum a fost agitat. Unii încă nu sunt vindecați de deranjamentul suferit, și ar vrea să se arunce încă o dată asupra subiectului. Dacă ar face aceasta, diferențele de opinie ar crea din nou diviziune. Chestiunea aceasta nu trebuie să fie reînviată.

„Iată ce zice Cel ce are cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu și cele șapte stele”. Cuvintele acestea arată originea divină a soliei. Apoi este declarat un adevăr clar. „Știu faptele tale, că îți merge numele că trăiești, dar ești mort.” Fără Dumnezeu, o desfășurare exterioară nu valorează nimic. Forma exterioară a religiei, fără iubirea lui Dumnezeu în suflet, este lipsită de valoare.

„Veghează, și întărește ce rămâne, care e pe moarte”. Aceasta este lucrarea noastră. Sunt mulți pe moarte din punct de vedere spiritual, iar Domnul ne cheamă să-i întărim pe aceștia. Poporul lui Dumnezeu trebuie să stea ferm la datorie. Ei trebuie să fie legați împreună prin legăturile creștinismului, și trebuie să fie întăriți în credință prin faptul că vorbesc adesea unii cu alții despre¹⁷⁹⁷ adevărul prețios care le-a fost încredințat. Ei nu trebuie niciodată să aducă reproșuri sau să condamne. Ei trebuie să se unească în jurul importanței ascultării de Legea lui Dumnezeu.

„Dacă nu veghezi, voi veni ca un hoț, și nu vei ști în care ceas voi veni peste tine.” Trebuie să se producă o trezire în mijlocul poporului nostru. Aceia care au din belșug iubirea lui Dumnezeu, nu vor cădea în apostazie. Aceștia nu-și vor pierde credința în adevăr.

„Totuși ai în Sardes câteva nume, care nu și-au mânjit hainele. Ei vor umbla împreună cu Mine, îmbrăcați în alb, fiindcă sunt vrednici”. Și astăzi, pe pământ, sunt câțiva credincioși care îl iubesc pe Dumnezeu mai presus de orice și pe aproapele lor ca pe ei înșiși.

„Cel ce va birui va fi îmbrăcat astfel în haine albe. Nu-i voi șterge nicidecum numele din cartea vieții, și voi mărturisi numele lui înaintea Tatălui Meu și înaintea îngerilor Lui”.

Dumnezeu trimite bisericii Lui de astăzi această solie: „Îngerului bisericii din Laodicea scrie-i: „Iată ce zice Cel ce este Amin, Martorul credincios și adevărat, începutul zidirii lui Dumnezeu: „Știu faptele tale: că nu ești nici rece, nici în clocot. O, dacă ai fi rece sau în clocot! Dar, fiindcă ești căldicel, nici rece, nici în clocot, am să te vărs din gura Mea. Pentru că zici: „Sunt bogat, m-am îmbogățit, și nu duc lipsă de nimic”, și nu știi că ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol, te sfătuiesc să cumperi de la Mine aur curățit prin foc, ca să te îmbogățești; și haine albe, ca să te îmbraci cu ele, și să nu ți se vadă rușinea goliciunii tale; și doftorie pentru ochi, ca să-ți ungi ochii, și¹⁷⁹⁸ să vezi. Eu mustru și pedepsesc pe toți aceia pe care-i iubesc. Fii plin de râvnă dar, și pocăiește-te! Iată Eu stau la ușă, și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el, și el cu Mine. Celui ce va birui, îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie. Cine are urechi, să asculte ce spune bisericilor Duhul.”

Frații mei și surorile mele, gândiți-vă la aceste lucruri, și rugați-vă pentru ele. Nu fiți fără putere, ci fiți tari în Domnul, și înțelegeți care este voia Domnului.

Ms 35, 1903

Buletinul Conferinței Generale

Fragment, 4 aprilie, 1903

Apoi, sora White a citit și a comentat următorul articol scris de ea, cândva în anul 1902:

LUCRAREA DIN SUD

Nashville ca centru

„Mulți au pus întrebarea, De ce au ales frații noștri Nashville ca centru pentru lucrare? Eu răspund, Pentru că Domnul în înțelepciunea Lui i-a condus spre acest loc. Este scopul Lui ca lumina să strălucească prin monumentele fondate pentru El în Nashville și în apropiere.

„Nu există în Sud niciun loc mai potrivit decât Nashville, pentru a duce înainte lucrarea cu publicații. Acesta este cel mai bun loc în care să se facă lucrarea care a fost începută acolo.

„În Nashville nu există opoziția înverșunată față de lucrarea pentru ridicarea rasei de culoare asuprite, care există în multe alte orașe din Sud. Multă lucrare s-a făcut aici pentru ridicarea celor de culoare, și sentimentul în favoarea acestor eforturi va fi o garanție pentru oamenii noștri în lucrarea lor.

„În Nashville există instituții educaționale mari pentru populația de culoare. În aceste instituții, a fost și este făcută o lucrare excelentă. Cadrelor didactice și studenților din aceste instituții trebuie să le fie dat privilegiul de a auzi solia adevărului prezent. Acesta este motivul pentru care Dumnezeu a condus ca diferite interese pentru înaintarea lucrării noastre să fie stabilite în Nashville.

„De asemenea, adevărul trebuie să fie dus în fața acelor care au dat din mijloacele și influența lor, pentru beneficiul celor de culoare. Unii au luat o poziție nobilă pentru ridicarea acestei populații. Eforturile lor fac de rușine eforturile făcute de adventiștii de ziua a șaptea. Ei ar trebui să fie puși în posesia celui mai valoros adevăr dat vreodată muritorilor. Noi trebuie să facem tot ce putem pentru îndepărtarea prejudecăților care există în mințile lor împotriva lucrării noastre și împotriva Sabatului biblic. Dacă eforturile pe care le depunem sunt în concordanță cu voia lui Dumnezeu, dacă lucrăm sub îndrumarea Duhului Sfânt, mulți dintre ei vor fi convertiți. Domnul face ca lumina să strălucească pe cărarea celor care sunt în căutarea luminii.”

Noi trebuie să încercăm să îndepărtăm prejudecățile lor împotriva Sabatului biblic. Niciodată nu trebuie să le spunem, „Trebuie să lucrezi Duminică.” La un moment dat, în timp ce eram în Australia, cei responsabili de școala noastră la Avondale, au venit la mine spunând: „Ce ar trebui să facem? Oamenii legii au fost însărcinați să aresteze pe cei care lucrează duminică.”

„va fi foarte ușor de evitat această dificultate. Dați duminica Domnului, ca zi pentru a face lucrare misionară. Duceți studenții să țină întruniri în diferite locuri, și să facă lucrare misionară. Ei vor întâlni oamenii în casele lor, și vor avea o minunată oportunitate pentru a prezenta adevărul. Acest mod de petrecere a duminicii este întotdeauna plăcut Domnului.”

Aș dori să spun că este necesar să se folosească cea mai mare prudență în lucrarea pentru oamenii de culoare. Eforturile depuse trebuie să fie astfel încât să nu trezească prejudecata celor albi. Prin lucrarea făcută de vasul „Morning Star”, au fost realizate multe lucruri care altfel nu s-ar fi putut face. În felul acesta lucrătorii au fost în stare să ajungă în locuri în care altfel nu ar fi putut ajunge. Vasul a servit ca un cămin pentru ei, și ca un loc în care să-i invite pe cei interesați de adevăr.

În cele scrise cu privire la câmpul din Sud, am spus, „Lucrarea din Sud”, presupunând că oamenii noștri vor înțelege cu siguranță că m-am referit în mod special la lucrarea pentru populația de culoare. Aș dori acum să se înțeleagă că aceasta este ceea ce am vrut să spun.

Lăsați familii să se stabilească în Sud, să lucreze pământul, și în același timp să facă cunoștință cu oamenii și¹⁸⁰⁰ cu câmpul de lucru. Astfel, se va face un progres real. Cei care merg în Sud trebuie să fie foarte atenți la ceea ce spun. Să nu critice pe cei albi pentru felul în care au fost tratați cei de culoare.

Mulți, mulți ani, în care ar fi trebuit să lucrăm pentru cei de culoare, au trecut în eternitate, și acum câmpul, în toată goliciunea lui, stă înaintea lumii ca o muștrare deschisă pentru cei ce ar fi putut ajuta. Când copiii lui Israel au fost în robie în Egipt, strigătul lor de suferință s-a ridicat la Dumnezeu, și El i-a eliberat cu mână puternică și cu braț întins. El a eliberat pe cei de culoare din sclavie, și apoi a pus asupra celor din această națiune responsabilitatea de a-i ridica, de a-i pune în poziția în care să se poată ajuta singuri.

Voi spuneți că cei de culoare sunt depravați și răi, că standardul moralității lor este foarte scăzut. Cine i-a făcut răi? Cine a stricat moralitatea lor? Aș vrea să vă gândiți la asta, și la povara care apasă pe cei albi pentru a-i ajuta pe cei negri.

Puțini au realizat cât de dificilă este lucrarea pentru cei de culoare, și cât de multă nevoie au de ajutor. Inima mea s-a îmbolnăvit și m-a durut atunci când am văzut această situație. De ce nu se apucă oamenii noștri de lucru? De ce critică și caută greșeli lucrătorilor de aici, pentru că aceștia nu lucrează cum cred ei că ar trebui să se lucreze? De ce, atunci când sunt făcute greșeli, ei văd un munte în loc de un mușuroi? De ce nu merg cei care caută greșeli, în anumite câmpuri nelucrate, și să demonstreze acolo că ei pot face mai bine decât cei pe care îi critică?

„Domnul are o mare lucrare de făcut în statele din Sudul Americii. A fost după planul lui Dumnezeu ca lucrarea cu publicațiile să fie începută în Nashville. În providența Sa, El a adus laolaltă în acest loc o companie de lucrători care să-și facă partea lor în casa de editură, stând ca reprezentanți ai creștinismului.

„Un sanatoriu ar trebui să fie făcut într-o locație favorabilă în afara orașului Nashville. O școală pentru cei de culoare ar trebui făcută în afara orașului, pe un teren care poate fi utilizat pentru scopuri industriale. Aceste instituții vor da caracter lucrării noastre din Sud. Ele vor avea un rol esențial în fundamentarea credinței multora în adevărul biblic. Dumnezeu Însuși a lucrat pentru a aduce împreună în Nashville lucrători care sunt în mod special potriviți pentru a ajunge la cei de culoare, și să-i ridice din degradarea lor. El îi va ajuta să facă lucrarea dacă aceasta nu este împiedicată și blocată de pastori și lucrători din alte locuri.

„În fiecare loc, cei care acceptă adevărul, sunt chemați să fie o lumină pentru cei din jurul lor. Domnul ne spune: „Voi sunteți lumina lumii ... Tot așa să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune, și să slăvească pe Tatăl vostru, care este în ceruri.”

Lucrarea în Graysville și Huntsville

„Nashville are acces ușor către Graysville și Huntsville, unde a fost făcut un început de mare valoare pentru lucrarea din Sud. Dumnezeu a răspuns multelor rugăciuni înălțate pentru aceste două locuri. Prin lucrarea din Nashville, lucrarea din Graysville și Huntsville, va fi

confirmată, întărită și fundamentată. Graysville și Huntsville sunt destul de aproape de Nashville pentru a întări lucrarea de aici, și pentru a fi întărită de aceasta. Dar trebuie înțeles că noi trebuie să facem eforturi speciale pentru a-i ajuta pe cei de culoare. Indiferența noastră în această privință, nu mai poate continua.

„Școlile din Graysville și Huntsville au fost făcute potrivit vocii lui Dumnezeu. Ele au de făcut o lucrare pentru El. Ele trebuie să se susțină singure, prin utilizarea optimă a terenurilor lor, crescând acele produse care sunt potrivite pentru clima și solul localității lor. Trebuie să fie înființate diferite industrii. Domnul va binecuvânta în mare măsură aceste industrii dacă muncitorii vor umbla după sfatul Său. Dacă ei vor privi la El, El va fi înțelepciunea și neprihănirea lor. Înțelepciunea Sa va fi văzută în lucrarea acelor care urmează instrucțiunile Lui. El va învăța pe toți cei care vor să învețe de la El blândețea și umilința.”

Lucrătorii din școala de la Huntsville trebuie să aibă simpatia și ajutorul nostru practic. Să nu-i lăsați să sufere din cauza lipsei de mijloace, pentru că ei încearcă să-i ajute pe cei de culoare. Școala din Huntsville are nevoie de îngrijirea și donațiile noastre.

„Interesele din Graysville și Huntsville vor crește în utilitate, dacă credincioșii de aici vor face tot ce pot mai bine în felul Domnului. Fiecare dintre cei care au legătură cu școlile din aceste locuri, să-și amintească faptul că pe ei apasă responsabilitatea de a reflecta lumina, celor care sunt în întuneric.

O chemare către casele noastre de editură și către sanatorii

„Dumnezeu a dat caselor noastre de editură oportunitatea de a coopera cu El prin sprijinirea noii case de editură de la Nashville.

„Când o casă de editură se înființează într-un câmp nou, trebuie să primească ajutor și încurajare din partea diferitelor instituții care sunt deja în activitate, pentru ca aceasta să se poată dezvolta într-o instituție puternică, de influență. Fiecare nouă instituție trebuie să fie privită ca un ajutor frățesc în marea lucrare de răspândire a soliei îngerului al treilea.

„Casa de editură din Nashville are acum nevoie de mai multe mii de dolari pentru a pune lucrarea ei pe o bază solidă, și pentru a o face capabilă fără întârziere de lucrarea care trebuie făcută pe teritoriul ei. Noi suntem instruiți de Domnul să facem apel la casele de editură deja existente ca să ajute casa de editură de la Nashville, așa cum și ele au fost ajutate cu ani în urmă, când erau în strâmtoare. Ele trebuie să acorde instituției din Nashville același ajutor care le-a fost dat lor la începutul activității lor. Dumnezeu așteaptă de la ele să ajute instituția soră prin daruri și jertfe. Ele au acum ocazia de a-și dovedi pocăința pentru neglijența din trecut.”

Soțul meu și cu mine, sub îndrumarea lui Dumnezeu, am întemeiat casa de editură din Battle Creek, și cea din Oakland, și știu cum am lucrat. Dumnezeu m-a instruit că trebuie să merg la întâlnirile de tabără și să cer ajutoare, și am mers, așa cum Domnul mi-a spus. M-am dus singură, pentru că soțul meu era bolnav. M-am dus din tabără în tabără, cerând ajutoare și simt că acum am dreptul să cer acestor case de editură să ajute pentru a întemeia instituții similare.

„Dumnezeu a dat sanatoriilor noastre ocazia de a pune în funcțiune o lucrare ce putea fi ca o piatră dotată cu viață, crescând ca și cum ar fi pusă în mișcare de o mână invizibilă. Lăsați ca această piatră tainică să fie pusă în funcțiune. Dacă este vreun loc care să aibă nevoie de lucrare medicală misionară, aceasta este¹⁸⁰¹ câmpul din Sud. Dacă această lucrare ar fi fost făcută pentru cei de culoare imediat după proclamarea eliberării, cât de diferită putea fi astăzi starea statelor din Sud! Lucrarea misionară medicală încă nu a fost făcută așa cum Domnul cere să fie făcută în acest câmp. Sanatorii ar fi trebuit înființate în multe locuri. Aceasta ar fi deschis uși pentru pătrunderea adevărului Bibliei. Aceasta ar fi eliminat o mare parte din prejudecățile existente împotriva acelor care privesc pe cei de culoare ca având suflete la fel ca cei albi.

„Multora dintre cei de culoare, Dumnezeu le-a dat talente rare și prețioase. Mulți vor fi aduși la cunoașterea adevărului prezent. Dar va fi nevoie de un efort neobosit, și de înțelepciune dată de Dumnezeu pentru a sfărâma barierele care au fost ridicate împotriva educării rasei de culoare – bariere care de ani de zile, au devenit tot mai puternice.

Lucrarea din fața noastră

„Mergeți în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură’, este însărcinarea pe care Hristos ne-a dat-o. Acesta este mărețul nostru statut misionar, și Mântuitorul a declarat: „Iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului.” Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ. Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile.’ Succesul va recompensa ascultarea de această poruncă. Mergeți acolo unde Domnul vă trimite, să duceți solia Sa și să faceți lucrarea Sa. Sufletele trebuie să fie salvate. Cum? Fiind aduse la cunoașterea adevărului. „Sfințește-i prin adevărul Tău’, este rugăciunea Mântuitorului. Familiarizarea cu adevărul lui Dumnezeu este singura modalitate de sfințire.

„În timpul sfârșitului, lucrarea servilor lui Satana va crește în mare măsură. Activitatea servilor lui Dumnezeu trebuie să crească proporțional. Creștin trebuie să se unească cu creștin, biserică cu biserică, pentru împlinirea lucrării lui Dumnezeu, și toți trebuie să fie sub călăuzirea Duhului Sfânt.

„Îngeri urcă și coboară pe scara de o lumină strălucitoare, înșiruiți pentru apărarea poporului lui Dumnezeu. Ei sunt însărcinați să se apropie tot mai mult de aceia care luptă pentru apărarea credinței lor. Veți căuta să smulgeți armele din mâinile celor care luptă în război? Vreți să-i împiedicați, pentru că ei nu fac exact ceea ce credeți voi că trebuie să facă?

„Un bun început a fost făcut în câmpul din Sud. Impresii favorabile adevărului au fost făcute, iar prejudecățile au fost îndepărtate. În mersul înainte al evenimentelor, Domnul a lucrat minunat pentru avansarea acestei lucrări. S-au dus lupte, și s-au câștigat victorii. Lucrarea trebuie să fie susținută și apărată, pentru că Dumnezeu este în ea. Prin binecuvântarea Lui, mulți vor vedea că aceasta se face pentru împlinirea scopului Său și vor spune: „este a Domnului. Să nu fim găsiți luptând împotriva Lui.”

„Când poporul lui Dumnezeu va fi dispus să urmeze cărarea providenței pe care Dumnezeu o arată, numărul lui va crește și frontierele lui vor fi mult lărgite. Dar reforma pe care Dumnezeu o cere, încă nu a avut loc. Domnul a mers înaintea poporului Său, dar necredința a făcut presiuni din toate părțile. Nici măcar a mia parte nu a fost făcută, din lucrarea ce trebuia făcută pentru cei de culoare, care au nevoie de ajutor mai mult decât alți oameni din America.

Ce scuză poate fi oferită lui Dumnezeu pentru starea îngrozitoare a rasei de culoare! Dumnezeu întrebă, „de ce sunt lăsați cei ce trăiesc în această parte din via Mea, să devină bătaia de joc a ispitelor lui Satana?”. El cheamă la acțiune în unire. Dar nu trebuie să se dea pe față zel orb. Nu trebuie să se facă nimic sfidând legea, ci adevărul trebuie să fie proclamat și trăit.

Îngerii au făcut să înceteze muzica harfelor, la vederea unui popor incapabil să se ajute singur, din cauza sclaviei în care au fost ținuți. Și totuși, cei ce au torța adevărului aprinsă de pe altarul divin, nu au dus lumina în câmpul acesta întunecat de păcat. Unii au întors spatele lucrării de salvare a celor călcați în picioare și degradați, refuzând să ajute celor neputincioși. Slujitorii lui Hristos să înceapă ca unul să-și răscumpere neglijența, pentru ca pata întunecată din istoria lor să poată fi ștearsă.

Lăsați lucrarea din câmpul sudic să meargă înainte. Nimeni să nu spună, „nu este nevoie de bani pentru câmpul acela. Este mai multă nevoie în partea mea din câmp.” Poporul lui Dumnezeu să se ridice ca unul singur, și să-și răscumpere neglijența. Solia evangheliei să răsune prin bisericile noastre, somându-le la acțiune universală. Nimeni să nu privească asupra lucrării ce se face pentru populația de culoare ca și cum nu ar avea niciun folos, căci Domnul a spus că o acceptă.

Aceia care se așează sub controlul lui Dumnezeu, ca să fie călăuziți și controlați de El, vor prinde pasul sigur al evenimentelor rânduite de El să aibă loc. O competiție sfântă, mistuitoare îi va lua în stăpânire. Fie ca biserica să crească în credință, să dobândească zel din partea aliaților lor cerești, nevăzuți, din cunoașterea resurselor inepuizabile ale acestora, din măreția lucrării în care sunt angajați, și din puterea Conducătorului pe care îl au. Fie ca ei să câștige de la Dumnezeu tărie pentru îndeplinirea lucrării celei mari ce trebuie să fie făcută pentru cea mai nevoieasă

populație din cadrul acestei națiuni creștine. Niciun om să nu-și pună mâna pe mijloace și resurse, și să spună că este nevoie mai mare de ele în altă parte.

Când poporul lui Dumnezeu va asculta de un „Așa zice Domnul”, lipsa de mijloace cauzată de tranzacțiile care nu au semnul aprobării divine, va fi îndepărtată. Când vor prinde Spiritul Celui ce Și-a dat viața pentru viața lumii, nu vor mai sta în starea de neputință, arătând spre ceea ce ei nu pot face, și interzicând altora să lucreze. Îmbrăcând armura neprihănirii lui Hristos, ei vor merge pe câmpul de luptă, dornici să facă și să îndrăznească pentru Dumnezeu, știind că în atotputernicia Sa El va suplini nevoia lor.”

Fraților, să nu meargă înainte lucrarea pentru populația de culoare? Nu vreți să spuneți „Amin” la aceasta? (Adunarea: „Amin”.) Când fiul meu, Edson, mi-a scris despre dificultățile pe care lucrătorii le-au avut de întâmpinat, i-am scris înapoi, tot mereu: „Să nu renunți și să nu te descurajezi. Ține-te bine de lucrare”. Iar el răspundea, „Facem aceasta. Dar uneori pare ca și cum lucrarea ne-ar aluneca din mâini”.

Domnul Și-a pus aprobarea peste lucrarea ce s-a făcut în câmpul din Sud. Au fost făcute greșeli; dar oare nu s-au făcut greșeli în fiecare câmp în care s-a început o nouă lucrare? Dacă vreți să vedeți greșeli, și vă întindeți mâna ca să descurajați acolo unde Dumnezeu aprobă, atunci lucrați și vorbiți împotriva Stăpânului. Dumnezeu are foarte mare neplăcere de oricine pune vreo piedică în calea înaintării lucrării pentru populația de culoare.

Haideți să ne ocupăm cu inteligență de lucrarea din statele¹⁸⁰² sudice. Mă bucur pentru că Fratele Butler este cu noi în această lucrare. Am știut că va veni timpul când el își va relua locul în lucrare. Vreau să apreciați încercările prin care a trecut, și să îl ajutați cu tot ce puteți. Dumnezeu dorește ca pionierii cu părul cărunt, bărbații care au luat parte la lucrare atunci când prima, a doua și a treia solie îngerească au fost vestite pentru întâia oară, să își aibă locul lor în lucrarea Lui din prezent. Ei nu trebuie să fie trecuți cu vederea. Vi-l încredințez pe fratele Butler, în numele Dumnezeului lui Israel, cerându-vă să-l ajutați cu tot ce puteți. Și fratele Butler trebuie să facă planurile în așa fel încât să lase și pe alții să ducă din poverile lui.

Vi-l încredințez pe fiul meu, James Edson White. El aproape că și-a pierdut viața în străduința de a aduce lucrarea din Sud în starea ei prezentă de înaintare. Cât de puțin apreciază unii eforturile pe care le-a depus el! Dar Dumnezeu cunoaște lucrarea ce a fost făcută. El cunoaște luptele și sacrificiile lucrătorilor, precum și încercările lor de a face ceva pentru Domnul. Fraților, nu faceți nimic care să slăbească mâinile lui Edson White. Este destul în lucrarea însăși, care poate să-i chinuie sufletul și să-l ducă la epuizare.

Nu am avut nicio plăcere ca Edson să stea în Sud, de teamă că își va pierde sănătatea, și poate chiar viața. Hristos a spus, „Dacă nu vă vor primi într-o cetate mergeți în alta”. El s-a referit la persecuția care avea să vină. Dar cuvintele Lui se pot aplica și la un lucrător a cărui sănătate se șubrezește din cauza muncii într-un climat nesănătos. Fratele Butler ar trebui să aibă perioade de odihnă, iar Edson White ar trebui să aibă și el o ocazie de a se odihni. Ceilalți lucrători din câmp trebuie să păzească cu grijă sănătatea acestora. Dumnezeu este gelos pentru slujitorii Lui. El dorește ca ei să facă în așa fel ca să-și poată păstra cel mai bine puterile mintale și fizice, întrucât dacă acestea nu sunt păstrate, puterile spirituale vor fi așa de slăbite încât lucrarea va suferi mult.

Am spus fiului meu, „vino la noi, și ajută-mă să termin cărțile pentru oameni”. Dar el întotdeauna a răspuns: „Nu pot să vin. Nu pot să-mi părăsesc lucrarea”.

Am încercat să-l ajut. El mi-a scris, „Oamenii vin la adevăr, dar au nevoie de mâncare și îmbrăcăminte. Ce să facem?” I-am trimis ajutor din timp în timp, după cum am putut.

Dumnezeu este viu și domnește, și dacă vă țineți de lucrarea Lui cu voioșie și de bună voie, El vă va binecuvânta și vă va susține. Când sunteți ispitiți să murmurați și să vă plângeți, țineți-vă gura închisă. Aduceți-vă aminte că în astfel de vremuri, tăcerea este elocvență. Nu rostiți cuvinte de care nu veți avea plăcere să le întâlniți la judecată. Și amintiți-vă că, atunci când Dumnezeu trimite pe slujitorii Lui să facă o lucrare grea într-un câmp dificil, El nu dorește ca voi să le îngreunați lucrarea prin spiritul de critică și de căutare de greșeli.

Lucrarea din Sud este în fața voastră, în starea în care v-a fost prezentată în dimineața aceasta. S-a făcut o lucrare bună, și s-a făcut în prezența celor mai solicitante circumstanțe.

Domnul ne cheamă să venim în ajutorul Lui în acest câmp aflat în nevoie. Aduceți-vă aminte de cuvintele spuse de îngerul Domnului: „Blestemați, blestemați pe Meroza, blestemați să fie locuitorii lui; pentru că nu au venit în ajutorul Domnului, în ajutorul Domnului împotriva celor tari”.

Hristos ne-a iubit așa de mult încât și-a dat viața pentru noi. El a murit pe cruce ca să ne dea ocazia de a câștiga coroana vieții veșnice. Să-i lăsăm oare, pe cei din jurul nostru să piară în păcatele lor, fără să facem niciun efort ca să-i ajutăm? Să ne străduim oare, să împiedicăm pe lucrătorii ce caută să salveze suflete? E nevoie de voi ca să dați ajutor în lucrarea Domnului, pentru ca Dumnezeu să nu fie dezamăgit de voi. E nevoie să aveți inimi care pot să înțeleagă nevoile altora, inimi sensibile, pline de milă față de slăbiciunile celor din jurul vostru.

Domnul este bun. El este îndurător și cu o inimă duioasă. El cunoaște pe fiecare dintre copiii Săi. El știe exact ce face fiecare dintre noi. Știe cât de multă crezare să acorde fiecăruia dintre noi. Nu vreți să puneți jos listele voastre, cele de credit și cele de condamnare, și să lăsați pe Dumnezeu să-și facă lucrarea? Vi se va da coroana slavei, dacă veți lua parte la lucrarea pe care v-a dat-o Dumnezeu.

Haideți să ne ajutăm unii pe alții cu tot ce putem. Haideți să rostim cuvinte plăcute, cuvinte care să fie o binecuvântare, și nu un blestem. Trăim în marea zi a ispășirii. Lucrarea noastră este de a ne mărturisi păcatele și a le părăsi, ca să putem fi salvați. Haideți să ne umilim inimile înaintea lui Dumnezeu, ca să putem pleca de la această întrunire umăr lângă umăr, plini de credință și încredere. Viețile multora au fost pline de vorbărie, îndoială și suspiciune. Cu greu se găsește un frate care să aibă încredere în alt frate, sau un frate care să aibă parte de încredere din partea membrilor bisericii. Frații mei, îndepărtați gunoiul din fața ușii inimii, și lăsați pe Isus să intre și să vorbească cu voi. Lăsați-L să stea pe tronul inimii. Dacă vreodată un popor a avut nevoie de influența purificatoare și sfințitoare a adevărului viului Dumnezeu, aceștia sunt adventiștii de ziua a șaptea. Mă rog pentru ca toți să fim găsiți în împărăția lui Dumnezeu. Însă pentru a putea fi acolo, noi trebuie ca aici jos să ședem împreună în locurile cerești în Hristos. Să ne ajute Dumnezeu să trăim în așa fel încât să putem cânta cântecul celor biruitori în cetatea lui Dumnezeu.

W-121-1904

CĂTRE J. E. WHITE ȘI SOȚIA SA

Sanatoriul „Elmshaven”, Calif., 29 Martie, 1904

Dragii mei Edson și Emma,

M-am întors ieri de la Healdsburg, și am fost în tren aproape întreaga zi. Nu am îndrăznit să folosim alt mijloc de transport, pentru că a plouat atât de mult, încât drumul de aici la Healdsburg, este aproape impracticabil. În ultimele două săptămâni nu s-a mai făcut nicio călătorie pe drumul direct. Toată luna martie am avut parte de ploaie continuă, cu excepția a una sau două zile însorite.

Nu m-am simțit în stare să particip la întâlnirea de la Healdsburg, dar cu toate acestea, m-am dus. Am plecat de acasă spre Healdsburg, vineri, 18 martie.

În Sabat dimineața, am vorbit în biserica din Healdsburg. Îți voi trimite o copie după înregistrarea predicii. Casa de adunare a fost ticsită, și eu am avut multă libertate de a vorbi. Toți au părut să aprecieze cuvintele rostite. Dar biserica nu este bine ventilată, este imposibil să se facă acea curățare a aerului, care este necesară sănătății. În timp ce vorbeam, am simțit că sunt vătămată de otrava din multele¹⁸⁰⁴ respirații și m-am temut că nu voi fi în stare să duc discursul meu până la capăt. Dar am făcut-o, și efortul mi-a fost binecuvântat.

Am răcit după ce am vorbit, și de-a lungul săptămânii m-a durut capul și am tușit mult. Am făcut tratament intens de mai multe ori, și pe la sfârșitul săptămânii, m-am simțit ceva mai bine.

Locuitorii din Healdsburg mi-au cerut să vorbesc duminică după-amiază, pe 27 martie, ca să mă poată auzi încă o dată. Ploaia a căzut continuu, toată săptămâna, iar duminica a fost ploioasă și neplăcută. Eram bolnavă și sub tratament viguros încă de Sabatul dinainte, dar m-am aventurat să ies, deși eram atât de slăbită încât cu greu puteam sta pe picioare fără ajutor. Privind la marea mulțime adunată în biserică, m-am temut că nu mă voi putea face auzită de toți. Dar Domnul m-a întărit, și am vorbit mai mult de o oră, din primele două capitole din Apocalipsa. Cei prezenți au fost tare interesați și ei înșiși au exprimat faptul că discursul le-a făcut foarte bine. Am văzut lacrimi curgând pe mai multe fețe.

Duminică noaptea nu am putut dormi după ora 23. Luni dimineață am plecat din Healdsburg spre St. Helena și am trecut în condiții de siguranță prin multele schimbări care trebuiau făcute între Healdsburg și St. Helena, pe drumul prin Oakland. Am ajuns acasă în jurul orei opt. Am făcut o baie fierbinte și am mers la culcare¹⁸⁰⁵, dar nu am putut dormi după ora 23 și m-am ridicat din pat la ora 1.

Au fost câteva lucruri pe care am vrut să le spun pe parcursul întâlnirii de la Healdsburg cu privire la lucrarea în Sud, dar nu am putut să le spun căci capul îmi era obosit tot timpul. Am participat doar la cele două adunări despre care am vorbit.

Am avut câteva discuții cu frații Daniells și Prescott, cu privire la vizita mea la Washington, D. C. Le-am spus că e o întrebare serioasă pentru mine dacă ar trebui să plec de acasă pentru a face această călătorie. Le-am spus, de asemenea, că dacă voi merge, nu aș vrea să stau acolo mai mult de câteva luni decât dacă, văzând situația, mi-aș schimba gândul. Dacă decidem să mergem, vom fi pe drum peste aproximativ două săptămâni.

Ca răspuns la scrisoarea ta, aș vrea să spun, să nu adopți metode noi în legătură cu grupa pe care o menționezi. Cei pe care i-ai menționat ca făcând parte din această grupă, nu sunt în acea stare de curăție și sfințenie, care să asigure succesul. Așteaptă cu răbdare. Dacă decidem să mergem la Washington, vom participa la Conferința din Union Lake, care urmează să aibă loc, cred, la Berrien Springs. Sper să te văd acolo. Sper ca la această întâlnire, să fie făcută lucrarea cea mai stăruitoare, pentru a pune multe lucruri în ordine.

Domnul i-a însărcinat pe frații Butler și Haskell cu soția să lucreze în Sud, și ar putea fi o unire potrivită între tine și ei. Fratele Wales nu ar fi omul cel mai bun pentru lucrarea pe care o menționezi. Sper că¹⁸⁰⁶ el și fratele Palmer vor avea în viitor experiențe mai sfințite decât cele pe care le-au avut în trecut. Dacă nu va fi așa, niciunul din ei nu va fi biruitor.

Eu sper, Edson, că până când nu este dată lumină clară, nu vei duce la îndeplinire planurile pe care mi le-ai spus în scrisoarea ta. Sunt îndemnată să nu te încurajez pentru a face acest pas, pentru că vei regreta profund dacă îl faci. Dacă aș fi în locul tău, aș refuza în mod categoric să mă leg împreună cu persoanele pe care le-ai numit. Nu vrei să te sfătuiești cu fratele Haskell și fratele Butler?

Mai am o vorbă să îți spun. Nu vrei să-ți iei angajamentul că nu vei mai slăbi sau strica templul Domnului, lucrând atunci când ar trebui să te odihnești? Pentru a avea gânduri potrivite, pentru a rosti cuvinte potrivite, trebuie să dai creierului tău odihnă. Tu nu îți iei suficient timp pentru odihnă. Creierul obosit și nervii epuizați ar putea fi revigorați dacă ai face o schimbare în acest sens. Aș vrea ca tu și Emma să puteți petrece vara cu noi aici, la St. Helena.

Noi trebuie să studiem cu atenție cum să ne autodisciplinăm, refuzând să facem ceea ce ne-ar slăbi puterea fizică, mentală și morală. Tu ai nevoie de o minte clară, răbdătoare, ca să rabde tot ceea ce poate să apară. Tu ai nevoie de putere de sus. Exerciți credința, și lasă rezultatele pe seama lui Dumnezeu. Dacă ai făcut¹⁸⁰⁷ ce ai putut mai bine, fii curajos. Crede, crede, și ține-te tare. Vrajmașul va încerca să te împingă să faci anumite mișcări care înseamnă înfrângere, dar tu nu îți poți permite să faci acest lucru. Nu îți poți permite să faci mișcări nesigure. Tu ai nevoie de influența pe care o vei obține dacă vei da pe față înțelepciune și prevedere. Va veni timpul când vei face mișcări similare cu ceea ce îți propui, dar acest timp încă nu a sosit.

Edson, Domnul nu vrea să te îngrijorezi sau să te agiți în privința unor lucruri pe care nu le poți schimba. El vrea să mergi înainte din putere în putere, și așa va fi, dacă vei face cu

credință tot ce poți mai bine. Învață lecția încrederii din minunea făcută cu ocazia hrănirii mulțimii cu cinci pâini și doi pești. Au fost de hrănit cinci mii de bărbați, în afară de femei și copii, și cele cinci pâini și cei cinci pești erau tot ce a avut Hristos; mai mult, după ce au fost hrăniți, s-au adunat douăsprezece coșuri pline cu firimituri.

Edson și Emma, voi trebuie să îl aveți în voi pe Hristos, nădejdea slavei. Apoi, ceea ce vi se părea a fi o hrană sărăcăcioasă, se va dovedi o masă bogată. Voi înșivă, veți fi săturați și veți avea ce să dați celorlalți. Umblați cu umilință împreună cu Hristos, învățând zilnic lecția blândeții și a smereniei. Astfel, inima voastră va deveni un templu pentru Duhul Sfânt, și nimeni altul decât Dumnezeu va umple templul în care Dumnezeu locuiește. Vă implor, nu priviți partea întunecată a lucrurilor. Când israeliții¹⁸⁰⁸ au fost mulțumiți cu porția de mană pe care le-a dat-o Dumnezeu, au găsit că era dulce și foarte hrănitoare pentru trup și suflet. Când nu s-au mulțumit cu atât, mana a făcut viermi. Mulțumirea este o binecuvântare, nemulțumirea este un blestem.

Fiul meu, tu ai nevoie de pacea lui Hristos. Dumnezeu este Tatăl tău. El vrea să ai mai mult timp de odihnă, ca să poți avea o experiență spirituală sănătoasă. El te iubește cu o dragoste profundă și duioasă. Oh, copiilor, sunt lucruri mărețe înaintea noastră. Edson, nu permite în vreun fel ca mintea ta să devină bolnavă. Dumnezeu vrea ca mintea ta să fie limpede, temperamentul tău să fie dulce, iar dragostea ta să fie îmbelșugată. Atunci, pacea care întrece orice cunoștință, va curge din tine pentru a binecuvânta pe toți cei cu care vii în contact. Atmosfera care înconjoară sufletul tău, va fi revigorantă. Cuvintele tale vor fi o mireasmă.

Tu ai nevoie de viață spirituală. Aceasta va da vigoare sufletului și trupului tău. Viața spirituală va da posesorului ei ceea ce toată lumea caută, dar care nu se poate obține niciodată fără o predare totală lui Dumnezeu. Vei spune mai des decât ai spus vreodată: „Opriti-vă, și să știți că Eu sunt Dumnezeu.” Aceasta va da sufletului tău odihna dorită. Îți va da mulțumire în ceea ce vei face cum poți mai bine.

Viață spirituală – ce este aceasta? Este contemplarea Celui care ne-a iubit și S-a dat pe Sine pentru noi, pentru ca viețile noastre¹⁸⁰⁹ să poată fi o mireasmă dulce, pentru a avea putere să dezvoltăm o experiență creștină neegoistă, și ca alții să poată învăța de la noi să facă bine.

Lucrarea dată ție este să reprezinti pe Hristos. El a venit în această lume pentru a pune peste tine propria Sa strălucire și pace. Închide fereastra inimii tale în fața atmosferei de necredință, și deschide-o înaintea cerului. Este privilegiul tău să reflecti lumina, să vorbești despre lumină și credință.

Fii amabil și plin de compasiune. Lasă chipul tău să reflecte bucuria Domnului. Vorbește despre bunătatea Lui și despre puterea Lui. Atunci lumina ta va străluci din ce în ce mai clar. Mai presus de încercările și dezamăgirile tale, va fi descoperită reflectarea unei vieți religioase curate și sănătoase. Înăuntrul tău va fi o pace minunată și bucurie. Tu poți reflecta frumusețea caracterului Domnului tău înviat care, deși era bogat, s-a făcut sărac pentru noi, pentru ca prin sărăcia Lui, noi să putem fi îmbogățiți în harul cerului. Pe măsură ce te ridici deasupra deznădejdii, în lumina clară a prezenței lui Hristos, vei da pe față slava lui Dumnezeu.

Noi putem, da! Noi putem da pe față asemănarea cu Domnul nostru divin. Noi putem cunoaște știința vieții spirituale. Noi putem preamări pe Dumnezeu în trupul și în spiritul nostru, care sunt ale Lui. Facem noi aceasta? Oh, ce exemplu ilustru avem în viața pe care Hristos a trăit-o pe acest pământ. El ne-a arătat ce putem¹⁸¹⁰ realiza prin cooperare cu El. Noi trebuie să căutăm acea unire cu El despre care vorbește când spune: „Rămâneți în Mine, și Eu voi rămânea în voi.” Această unire este mai profundă, mai puternică și mai adevărată decât orice altă unire. Inima trebuie să fie umplută cu harul lui Hristos. Voința Lui trebuie fie cea care să ne stăpânească, să ne miște prin dragostea Sa pentru a suferi cu cei care suferă, pentru a ne bucura cu cei care se bucură, pentru a simți o adâncă sensibilitate pentru fiecare om aflat în slăbiciune, în durere sau în suferință.

Fiind părtași ai naturii divine, aceasta ne va face să fim întotdeauna dispuși să întindem o mână de ajutor celor care sunt în nevoie. Inima lui Hristos a fost întotdeauna atinsă de milă, la vederea durerii omenești. El a murit pe crucea Calvarului pentru a ridica de la om pedeapsa călcării de lege. El a venit în lumea noastră pentru a face posibil ca ființele omenești păcătoase, să

obține mântuire. El a plâns pentru durerea și suferința pe care a văzut-o peste tot. El S-a înfiorat în Sine pentru cel încercat și ispitit, dar nu a eșuat și nu s-a descurajat. A trebuit să creadă și să meargă înainte, pentru a face posibilă pentru ei câștigarea vieții veșnice.

Viața lui Hristos pe acest pământ este o reflectare desăvârșită a Legii divine. În El este viață, speranță și lumină. Privește-L, și vei fi schimbat după asemănarea Lui, din caracter în caracter.

B 130, 1910

CĂTRE G.I. BUTLER

Sanatoriu, Calif., 23 Noiembrie, 1910

Dragă frate Butler,

Am primit și am citit scrisoarea ta. A fost plină de interes pentru mine, și am fost foarte bucuroasă să aud de tine. Am apreciat foarte mult scrisoarea ta, și am așteptat o ocazie ca să răspund.

Mă bucur să îți spun că puterea începe să îmi revină. Lucrez din greu, atât cât pot. Vrajmașul încearcă să mă descurajeze din cauză că nu pot să călătoresc și să vorbesc continuu. Dar curajul meu e bun. Mă strădui să umblu cu prudență și să fac mai puțin decât am făcut în trecut. Privind asupra scrierilor mele, văd multe lucruri importante de care are nevoie poporul acum. Sunt hotărâtă să-mi pun încrederea în Domnul.

În a 26-a zi a acestei luni, voi împlini 83 de ani. Acum o săptămână am vorbit la capela Sanatoriului. Capela a fost mărită, și pot sta pe scaune mai mulți decât înainte. Am vorbit timp de o oră. Casa a fost plină de ascultători interesați, și am fost mult binecuvântată în vorbire. În urmă cu o săptămână, am vorbit la Pacific Union College. Aceasta este proprietatea pentru școală, ce a fost recent achiziționată de poporul nostru. Suntem tare mulțumiți cu această proprietate. Domnul mi-a dat Duhul Său cel Sfânt, și am avut libertate în vorbire, către cei adunați.

Nu mi-am pierdut credința în tine, frate Butler. Am foarte mult dorința ca soldații în vârstă, care au încărunit în slujirea Învățătorului, să-și ducă mărturia lor până la capăt, pentru ca tinerii în credință să poată înțelege că soliile pe care Domnul ni le-a trimis în trecut, sunt foarte¹⁸¹² importante pentru acest timp al istoriei pământului. Experiența noastră trecută, nu a pierdut nicio iotă din forța ei. Mulțumesc Domnului pentru fiecare frântură de literă a Cuvântului inspirat. Nu m-aș da înapoi din fața părților grele ale experienței noastre.

Tu nu trebuie să lucrezi peste puterile tale. Presupun că în viitor, experiența noastră va fi diferită, dar cred că tu și eu, ca unii care am îmbătrânit în slujirea lui Hristos, în a face voia Lui, obținem o experiență de cea mai mare valoare și de cel mai intens interes.

Judecățile Domnului sunt pe pământ. Noi trebuie să lucrăm cu credincioșie din toată inima, dând întreaga noastră ființă pentru a ajuta pe alții să meargă înainte și în sus. Să împingem lupta până la porți. Să fim întotdeauna pregătiți să rostim cuvinte de încurajare pentru cei zăbavnici și pentru cei oboșiți. Noi putem umbla în siguranță, numai dacă umblăm cu Hristos. Nu lăsa nimic să micșoreze curajul tău. Ajută pe cei cu care vii în contact, ca să lucreze cu credincioșie.

Sper că în viitor te voi întâlni la unele din adunările noastre. Tu și cu mine suntem printre cei mai în vârstă dintre cei vii, care au ținut îndelung credința. Dacă nu vom trăi pentru a vedea venirea Domnului, totuși, după ce am făcut lucrarea cerută, vom pune jos armura noastră cu demnitate sfințită. Să facem totul cât de bine putem, și să o facem cu credință și nădejde. Inima mea este plină de recunoștință față de Domnul pentru că a cruțat viața mea atât de mult timp. Mâna mea dreaptă poate urmări încă subiectele Bibliei, fără să tremure. Spune tuturor că mâna soriei White încă mai scrie cuvinte de instruire pentru popor. Finalizez o altă carte despre istoria Vechiului Testament. Fie ca Domnul să te binecuvânteze și să te țină în nădejde și curaj.

Ellen G. White

Ms-61-1893

EDITURA REVIEW AND HERALD

Circulară, 1893

Acestea sunt cuvintele pe care le-am copiat din mărturia dată mie de către Dumnezeu, pe când eram în mijlocul conflictului la Battle Creek. Povara nu mi-a fost încă îndepărtată.

Mi-au fost prezentate pericole și lucruri foarte rele care există în cadrul editurii Review and Herald din Battle Creek. Există aici bărbați orbi, care manipulează responsabilitățile sfinte, și dacă lumina dată acum de Dumnezeu nu este acceptată, primită și aplicată în timpul acestei viitoare conferințe, înțelepciunea oamenilor și concepții amăgitoare vor fi prezentate și acceptate în consiliile voastre ca fiind înțelepciunea lui Dumnezeu, când de fapt acesta este sfatul provenit de la Satana și pus în mintea oamenilor. Oamenii vor merge în spiritul lor nesfințit și neconsacrat și, pe măsură ce avansează, devin mai încrezători în sine, mai satisfăcuți cu eu-l lor nesfânt. Ei nu sunt conduși de Domnul, și înțelepciunea oamenilor pare pentru ei ceva mai înalt și o sursă de bine, așa cum a prezentat-o Satana lui Adam și Evei. Dar aceasta este puterea amăgitoare a vrăjmașului. Taina fărădelegii va lucra, îmbrăcată în haine îngerești.

Cursul greșit pe care oamenii își propun să îl urmeze, nu se va vedea că e rău până când nu prinde cu putere mintea și până când nu acționează în afară și crește la proporții mari, stăpânind orice e posibil, sau zdrobind ceea ce nu poate fi stăpânit. Prima piatră pusă pentru a zidi o structură omenească, după gândirea omului, a fost greșită. Nelegiuirea va fi practică în multe domenii, și Dumnezeu va fi foarte dezonorat. Oameni se vor înălța pe sine cu mândrie, și așa cum acționează ei față de alții, va acționa și Dumnezeu față de ei. După roadele pe care le poartă, în ceea ce fac, îi veți cunoaște.

Sunt obligată să spun că fratele Kellog a făcut o greșală, el va umbla¹⁸¹⁴ pentru un timp fără Dumnezeu, dar va avea o altă încercare, un nou test. Separându-se de editură, el se separă de mijloacele harului. El are nevoie să accepte adevărul și lumina adevărului va înconjura calea sa.

Domnul va face mult bine prin oameni, dacă ei umblă cu umilință împreună cu El. În multe lucruri, fratele Henry Kellog ar trebui să se schimbe. El trebuie să fie răbdător cu tinerii supuși greșelii. Dumnezeu are milă față de fratele Kellog. Unul din lucrurile pe care Dumnezeu i le-a arătat că sunt un defect evident în caracterul său, este autoritatea sa arbitrară.

El trebuie să scoată din viața lui toată lectura superficială, pentru că dacă mintea lui este umplută cu gunoi, Duhul Sfânt nu poate lucra și nu poate impresiona mintea cu adevărul, nu poate aduce lucrurile corecte în memorie. El începe să-și formeze un apetit pentru scrieri murdare – un apetit ca acela al unui om beat. El nu poate înțelege Cuvântul și nu poate practica adevărul, ca să-l aducă în viața de familie și să aibă o minte pentru rugăciune – care poate fi instantaneu în rugăciune. A fost o dezonoare adusă lui Dumnezeu prin nepotrivirea cu Cuvântul lui Dumnezeu. El ar fi trebuit să aducă adevărul și neprihănirea în căminul său. El ar fi trebuit să întemeieze altarul familial și ar fi trebuit să aducă daruri de jertfă, să aducă laudele buzelor sale, care să urce la Dumnezeu. El ar trebui să caute mult mai stăruitor puterea de sus pe care să o exercite în propria sa familie.

Amestecul de familii nu este așa cum Dumnezeu ar fi vrut să fie. Tu ceri celor de la Editură ceea ce tu însuși nu poți să dai. Tu de mult timp cunoști adevărul. Domnul te-a binecuvântat de asemenea cu o minte și o inimă sensibilă, atunci când ai lăsat adevărul Lui să ia în stăpânire tronul din templul sufletului.

Domnul i-a ridicat pe fratele Jones și pe fratele Waggoner să vestească lumii o solie care să pregătească un popor care să stea în ziua Domnului. Lumea suferă în nevoia după o lumină suplimentară care să vină asupra¹⁸¹⁵ lor din Scripturi – o proclamare suplimentară a principiilor de curăție, smerenie, credință și neprihănire a lui Hristos. Aceasta este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea fiecăruia care crede. Mulți vor fi sensibilizați și umiliți. După un timp, ei vor bea din apa vieții. Isus S-a numit pe Sine, Pâinea vieții: „Eu sunt Pâinea vie, care S-a pogorât din cer. Dacă mănâncă cineva din pâinea aceasta, va trăi în veac; și pâinea, pe care o voi da Eu, este trupul Meu, pe care îl voi da pentru viața lumii.” Ioan 6:51.

Isus a cunoscut fiecare suflet care nu a crezut, pentru că Isus a știut de la început cine sunt cei care nu cred și cine Îl va trăda. Mulți dintre ucenici au plecat de lângă Hristos și nu au mai crezut în El. Nu ar trebui să fim surprinși dacă aceeași experiență se va repeta în zilele noastre. Dacă ei s-au îndepărtat de Hristos la auzul cuvintelor pe care El le-a rostit față de ei, vor fi unii care pretind a crede solia îngerului al treilea – chiar bărbați care au fost mult timp în credință – și care se vor poticni de cuvintele Lui care vor veni prin agenții omenești delegați de El.

Dacă s-ar fi acționat pe deplin și hotărât pe baza luminii, acei bărbați care au urmat propria lor înțelepciune mărginită s-ar fi decis să treacă cu totul de partea Domnului, sau s-ar fi despărțit de lucrarea lui Dumnezeu. Oh, ce să spun? Ce aș putea să spun? Asemenea oameni introduc teorii și principii false, și conving pe fratele Olsen să dea glas planurilor și metodelor lor nedrepte, care aduc blestemul lui Dumnezeu asupra instituțiilor noastre.

W-124-96

CĂTRE J. E. WHITE

„Sunnyside”, Cooranbong, N.S.W., 9 aug, 1896

Dragul meu fiu, Edson,

Noi am primit o scrisoare de la Captain Eldridge, în care pretinde că tu îi datorezi 100 de dolari.

Când mi-a fost dată lumină cu privire la relația lui Captain Eldridge față de lucrarea în editură, am văzut că abilitatea și capacitățile sale au fost supraestimate. El nu a lucrat pe măsura salariilor mari pe care le-a primit, nici măcar din punct de vedere al afacerilor. În ceea ce privește partea religioasă a problemei, el nu era unul de care se poate depinde. El nu a păstrat principiul în mod conștiincios. El a lucrat într-un mod în care nu poate primi aprobarea lui Dumnezeu.

În ceea ce privește activitatea de colportaj, el și ---, au știut foarte bine că pot învăța lucrurile după buna lor plăcere: pentru că lucrau din interior. Dar ei nu au avut mai mult respect pentru mărturie decât pentru orice altă scriere literară, și le-au lăsat mult în urmă, neobservate și neglijate. Au pus Bible Readings în loc de „Tragedia veacurilor”. Am fost tratată de ei cu o indiferență ce avea iz de dispreț. Ei au avut puterea pe care poziția, și nu Domnul, le-a dat-o, iar salariile date lor au fost contrare principiilor pe care Domnul le-a descoperit ca fiind cele ce ar trebui păstrate cu hotărâre.

Aceasta¹⁸¹⁷ a fost ceea ce m-a făcut să-mi fie ușor să părăsesc casa mea din Battle Creek. A fost ca și cum aș fi fost trasă departe de chestiune. Domnul a fost dispus ca aceasta să fie așa, dar eu nu am avut nicio rază de lumină că El ar fi vrut să vin în această țară. Am venit în supunere față de vocea Conferinței Generale, pe care întotdeauna am considerat-o că este autoritară. Nu am nicio dorință să mă întorc în America. Simt o indignare sfântă luptând în sufletul meu pe măsură ce trec în revistă ultimii opt ani. Mărturie după mărturie a fost trimisă de Dumnezeu celor de la casele noastre de editură și conducătorilor lucrării, celor care stau la capul lucrării; dar ei au întors spatele luminii date de Dumnezeu, pentru a asculta vocea oamenilor.

Oricât de iscusit ar fi Captain Eldridge în a conduce navele în largul mării, a fost incapabil să conducă responsabilitățile din inima lucrării. Dacă ar fi fost convertit, sfințit și sub îndrumarea Duhului Sfânt, calificările sale ar fi prezentat o imagine mult diferită. Dar el a fost legat de oameni care nu au fost legați de Dumnezeu. Nu a fost în inimile lucrătorilor, mici sau mari, acea armonie și dragoste care i-ar fi putut face puternici și eficienți, un întreg complet. Cei care au fost în legătură cu lucrarea cea mai sacră ce a fost dată vreodată oamenilor, în aceste zile din urmă – lucrarea de a pregăti un popor care să stea în integritate morală ca reprezentanți ai caracterului și lucrării lui Hristos – au dezonorat pe Dumnezeu prin amestecarea egoismului cu lucrarea. Au fost introduse metode făcute de om și practici¹⁸¹⁸ pe care Cuvântul lui Dumnezeu a refuzat clar să le recunoască. Înțelepciunea oamenilor mărginiți a fost pusă în opoziție cu înțelepciunea lui Dumnezeu.

Sofisticările folosite de oameni egoiști, avari, pentru a duce la slujirea eu-lui, au fost greșite de la început. Înțelepciunea lor a fost pământească, și Domnul a declarat că va spulbera tot ce s-a achiziționat în acest mod. Toate capacitățile și talentele lor, le-au fost împrumutate de Dumnezeu; nu ei le-au creat. Dacă ar fi mâncat ei trupul și ar fi băut sângele Fiului lui Dumnezeu, care ar fi fost experiența lor? „Cine mănâncă trupul Meu, și bea sângele Meu, rămâne în Mine, și Eu rămân în el.” „După cum Tatăl, care este viu, M-a trimis pe Mine, și Eu trăiesc prin Tatăl, tot așa, cine Mă mănâncă pe Mine, va trăi și el prin Mine.”

Nici unul dintre acești bărbați, care au fost atât de iscusiți în eforturile lor de a se înălța pe sine, nici unul dintre cei care au pus atât de mare preț asupra propriei înțelepciuni și abilități de a conduce, nu a fost mai întâi condus de Duhul Sfânt. Acești oameni nu au reușit să-și amintească cuvintele rostite de buze care nu mint, „Fără Mine nu puteți face nimic” (nimic corect, așa cum ar trebui făcut).

Dacă oamenii nu studiază Cuvântul lui Dumnezeu și dacă nu practică învățăturile Sale, la literă, dacă nu sunt dispuși să asculte de el, nu vor avea mai multă înțelepciune morală pentru a discerne impactul spiritual al cuvintelor lui Hristos, decât au avut ucenicii care s-au poticnit și L-au părăsit. Le pot fi aduse solii de la Domnul, dar aceste solii vor fi la fel de neînțelese ca și cuvintele rostite de Mântuitorul, ucenicilor Săi. La fel ca ucenicii, ei vor vedea anumite idei care îi vor face să se poticnească. Ei vor crede¹⁸¹⁹ că anumite doctrine fundamentale sunt în pericol.

Sărmanii oameni, slabi, fără minte, și mărginiți! Ei cred că înțeleg ceea ce vorbesc, dar acționează ca niște orbi. În unele din cuvântările lor, nu sunt sub mai multă iluminare divină decât ucenicii când au fost ofenșați de cuvintele lui Hristos, și nu au mai umblat cu El. Pe cine au urmat acești ucenici? Un alt conducător.

În acest fel au acționat oamenii aflați în inima lucrării. Dar în fața cui sunt ei responsabili pentru rațiunea și capacitățile lor? „(După cum) Eu trăiesc prin Tatăl, tot așa, cine Mă mănâncă pe Mine, va trăi și el prin Mine.” Dacă aceia care sunt în legătură cu lucrarea lui Dumnezeu nu aduc cuvintele lui Hristos în practica lor de fiecare zi, ei vor vedea ceva care îi va poticni, așa cum i-a poticnit pe ucenici, și vor întoarce spatele lui Hristos. „Duhul este acela care dă viață, carnea nu folosește la nimic; cuvintele pe care vi le-am spus Eu, sunt duh și viață.”

„Din clipa aceea, mulți din ucenicii Lui s-au întors înapoi, și nu mai umblau cu El.” Ei niciodată nu și-au revenit din poticnirea pe care au găsit-o în cuvintelor Lui. „Atunci Isus a zis celor doisprezece: „Voi nu vreți să vă duceți?” „Doamne”, I-a răspuns Simon Petru, „la cine să ne ducem? Tu ai cuvintele vieții veșnice. Și noi am crezut, și am ajuns la cunoștința că Tu ești Hristosul, Sfântul lui Dumnezeu.”

Deoarece toată înțelepciunea divină vine de la Dumnezeu, cui au oamenii, fie ei mici sau mari, de dat socoteală pentru fiecare capacitate și putere de raționament, decât lui Dumnezeu? Dacă sunt lăsați după mintea lor, în curând vor da pe față temperamentele¹⁸²⁰ lor naturale; se va vedea egoismul nesfințit; înțelepciunea omenească va ocupa tronul inimii. Oamenii presupuși a fi sensibili, cu minți pătrunzătoare, vor urma propria lor lumină, lumină care nu își are originea în cer. Ei vor folosi un foc străin în slujirea lor, dar Domnul nu îi va accepta. Când acești oameni își vor vedea propria lor ineficiență, și vor discerne cât de mărunte sunt calculele omenești, vor realiza că fără o legătură vie cu Dumnezeu, influența lor este înșelătoare. Ei vor vedea că înaintarea și dezvoltarea sănătoasă a lucrării lui Dumnezeu, nu depinde de bărbați nesfințiți.

Dumnezeu alege oameni cu un spirit umil și smerit prin care poate lucra, și le împărtășește înțelepciunea Sa. Ei sunt mici în proprii lor ochi, și nu vor interpreta succesul ca fiind rezultatul propriei lor inteligențe, ci vor slăvi pe Dumnezeu. „Lucrul acesta nu se va face nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu – zice Domnul.” Dacă oamenii sunt însărcinați cu responsabilități mari, aceasta nu este o asigurare că sunt potriviți pentru poziția pe care o au. Asigurarea vine în urma încercării și a testării. Dacă ei dovedesc că își simt propria slăbiciune, dacă fac din Dumnezeu încrederea lor, Domnul îi va hrăni cu înțelepciunea Lui. Dacă vor cere cu credință, vor crește în cunoștință și în capacități. Dacă depind de Dumnezeu zi de zi, nivelul dezvoltării lor va arăta o creștere simetrică spre ceruri. Dacă umblă zi de zi, în umilință și pocăință și lucrează din toată inima, în deplină integritate făcând dreptate semenilor lor, arătând

respect și onoare față de Dumnezeu prin a fi ascultători și devotați Lui, ținând¹⁸²¹ principiile vii ale neprihănirii, Dumnezeu îi va onora.

Cărarea sincerității și integrității nu este o cărare lipsită de piedici. În loc de a deveni slabi de inimă și descurajați, cei pe care Dumnezeu i-a însărcinat cu responsabilități trebuie să vadă în fiecare dificultate, o chemare la rugăciune. Ei trebuie să consulte, nu oamenii mărginiți, care sunt lăudăroși și arată o independență magistrală, ci pe Marele Învățător care a dat fiecărui om o lucrare în via Sa. Ei trebuie să fie lucrători credincioși, întotdeauna conlucrători cu Marele Lucrător. Ei nu vor spune despre o lucrare făcută fără tragere de inimă, că este slujire credincioasă și serioasă. Ei vor sta tare împotriva a ceea ce este greșit, făcând deosebire între corect și greșit, între rău și bine. Ei vor aprecia ceea ce Dumnezeu apreciază. Nu este favoritism la Dumnezeu, și nicio parțialitate sau ipocrizie nu ar trebui să fie introdusă sau menținută în căminele, bisericile sau instituțiile noastre.

E. G. White
(M.H. Aug. 9, '96.)

AM-N-P

CUPRINS

Data	Referința	Titlul sau Adresa	Pag. original	Pag.
Iun.6,1895	Lt.76,1895	Către O.A. Tait	1369	1
Iun.8,1895	Lt.15,1895	Către F.E. Belden	1379	4
Iun.9,1895	Lt.10,1895	Către F.E. Belden	1392	9
Iun.19,1895	Lt.65,1895	Către O.A. Olsen	1394	10
Iul.8,1895	Lt.35a,1895	Către C.H. Jones	1408	15
Iul.15,1895	Lt.45,1895	Către J.H. Kellogg	1412	17
Sep.10,1895	Lt.53,1895	Către O.A. Olsen	1421	20
Sep.19,1895	Lt.55,1895	Către O.A. Olsen	1425	22
Sep.25,1895	Lt.86,1895	Către J.E. White	1455	32
Nov.13,1895	Lt.13,1895	Către F.E. Belden	1469	37
Ian.16,1896	Lt.6,1896	Către frații care ocupă poziții de răspundere...	1476	39
Ian.19,1896	Lt.56,1896	Către J.H. Kellogg	1487	43
Feb.6,1896	Lt.8,1896	Către frații mei din America	1493	45
Apr.20,1896	Lt.63,1896	Către H. Lindsay	1502	48
Apr.24,1896	Lt.166,1896	Către O.A. Olsen	1513	52
Mai 8,1896	Lt.64,1896	Către sora Lindsay	1516	54
Mai 22,1896	Lt.83,1896	Către O.A. Olsen	1520	55
Mai 30,1896	Lt.38,1896	Către S.N. Haskell	1536	61
Mai 31,1896	Lt.81,1896	Către O.A. Olsen	1556	68
Iun.6,1896	Lt.96,1896	Către U. Smith	1574	74
Iul.1,1896	Lt.4,1896	Către bărbații care ocupă poziții cu răspundere...	1577	75
Iul.6,1896	Lt.78,1896	Către O.A. Olsen	1594	81
Aug.27,1896	Lt.100,1896	Către O.A. Tait	1607	88
Sep.1,1896	Lt.88,1896	Către W.W. Prescott și soția	1616	91
Dec.1,1896	Lt.127,1896	Către O.A. Olsen	1621	93
Dec.15,1896	Lt.5,1896	Către cei aflați în poziții de răspundere...	1628	96
Ian.27,1897	Ms.7,1897	Fără titlu	1636	99
Mar.5,1897	6T 89	Institutele Misionare	1643	101
Aug.12,1897	Ms.92,1897	Mesagerii lui Dumnezeu	1644	101
Aug.17,1897	RH 8,17,97	Biblia în școlile noastre	1650	106
Dec.10,1897	Lt.217,1897	Planuri lumești în lucrarea de publicare	1652	110
Apr.20,1898	Lt.15,1898	Către A.R. Henry	1653	110
Mai 16,1898	Lt.41,1898	Mărturie către A.R. Henry	1663	114
Feb.10,1899	Lt.26,1899	Către bărbații aflați în poziții de răspundere...	1679	120
Mai 11,1899	Ms.75,1899	Fără titlu	1687	123
Nov.9,1899	Lt.183,1899	Către W.S Hyatt	1693	125
Aug.13,1900	Lt.121,1900	Către S.N. Haskell	1706	130
Oct.24,1900	Lt.139,1900	Către slujbașii Conferinței Generale	1714	133
-----,1900	Ms.87,1900	Legea în Galateni	1725	137
Apr.1,1901	Ms.43,1901	O chemare la reconsacrare, reorganizare...	1727	138
Apr.2,1901	GCB 4,3,01	Remarci făcute la Conferința Generală	1743	144
Apr.11,1901	GCB 4,12,01	Remarci făcute la Conferința Generală	1748	150
Apr.15,1901	GCB 4,16,01	Un apel adresat predicatorilor noștri	1752	154
Iun.30,1901	Lt.64,1901	Către A.T. Jones	1755	157
Aug.21,1901	Lt.116,1901	Către W.M. Healey	1757	158
Nov.6,1901	Lt.165,1901	Către frații și surorile din Conferința Iowa	1762	159
Mai -,1902	Ms.124,1902	Lucrarea în Nashville	1772	163
Aug.27,1902	Lt.134,1902	Neprihănirea lui Hristos dovedită prin dragoste...	1780	166
Nov.19,1902	Lt.179,1902	Către C.P. Bollman	1787	169
Apr.10,1903	GCB 4,14,03	Lucrarea din Sud	1799	173
Mar.29,1904	Lt.121,1904	Către J.E. White și soția sa	1803	178
Nov.23,1910	Lt.130,1910	Către G.I. Butler	1811	181
Aug.9,1896	Lt.124,1896	Către J.E. White	1816	183